

Egy a tizenhat közül

Emlékezés a komlói mártírokra

A fiatal szomorúfűz lehajló ágai félig eltakarják a fekete márványtáblát. S rajta a neveket. Aranybetűkkel sorakoznak itt rendben: Csatlós János, Kaufmann Ferenc, Krivanek Rudolf, Niedling János, Péter Henrik, Simon János, Csizmazia Gyula, Krausz József, Nagy Ferenc, Novacsics György, Schraub Péter, Sterl József.

Alább Arany Jánosnak egy örökszép, örökké igaz verszaka:

„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élete kincsét, amár napja múlt;
Hanem leráznán, ami benne földi,
Egy éltető eszmévé finomul...”

Huszonhárom esztendeje, 1942. június elsején kezdődött e tizenkettő, e még négy ember kálváriája. A négy közül, akik élve kerültek ki a fasizmus tobzódásából, már csak Reinhardt András találni Komlón. Nem messze a kórháztól, ahol a Bajcsy-Zsilinszky utca belevész az erdő tömény zöldjébe, ott áll a takaros kis fehér ház. Ha az ember kilép az udvar hátsó kijáratán, az érintetlen természetben találja magát. Térdig érő buja gyom nőtt a meredek domboldalon, s az egyik fa tövében egy kispadon ül András bácsi.

— Ül le, fiam! — igazítja a pokrócot maga mellett. Mondom, hogy miért jöttem.

— Hányadika van ma? Huszonhatodika, ugye? Holnap lesz huszonhárom éve, hogy megkaptuk a behívót... De elmúlt az idő! — Ezen elmereng egy kicsit. Vékony, barázdás arcára szomorúság kifejezése ül. Aztán folytatja. — Délelőtt tíkos találkoztunk volt. Péter Henrikkel, Niedling Jánossal, Deák Ferencsel beszéltek meg éppen a szervezet ügyeit...

— Ja, azt még tudnod kell, nem sokkal előbb alakítottuk meg illegálisan a Bánya- és Kohómunkások Szövetségét. Amikor már voltunk vagy negyvenen, beadványol fordultunk a belügyminiszterhez, engedélyezze a legális működést.

— Szóval kint voltunk Kőkönyösben, ott a bozótos részen beszélgettünk, amikor üzentek értünk, hogy sürgősen jöjünk haza. A postás várta bennünket. Egyszerre adta át a belügyminiszter engedélyt és a behívót. Ezen a napon kapták meg a többiek is: Csizmazia Gyula, Sterl József, Csatlós János, Schraub Péter, Krivanek, Kaufmann...

— Ugy szólt a parancs, hogy június elsejére vonuljunk be a szigetvári 42-es különleges munkaszázadhoz, különben csendőrökkel vitetnek bennünket... Tudod, mindjárt szemet szűrt, hogy tizenhatunk közül többen voltak katonaviselték, s mégis, valamennyiünket munkaszolgálatra hívták. Meg hát, addig a bányászokat mind felmentették, miért pont bennünket visznek be... Mentünk fűhöz-fűhöz. Varga főmérnök azt mondta, nem tehet semmit értünk, Szeli főtanácsos a képnünkbe vágta, hogy cs a szervezkedés jutalma, hiába mutattuk már a belügyminiszteri engedélyt.

— Bevonultunk. Szigetváron egy nagy magtárba terelték bennünket, az volt a szállásunk, amit ötvenöt felüztött szuronyú keretlegény őrzött éjjel-nappal... Sokan voltak itt. Vagy kétszáznyolcvanan. Voltak zsidók, jehovisták, boányok, szerbek, de legtöbben magunkfajta mozgalmi emberek. Már az első nap kihirdették, hogy kivisznek bennünket a frontra és onnan aligha kerül vissza közülünk valaki is.

— Tíz napot töltöttünk Szigetváron. Ez alatt „felszerelték” bennünket. Kaptunk egy katonaszapkát és egy-egy pár bakancsot. A jehovisták ezt sem voltak hajlandók viselni. Utóbbiak-verték őket miatta. Június 11-én bevonulódtak a századot és meg sem álltunk Kurszkig. Itt még elég jó dolgunk volt. Hadtáp-holmit rakodtunk hajnali négytől éjjel tizenkettőig. És naponta egyszer ettünk.

— Talán tíz-tizenegy napot töltöttünk Kurszkban. Egy reggel sorakozót bezenyelttek, aztán irány a front! De előtte még két német és egy magyar tiszt, meg néhány német katona elszedett tőlünk minden értékesebb holmit. Amikor a Donhoz értünk, már nem volt teljes a létszám. Kurszkban hét, utközben pedig három jehovistát, akik megtagadták a munkát, agyonlőttek. Hogy példát statuáljanak.

— Kegyetlen munka várt ránk a tífzonban. Nappal fedezéket álltunk, futóárkokat, bunkerokat, éjjel pedig a két vonal közötti terepet tisztítottuk. És közben hol a túlsó oldalról, hol az innenszéről lőttek agyon közülünk néhányat. Enni már csak azt kaptuk, ami a keretlegényektől maradt. Ha kevés volt, felöntötték vízzel. Nagyon leszártunk, fagyengültünk. Már-már alig tudtunk dolgozni. Aki kidőlt, rövid úton elintézték...

— Már csak huszonketten voltunk a századból, amikor negyvenkettő októberében néhány társammal fát vágtunk az erdőben. Ekkor megpróbáltam az utolsó lehetőséget: egy óvatlan pillanatban, amikor a bennünket őrző keretlegény nem figyelt, belevágtam a fejszét a lábamba. De van még most is a nyomá. Ha magrudták volna, hogy bűnbékos öncsonkítás, biztos az én nevem is ott lenne a márványtáblán. Amikor jól begyenyésedett a selem, elvittek a seghelyhelyre. Ott aztán egy egészségügyi százados gondjaita vett, neki köszönhetem, hogy megmenekültem. Az ő alakulatával tettem meg az 1700 kilométeres visszavonulást. Ez azután volt már, hogy Csizmazia Gyula, Schraub Péter, Sterl József, Péter Henrik, Niedling János és Pongrácz Rudolf — aki ma Németországban él —, fogságba esett.

— Deák Ferenc, aki a munkásszázad töredékével került vissza, előbb hazakerkezett, negyvenhárom májusában mindkettőnket lezserelték. Aztán élve maradt még... bár rokkantán... Balázs Mihály, aki most Pécsen lakik.

— Hát így maradtunk négyen a tizenhatból. Vagyis, hogy Deák elvtárs szegény, két éve meghalt. Így Komlón már csak egyedül vagyok... én is betegem. Nemrég töltöttem kilenc hetet a pécsi tüdőszanatóriumban. Kicsit rendezkedtek. Tudod, fiam, jó lenne még sokáig élni. Nem a pihenés végett, hiszen sok munkám van... tagja vagyok a városi és a megyei pártbizottságnak... de legfőképp, hogy évente egyszer-egyszer elmeséljem így a fiataloknak, hogyan küzdöttünk, szenvedtünk azért, ami ma már S márványtáblán azok a nevek a mártírok emléktábláján...

Berkics János

Feledékeny tanácsstagok

Pécs megyei jogú városi Tanács Végrehajtó Bizottsága ez év elején megvizsgálta az első kerületi tanács végrehajtó bizottságának irányító, szervező és ellenőrző tevékenységét. A városi tanács végrehajtó bizottsága a vizsgálat eredményeinek értékelése során hiányosságokat állapított meg. Ezek kijavítására határozatot hozott.

Ezt követően az első kerületi tanács végrehajtó bizottsága részletes intézkedési tervet dolgozott ki a vizsgálat során megállapított hiányosságok gyors felszámolására. A részletes intézkedési terv összeállításánál nagy gondot fordítottak a végrehajtó bizottság tagjai testületi munkájának segítésére. (A testületi munkájában talált hibát első sorban a városi tanács végrehajtó bizottságának vizsgálata.)

E célt szolgálta az első kerületi tanács végrehajtó bizottságának május 25-i ülése, amelynek egyetlen napirendi pontja a végrehajtó bizottság, az állandó bizottságok és az azokon belül működő albizottságok ez évi munkájának értékelése volt.

A végrehajtó bizottság ebben az évben ezidáig tíz ülést tartott. Valamennyin csak Gáspár József és Győző János vettek részt. A végrehajtó bizottság 3 függetlenített tanácsalkalmazottja összesen 5 ülésről hiányzott, amely tény erősen kifogásolható. Ugyanis a függetlenített végrehajtó bizottsági tagoknak a hivatali munkájukhoz tartozik a végrehajtó bizottsági üléseken való részvétel.

Az eddigi tíz végrehajtó bizottsági ülésen 21 napirendi pont szerepelt 7 előadóval. Az üléseken legtöbbször 7-7 alkalommal Bencze József, a végrehajtó bizottság elnöke és Pozsgay József, a végrehajtó bizottság titkára volt a napirend előadója. A végrehajtó bizottsági ülések igen aktívak voltak és természetesen viták folytak. Ki kell emelni Gáspár József végrehajtó bizottsági tagot a Széchenyi-akna vájárát, aki legtöbbször, 34 alkalommal szólalt fel és értékes hozzászólásával nagyban elősegítette a végrehajtó bizottság munkáját. Ezen kívül két nagyobbarányú helyszíni vizsgálatban is részt vett igen eredményesen.

Nem mondható el az minden egyes végrehajtó bizottsági tagról. A nagyszerű képzettségekkel rendelkező Ébert János például egy ízben sem szerepelt előadóként és egyetlen állandóbizottsági ülésen sem vett részt. Pedig az ő szakmai tudására nagy szüksége lenne az állandóbizottságnak.

A végrehajtó bizottság elsőszámú segítőtársai az állandó bizottságok. A különböző állandó bizottságok ebben az évben az ideig 48 ülést tartottak. A végrehajtó bizottság tagjai egy eset kivételével a havi fogadóóráikat az előre hirdett helyen és időben megtartották. A fogadóórákon elhangzott közérdeklő panaszokról minden esetben jelentést készítettek.

A különböző albizottságok hivatása az állandó bizottságok munkájának a támogatása, segítése. Az albizottságok eredményesebb működésének elősegítése céljából az állandó bizottságok elnökei részére a szakigazgatási szervek bevonásával értekezletet tartottak. Ezen az értekezleten megbeszéltek a városi tanács végrehajtó bizottságának az állandó bizottságok munkájának megjavításának előmozdításáról hozott határozatait. Ennek eredményeként egyes albizottságokat megszüntettek és néhány új albizottságot viszont létesítettek.

A tanács apparátus legfontosabb és legmagasabb szintű testülete a teljes tanácsülés. Az első kerületi tanács ebben az évben ezidáig három tanácsülést tartott. A tanácsülésen a tanácsstagok 80 százaléka jelent meg. A tanácsstagok közül néhányan teljesen

elfeledtek arról, hogy a kerület dolgozóinak bizalmából kerültek ezen tisztségre és azt is elfelejtették, hogy mitígérték a megválasztásuk alkalmával. Vannak tanácsstagok, akik egyetlen tanácsülésen sem vettek részt. Ezekben az esetekben az lenne a helyes eljárás, hogy a dolgozók élének a törvény adta lehetőséggel és visszavonnák tanácstagi megbízatásukat azoktól, akik passzív magatartásukkal ér-

demelelné váltak a bizalomra, akik a tanácstagságot csak arra használják fel, hogy saját ügyek elintézésénél előnyösebb helyzetbe kerüljenek. Az első kerületi tanács munkája a városi tanács végrehajtó bizottságának januári határozata óta fellődést mutat, de ez a fejlődés még nem olyan nagy mérvű, mint amilyet a dolgozók joggal elvárhatnak.

Dr. Gróf József

Módosított nyitvatartás: minden hétköznap üzemel a komlói gáztelep

Mindenekelőtt az előző számban megjelent panaszos levélre kértünk választ a komlói gázcseretelep vezetőjétől. Szász Jánosné elmondta, hogy Suhajda Antalné (Komló, Arany János utca 27.) észrevétele jogos, mert tényleg kevés turista gázfűtőt hoznak forgalomba. Közölte azt is, hogy ezért nem a kereskedelmi szervek a felelősek, hanem az udvarhelyi töltőállomás.

A megrendelő lapot magunk is megnéztük. Kiderült, hogy a telephely mindössze 24 fél kilós turista palackkal rendelkezik, s a csereszallítók túlzottan késedelmes. Kéthónaponként érkezik ilyen jellegű szállítmány, holott havonta kellene 100 fél kilós palack. A telep vezetője a március 22-i tétel után hat sürgető levelet küldött a töltőállomásra, de ezek után sem javult a helyzet. Szász Jánosné május 25-én — figyelembe véve a jogos panaszokat — a budapesti központhoz küldött reklamáló levelet. Megírta, hogy az állomás a többszöri sürgetőre sem adott kielégítő választ. Az AFOR gázfűtőosztályához írt jelzés bizonyára eredményes lesz. Az ügy végleges elintézésére később majd visszatérünk.

A gáztelepen tájékoztattak bennünket arról is, hogy a háztartási gázfogyasztók megnövekedett száma (1200 gáz-

tulajdonos) indokolta tette a nyitvatartás módosítását. A Pécsi Gázmű propán-bután csoportjának intézkedése szerint a komlói telep valamennyi hétköznapon üzemel. Hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton 12 órától 18 óráig, míg kedden és csütörtökön reggel 8-tól 2 óráig fogadják a cserélőket. Közölték azt is, hogy a gázfűtőhelyek új bekapcsolását, ellenőrzését, javítását és szervíz-szolgálatát a Pécsi Gázmű PB-csoportja látja el a továbbiakban. A rendelkezések értelmében a háztartási készülékeket, illetve a helyiségeket üzemeltetési és tűzbiztonsági szempontból — évente egyszer — a vállalat ellenőrzi, illetve vizsgálja felül. Az ellenőrzés díja 10 forint. Amennyiben javítást is végeznek, úgy minden megkezdett fél órára 5,40 forintot számolnak fel. Ha a szakember a hibát a helyszínen nem javíthatja meg, vagy a helyiség nem felel meg az előírt követelménynek, a gázfogyasztást letilthatják (a hibák kijavításáig). A készülékeken észlelt hibát a fogyasztónak telefonon (Pécs 60-85, 60-86), vagy írásban kell jelentenie (Pécs, Légszuszgyár u. 11.). Az utóbbi esetben a szerelő kiszállási díját (útiköltség, munkaidéjét) és a felhasznált anyag értékét is felszámítják.

Komlói párbeszéd

Kegyszer

- Uram, nem lesz ennek jó vége! Az utóbbi időben sokat nyúzza a kereskedelmet. Mondja, kiszolgálják magát még egyedül a komlói boltokban?
- Már hogyme szolgálnának ki! Ha a kedves bevőnök pénze van, a kedves bevő mindent kaphat. Csakis ez a lényeg.
- Azért nem mondanám. Vannak még hiánycikkek, például...
- Jó, jó, ne sorolja. Elhiszem, hogy vannak hiánycikkek, de azért azt elismeri, ugyebár, hogy fejlődik a kereskedelmünk?
- Készségesen, uram! Ezt elismerem. Volt idő, amikor bement az ember a boltba és jóistent se lehetett kapni.
- Na látja! Most lehet.
- Mit? Mit lehet?
- Jóistent... Hát nem azt panaszolta az előbb, hogy a jóisten is hiánycikk volt?!
- Azt hiszem, félreértett. En azt nem szószarint gondoltam. Csak úgy átvitt értelemben... Mert ugye, a jóisten mindenütt jelen van, s ahol már az sincs... Tetszik érteni.
- Igen, értem. De ennek ellenére örömmel közölhetem önnel, hogy a jóisten többé nem hiánycikk. S nemcsak test nélküli lélek formájában kapható, hanem anyagi formában is. Igaz, hogy nem az atyáisten, de ne legyünk annyira igényesek. Elégdjünk meg egyelőre az ifjabbikkal...
- Maga ugat engem.
- O, dehogya. Valóban kapható Krisztus, szakállasan, töviskoronával, kékféle méretben, hamisítatlan herendi porcelánból, jutányos áron...
- A máriagyűdi kegyesbolygóban, mi?
- Nem, kérem. Komlón, a Kossuth utcai edényboltban.
- Akkor viszontlátásra. Rohanok...
- Hova?
- Ebbe a boltba. Hátha szűz Máriákat is arasztanak már...

— Bernos —

Júniusban Pécsen ad műsort az Alexandrov-együttes

A hazánkban már jól ismert világhírű szovjet Alexandrov ének-, zene-, tánc-együttes ez évben ismét Magyarországra látogat, és Pécsen is vendégszerepel. A Pécsi Nemzeti Színházban június 24-én este 7 órakor mutatkoznak be a közönségnek. A be-

mutatót a helyőrség fegyveres testülete szervezik és rendezik. A 190 tagú Alexandrov-együttes szereplését nagy érdeklődés előzi meg, ezért a jegyeket elővételben máris árusítják a színház pénztárában és a Fegyveres Erők Klubjában.

Gyermekopera Komlón

A komlói Belvárosi Iskola zenetagozata felejthetetlen ajándékkal kedveskedett a napokban, Békeffy Antal Feneketlen tó című gyermekopera előadásával. Bevezetőül az első osztályosok sorakoztak a függöny előtt, ahonnan Fledrich Evike köszöntötte a nézőtérre feszültlen várakozó szülőket és érdeklődőket, majd vetélkedőre hívta ki Antal Zsuzsát — teljesen otthonos mozgással és hangon — nagy derűvel közepette. Ezt követően az apróságok közül választott zenevezénylő beintésére adott elő dalaikat.

Bocz György iskolagazgató az üdvözlő szavak után ismertette a fő szám, a Feneketlen tó cselekményét. Megköszönte Gálfi Istvánné, Király Ernőné, Lantos Tibor és Tóth Ferenc tanároknak a zenei, a próza, a díszlettervezési és rendezési munkájukkal hozott áldozatot. Utána átadta a szót a daljátéknak.

Holdvilágfényes színen indult a mese, amely azt tükrözte, hogy Palkó legénysorba került, várja a szentiváni tűz-ugrás ceremóniáját, s ott az öreg császár meséjéből tudja meg, hogy a feneketlen tó környékén a gonosz sárkány rabságában él az aranyhajú Magyar Ilona. Elhatározza, hogy kiszabadítja őt. Edesanyjától meghatóan kedves dallal válik el a faluvégti kunyhócska mellett. Barátjával szegődik Fittyfiritty, a törpe, aki vasbocskort és egy csodabaltát ad neki útravalóul — néhány hasznos jó tanáccsal. A legény megérkezik a feneketlen tó partjára, egy mackó kíséretében, „akinek” bocsait előzőleg ő mentette meg. Kisvártatva Fittyfiritty jelenik meg, és elmondja: a megszabadítás elengedhetetlen feltétele, hogy az aranyhajú koronáját megszerezze és a tűzbe vessen. Előjönnek a tűnédek, lágy hangú énekük után lerakják fejdíszüket, köztük aranyhajú is a koronáját. Palkó megszerzi ugyan a koronát, de a leány szépségétől megbűvölten kétízben is határozatlanná, gyengévé válik, és először fűzfává, majd szarvassá változtatja az aranyhajú átká. Jön azonban a szerető szívű édesanya. Könyörgésére először a favágók, majd a vadászok letnek segítségére, hogy megtörjön a varázslat. Palkó tűzbe veti az aranykoronát, s élethalál-harcban megöli a gonosz sárkányt és boldogan indul hazájába a megszabadított aranyhajú Magyar Ilonával, hogy együtt hirdessék: a jószág és a szeretet győzedelmeskedik a legnagyobb gonoszság felett is.

Anyó szerepében kitűnő alakítása volt Buváry Lívianak, míg Somfalvi Tamás Palkó szerepében produkált elsőrendű. Koppás Éva és Kiss Zsuzsa az aranyhajú megszemélyesítésében volt végtelenül kedves. A Fittyfiritty, a mackuska, a hattyúcskák helyenként villódzó mozdulataikkal váltottak ki derűt a közönség sorából.

Az együttes többi szereplőinek játékát külön-külön nem is lehet, de nem is szükséges részletezni, hiszen akarásuk és tudásuk szín-javát adták — ebben a Komlón először látott gyermekoperában. A tanári kar és a színjátszó együttes ezúton is megérdemli az elismerő szavakat, hogy majdnem három órán keresztül elvittek bennünket a mesék birodalmába. Kíváncsként még nagyon sok hasonló sikert! Szeretnénk minél előbb viszontlátni a Belvárosi Iskola együttesét.

—ma—jan—

Beszélgetés a koncentrált termelésről

Tartalékokkal vagy anélkül?

A MECSEKI SZÉN-BÁNYÁSZAT felszabadulás utáni fejlődését — ma már ez világosan látható — két fontosabb szakaszra oszthatjuk. Az első időszakban, amely nagyjából az ötvenes évek végéig tartott, az üzemek általános fejlesztésén, gépesítésén volt a fő hangsúly. A második szakaszot hat esztendővel ezelőtt kezdődött, s jellegzetessége nem annyira a mennyiségi, mint a minőségi, gazdaságossági mutatók előtérbe kerülése. Ez alatt a korábban létrehozott termelési feltételek hatékonyabb, célzesebb kihasználását is értjük.

Ez utóbbi időszak lényegében az üzemek belüli koncentrációval vette kezdetét, amelyet a szaknyelv egyszerűbben fejteskoncentrációnak „keresztelt”, holott ennél lényegesen többet jelent. A termelő munkahelyek területi összevonásán túl feltételezi a feltárás és előkészítés, továbbá a termelő eszközök és a munkaerő területi, de időbeni összpontosítását is. Szükségessé teszi az üzem vezetésének, a munkaszervezésnek hatékonyabb, rugalmasabbá tételét — egyszerűbb lényegi változásokat követel és hoz a munka minden területén.

A TERMELÉS KONCENTRÁLÁSÁVAL kapcsolatban is — mint általában az új dolgoknál — különféle nézetek alakultak ki és csaptak össze szakembereik körében. Voltak és vannak hívei, s természetesen ellenzői is. Az utóbbiak főként azzal érveltek, hogy a területileg összpontosított termelés nagy kockázattal jár: egy-egy nagyobb elemi csapás, bányatűz, vagy omlás, jelentősebb gépi hiba és egyéb, az egymáshoz közel eső fejtések egészének munkáját veszélyeztetheti. Míg korábban nem vezetett lényeges termelési kieséshez és a pótlás is könnyebb volt, ha az egymástól távol eső munkahelyek közül egyet-egyét kénytelenek voltak „feladni”.

A több éves sikeres gyakorlati munka többségükben meggyőzte a kételkedőket, s talán éppen a sokak számára nem várt eredményesség vezet oda, hogy napjainkban egyes szakemberek az ellenkező végletbe estek. Az ő véleményük szerint merészen, tartalék munkahelyek nélkül kell művelni a koncentrációkat. Mert a tartalékok képzése és fenntartása költségekkel jár,

Amiként az előző nézet hibássága vitathatatlan, világos, hogy az utóbbi álláspont sem elfogadható. Erről beszélgettünk munkatársunk Dobos Józseffel, Kossuth-bánya üzemvezető helyettesével.

— A koncentrált termelés — mondta Dobos elvtárs — lényegesen nagyobb felelősségérzetet követel az üzemvezetőségektől. Különösen az olyan nagy üzemeknél, mint Kossuth-bánya. Azt semmiképpen sem engedhetjük meg magunknak, hogy „egy lapra” tegyük fel a tervteljesítést. Tehát a tartalékképzésnek meg kell nyilvánulnia a koncentrációk méretének és számának megválasztásakor is.

Kossuth-bányán pillanatnyilag három koncentráció működik, egy-egy napi 150–200 vagonos kapacitással. Az eddigi gyakorlat tanúsága szerint ez az optimális méret. Ugyanakkor a három termelő terület eléggé távol esik egymástól — az egyik az Anna-, a másik a III-as aknai, s a harmadik a Kossuth-bányai

üzemrészben működik —, így az egyik helyen bekövetkező esetleges zavar, pl. bányatűz, nem zavarhatja a másik kettő munkáját.

— Van-e gyakorlati tapasztalatuk a tartalékok fontosságát illetően?

— Igen, éppen májusban jártunk úgy, hogy az Anna-aknai területen előkészítetünk egy fejtést... terveink szerint legalább másfél hónapig naponta 60 vagonnyi szén termelhettünk volna innen... s alig kezdtük el művelni, amikor egy régi, tíz-tizenöt esztendeje lefejtett fejtésre bukkantunk, amely nem szerepelt a térképeinken. Ugyanebben az időben geológiai okokból lerövidült a Kossuth-bányai területünk legnagyobb fejtése is és elmeddősödött egy tartalék fejtésünk Anna-aknán. Ezzel magyarázható, hogy a hónap első két harmadában nem tudtuk tervünket teljesíteni.

EZ AZ ESET NEM IGAZOLJA a koncentráció volt ellenzőinek nézeteit, hiszen nem egyébről van szó, mint a véltlenek kedvezőtlen „összejöttéről”. Ellenkezőleg, a fentiekből is látható, hogy a teljes tartalék-nélküliség még nagyobb kieséshez vezetett volna. Emellett szólni kell arról, hogy a koncentráció — beleértve az előkészítés összpontosítását — előnyösen hatott, hiszen hallatlanul rövid idő alatt kialakítottak és a múlt hét végén már üzembe is léptettek egy nagy kapacitású védőháló fejtést, amellyel a hónap végéig minden bizonnyal „behozzák” a korábbi lemaradást.

— Hol képezik a tartalék fejtéseket, koncentráción kívül, vagy azon belül?

— Természetesen a koncentráción belül, hiszen a koncentráció egyik előnye éppen az, hogy nem kell szükségtelenül sok vágatot hajtunk és fenntartanunk.

— Ez nem vezethet-e oda, hogy egy esetleges nagyobb bányatűz a művelés alatt álló fejtéscsoporttal együtt a közelben lévő tartalékot is „elviszi”?

— Nem, erre szerencsére még nem volt példa. Az összpontosított fejtéseket tűz esetén külön-külön is el tudjuk zárni, az egész terület tehát nem kerül veszélybe. A másik tényező viszont az, hogy a koncentrált termelés szinte automatikusan megteremtette a tűz és az omlás megelőzésének legjobb lehetőségét.

A BEVEZETŐBEN EMLÍTTÜNK, hogy a koncentráció nemcsak a fejtések területi összevonását jelenti, hanem a termelőerők összpontosítását is, ami viszont időbeli koncentrációhoz vezet. Ezt úgy kell érteni, hogy a jól gépesített, munkaerővel is optimálisan telepített fejtések lényegesen megnövekedett az előrehaladási sebesség, s így időben mintegy „megszöknek” a bányatűz és az esetleges omlást előidéző kőzetnyomás kifejlődése elől.

— A tartalékokat tehát előszoiban a geológiai nehézségek esetére kell fenntartani?

— Részben, mert hiszen ez ellen védekezni egyelőre nem tudunk. Sőt, az előzetes kutatások sem adhatnak mindig biztos eredményt, mint ahogy ebben a hónapban is bebizonyosodott. Szükséges továbbá a tartalék a nagyobb gépi meghibásodások esetére is. Három héttel ezelőtt például egész műszakok estek ki a termelésből nálunk, gépi üzemzavarok miatt.

Dobos elvtárs beszélt a tartalékképzés szubjektív összefüggéseiről is. Nemcsak a műszaki vezetőknek, hanem az üzem minden dolgozójának biztonságérzetet nyújt, ha tudják, hogy egy esetleges rendkívüli esemény sem okozhat nagyobb kiesést. A műszakiak és a szállítószemélyzet prami-uma a tervteljesítéstől függ, s a teljesítményberben alkalmazott dolgozók számára sem mindegy, hogy milyen és mennyi munkát végezhetnek.

Nem szükséges különösképpen szakmabelinek lenni ahhoz, hogy megállapítsuk: a két véglet között a Kossuth-bányai álláspont a helyes, mert a gyakorlat is ezt igazolja.

Párttitkári értekezlet

Május 27-én titkári értekezletet tartott a tröszt pártbizottsága. Az értekezleten Schwarz József elvtárs, művelődési osztályvezető adott tájékoztatót az 1964/65-ös oktatási év tanulságairól.

Kiskuti Adám elvtárs, a pártbizottság v. b. ipari osztályvezetője a tröszt intézkedési tervének teljesítéséről, illetve annak jelenlegi állásáról adott tájékoztatót a titkároknak.

Kovács István elvtárs, a PTO vezetője a pártépítéséről, a fegyelmi ügyek elbírálásának tapasztalatairól és a szervezeti élet alakulásáról számolt be az értekezleten.

A titkárok alapos, elemző felszólalásaikkal részletesen elemezték az eredményeket és a tröszt üzemének szorosabb együttműködéséről mondták el javaslataikat. A vitában elhangzott értékes felszólalások szerkesztőségünk számára is fontos témákat és ötleteket adtak.

Május 22-től nyitva a Balokány

Az idei strandszezon Pécsen május 22-vel kezdődött, amikor is megnyitották a Balokány-fürdőt, ahol 26–27 fokos meleg vízzel várják a fürdőzőket. Csúcsforgalomban mintegy ötezer embert tud fogadni a pécsiek ezen kedvenc strandja. Június 15-ig minden délelőtt 10-től este 6-ig, utána pedig reggel 7-től este 20 óráig tartanak nyitva, hogy a munkából jövők is élvezhessék a meleg vizet. A Hullám-fürdőben már csak az időtől teszik függővé a nyitás napját, amikor is a napi legmagasabb hőmérséklet eléri a 25 fokot.

Életbe lépett a MÁV új menetrendje

Lényeges javulás lesz a pécs-baltoni közlekedésben

Dr. Szabó Tibor elvtárs, a MÁV Pécsi Igazgatósága vezetőjének helyettese május 26-án tájékoztatta a sajtó és a rádió képviselőit az új menetrendről, a személyszállítás kérdéseiről, valamint az áru- fuvarozás helyzetéről.

Elmondotta, hogy az 1964-es évben a MÁV Pécsi Igazgatósága területén 406,3 millió utast szállítottak el, az utasok száma tehát 1963. évhez viszonyítva 15 millióval emelkedett. 1965-ben a terv szerinti 414,5 millió utast kell elszállítani.

A MÁV 1965.66. évi új menetrendje május 30-án lép életbe.

Ismét egyéves menetrendet adnak ki, amely 1966. május 21-ig marad érvényben. A baltoni vonalon külön nyári menetrend lesz szeptember 18-ig, majd utána külön téli menetrend lép érvénybe.

Az utazóközönség részére kiadott hivatalos menetrend-könyv eltérő színű lapokra nyomva tartalmazza mindkét időszak menetrendjét.

ÚJ VONATOK JUGOSZLÁVIÁBA

Az új menetrend nemzetközi vonatkozásban a pécsi vasútigazgatóság területén sok újat hoz. Jugoszláviával gyorsan javulnak kapcsolataink, ezért az eddigieknél nagyobb idegenforgalomra, átmenőforgalomra számít a MÁV. A baltoni vonalon jelenleg is közlekedő, egy nemzetközi kocsit továbbító vonatpár mellett Budapest—Zagreb—Rijeka között egy második összeköttetést is létesítenek. Az új nemzetközi gyorsvonatpár Pusztaaszabolcs—Dombóvár—Gyékényesen át közlekedik. Odaútban a vonat Budapest Déli pályaudvarról 13.05-kor indul és Rijekába érkezik 5.38-kor. Ellenirányban 23.45-kor indul vissza és Budapest Déli pályaudvarra 18.29-kor érkezik meg. A vonaton hálókocsi is lesz. Közvetlen velencei kocsik is fut ezzel a vonatpárral.

Hosszú évek óta tehát Budapest—Vence között ismét közvetlen, átszállás nélküli összeköttetést létesítenek.

Tájékoztatójában dr. Szabó Tibor elvtárs elmondotta, hogy új nemzetközi gyorsvonatpár is lesz a nyári időnyben. Ez pedig Csehszlovákiából hazánkban át Jugoszláviába Budapest kikerülésével közlekedik. A vonat Prágából Komárom, Székesfehérvár, Nagykanizsa, Gyékényesen át közlekedik Rijekába és viszont. Ehhez a vonathoz csatlakozik Nagykanizsán a Budapest—Rijeka viszonylatú közvetlen kocsikat továbbító belföldi gyorsvonatpár is. Magyarbóly és Murakeresztúr határállomáson változás nem lesz.

JAVUL A BALATONI KÖZLEKEDÉS

Pécs és környékének a Balatonnal való összeköttetése az elmúlt években javult, a fődényben mégis zsúfoltság van, különösen vasárnaponként. Ezért a fődényben vasárnap Pécsről Fonyódra és vissza újabb mentesítővonatot állítanak be. A vonat odaútban Pécsről 5.04-kor indul és Fonyódon van 8.18-kor. Vissza Pécsre 18.19-kor indul és oda 21.35-kor érkezik.

Urban Szabó László elvtárs, az utasellátó vállalat igazgatója a kulturált utazás feltételeinek további javításáról adott tájékoztatót, majd Fülöp Ferenc elvtárs, a MÁV forgalmi technikai osztályvezetője ismertette a közlekedés könnyítésére bevezetendő újításokat.

AZ ÁRUSZÁLLÍTÁS HELYZETE

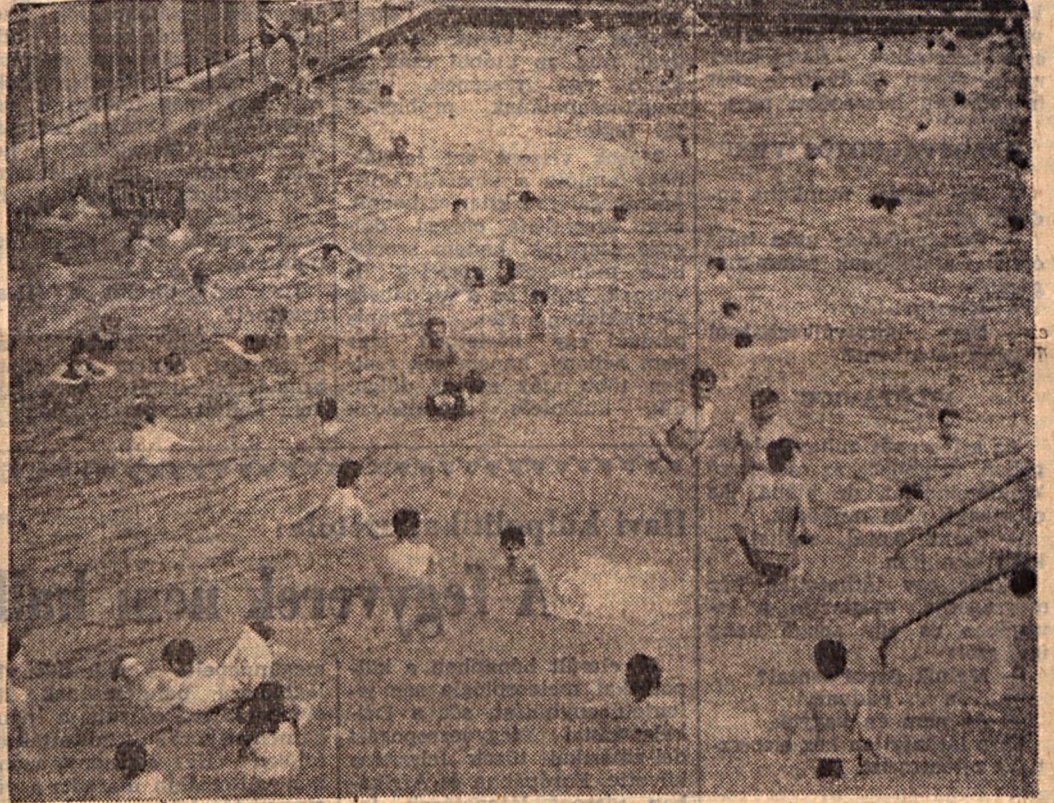
A sajtótájékoztatóon elmondották a MÁV vezetői, hogy az áruszállításban nagy javulás van. A Mecseki Szénbányászati Tröszt üzemei a szerződéseket betartva, pontosan rakodnak és ezzel nagymértékben segítik a MÁV munkáját. Vannak azonban bizonyos nemrakodó vállalatok is, amelyek viszont hátráltatják az áruszállítási munkát. Ilyen például a tröszt komlóifaltelepe is, valamint Komló ipari vállalat és a Brijuni termelő és Széndüztő Vállalat Nagymányoldi Üzeme.

Sikondai nyár...

Hát bizony jobb lett volna azt a címet adni, hogy „boldog idők szép emlékeképpen”, mert hiszen a mostani időjárás mindenhez hasonlít csak a nyárhoz nem; viszont az is igaz (fényképek is tanúsítják), hogy május 16-án, vasárnap olyan élet volt Sikondán, amilyen csak a „legkánikulaiabb” kánikulában van.

A Vadásztanya melletti tóban állítólag halak is élnek. Valószínűleg kítűnően élik magukat a vízben, mert horogra csak elvették csak közülük egy-egy. Pedig a horgászok kedvelői napkeltétől napnyugtáig türelmesen ülnek a parton, tartják a bot nyelét és várják a szerencsét. Az előtérben levő „fiatalember” még az anyukája segítségét is igénybe veszi a csalétek felerősítésére. Talán ő ügyesebb, persze a halat neki kell kifognia...

Azon a bizonyos vasárnapon — május 16-án — több száz komlói kereste fel a strandot is. Öregek és fiatalok egyaránt nagyszerűen érezték magukat a kellemes vízben. Hja, akkor még a hőmérő higanyszála a 25 és a 30 fok között mozgott.

Érdekességek fürcsaságok

HÁZASSÁG A STATISZTIKUS SZEMÉVEL

A legnagyobb házassodók a statisztikai adatok szerint a románok. 1962-ben például ezer lakosra Romániában 9,9, Japánban 9,8, az NDK-ban 9,7 és az NSZK-ban 9,2 házassodó jutott.

Legjobban húzódoznak a házasságtól az írek. Náluk csak 5,5 házassodó jut ezer lakosra. Hasonlóan aggodalmasok a mexikóiak (6,3), a norvégiek (6,3), a belgák (6,7) és a franciák (6,7).

Ha viszont a válásokat vesszük szemügyre, ott is a románok járnak az élen. Úgy látszik, igaz a közmondás: hamar munka ritkán jó... Ezer lakosra Romániában 2,01 válás esik. Csak messze mögötte jön az NDK (1,47), Jugoszlávia (1,2) és Svédország (1,2).

A legkitartóbb férj viszont az ir. Ha egyszer rászánta magát a házasságra, meg is marad benne. A válási mutatószám mindössze 0,09. A lengyelek valahol a középutón járnak (0,5).

A világ legszenvedélyesebb házassulója viszont egy New York-i lakos: John Heidenmeier. Hatvanegy esztendősen korábban nősült meg 49-edszer és bizonyára nem is utoljára. De ha talán úgy érezné, hogy kezd kiéregedni a házasságából, nem kell aggodnia, mert már névesszik az utánpótlás: egy ausztráliai fiatalember most éppen 18 éves, és már másodikban házassodott meg.

BOROTVÁLKOZÓS VICC

A férj reggel, munkába indulás előtt:
— Borotválkozás után húsz évvel fiatalabbnak érzem magam!

A feleség:
— Nem borotválkozhatnál inkább esténként?

PILOTAVICC

Az ejtóernyős zuhan a levegőben, meghúzza az ejtóernyő kioldószinóját, de hiába. Az ejtóernyő nem működik.
— Szent Antal, segíts! — kiált rémülten.

Ekkor egy láthatatlan kéz megragadja, megtartja a levegőben és egy zengő hang így szól:

— Mellyik Szent Antal?
— ... a ... páduai.
— Az nem én vagyok.
— És a láthatatlan kéz elereszti az ejtóernyőt.

GYERMEKSZÁJ

— A nének miért nincs gyermeke?
— Nem hozott nekem a gólya.
— Hát ha a néni a gólyára vár, akkor nem is lesz!

ESTÉLY

Az idősebbik Duma estélyen vett részt. Másnap fia megkérdezi:
— Jól sikerült az estély?
— Rémes volt. Ha én ott nem vagyok, halála untam volna magam.

A SZÓRAKOZOTT PROFESSZOR

A híres belgyógyász professor megbetegszik. Azt mondja a feleségének:
— Most mit csináljak?
— Felvétel kollégámhoz sincs birtom. Csak én jöhetnék számba, de én meg túl sokat érkelek.

Harkányi kirándulás

Kossuth-bánya szenes fővárosának szakszervezeti bizottsága június 6-án egész napos kirándulást szervezett a környékre. A szakszervezeti bizottság tájékoztatása szerint előjönnek a családtagok is. A kirándulóknak aludni lesz megkínálva a Mecseki Szénbányászati Tröszt új harkányi üdülőjén.

A munkásvédelemről A társadalombiztosítási tanácsokról

A tröszt Szakszervezeti Intéző Bizottsága az elmúlt héten ülést tartott, amelyen egyik napirendként a munkásvédelemmel kapcsolatos tennivalókat vitatta meg. Megállapította a Munkavédelmi Bizottság jelentése alapján, hogy a szakszervezeti munkában egyre nagyobb szerepet kap a munkásvédelmi tevékenység. A SZOT X. plenumának határozata és az azóta eltelt időben megjelent új munkavédelmi törvények és rendelkezések különösen

nagy súlyt adnak e területnek. Növelték a szakszervezeti bizottságok felelősségét és rendszeresebbé vált a társadalmi aktivitás is. Az Intéző Bizottság megállapította, hogy a Kerületi Bányászati Felügyelőséggel közösen készített intézkedési tervek jól rögzítették a feladatokat, amelyek nemcsak műszaki kérdések megoldására terjedtek ki, hanem az oktatási, nevelési kérdésekre is. Foglalkoztak a munkavédelmi felügyelők, a munkavédelmi örök helyzetével, az

üzemek biztonságtechnikai és üzemegészségügyi körülményeivel. A Lombos Antal elvtárs által beterjesztett jelentést megvitatták és számos javaslatot tettek a munka további javítására. Második napirendként a társadalombiztosítási tanácsok munkájáról és a munkaverseny helyzetéről számoltak be az ülésszervezőknek. A napirend fontosságára való tekintettel a tárgyalt kérdések részletes ismertetésére következő számban visszatérünk.

Szocialista brigádértekezlet —vagy termelési tanácskozás?

Egy újszerű kezdeményezés tapasztalatairól

A közelmúltban Kossuth-bánya szakszervezeti bizottsága teljesen újszerű módon tartotta meg III-as üzemében a termelési tanácskozást; pontosabban szólva a termelési tanácskozás helyett szocialista brigádértekezletet tartott. A kezdeményezés már akkor nagy visszhangot keltett, s az eset felett szakmai körökben még ma sem szűnt meg a vita.

Sokan úgy vélik, a kettőt — már mint a termelési tanácskozást és a szocialista brigádértekezletet — nem lehet egy elbírálás alá venni, mert mindkettőnek más a feladata. Az előbbi az egész üzemet érintő kérdéseket tárgyal, míg az utóbbi csak az üzem egy részének, egy munkacsapatának problémáit taglalja.

Mások viszont azt tartják, hogy amióta a szocialista brigádmozgalmat kiterjeszkedett, nem szocialista címűt dolgozó csapatok, hanem szocialista műhelyek, körletek is vannak, azóta ez a különbség elmosódóban van. Ugyanis például egy körletben már nem néhány, hanem sok esetben több száz ember dolgozik, különféle beosztásúak

vannak, tehát az ő problémáik már nemcsak a brigád, hanem az üzem problémája is. A helyzet jelenlegi állása szerint ez utóbbiaknak van igazuk. Bizonyíték erre a III-as üzem eset is. Köztudomású, hogy a termelési tanácskozásokat mindig munkaidő után tartják. Igen ám, de ilyenkor kötött az idő, hiszen az autóbuszokat sem lehet a végtelenségig visszatartani. S attól függően, hogy az üzemvezetésnek mennyi a mondanivalója, tart hosszabb vagy rövidebb ideig a beszámoló. Sajnos a gyakorlat azt bizonyítja, hogy a termelési tanácskozások esetében a rendelkezésre álló idő 70—80 százalékát ez veszi el. S mire a hozzászólásokra, vagy még inkább a válaszadásokra kerülne sor, már mindenki fészkelődik a helyén, mindenki az óráját nézi, a tanácskozást sürgősen be kell fejezni, hiszen indul a busz, senki sem akar lemaradni.

De mi történt a III-as üzemnél?

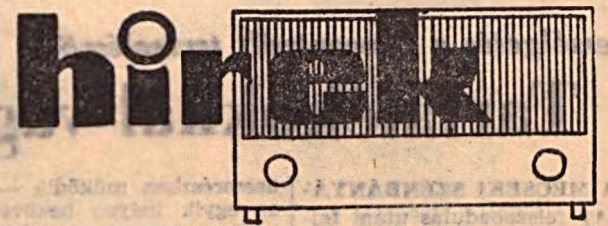
Mivel nem termelési tanácskozást, hanem szocialista brigádértekezletet tartottak, nem kellett ragaszkodniuk a

hétköznapoz, nyugodtan tarthatták vasárnap is. Az autóbuszok indulása senkit sem sürgetett. Az átlaghoz viszonyítva jobb volt a megjelenés is. Jutott idő bőven nemcsak a beszámoló elmondására, de a problémák megterjesztésére is. Ez pedig mindenképpen a munka javulását eredményezi.

S talán nem utolsó szempont az sem, hogy már maga a szocialista cím is nagyobb felelősséget ró a brigádtagokra, vagyis most már egy egész körlet dolgozóira, ami viszont a közösségi szellemet erősíti.

A termelési tanácskozásnak szocialista brigádértekezlettel való helyettesítése még csak kísérleti jellegű a Mecseki Szénbányászati Trösztnél. A szakszervezeti trösztbizottságon még csak ezután összegyűjtenek a tapasztalatokat. Egy azonban bizonyos: a III-as üzem kezdeményezés hasznos, célravezető, és ha nem is pontosan ilyen formában, de mindenképpen továbbfejlesztésre és figyelemre érdemes.

Cs. Z.

— ERFURTI PROFESSZOROK KOMLÓN. Két NDK-beli professzor látogat a héten a bányavárosba. A két főorvos a szilikózissal kapcsolatos hegyi kórismerket tekint meg. A vendégek szerdán érkeznek Komlóra, s a tapasztalatsere után pénteken a városi tanácsad fogadást tiszteletükre.

— MEGKEZDTEK KOMLÓN az Irinyi utcai játszótér építését. A Városgazdálkodási Vállalat parképítő részlege Klausz Gyula tröszt tervező — társadalmi munkában készítette — terveit alapján az idén szeptember forintot használ fel. A játszó, a terepviszonyok miatt, háromlépcsős lesz. Korszerű felszereléssel. Az első szakasz átadására még ebben az évben sor kerül.

— ELKÉSZÜLT A DISZKÓ a komlói Zrínyi téren. A háromszögletű medencében elhelyezett ülő gyermekszobor jól illik a környezetbe. A Középgazdálkodási Vállalat dolgozó az építkezés nyomait elűntetve, már a parkot is helyreállították.

— BUDAPESTI KIRÁNDULÁSON vett részt a múlt héten 72 nőtanács aktív Komlólól. Az IBUSZ-TIT társasutazás során — a nemzetközi vásáron kívül — megtekintették az országház belsejét is.

— TIZENÖT SPORTVEZETŐ vesz részt Komlóról a július 6-tól 19-ig Balatonfenyvesen rendezendő megyei sportvezető-képző táborban. A résztvevők sportpolitikai kérdésekkel és egy-egy szabadon választott sportág részletes tudnivalóival ismerkednek.

Levél Szászvárról

Bányatelepi gondok

A szászvári bányatelepet alig három kilométer választja el a községtől. S mégis, mennyivel nagyobb a „távolság”

— SZABALYOZTÁK A DIÁKOK NYARI MUNKAIDÉJÉT. Ezek szerint a szervezett foglalkoztatásban részt vehet minden 12. életévét betöltött, VII—VIII. osztályos általános iskola és I—IV. osztályos gimnazista. A munkabételek előtt a tanulók kötelesek orvosi vizsgálaton megjelenni. A munkaidő 14 éven alul legfeljebb napi hat óra lehet.

— ÚJABB SZOLGÁLTATÁSOKAT vezettek be a Patyolánál. Bőrkapatok, kalapok tisztítását, átalakítását, szőnyeg- és függönytisztítást, szakadt szövetek műszóváását, valamint kárptozott bútorok otthoni javítását is vállalják.

— KIÁLLÍTÁS NYÍLT a gyermeknap alkalmából a Május 1. Művelődési Ház társalgójában a komlói iskolák tanulói által a polittechnikai foglalkozásokon készített tárgyakból, eszközökből. A gazdag anyag jól illusztrálja a nyakorlati nevelés sokoldalúságát.

— KÉTNAPOS TUDOMÁNYOS KONFERENCIA tartották május 20—22. között Lipcseben, ahol az aktuális elméleti és gyakorlati kérdéseket foglalkozó tanácskozásban 170 NDK-beli szakembere kivül húsz külföldi mérnököt is meghívtak. Az előadásokat „Porelhárítás a bányászatban” címmel tartották. A magyar szakemberek között volt Vékény Henrik bányamérnök, a Kutatási Osztály műszaki porelhárítási csoportvezetője is, aki a szénfal átmedvesítés tapasztalatairól szólt fel a konferencián.

lőföldjén áll, s nemcsak az egyenruhába öltöztetett emberek jelentik az ellenfelet, hanem mindenki, fiatalok és öregek, gyermekek és nők és az igazságra vetett hit, meg az oldalukon lévő szolidaritás, amelyet minden ország békeszerető embere küld feléjük.

ERRÜLSZI VERESÉG A VILÁG NÉPEI ELŐTT

Ezért nem lehet legyőzni a vietnami népet. Sanyargatni, bombázni lehet, de legyőzni sohasem. Kiterjeszteni a háborút, — ezt hangsúlyozza az úgynevezett Johnson-elv. De hova vezet ez a szemlélet? Dr. Arnold Toynbee ismert polgári történész írta: „... a Johnson-elv alkalmazása félelmetes mennyiségű vérbe és pénzbe fog kerülni az USA-nak. Súlyos áldozatokat követelnek a vietnami hadműveletek, kérdéses, hogy meddig lesz képes az USA ezt az elvet erőszakkal érvényesíteni és mik lesznek politikai és erkölcsi következményei...”

E polgári történész megállapítása világosan mutatja, hogy az USA erőszakpolitikája súlyos visszatetszést és aggodalmat kelt nemcsak az szocializmus és a békeszerető emberek körében, hanem a polgári világ körében is.

S végezetül a dominikai helyzetről egy-két szót. Itt szó sem volt kommunista irányzatról, mégis harmincezer amerikai katonát vezényeltek a törvényes kormány ellen támadó szélsőséges csoportok támogatására. Az USA-nak ez a lépése visszatetszést váltott ki a latin-amerikai államok népei között: Brazíliában, Columbiában heves tüntetések zajlottak le, mert a kormány csapatokat akart küldeni a dominikai földre. A gyűjtőgató, a háborús tüzek elszigetelője elveszti presztizsét saját, józan gondolkodású népe előtt is.

Dr. Gazdag István

például az élelmiszerellátás tekintetében!

A községben lévő boltban kapható minden élelmiszer és csemegeárú, amely máshol is kapható, csak épp a bányatelepen nem. Zöldségféle nincs — raktár hiányában. Hentesárut azért nem lehet kapni, mert a boltvezető „nem tudja” megvárni a szállító gépkocsit. Könzerv? „Nem keresik.” Lehetne még sorolni a tejtermékeket és egyebet, mert a bányatelepi boltban a minimális szükségleten kívül — mint a tej, kenyér, zsír, liszt, cukor és dohányárú — aligha kaphat egyebet a vásárló.

Persze, a megoldás „önmagától” kinálkozik: járjanak a bányatelepi lakók a községbe vásárolni. Igen ám, de a három kilométer gyalogosan sok — autóbuszjárat csak műszakváltások idején van — s a háziasszonyoknak sok egyéb dolguk is akad. Véleményem szerint sokkal egyszerűbb lenne — s mi, bányatelepek, azt hiszem jogosan elvárhatjuk ezt — ha már itt a bolt, tegyük bővebbé az áruválasztékot és végül, de nem utolsó sorban, udvariasabbá a kiszolgálást.

Ifj. Técely Vilmos

Felhívás előfizetés- gyűjtőinkhez

Már az üzemek előfizetegyűjtői útján többször kértük olvasóinkat, hogy előfizetésüket — az előfizetők névjegyzékét — Illés elvtársnak, a trösztigazgatóságra küldjék. (Pécs, Déryné u. 9.)

Mégis előfordul, hogy az előfizetők névjegyzékét a szerkesztőségnek küldik be. Ismételtén kérjük az üzemek előfizetegyűjtőit, — de azokat is, akik egyénileg kívánnak előfizetni lapunkra —, hogy ne a szerkesztőséghez címezzék ezirányú igényüket.

Az előfizetni kívánók tehát munkahelyük munkügyi osztályán jelentsék be igényüket, — az előfizetők névjegyzékét pedig a trösztigazgatóságra, Illés elvtársnak küldjék be!

A vegyszeres pernyeiszapolással majdnem tízszeresen csökken az iszapolásra fordított költség

Felső emelkedésben már hírtl adtuk, hogy Kossuth-bányán megtartották a most kikísérletezett vegyszeres pernyeiszapolás gyakorlati bemutatóját. A szakmai ismeretét erre értett vállalkozóink. Mielőtt azonban az új találmányról részletesen beszélnénk, szükségesnek tartjuk, hogy áttekintést adjunk az iszapolás eddigi történetéről.

Ahirdi homokkal való iszapolás megdrágította a termelést

Mint ismeretes, a tröszt üzemei közül Kossuth-bányának van a legjobban kiépített iszapolási hálózata. Ezt a nagyfokú és széleskörű iszapolási hálózatot a széntelepek öngyulladásai miatt kellett bevezetni. A tömédékhanyagot 20 kilométer távolságról, Hírdől, kisvasúton történő szállítással kapta az üzem 1953 második felétől. A homokkal való iszapolás jelentősen megnövelte a szén kitermelésének költségét. Ezért az elmúlt évek során — műszaki körökben — többször felmerült a Komlói Erőmű pernyéje iszapolásra való felhasználásának gondolata. Visszafelé hamarosan tisztázódott, hogy az erőmű pernye finom szemcséjű miatt kedvezőtlen tulajdonságokkal rendelkezik. A víz nehezen nedvesíti, az ülepedés pedig lassú, s az iszapoláskor lefolyó vízzel nagymennyiségű pernye távozik el.

Az első kísérletnél — figyelembe véve az ismert rossz tulajdonságokat — igyekeztek olyan gátat építeni, hogy a bányában leadott pernyezagyt (pépes oldatot) teljesen a gáton belüli ülepedésre kényszerítsék. Ezzel úgy jártak, hogy a nagy víznyomás miatt a gát valamely pontján nem bírta ki a terhelést, és így az iszap kitört. Előttötte a szállítóvágatokat, a zsompokat, és számottevő termelés zavart okozott. Ezután a kísérleteket úgy folytatták, hogy a leadott pernyezagyból a vizet gátajlokon keresztül még az iszap áramlásakor engedték le. Ez a módszer sem vezetett eredményre, mert a távozó vízzel a pernye ötven százalékát elvitte. A takarításra ekkor is sok munkát kellett fordítani. Egy harmadik változattal is kísérleteztek. Mégpedig a homok és a pernye keverékével. Ennél az eljárásnál a homok azonnal leülepedett, a pernye viszont az oldat tetején lebegett. E módszert is el kellett vetni, mert az akkori iszapolási fejtések napi előrehaladási sebessége lecsökkent — éppen a lassú ülepedés miatt.

Új eljárást dolgoztak ki

Egy kisebb számú műszaki kollektíva (Kaposváry József, Kaurek Róbert, Rajnai Rudolf, Rudolf Mihály, Virágh János) tanulmány alá vette a pernyeiszapolás lehetőségeit, és hosszúságú kísérleti munkával sikerült is egy új iszapolási eljárást bevezetni. A megoldást a poliakrilamin felhasználása adta.

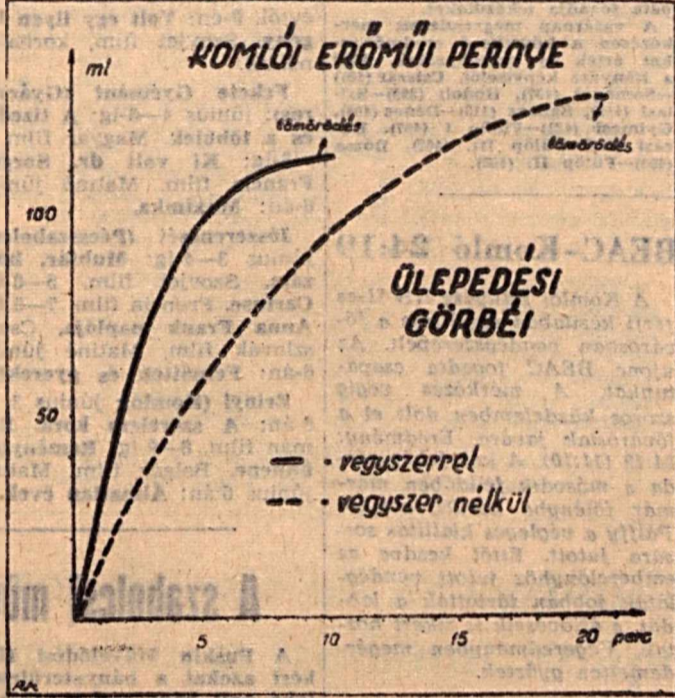
Az új eljárás, illetve módszer lényege: A bányába áramló pernyezagyhöz még a külszínen, pontosan meghatározott százalékos reagens oldatot adagolnak, melynek hatására a beiszapolandó térségben azonnal megindul a gyors ülepedés, vagyis a levegő pernyeszemcséjű leülepedési folyamata. Így a gátból kifolyó iszapvíz teljesen tisztá és pernyetartalma alig mérhető. A iszapolás után tíz perccel a gátajtón keresztül bemennek a beiszapolott térségbe, s ekkor a leülepedett pernyeiszap tetején már járni lehetett.

Az új vegyi anyag tulajdonságai

A poliakrilamin tulajdonságai legjobban a keményítőkhöz hasonlíthatók. A gát 8 százalékos oldatban állítja elő. Ragacsos, zselatinszerű massa. Színe aranyás, erős ammóniák szaga. Mérgező és gyúlékony tulajdonsága nincs, tehát az egészségre ártalmatlan. Egy köbméter pernyezagyhöz 0,25 kg 8 százalékos poliakrilamin szükséges. A laboratóriumi kísérletek szerint ezt a mennyiséget 0,1 százalékos koncentrációjával kell tenni, mert ekkor érvé a leghatásosabb összetétel.

Kaurek Róbert, a tröszt kutató vegyészmérnöke volt az új eljárás laboratóriumi kikísérletezésének egyik úttörője. A már említett munkacsoport tagjai — a tröszt illetve a Nehézipari Minisztérium támogatásával — érte el a nem mindennapos módszert. A külszíni és a bányabeli vegyszeres iszapolás folyamatáról, annak kedvező hatásáról az

ország különböző trösztjeitől, intézeteitől a bemutatásra érkezett szakemberek, kutatómérnökök a legelismertebben nyilatkoztak. Érthető ez, hiszen az új eljárással majdnem tízszeresen csökkent az iszapolásra fordított költség. (A hirdi homokkal való iszapolás költsége — a kibányászástól a felhasználásig — kb. 100 forint/köbméter.) A vegyszeres pernyeiszapolás köbméterenként csak 15 forintba kerül — az első három hónap tapasztalata szerint. A homoknak vagy más alkalmazott anyagoknak az a rossz tulajdonsága is

Az ábra jól mutatja, hogy a vegyszeres pernyeiszapolással a tömédékelés lényegesen gyorsabb, mint az eddig alkalmazott módszerrel.

megvolt, hogy gyorsan kopottatta a vezetékét. A pernye viszont a finom szemcséje miatt kevésbé rongja a berendezést. Egyébként a budafai völgyben közel 400 ezer köbméter pernyét tároltak fel, közvetlenül az iszapoló rendszer térségében. Az „utánpótlás” is biztosított, mert a Komlói Erőmű évi pernye-„termése” 80—100 ezer köbméter.

Szakvélemények a vegyszeres pernyeiszapolásról

Sonkoly István mérnök a NIM képviselője:

A vegyszeres pernyeiszapolás amellett, hogy lényegesen olcsóbb az eddig alkalmazott eljárásnál, megoldást ad az erőmű pernyéjének felhasználására. A város szennyeződése tehát csökken.

Takács József, a Bányászati Kutató Intézet mérnöke:

— Az új módszer segítségével nemcsak az iszapolás gyorsítása van megoldva, hanem alkalom nyílik a tavak tisztítására is ezzel a módszerrel.

Becker Ferenc, a Tatabányai Szénbányászati Tröszt főmérnöke:

— A 2:1-es keverési arányt (két egység pernye, egy egység víz) szennazó tartalom, hiszen ilyen gyakorlatot az országban eddig nem ismertünk.

Más szakemberek, kutatók a kísérlet további előnyeiről beszélték. Hangsúlyozták például, hogy a téli hónapok alatt sem fagy úgy le a pernye, mint ahogy a homok, így télen

is megfelelő sűrűséggel lehet iszapolni. A vegyszeres eljárás a bányabeli iszapolási technológiában további lehetőségeket biztosít a gátak elkészítésének gyorsítására. Az utóbbi években bevezetett nádpállóból készült gátak mellett előtérbe kerülhet a zsákvázson gátak használata. A pernyezag áramlása a bányabeli vezetékben sokkal zajtalanabb, csendesebb, mint a homokzagy esetében. A csököpás nagyban lecsökken, és azzal is sok munkát lehet megtakarítani, hogy a vezeték nem kell idő előtt kicserélni. A fúrólyukak élettartama legalább kétszeresére növekszik.

Ha csupán Kossuth-bánya esetében vizsgáljuk a két iszapolási eljárás közötti gazdaságosságot az 1964. évi adatok alapján, akkor a pernyeiszapolás javára óriási a kimutatható eredmény. Tavaly 55 ezer köbméter homokot használtak fel iszapolásra. A hirdi homok köbméterenként több mint 44 forint. Ez meghaladja a 2,4 millió forintot. A pernyével történő iszapolás költsége ezzel szemben még a 200 ezer forintot sem éri el, minthogy a pernye köbméterenkénti ára maximum két forint. Ehhez számítjuk még a poliakrilamin értékét, amely köbméterenkénti felhasználásnál 10 forintot jelent.

A további munkálatsorban a központi iszaptelep létrehozásával a hirdi homokszállítás megszűnne, és teljesen a pernyeiszapolásra térnének át a komlói üzemek.

A HÉT KÉRDÉSEI

HA VAN, MIÉRT NINCST?

Vasas II-ön, a Bethlen Gábor utcai 130-as számú malbolthoz — amely a Bm. Vendéglátóipari Vállalat kezében van, — hatalmas, 64 vadgesztenyefával beültetett park tartozik. Valamikor ez a kerti helyiség valóságos aranybánya volt, hiszen tavasztól őszig itt táncoltak, szórakoztak, pihenek a vasasi emberek. Amióta azonban a vendéglátóipariak kezében van, rendkívül elhanyagolták. A kerthelyiséget nem használják, és az épület is mocskos. Vajon miért nem hoztja ezt a kerthelyiséget rendbe a Vendéglátóipari Vállalat? Mert az emberek igénylik, s ha már elvileg van akkor miért nincs gyakorlatilag is? Hiszen ami kifutató volt régen, az bizonyosan nem lenne ráfizetéses ma sem. Ez pedig egyaránt érdeke a vasasoknak és a Bm. Vendéglátóipari Vállalatnak.

NYERESÉGRÉSZÉSEDÉS — ÉS TÁJÉKOZTATÁS

A „hét kérdése!” című rovatunkban felvetik a kérdést, hogy a nyereségrészesedés alakulásáról az üzemek miért nem kapnak félevenként tájékoztatást?

Ezzel kapcsolatban közölhetem, hogy az üzemek nem félevenként, hanem rendszeresen, de negyedévenként feltétlenül tájékoztatást kapnak a tröszt legfontosabb gazdasági mutatóinak alakulásáról. Így 1965 május 11-én és május 14-én, Fk. 1033/1965. ez. alatt részletes tájékoztatást nyújtottunk az üzemeknek az 1965. I. negyedévi mutatók teljesítéséről, vázolja a IV. havi eredményeket is.

Sajnos az eddigi eredmények nyereségrészesedést nem akkumuláltak, mert hiszen az I. negyedévi termelési tervet 97,8 százalékkal teljesítettük az árbevétel lemaradásunk 4 hónapos szinten 4,64 forint/tonna, az önköltségi túllépésünk 4 hónapos szinten ugyancsak jelentős, költségintéző tervünket nem teljesítettük és így nyereségrészesedésről egyelőre beszélni sem lehet.

A hivatkozott Fk. 1033/1965. számú levelünkben megírtuk az üzemeknek a legfontosabb feladatokat is, így többek között: hozzá kell kezdeni termelési tervünk rendszeres teljesítéséhez, a lemaradás behozásához, a termelési tervek teljesítése során törekedni kell: a termelés gazdaságosságára, a minőség javítására.

Ezenkívül még nyolc pontban foglaltuk össze a legfontosabb szempontokat a termelési tevékenység emelésére, a gazdaságosság helyes alakulására.

Felhívjuk üzemünk figyelmét a munkaverseny szervezésére is. Reméljük, hogy üzemünk meg fogják szívesen az általunk kidolgozott irányelveket és kollektív összefogással meg fogják alakítani a tröszt gazdasági mutatóinak alakulását, hogy valóban nyereségrészesedés akkumulálásról tájékozathassuk üzemünket.

Bachmann Mátyas trösztfőkönyvelő

KÉRDÉSÜNK:

A Bachmann elvtárs által idézett Fk. 1033/1965. számú tájékoztató eljutott-e a termelő munkát végző dolgozóknak, vagy csak az üzemi vezetők, SZB-k, PB-k vették tudomásul?

PÉNZJUTALOM KIRÁNDULÁS

Vasasbánya Üzemenél dolgozik Pernecker Sándor előzőleg ifjúági brigádja. Már számos idő óta kitűnnek kitűnő teljesítményükkel, az elmúlt hónapban 110,9 százalékos értéket ért el, az első negyedévi átlaguk 120 százalékos volt. A tizenhat főt dolgozó brigádot az üzem vezetőségének pénzt jutalmában megjutalmazta. Pernecker Sándor brigádja az összeg felhatalmazásával kirándulást szervezett. Kerékhegyre, amelyre az üzem vezetőit is meghívták.

Műszaki normák és szakmányok

Milyen bérezési módszert alkalmaznak Béta-aknában?

A helyes és igazságos bérezés üzemünkben a legfontosabb gazdasági, s egyben politikai feladatok közé tartozik. A dolog gazdasági oldala mind az üzem, mind a dolgozók szempontjából nyilvánvaló. Politikai súlyát az adja, hogy a társadalmi és egyéni érdekazonossága, vagy különbözőségének leginkább a bérekben öltözik konkrét formát. A helyes alkalmazott bérezés pozitív, illetve a helytelen, igazságtalan bérek negatív hatása megnyilvánul az üzem életének, tevékenységének minden vonatkozásában: a vezetők és beosztottak viszonyában, a tőrszék, a munkaverseny, a munkafegyelem stb. alakulásában.

Ismeretes, hogy bányai üzemünkben

A BÉREZÉS FŐ FORMÁJA A SZAKMÁNYBÉR,

amely ma már időelemzésekkel megállapított műszaki normák alapul. A trösztgazdaság aprilis elején adta ki új, egységes normagyűjteményét, megszüntetve a komlói és pécsi területek korábbi visszamaradt egyenlőtlenségeket. E gyűjtemény tartalmazza a föld alatti munka csaknem minden fázisának, mozzanatának díjazását.

A gyakorlati munka felületes ismerete esetén azt mondhatnók: a bányamesternek és körletvezetőnek — akik üzemünkben a munkacsapatok szakmányainak megállapításával foglalkoznak — nincs egyéb teendőjük, mint a „kész recept” alkalmazása. A valóságban más a helyzet. A munka közvetlen irányítói meg kell önművelniük a rendelkezésre álló, hogy az adott körülmények figyelembe vételével, differenciáltan alkalmazzák a központilag megállapított normákat.

Miként történik ez a gyakorlatban? Kísérjük figyelemmel, hogyan hasznosítják a megadott normákat és a viszonylagos önállóságot Béta-aknában. Kovács Lajos főbánya-

mester tájékoztatott erről bennünket. A legelső szembevetendő dolog, hogy a normagyűjteményt — a kiadásától eltelt viszonylag rövid idő ellenére —

MÁRIS „APRÓPENZRE” VÁLTOTTAK.

A normák tudvalevően csak egy-egy munkafázis díjazását jelölik meg, például: 1 folyóméter robbantólyuk fúrása fúrókalapáccsal; vagy egy 3000-es TH-gyűrű beépítése stb. E fázisok szükségesszerű kombinálásával és az elvégzésükért járó bér összegzésével elkészítettek minden munkanem több változatbeli szakmányát. (Valamennyi változatról egy-egy minta-szakmánylapot készítettek, amely részletesen felsorolja az adott munkanem, adott variációjának legapróbb fázisát, mozzanatát is. E minta-szakmánylapok hat vaskos dossziét töltenek meg, s elkészítésükben az elsődleges érdem Kovács Lajos elvtársé.)

A körletvezetők munkájának egyszerűsítése végett a munkanemek és azok különböző variánsainak szakmányait világosan

ÁTTEKINTHETŐ TÁBLAZATOKBA FOGLALTÁK.

Vegyünk egy gyakorlati példát.

— A körletvezető a szakmánya megállapítása előtt felveszi a munkahely főbb jellemzőit. Például egy elővágásról van szó, amely 3000-es kör-szelvényű, TH-biztosítással készült, homokkőben, robbantós jóvesztéssel. A csapat kézi-erővel rakódik és 100 méterre kell csillágni. A táblázat segítségével egy perc alatt megállapítható, hogy a vágat folyóméteréért 515 forintot fizethetünk.

Mi történik akkor, ha a munkahely nem ennyire „tisztá”? Ha például nem egyszemű anyagban halad a vágat?

— Akkor sem okoz különösebb gondot. Az anyag minősége és jóvesztéje szem-

pontjából hét lehetőséget vetünk figyelembe: könnyen, közepesen és nehezen jóvesztéhető szén, illetve pala, s a hetedik a robbantós jóvesztéhető.

Példaképpen vegyük írt az előzőekben leírt vágatot, vegyes anyagban: a szelvény 50 százaléka homokkő, amelyet robbantással kell jóvesztetni; 25 százaléka közepesen jóvesztéhető szén; a fennmaradó negyed rész nehezen jóvesztéhető pala. Mint fentebb említettük, a homokkőben haladó vágat folyóméterre 515 forint. Ennek 50 százalékát vesszük (257,50 Ft). Közepesen jóvesztéhető szén esetén — az egyéb körülményeket változatlanul véve — 325 forintot fizetnek egy folyóméterért. (Ennek a negyedrésze 81,25 Ft.) Ugyancsak negyedrészt számítottuk a nehezen jóvesztéhető pala esetén fizetendő 473,— Ft/folyóméternek. (118,25 Ft.) A három összegből kialakul a vegyes anyagú vágat 457,— Ft-os szakmánya.

— Természetesen nem csak ennyit „tudnak” a mi táblázataink — mondja Kovács elvtárs. — A körülmények: a vágatszélvény nagysága, a biztosítás, a jóvesztés, a rakodás módja, a szállítási távolsága stb., bármiképpen alakulnak is, rövid idő alatt, könnyűszerrel megadhatjuk a műszaki normák alapuló legigazságosabb szakmányt. S természetesen ez nemcsak az elővágásokra, hanem

A FEJTÉSEKRE ÉS FENNTARTÁSOKRA IS VONATKOZIK.

Sőt, májusban megkísérítettük már a szállítás egyes területein is a szakmányok kialakítását. Ezzel a módszerrel sikerült elérni Béta-aknában, hogy a csapatok minden hónap harmadik-negyedik munkanapján

Mind a szakmánybér, mind a prémiumrendszer a mennyiségi mutató növelésén túl a termelési teljesítés fokozására, a munkaszervezésben megnyilvánuló nagyobb önállóságra készíteti a csapatokat, miközben az egyén és a társadalom érdekeit egyaránt érvényre juttat.

SPORT

HOL művelődünk? SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsor

Petőfi (Pécs): június 3-6-ig: Május 1. (Kömlő): június 3-6-ig: Anna Frank naplója. Cseh-szlovák film. 7-9-ig: Muhtar, hozzám. Szovjet film. Gesztenyés (Kömlő): június 6-án: Limonádé Joe. Cseh-szlovák film.

Max Linder társaságában, 7-9-ig: Nyári intermezzo. Cseh-szlovák film. Matiné június 6-án: Afrikában jártunk. Előadások kezdete: 5, 7, 9.

Jetőfi (Pécs): június 3-6-ig: Max Linder társaságában. Francia film, korhatár nélküli. 7-9-ig: Fehér karaván. Szovjet film. Matiné június 6-án: A kolostor titka. Előadások kezdete fél 5, fél 7, fél 9.

Kossuth (Pécs): Atéptés miatt szünetel.

Zalka Máté (Pécsbányatelep): június 4-6-ig: Mi olaszok és a nők. Olasz film, 14 évtől. 9-én: Volt egy ilyen legény. Szovjet film, korhatár nélküli.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): június 4-6-ig: A tizedes és a többiek. Magyar film. 7-8-ig: Ki volt dr. Sorge? Francia film. Matiné június 6-án: Maximka.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): június 3-4-ig: Muhtar, hozzám. Szovjet film. 5-8-ig: Cartuse. Francia film. 7-8-ig: Anna Frank naplója. Cseh-szlovák film. Matiné június 6-án: Fel nőttek és gyerekek.

Zrínyi (Kömlő): június 3, 4, 6-án: A szerelem kora. Román film. 8-9-ig: Reménység ünnepe. Bolgár film. Matiné június 6-án: Almatlan évek.

Június 1. (Kömlő): június 3-6-ig: Anna Frank naplója. Cseh-szlovák film. 7-9-ig: Muhtar, hozzám. Szovjet film. Matiné június 6-án: Afrikában jártunk. Előadások kezdete: 5, 7, 9.

Mészáros (Pécs): június 4-6-ig: Egy olasz Varsóban. Lengyel film. 8-9-ig: Vízkereszt, vagy amit akartok. Szovjet film.

Május 1. (Vasas II.): június 3-4-ig: Fehér karaván. Szovjet film. 5-8-ig: Gyávák bandája. Francia film. 7-8-ig: Így jöttem. Magyar film.

Mecseknádásd: június 5-6-ig: Tenkes kapitány I. rész Magyar film.

Jószerecsét (Szászvár): június 5-6-ig: MI olaszok és a nők. Olasz film. 8-9-ig: A levegő kalóza.

Hosszúhetény: június 5-6-ig: Egy ember ára. Angol szélesvásznú film. 8-9-ig: A csúny nyomában. Lengyel film.

Hidas: június 4-6-ig: Másfél millió. Magyar film. 8-9-ig: Tékozló szív. Francia film, 18 évtől.

Puskín (Vasas I.): június 6-án: Az arénában. Spanyol film.

Mánfa: június 5-6-ig: A házasság története.

Mecsekfalva: június 6-án: Sodrásban. Magyar film.

Kettős vereség az NB I-ben

Két mérkőzést játszott a Kömlői Bányász NB I-es labdarúgó-csapatát a múlt héten. Szerdán a Ferencváros fogadta együttesünket, míg vasárnap a rivális Ózdi Kohász látta vendégül a kék-fehér együttest. Az előbbi találkozón 4:1-re, Ózdon pedig 2:0-ra kaptunk ki.

A Népstadionban sokáig ellenállt a kömlői gárda a zöld-fehérek rohamának. A fővárosiak a legjobb összeállításban léptek pályára, de 75 percig a Bányász mégis sikeresen ellenállt. A két pont sorsa az utolsó negyedórán dőlt el, az addig ragyogóan zárt védelmünk megingott, s ezt Alberék ügyesen kihasználta.

A két csapat irreális párharcot vívott. Az amúgyis jobb felkészültségű FTC emberelőnyhöz jutott, mert Rónai mindjárt a mérkőzés elején rúgást kapott, s harc képességét elvesztette. A tíz főre olvadó csapatunk hosszú ideig sikeresen verte vissza a Fradi támadásait, bár ebben az időszakban a szerencse is mellénk pártolt. Meg kell azonban mondanunk, hogy egyszerűen lovatlan volt a csunka csapatunk szemben Műncz játékvezető egyoldalú bírálkodásával. A hazaiaknak minden megengedett (ez okozta Rónai sérülését is. Ennél az esetben úgy éreztük, hogy a Ferencváros törlesztett Albert tavalyi sérülését), bármilyen vitás eset volt, rendre a Kömlő ellen ítélt szabadrúgást. Már a találkozó elején volt egy olyan eset, ami sejtette, hogy később sem várhatunk sokat a játékvezetőtől. Pataki I. tisztán kiugrott, mintegy másfél méter előnyt szerzett Mátival szemben. A csatár a lendülettől beesett a 11-es pontig, de Műncz a jogos szabadrúgás helyett kifélé rugatott.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy 1:1 után (Novák gólját Pataki I. egyenlítette ki), a védelmünk nem zárt olyan szorosán, mint azt megelőzően, s a felgyújtott reflektor fénye alatt (inkább félhomályban) a hazaiak jobban feltálaták magukat. Varga nagyszerű gólt szerzett, s utána együttesünk teljesen összeomlott.

A szerdán 75 percig mutatott kitűnő védekezés alapján joggal remélhettük, hogy Ózdról sikerül elhozni egy pontot. Ez azonban nem sikerült,

mert éppen a hátsó alakzat bizonytalankodott sokat. A csatársor körülményesen játszott, s a teljesen új összetételű balszárny (Szigeti, Bartulov) jóformán semmit sem mutatott. Az összességesség hiánya nagyon érződött, s ezzel szemben a nagyobb erőbedobással küzdő ördökiak a kevés helyzetükből kettőt értékesítettek.

A vetélytársak közül a Dórog Győlytársak aratták 1:0-ás győzelmet, s így csapatunk a táblázat utolsó helyére került. Vasárnap a megyei rangadóra nagyszerű sorozat után látogató a bányavárosba. A két együttes párharcra mindig jó sportcsomagot hozott, akár-

milyen helyet is foglaltak el a táblázaton.

NB I. ALLÁSA:

1. Bp. Honvéd	11	6	3	2	21:9	15
2. Újpe. Dózsa	10	7	—	3	24:11	14
3. Pécsi Dózsa	12	6	2	4	15:10	14
4. Ferencv. TC	9	5	3	1	20:10	13
5. Vasas SC	10	4	4	2	16:9	12
6. MTK	11	4	4	3	14:13	12
7. Csepel SC	11	3	4	4	15:11	11
8. Tatab. Bány.	11	3	3	3	9:11	11
9. Győri Vasas	10	4	2	4	9:10	10
10. Ózdi Koh. SE	11	4	2	5	13:20	10
11. Salgot. Bány.	11	1	6	4	8:17	8
12. Dorogi B.	11	2	3	6	8:18	7
13. Szegedi EAC	11	2	3	6	7:16	7
14. Kömlői B.	11	3	—	8	9:20	6

A Kömlői Bányász a hét végén sorra kerül rangadón kívül még egy mérkőzésen próbálkozhat. Az utolsó fordulóban a Győri Vasas ETO látja vendégül a kömlőit.

A megyebajnoki együtteseink győzelme a labdarúgóbajnokságban

Az elmúlt hét bajnoki fordulója az alacsonyabb osztályú Bányász csapatok számára hozott sikert. Az NB II-es Pécsi Bányász a kaposvári győzelem után, hazai pályán nem várt vereséget szenvedett. A Vasas I. Bányász folytatja szereplését és a Helyiútr ellen 1:0-ás, majd Lánycsók ellen 3:0-ás győzelme után a Porcelán-Értelen is sikerrel szerepelt.

ZTE-Pécsi Bányász 4:2 (2:1). — Pécsiújhegy, 800 néző. Bányász: Lukács — Lombosi, Farkas, Tamás — Kohlmann, Koch — Selymes, Balázs, Opova, Lovász, Mérel. Ismét előtérbe került az csapat régi gyengéje a helyzetkihasználások terén. Csatáraink még a biztos helyzetekben is hibáztak, a védők pedig sokszor fedezetlenül hagyták az ellenfél játékosait. Az így adódó helyzetükből, a ZTE szinte egyetlen egyszer sem hibázott. A vendégek az életré gólok felül még 11-est is hibáztak. A győzelmét egyébként a második felidőben történő kiegyenlítés után csak az utolsó negyedórán biztosították be a vendégek. kihasználva a Bányász védők hibáját. Mindkét gólként Opova szerzte. A hosszú sérülés után először szereplő Balázs játékán meglátszott a kényszerphén.

Az NB II állása:						
1. Várpalota	13	8	2	3	27:18	18
2. Kap. Honv.	13	8	2	3	23:11	18
3. Szf. MÁV	13	6	4	3	15:12	14
4. Budai Sp.	13	5	3	5	16:12	15
5. Autóbuzs	13	6	3	4	23:15	15
6. Pápa	13	5	3	5	14:11	15
7. Pécsi VSK	13	6	3	4	18:15	15
8. Z. Dózsa	13	6	2	5	20:17	14
9. Esztergom	13	3	8	2	15:13	14
10. Ikarus	13	5	4	4	20:18	14
11. ZTE	13	3	4	6	17:16	14
12. K. Kinizsi	13	6	1	6	25:24	13
13. Mosonm.	13	5	2	6	18:22	12
14. P. Bányász	13	4	4	5	11:19	10
15. Győri D.	13	2	5	6	12:21	9
16. Láng	13	2	5	6	8:19	9
17. Veszprém	13	2	4	7	13:17	8
18. PBTC	13	—	5	8	5:25	5

Vasas I. Bányász—Porcelán 3:1 (1:1). Vasas I. Kitűnő játékvezetés mellett a kömlői Tóth Tibor bíráskodott) Németi sérülése miatt csakhamar 10 emberre csökkent a hazaiak létszáma. A második felidőben a létszám kiegyenlítetté vált, mert a rendkívül durva játékok két porcelányári játékost is kiállítottak. Ezután nagy fölénybe került a bányász csapat és Brandt majd Szalai góljával beállította a végeredményt. Az első gólt Maurer szerezte. Legközelebb a Pécsi Szikra ellen játszanak a vasasiak, akiknél gondot okoz az edző: Szabó László betegsége. Hétközben is játszanak MNK mérkőzést a vasasiak, szerdán 18 órakor Hidas ellen.

Máza-Szászvár—Paks 7:1 (4:0). A mérkőzést Szászváron 400 néző előtt játszották. Együttesünk javuló formában ilyen arányban is megérdemelten győzött. A védelemre különösebb feladat nem hárt, a csatárok közül Rózsa 4, Jónás, Szécs, Szegedi 1-1 gólt szerzett. Legközelebb a Szekszárdi Honvéd ellen mérkőzik a Maza-Szászvár.

Pécsszabolcs Bányász—Pécsi Szikra 2:0 (2:0). A találkozó főleg a második felidőben a Bányász csatárok sok helyzetet hagytak kihasználatlannal, de örvendetes, hogy a védelem ismét jól állt a lábán. A gólokát Gráf és Weit szerezte.

Csak a lányoknak sikerült pontot hozni a kézilabda NB I-ben

Az NB I. 9. fordulójára csak a lányok számára hozott sikert — hazai pályán. Az elmúlt heti gyenge szereplés után, amelyben akaratilag gyengébb is közrejárt, azt vártuk, hogy az Elektromos ellen a fővárosban is megöröszköljék a két pontot a férfiak. A mérkőzés Arval nélkül utazott el a csapat, és védekezésben bar az elmúlt hethez képest javultak, meg is vereséggel kellett hazatérni. Ez azt eredményezte, hogy mivel a Pécsi Dózsa pontot szerzett, megelőzött bennünket és csapatunk a tabellán a 10. helyre esett vissza. A lányok a gyengébb képességek Híradszékkel szemben a második felidőben második felidőben játékkal szerezték meg a győzelmet.

Pécsi Bányász—Híradszék 11:7 (3:3). Pécsiújhegy. Pécsi Bányász: Budregh — Halasi, Schmidtné, Müllner — Négrády, Czákóné, Anzliné. Cs. Baumgartner, Kissé, Száikát, Szamos. Az első felidőben nem tudott elhárítani a hazai gárda, mert Halasi és Czákóné több esetben teljes joggal a helyzetben hibáztak, vagy az ellenfél kitűnően védő kapusa tisztázott. A második felidőben Halasi egymás után három gólt lőtt, és előnyt szerzett, de védekezési hiányosságok miatt 7:7-nél ismét együtt voltak a csapatok. Ezután ismét Halasi, majd Schmidtné szerzett gólokat és biztosították be a hazai győzelmet. Lányaink elsősorban jobb erőnlétüknek, valamint Halasi eredményességének köszönhetően győzelmet, ami a helyzeteket tekintve, nagyobb arányú lehetett volna. A gólokat: Halasi 7, Schmidtné 3, Czákóné 1 szerezte.

Elektromos—Pécsi Bányász 14:12 (3:3). Budapestben Bulyáki — Baranyai, Suddr, Balogh — Szabó, Weber, Nagy. Cs.: Balázs, Mochbacher, Hortobágyi, Wdner. A Bányász szerezte meg a vezetést, de csakhamar 4:2-re a hazaiak vezettek. Csapatunk ezután az állandó egyenlítésben elvesztette az erjét, és a védekezési hibák eredményezték, hogy 8:5 volt a félidő állása. A második felidőben fellángolt a vendégcsapat, két perc alatt kiegyenlített, de Bogyó szorított és

A pécsi tekézők sikere

Az NB II-ben szereplő Pécsi Bányász tekézők szép győzelmet arattak a Bp. Beloiannisz együttesével szemben. A mérkőzés eredménye 6:2. Összefoglaló: 2477:2441. A Pécsit megtartott találkozón úgy indult az eredmény, hogy meglepetés született. Az első két pár versenye után ugyanis a fővárosiak 2:0-ás vezetésre tettek szert. A harmadik pártól kezdve sikerült azonban erősíteni, és nemesak kiegyenlített, hanem a mérkőzést a maguk javára fordították. Az utolsó három pár nagyszerű küzdelmet vívott, a fej-fej melletti eredmény során alakult ki a pécsi győzelem. A Pécsi Bányász a mostani győzelemmel a táblázat 6. helyére került. Legközelebb Herend csapatát fogadják felidőben. A vasárnap megrendezett mérkőzés a következő eredményeket érték el versenyzőink. Elő a Bányász képviselői. Csizsár (403) — Somogyi (407), Hodoll (359) — Szilasi (419), Szabacz (413) — Dénes (404), Gyimesi (421) — Fülöp I (407), Buzási (435) — Fülöp III. (402), Dózsa (404) — Fülöp II. (402).

BEAC-Kömlő 24:19

A Kömlői Bányász NB II-es férfi kézilabda együttese a fővárosban vendég szerepelt. Az újonc BEAC fogadta csapatunkat. A mérkőzés végig szoros küzdelemben dőlt el a fővárosiak javára. Eredmény: 24:19 (11:10). A kék-fehér gárda a második felidőben már fölénybe került, amikor Pálffy a végleges kiállítás sorsára jutott. Ettől kezdve az emberelőnyhöz jutott vendéglátók jobban tartották a labdát, s átlövéseik is sikert hoztak. Végeredményben megérdemelten győztek.

ASZTALITENISZ

Pénteken délután 18 órai kezdettel a Puskín Művelődési Házban kerül sor a Pécsi Bányász asztalitenisz utolsó tavaszi mérkőzésére a Pécsi Dózsa ellen. A csapat összedüléssé gondolt, hogy Papp István törté (közéletét baleset miatt). Helyette valószínű Közéget kerül az együttesbe. A bajnokságban jelenleg együttesünk vezet és győzelemmel szeretnénk biztosítani tavaszi bajnokságát.

Fejlődőben az asztalitenisz-sport Kömlőn

A szakszövetség munkajáról tárgyalt az MTS városi elnöksége

Ülést tartott tegnap a Magyar Testnevelési és Sportszövetség Kömlői városi tanácsának elnöksége. Ez alkalommal az asztalitenisz szakszövetség tevékenységéről, mindenek előtt a sportág támogatásában végzett munkájáról került napirendre.

Előterjesztett jelentés bevezetésében az elmúlt évi eredményeket említtette. Megállapította, hogy 1964-ben a városi asztalitenisz-bajnokságon valóban tapasztalható volt a tömegszerűség: a férfi és női, a két nembeli ifjúsági és serdülő csoportban összesen 130 versenyző küzdött a helyezésekért. Eredményesenkel bizonyult az ezt követő kétfoldos csapatbajnokság is. Jóllehet némiképpen rontotta a színvonalat, hogy a trószit szakszövetségi bizottsága által rendezett Bányász Kupa versenysorozatában több csapat nem jelent meg a mérkőzéseken, amelyek többségét így nem játszották le.

Jelentősebb versenynek számít a múlt esztendőben a felzabodulási emlékverseny, 80 részvevővel.

A sportág minőségét fejlődéséért nyilvánvalóvá teszi, hogy 1964-ben már 5 csapat (közülük egy női) versenyzett a megyei elsősorbanban. Színvonalbeli javulást tanuszkodott a városi Tizek Bajnoksága is.

A városi bajnokság befejezésével értékelés a szövetség a csapatok eredményességét megállapítva, hogy az első helyezett a Kömlői

A szabolcsi művelődési ház kérése

A Puskín Művelődési Ház kéri azokat a bányászokat, akik a 20-30 év előtti bányászokdás munkaeszközöket megörizték, hogy azt kiállítás céljára bocsássák rendelkezésére. Ugyancsak kéri azokat, akiknek birtokában van az akkori időszakból megmaradt bútor, ruházat (bányásznapviselési díszítő tartozékok stb.), hogy ezeket is adják át a művelődési háznak. Amennyiben

ezek az eszközök és ruhák már olyan állapotban vannak, hogy nem alkalmasak a szállításra, kérjük, hogy azokról fényképfelvételeket készítsenek és a képeket adják át a művelődési háznak kiállítás céljára. Ez esetben a fényképek előállítás díját a művelődési ház megtéríti. Akik a kért anyagokat felajánlják, jelentsék azt belelevél útján vagy a 12-44-es üzemi telefonon.

A televízió műsora

Június 1, kedd: 8:05: Iskola-tv. 17:11: Hírek. 17:30: Kukukantó. Jubileumi vetélkedő. 18:50: Tapasztalatok, tanulások. 19:05: Alkotóműhely. A nagyító segítségével. Kisfilm. 19:20: Esti mese. 19:30: Napi jegyzetünk. 19:55: Diderot. Apáca. Szimfónia 3 felvonásban. 16 évtől. 20:25: Tv-híradó. 21:30: Gera György színházi jegyzete. 22:35: Tv-híradó. 2. kiadás.

Június 2, szerda: 17:23: Hírek. 17:30: Hol volt, hol nem volt? 3-6 éveseknek. Kis Joe a legyek országában. 17:50: Csak egy kicsivel jobban... Közvetítés a Technika házból. 18:20: Tv-bébi. 18:35: Esti mese. 18:45: A képcsempész. Magyarul beszélő nyugatnémet film. 19:10: U. Dózsa—Vasas bajnoki labdarúgó-mérkőzés. A szünetben: Napi jegyzetünk. 21:00: Tv-híradó. 21:21: Kis koncert. 21:55: Műszakiak a vásárról.

Június 3, csütörtök: 9:45: Lóvá a ködben. Magyarul beszélő szovjet film. 11:10: Tv-bébi. 11:24: Oszlik a kód. A tv riportfilmje. 16:35-17:58: Hírek, 18:05: A Magyar Híradó műsora. 18:15: Level Tanganyikából. 18:25: Falusi dolgokról. Kékesdi Gyula jegyzete. 18:30: Anyagbörze. Riportműsor. 18:45: A jövő hét műsora. 18:55: Telesport. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Napi jegyzetünk. 19:55: Ha egyszer húsz év múlva. Magyar film. 14 éven felül. 21:35: A Tv könyvesboltjában. Az ünnepi könyvhét néhány jelentős könyvéből. 22:05: Tv-híradó. 2. kiadás.

Június 4, péntek: 8:05: Iskola-tv. 9:45: Ha egyszer húsz év múlva. Magyar film, ism. 14 évtől. 11:25: Telesport. — 11:35: A jövő hét műsora. Június 5, szombat: 17:08: Hírek. 17:15: Zenekedvelő gyerekek. 18:00: Alapkötél — kapukulcsig. 18:30: Álomvilla. Francia rajzfilm. 18:40: A tv

jelent. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Szombat este. Szórakoztató műsor. 22:00: Tv-híradó. 2. kiadás.

Június 6, vasárnap: 8:40: Iskola-tv. Orosz nyelv haladóknak. 9:05: Húsz év alatt építettük. Kisfilm az építők napja alkalmából. 9:35: Foxi Maxi kalandjai. Amerikai rajzfilmsorozat. 9:55: Staféta. Az intervízió műsora Varsóból. 11:00: Belépés csak v-nézőknek. A karhatalom harcászati gyakorlatán. 11:30: Pedagógusnapra. 16:10: Nyár, mezőgazdasági szakfilm-műsor. 16:50: A Magyar Híradó műsora. — 17:00: Versben és prózában. Részletek az Irodalmi Szinpad műsorából. 17:45: Csepel Autó—Bp. Honvéd bajnoki vízilabda-mérkőzés. 18:50: A művészet legyen mindenkié. Új utakon. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Telesport. — 20:10: Évfordulón. Thomas Mann. Dokumentumfilm az író életéről. 20:40: Klasszikusok a képernyőn. Egy szelthamos vallomása. Magyarul beszélő nyugatnémet film. 18 évtől. 22:25: Tv-híradó. 2. kiadás.

MECSEKI BANYÁSZ

A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja Feloldás szerkesztő: Gyevi Károly Szerkesztőség: Pécs VI. (Pécsbányatelep) Kórház tér 7. II. emelet Telefon: 65-28, 65-31, 18-58, 36-62 (11-85 mellék) Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat Feloldás kiadó: Braun Károly Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u 11. Telefon: 15-32, 15-33, 50-00

PECSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Feloldás vezető: Melles Reszós Terjesztő: a Magyar Posta Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknek és üzemi sajtófelosztásoknál Előfizetés díj félévre 10.20 Ft. egész évre 20.40 Ft. Megjelenik minden kedden Indexszám: 23 M3

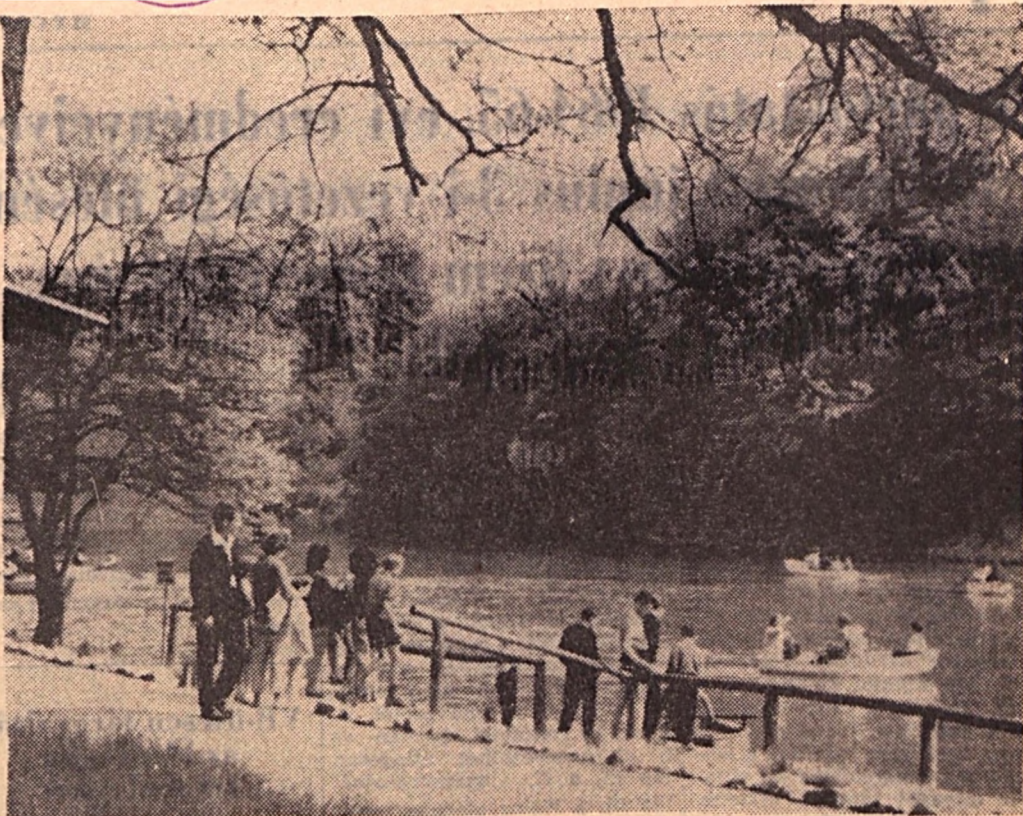
MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉN-BANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. JÚNIUS 8

Ez a felvételünk még a Nemzetközi Gyermeknapon készült és arról bizonykodott, hogy az ünnepet — no, meg a jóidőt — kihasználva több száz tomlóló úttörő kereste fel a Sikondán létesített csónakázó-tavat. A vízi járművek korától kezdve reggeltől késő estig teljesítettek szolgálatot, örömet okozva sok-sok fiúnak és leánynak.
Foto: Császár Zoltán

Száz százalékkal zártuk a májusi termelést

Június első hetében 91,9 százaléknál tartunk

Májusban az időarányos hatvi széntermelési tervünket 100 százalékkal zártuk. Ebben elsősorban Szabolcsbánya kiemelkedő eredménye játszott döntő szerepet. Három üzemi adóssággal zárta a hónapot, de a szabolcsiak 107,2 százalékos felfutása biztosította a kívánt színvonalat. A májusi termelési versenyben a következő sorrend alakult ki:

1. Szabolcsbánya 107,2%
2. Északi-üzem 100,6%
3. Vasas 100,1%
4. Pécsbánya 100,0%
5. Kossuth-akna 97,8%
6. Béta-akna 96,6%
7. Zobák-akna 96,6%

A pécsi tanbánya 96,7, a komlói pedig 80,7 százalékosan teljesítette az időarányos tervét.

Június első hete nem túlságosan jól sikerült, hiszen trösztül szinten csak 91,9 százaléknál tartunk. Csupán egyetlen üzemünk, Szabolcsbánya teljesítette túl az előirányzatot, eredménye 112,2%. Az 1520 tonna többlettel nemcsak biztosan tartják első helyüket, de az év első hónapjaiban szerzett adósságából is jelentős tételt dolgoztak le. A szabolcsiak egyébként ötödik hete vezetnek a termelési versenyben.

1. Szabolcsbánya	112,2%	1520 tonna többlet
2. Északi-üzem	97,3%	79 tonna adósság
3. Vasas-bánya	92,2%	505 tonna adósság
4. Pécsbánya	87,0%	1027 tonna adósság
5. Béta-akna	85,4%	1166 tonna adósság
6. Zobák-akna	80,7%	1334 tonna adósság
7. Kossuth-bánya	82,5%	3314 tonna adósság

A komlói tanbánya 113,4, a pécsi 109,0 százalékosan teljesítette június 5-ig. A tröszt első heti adóssága: 5805 tonna.

A minőségi széntermelés alapján június 5-ig így alakult a verseny az üzemek között:

A májusi termelési versenyben a Pécsbányától méltán vette át a listavezetői „tisztséget”. A korábbi hónapokban Pécsbánya és Béta-akna lényegesen jobb eredménnyel hívta fel magára a figyelmet, a hosszabb idő óta tartó mérsekelt teljesítmény már feltűnő.

A bejelentések nyomán:

Ellenőrzés a komlói MÉK-boltokban Intézkedés az ellátás biztosítására

Milyen a zöldség-gyümölcs ellátás? Erre kerestünk választ a napokban Komlón. Szakembereket is felkértünk ellenőrző szemlékre. A városi pártbizottság képviselője (Fekete János), a tanács kereskedelmi felügyelője (Szita Pál) és a MÉK kirendeltség vezetője (Domonkos János) is velünk tartott.

Csütörtökön a reggeli üzletnyitáskor az első kellemes meglepetés az volt, hogy friss áru fogadta a vásárlókat. Sem a mennyiség, sem a minőség szempontjából nem lehetett kifogást találni.

(A háziasszonyokkal való beszélgetés, továbbá a másnapi, utellenőrzés során azonban megtudtuk, hogy nem minden nap ilyen kitudó a terítés. A bejelentőket igazolta a pénteki eset: átlagban 45 perccel később érkezett az áru a boltokba. Szombaton hiába várták a vásárlók az újbungonyát, nem szállítottak. Va-

lahogy igazságtalannak tartjuk, hogy ugyanezen a napon a pécsi boltokban elegendő újbungonya került forgalomba.)

A zöldségfélék árán erősen érződik a primór jelleg. A kései tavasz (főleg a hideg esőzés) miatt a főző- és a zöldhagyma kivételével minden zöldáru drágább. Örvedetes viszont, hogy a szövetkezetek jobb gazdálkodása és a szervezethez kereskedelem révén (kivéve a szombati hiányos áruszállítást) a borsos ár csak három-négy napig tartja magát — az előző évi egymásfél héttel szemben. Az újbungonya például hat-hét a zöldborsó pedig 10 forintig mérséklődött, s mindkét áru tíz nap alatt jutott el fő szeszönjára.

A 15 fajta portéka közül csak a főzõhagymából és a vegyeszöldségből nem találtak elegendőt az ellenőrzés alkalmával.

A saláta 80-ért, a zöldhagyma

60 fillérért, a fokhagyma (csomónként) 1.80-ért, a borsó 9 forintért, az újbungonya 7.50 forintért, a kalarabé (csomónként) 3-ért, a kelkáposzta 5.20 forintért, a paprika (darabonként) 2.50—3 forintért kelt. A csomós vegyeszöldség (1.50) és a főzõhagyma (2.— Ft) árig egy-két östermelőnél lehet meg a piacon. Ez mutatta leginkább, hogy nem a beszerzéssel van a baj, hanem a termelési késéssel. Azért is, hogy a MÉK vezetői elszámolták magukat: sem új sem régi zöldséget (sárga és fehér répát) nem biztosítottak május utolsó napjaira, és június első hetére.

Leszámítva az egyik-másik áru nem kellő mennyiségét, a MÉK munkáján javulás mérhető. Intézkedések hatékonyabbak, a vezetők és a felvásárlók hasznosították a korábbi évek kedvező gyakorlatát. Tevékenységüket társadalmi szinten is jobban becsülik. Ma azonban az igények nagyobbak, s értehető, hogy több bírálat éri a kereskedelmet.

Az utólagos ellenőrzés alkalmával észlelt hibákat szóvá tettük illetékes helyen is. A szállítási problémára vonatkozóan Domonkos János kirendeltség vezetője elmondta, hogy úgy igyekeznek a terítésnél, hogy reggel 8-ig minden boltba kijusson a friss áru. Intézkedés történt a vegyes zöldség pótlására is.

Tekintve, hogy a lakosság áruellátására vonatkozó észrevételek jogos bírálatot tettek karnak, szükségesnek tartjuk a későbbi ellenőrzést is. Kíváncsian várjuk, hogy a mellékelt panaszok nyomán milyen gyakorlati változás történik.

V. I.

Rövidesen feloldják a halászati tilalmat

A közelmúltban a Balaton vízében nagymennyiségű hal pusztult el. A partot valóságos halak betertette a kimúlt halak tömege. Az Országos Halászati Felügyelőség ezzel kapcsolatban erőteljes vizsgálatot indított a halpusztulás okának megállapítására. Az eddigi eredmények szerint a víz nem tartalmaz emberre ártalmas anyagot, viszont kerülendő bele olyan anyag, amely különösen a ragadozó halakra rendkívül veszélyes. A legfrissebb jelentések szerint a halpusztulás szünetben van, s várható, hogy a halászati tilalmat a közeli hetekben feloldják.

Vízhányó Imre

Eredményesen fejezte be az esztendőt a komlói gimnázium irodalmi szinpada

A Komlói Állami Kun Béla Gimnázium sikeres esztendőt zárt. Ezúttal nem a tanulmányi eredmény értékelésére hanem az igen gazdag kulturális munka méltatására vállalkozunk.

A kulturális események középpontja az iskola irodalmi szinpada, melynek vezetője Csontos Sándor tanár. Az év a Helikonra való felkészülés jegyében telt el. Az első hónapok jobbra a felkészülés időszaka volt. Az iskola néhány tanulója részt vett a tv által kezdeményezett KI mit tud? versenyben. Közülük Juhász Erzsébet a tv-zártkörű selejtezőig jutott el, míg Csikós János a nyilvános elődöntőig.

A gimnazisták ismét megrendezték a hagyományos iskolai szavalóversenyüket, amit a nagy létszámú érdeklődésre való tekintettel már másodszer a Zrínyi filmszínházban bonyolítottak le. Pécsért tartották meg az idei középiskolai megyei kulturális szemlét, ami egyben a helikoni selejtező is volt. Az idén először Keszthelyre csak azok juthattak el, akik a megyei vetélkedőkön arany fokozatot értek el. Versmondásban Csikós János, Györfly Zsuzsanna, Kesztyüs Zsuzsanna és Fekete Irén arany, Wilk László ezüst fokozatot érdemelt ki. Szólóénekekben Juhász Erzsébet és Kovács Vera arany fokozatot jutott tovább. Zongoraszó-lóban Szakács Eva ezüst fokozatot nyert meg.

Az irodalmi szinpad az iskola volt növendékének Kiss Hubának irodalmi összeállítását mutatta be. Az idő rostájában címmel. (Rendezte Csontos Sándor) Bár a zsüri őt iskola irodalmi szinpad bema-tatói közül a legjobbnak nyilvánította, sőt arany fokozattal is jutalmazta, de a léma meg nem érte miatt nem engedte Keszthelyre. (A bírálatban pedig dicsérték a világos szerkesztést!) Sajnálatos, hogy a bizottság bizonytalansága miatt Baranyát az idel Helli nem nem képviselte egye. irodalmi szinpad sem, pedig a keszthelyi tapasztalatok azt mutatták, hogy a komlóiak eredményesen megállták volna helyüket.

Fontos állomás volt a városi kulturális szemle is. Ezen Csikós, Györfly, Kesztyüs, és Fekete, valamint az irodalmi szinpad ugyancsak arany fokozatot érdemelt ki. (Megjegy-

zésre szorul, hogy a kitüntetés még nem kapták meg!) Egyébként az irodalmi szinpad ezzel a negyedik aranyfokozatot szerzte meg.

Az intézet fiataljai a szokásosnál is nagyobb alaposággal készültek az idei felszabadulási ünnepségre. A Zrínyiben tartott rendezvényen a kollégium énekkara és tánc-kara is bemutatkozott. Az év folyamán több ízben szerepelt a gimnázium a város különböző intézményeinél tartott ünnepségeken. A tröszt néhány programja is színesedett azzal, hogy az intézet fiataljai kedves műsorral lepték meg a hallgatóságot. A gimnazisták kulturális mun-

kájának értékelésénél az a legkedvezőbb jelenség, hogy a különböző rendezvényeken nemcsak a minőség, de a létszám is feltűnő volt.

Az év legizgalmasabb szakasza május 27—30 között zajlott le Keszthelyen. A VII. Helikoni Ünnepségeken négy versmonddal, két szóló-énekekkel, és két verspályázóval vett részt a Kun Béla Gimnázium. Az idei Helikonnak két érdekessége volt. Egyrészt most indultak először az iparitanulói intézetek, másrészt csak azok vehettek részt a nagy erőpróban, akik a megyei döntőkön aranyfokozatot értek el.

(Folytatás a 2. oldalon)

A miniszteri kitüntetés az egész város büszkesége

Magam is meghatottan olvastam a minisztériumból érkezett levelet. A címzett: Bóna Józsefné tanító, Komló. A díszes nyomású meghívón ez áll: A Magyar Népköztársaság művelődésügyi minisztere Önt kitüntetésben részesíti.

Kitüntetésének átadására meghívom.

A kitüntetés ideje: 1965. június 4. 12 óra.

A kitüntetés helye: az Országház.
A Kiváló tanító oklevél és jelvény átvétele előtti napon — családi körében — beszélgettem a 15 éve végzett tanítónővel. Férje, aki biológia-kémia szakos tanár volt (jelenleg kutató, laboratóriumi csoportvezető) sokat segít nem csak a háztartásban és a két aranyos gyerek nevelésében, hanem a pedagógiai munkában is. A régi emlékeket, a kedves történeteket együtt elevenítettük fel.

Jutalmazásra gondoltam ugyan, de ilyen magas kitüntetésre nem — kezdte Bóna Józsefné. — Pénzjutalmat már többször kaptam. s 1962-ben soron kívül elő is léptettek. A mostani esemény érthetően kiemelkedő állomás életemben. Ahogy a pedagógusok nagy-szerű, de küzdelmes munká-

ját ismerem, legszívesebben mindegyiket kitüntetném az iskolaév végén. Kivált az első-sők nevelőit, akik a szó-szoros értelemben is a betű vetésére tanítják a parányi emberkéket. Móra Ferenc meséje jut eszembe, aki az olvasás titkairól a gyermekek szemével írt: „Ránézek a sorokra... Katonás rendben betűk állnak... Még az órával csak bámultam. Azt hittem, hogy ákombákom. Ma már minden betű titkát kitalálom. A szememmel látom, a fejemmel megértem, miként lesznek a betűkből szavak, a szavakból mondatok.”

Bóna Józsefné is erre tanította meg gyermekeit, mégpedig mesterien: sajátos módszerrel. Így vall erről: — Az Egri Tanítóképzőből kikerülve, Hevescsászárn, majd Vezekényben tanítottam. Az osztatlan falusi iskolából csöppentem Komlóra, ahol végre osztott iskolában dolgozhattam. Hamarosan rájöttem: mennyivel nagyobb a lehetőség, ha egy osztályra bontva, minden tantárgyat külön taníthat az ember. Négy éve kísérletezem azzal, hogy az eddigi gyakorlattól eltérően, játékosan tanítsam meg az olvasást.

A közkedvelt, szerény „Bóna tanítóné” az új eljárást a megyei pályázatra is beküldte — dr. Abrányi Alajosné szakfelügyelő tanácsára. A pályamunka II. helyezést ért el, amelyből a nem szakavatott is megdudhatja a lényegét. A kis elsősök először „labdáznak” a hangokkal, a betűkkel. A betű olvasását megelőzi a képalpás. A gyerekek még nem ismerik a betűket, de már olvas! Például az üveg ábrája adja az „ü”-betűt, az apórol készült rajz az „a”-betűt, a macsó az „m”-et, az érem az „é”-t, az óra az „ó”-t, stb.

„Az eredményesebb olvasásért” című tanulmányában a részletes elemzés a többi között ezeket rögzíti: „A képalpást a betűismertetés idején is alkalmaztam. Ha már ismertté vált a hang képe, akkor a kép helyét a betű foglalta el... A betű tanításának időszakában az olvasás újabb követelményét állít a gyermekek elé: a betűsora hangsorra kell egyesítenie. Fokozatosan érti meg a hang és a betű különbségét és tanulja meg az egyes hangoknak az őket jelölő betűkkel való azonosítását. Hogy nem érezték ezt oly nehéz feladatnak, annak tulajdonítom, hogy

A pártoktatás 1964-65. évi eredményeivel foglalkozott június 3-i vezetőségi ülésén a pécsújhegyi üzem csúcsvezetősége

A vezetőségi ülésen a tröszt-pártbizottság részéről megjelent Schwarcz József elvtárs, a művelődési osztály vezetője. A beszámoló Dombai Ferenc elvtárs agit. prop. felelős tartotta. Elmondotta, hogy az 1964-65. évi oktatás beindítása előtt elbeszélő bizottságok járták az üzemet és az oktatásra jelentkezőkkel megbeszéltek, milyen oktatási formában kívánják résztvenni. Ez a munka kb. hét hetet vett igénybe és hogy eredményes volt, azt igazolta az is, hogy 1-1 szeminárium a létszámuk megfelelően az oktatási anyagot időben befizette. A beszámoló részletesen foglalkozott alapszervezetként az elért eredményekkel.

Időszerű kérdések oktatási formát hat szemináriumon indítottak be. A I. Alapszervezetnél 1, a II. Alapszervezetnél 3, a III-as Alapszervezetnél 2 szeminárium indult és fejeződött be. Marxizmus-leninizmus I. évfolyamán 18 fővel indult az oktatás és 5 fő kivételével sikeresen zárult. A marxizmus-leninizmus II. évfolyamán az oktatás 15 fő-

vel indult, azonban a villamosműhely átszervezése folytán (Központi Villamos Üzemhez ment 8 dolgozó) 10 fővel zárult. A gazdaságpolitikai Ipari tagozat volt a legnépesebb. Itt 15 fővel indultak és a létszám 27 főre emelkedett. Mindössze 3 fő nem vett részt szolgálati nehézségek miatt. A felsoroltakon kívül, minden üzembrészen propaganda előadásokat tartottak, amelyet az alapszervezet propagandistái vezettek le, azonban sok segítséget adtak az alapszervezet titkárai és művezetői is. Ezen az oktatási formán az I. alapszervezetnél átlagosan 120 fő, a II. alapszervezetnél 175 fő, a III-as alapszervezetnél 70 fő vett részt.

A jövőben ezeket az oktatásokat továbbra is megtartják, főleg a mosó, üzemvasút és pályafenntartásnál, mert ezeken a területeken a sok vidéki dolgozó miatt a rendszeres oktatás beütemezése problémát okoz.

A beszámoló ezután az 1964-65. év tanulságait figyelembe véve javaslatot tett az 1965-

-66-os oktatási évrre. Így többek között az Időszerű kérdések, a marxizmus-leninizmus II. évfolyam és a gazdaságpolitikai szemináriumokat indítják be a 65-66-os oktatási évben. A KISZ részére két csoportban politikai tanfolyamot, a nőszövetség részére előadásos propagandát szerveznek.

VB-ülésen tárgyalták az ideológiai irányelveket

Az MSZMP Trösztbizottságának végrehajtó bizottsága Pénteken ülést tartott. A napirend során megvitatták a Központi Bizottság ideológiai irányelveit, a Mecseki Szénbányászati Trösztnél végzendő helyi feladatok tükrében. A napirend előadója Schwarcz József elvtárs volt. Az ideológiai irányelveket a közeljövőben pártbizottsági ülésen is megvitatják.

Irodalmi est

Június 3-án este 6 órakor mintegy nyolcvan főnyi hallgatóság vett részt a pécsbányászati Zalka Máté Művelődési Házban megrendezett irodalmi esten, ahol megemlékeztek az Ünnepi Könyvhétről. Az irodalmi estet Maróti Gabriella tanár tartotta tíz versmondó és regényrészlet-felolvasó fiatal segítségével. Az előadást irodalmi fejtejtő színesítette.

Könyvnap megemlékezés

A meszesi munkásszálló kedves esemény színhelye volt június 4-én, pénteken este 7 órakor, amikor könyvnap megemlékezésre került sor. A szálló gondnoksága és a körzeti könyvtár meghívására Weidinger Vilmos, magyar szakos tanár a 20 éves magyar irodalom legszebb alkotásából tartott ismertetőt. A műsor alkalmával a meszesi általános iskola tanulói és a munkásszálló irodalmi szakkörének tagjai verseket, és prózákat mondtak el.

Weidinger Vilmos előadását élénk érdeklődés kísérte. Az ismertetőt műveikkel kapcso-

latban kérdéseket tett fel, s a legeredményesebb „versenyzők” könyvjutalmat kaptak. A megemlékező ünnepségre egyébként a munkásszállón könyvkiállítást rendeztek.

Az ünnepi könyvhét alkalmával nemcsak Meszesen, hanem más munkásszállóterületeken, így Pécsbányán és Szabolcsen rendeztek irodalmi megemlékezést. E rendezvények színvonala, változatossága meghaladta a korábbi évek hasonló programját. Elősegítette ezt az is, hogy a könyvhétre hirdetett irodalmi alkotások szintje mindegyike eljutott az olvasókhoz.

A „Mecseki Tavasz” — képekben

A Mecseki Szénbányászati Tröszt szakszervezeti tröszt-bizottsága kulturális intézményeinek rendezésében május 30-án sorra került „Mecseki Tavasz” bányász kulturális ünnepség, amely a Pécsszabolcsi vegyeskarral közösen mutatkozott be a közönségnek — nagy sikerrel.

A délután 6 órakor kezdődött ünnepi műsor első részében szerepelt Győrfi Zsuzsa. Győre Imre: A világ legszebb dőlőltje című versét szavalta.

Takács Balázs a legnépszerűbb operettalokból adott elő egy csokorra való.

Az ünnepi műsorban fellépett műkedvelő énekesek, versmondók, színjátékosok, dalárdisták minden dicséretet megérdemelnek, hiszen mindegyikük a szabadidejét áldozza fel azért, hogy másokat szórakoztasson, tanítson, neveljen. Az immár harmadszor megrendezett „Mecseki Tavasz” — a szervezésből adódó hibák ellenére is — híven tükrözte az öntevékeny bányász művészeti körök és csoportok tudását, fejlődését és kultúraszervezetét.

(A felvételeket a Zalka Máté Művelődési Ház fotoszakköre készítette.)

Mit olvassunk?

Darvas József: Város az ingórányon. Darvas József egyik legjelentősebb könyve hosszú idő után jelenik meg újra. „Nem regény, nem riport, nem napló ez az alkotás — mondja az író, — szenvedélyes felszólalás egy történelmi perben, annak az útnak a felmérése, amely 1941-től végső esődjébe vezette a magyar uralkodóosztályt és szörnyű megaláztatásokon át új élethez a magyar népet.”

Lee, Harper: Ne bántsd a fekete rigó! Egy néger férfit megvádolnak, hogy fehér nővel erőszakoskodott. Megbolydul az egész amerikai kisváros. Finch, az ügyvéd, szembeállva az előítéletekkel, vállalja a néger férfi védelmét. Az ügyvéd hősies vállalkozása, sorsa, az izgalmas per elevenedik meg a fiatal amerikai írónő — hazájában best-seller-sikert aratott — regényének lapjain.

Molnár Géza: Holtak fogzásgáiban. A magyarországi fa-

sizmus rémuralmának idején játszódik és a felszabadulással zárul a regény cselekménye. Hőseit: Martin Lacit, Ács Magdát, Bordás Francit és a többi margitvársári fiatalat már ismerik az olvasók az író „Város a felhők alatt” című könyvéből.

Németh László: Irgalom. I.—II. Németh László új regényének cselekménye az első világháború utáni években játszódik. A történet hőse Kertész János, hadifogságból hazatérő tanár. Lányának, Ágnesnek — aki apja távollétében gyermekkori emlékeinek igazításában él, fájdalmasan kell tapasztalnia, hogy megtört, megöregedett férfi tért vissza, egy más ember, mint akire a család hét esztendeig várt. A szülő-gyerek kapcsolat lelki drámáját, a tanár házasságának drámája kíséri. A három ember szenvedését a korabeli magyar élet, a huszas évek társadalmának nyomasztó légköre veszi körül.

A „dohány” a „szolgi” meg a vizsga

A barátommal beszélgetünk, mikor odajött hozzánk az a kis ember, akit mindennap látok, de közömbösen el szoktam menni mellőle. Most azonban felkelti érdeklődésemet. Tudom róla, hogy 15 éves, de egészen kislányvessű, vékony srác.

— Szevasztok — köszön és leül a lépcsőre. Egy ideig hallgat. Mi csak nézzük, és mindketten egyre gondolunk. Vajon hogy él ez a kis bakhangya? (Mert így hívják barátait.)

— Dolgozol? — kérdelem.

— A, minek ráerek nem? Adj egy cigarettát — szól, miközben a barátom megkínálja, ömleni kezd belőle egy szomorú élet története.

— Inasnak nem vehetek, mert azt hiszem, hogy csak VI. osztályom van! Ezt nem tudom biztosan, nem mentem el a bizonyítványomért, s nem fóm, hogy meghúztak-e.

— Csak az öcsém lennél — szólt a barátom — ne félj megnevelnélek! Dolgoznál, lenne pénzed és rendszeren járnál.

— Ahhoz ember kell — válaszol a kis ember. Nevetnem kell, kétszer akkora férfinak mondja ez a kis bakhangya, hogy ember kell ahhoz!

— Hányan vagytok testvérek? — kérdelem.

— Nyolcan, de egyik nővérem elment hazulról, háláisten, mert mindig éjjel járt haza, aztán felébredtünk.

— Hány szobában aludtok?

— Van hét ágyunk. En az öcsémmel alazom. Mindig pikszelünk az ágyban. Tényleg, nem jöttök egy kicsit játszani? Tartozom a Muternak egy tízessel, vissza akarom nyerni.

Játszunk és hamar nyer egy pár forintot.

— Aztán mit csinál az vele? Meg ne tudd! — figyelmeztetjük.

— Ezt, hiszen ez csak egy fél pálmakára elég — s elkezd szólni a szeas-, sör-, borárakat. Azt hiszem egy italbolt-csészé sem ismeri jobban.

— Fater is hazajön majd, most Pesten dolgozik, keres 1200—1300 forintot, hazaküld belőle 300—400-at.

— Sokat lógtál a suliból? — kérdelem.

— Hujj, meglepődtek a tanárok, ha elmentem. De 10—11

óra körül mindig ellógtam, mert meg kellett valakit vernem, ha nem tisztelték bennem a kort.

— Akkor aztán kaptam a tanítótól! Felmentem tavasszal a Kálváriára, olyan jó volt ott. Melegen sütött a nap, virágoztak a fák. Szerettem nézni a galambokat, amikor röpködnek az égen. A galambokkal lehet ám lóvét keresni! Most is tartozik a „Bábos” egy húszassal. Jobb lógni, mint tanulni, vagy otthon lenni, ahol mindig csak szidják az embert. Azért most majd elmegyek dolgozni. Kártyában úgyszincs szerencsém. Azelőtt mindig nyertem 150—200 forintot, most meg soha nem nyerek. Még az a jó, hogy nincs pénzem, nincs mit elveszitemem. Hazamegyek, mert nem kapok vacsorát, pedig már nagyon flammos vagyok.

Zsebretezi a kezét és füttyörészve elindul. Pár lépés után meg visszazsól.

— Köz’ a dohányt, amit elnyertem, jó lenne, ha megtanulnátok pikszezni. Szolgi! — köszön és nyugodt lépésekkel továbbmegy.

Ez a beszélgetés öt éve történt. Rég elfelejtettem „Bakhangyát”. Éltünk, nem tudtam sorsáról, de a napokban találkoztam vele! Elegáns, barna ruhában volt, nyakkendője szabályosan megköttve.

— Hová, hová? — állítottam meg.

— Ne haragudj, sietek, vár a menyasszonyom. Alig várom, hogy elmondhassam neki: sikerült a vizsgám!

Kérdő tekintetemre folytatta:

— Tudod segédvájár tanfolyamra jártam. Közben elvégeztem az általánost s a menyasszonyom rábeszélte, iratkozzam be a bányáiparba. Most jártam ki az első osztályt. De most már megyek, mert még elkések. Szervusz!

Mire álmélkodásomból felocsúdtam, felült a járda mellett álló Danuviajára és elrobogott.

Sikerült a vizsgája. Nem valószínű, hogy az életben valaha is elbukjon.

Lombosi Jenő

Miért rosszak a bányagépek?

Tizenhárom konstruktív hiba egy szállítózsalagon
Inkább rosszat, mint termódosítást (?)

A panasz nem mai keletű: bányagépeink nagy része egy sor konstruktív hibával készül. Üzemünk gépészeti szakemberei már egészen „megszokták” ezt, olyannyira, ha egy új gépet akarnak munkába állítani, először szétszerelik, s kijavítják. Tévdenek ezek a hibák általában nem egyedi esetek, nem véletlenek: „tervszerű” és szeriában készülnek, akárcsak maguk a berendezések.

Vegyük néhány példát Zobák-aknáról.

Mielőtt az üzem a termelést megkezdte, több különböző méretű gumiszalagot rendel és kapott az Országos Bányagépgyártó Vállalat Zagyvapálfalvi Üzemétől. Ahogy Vécsey László gépészeti vezető elmondta,

már az első szemrevételezésnél gyanús jeleket tapasztaltak. Például a zsirozógombok csaknem mind-egyikét úgy helyezték el, hogy hozzáférhetetlenek voltak, s a szalag gyakorlatilag zsirozhatatlannak bizonyult.

Ezt a hibát természetesen a bányába szállítás előtt helyre kellett hozni; más helyre készítették a furatokat és át-helyezték a zsirozógombokat. Eközben azonban egyebekre is fény derült. A 650-es szalagoknál a meghajtó rész védőburkolatait csak a fogaskerekekkel, dobokkal együtt lehet leszerelni; a végállomások vándorú merevítő elemeit úgy helyezték el, hogy kétdallal erősen súrolja, s természetesen koptatja a szalagot. Azt hiszem, a további felsorolástól eltekinthetünk, hiszen csupán a 650-es szalagok konstruktív hibáit 13, a 800-as szalagokét 11 pontban sorolja fel az akkor készített jegyzőkönyv.

Persze, e pontok között találhatók „terven felüli” hiányosságok is, amelyek ugyanakkor „általánosan felüli” hiányosságokat tükröznek. Nézzünk egy ilyet: az SZH-36 típusú 14070/II. számú szalag hajtóművében, a fogaskerekek között a szétszerelést két maroknyi fémgörögöt találtak. Emellett már csak enyhe hibának tekinthető, hogy a csapágyak és szimmeringek egy része kemény kalapácsütések nyomait viselve bizonyult használhatatlannak (az egyik csapágyat az átmérőjénél fél milliméterrel szűkebb (!) házba erőszakolták be).

Az említett jegyzőkönyvet természetesen eljuttatták az illetékes üzemhez. Válaszként személyesen jelent meg a gyár újonnan ki-nevezett igazgatója, aki — amellett, hogy sajnálkozott a súlyos hibák felett — kijelentette: elfordulhat, hogy a jövőben is kénytelen lesz ragaszkodni a konstruktív hiányosságokhoz, mert rosszat gyártani sok-szor könnyebb, mint egy-

egy termódosítást keresztülvinni a bürokrácia rengetegén.

Hasonlóképpen jártak a zobáki vezetők az Ikarusz gyárnál: megrendeltek néhány személyszállító népezt (ezeket most Kossuth-bányán használják), s mivel a korábbi tapasztalatok bebizonyították, hogy a futómű forgószámoilyait felerősítő csavarok gyengek, kérték, hogy erősebb csavarokat építsenek be. Hamarosan megérkezett a válasz, amely szabadon idézve így hangzott: „Amennyiben Önök ragaszkodnak a termódosítás-hoz, úgy korábbi vizsgálatainkat tekintve semmiesem.”

Ezek után természetesen eltekintettek a „termódosítástól”, mert egyszerűbb és olcsóbb házilag kicserélni a kérdéses csavarokat, mint felváltani, vagy öböllel hosszabbítani a határidőt. Persze, itt az egyszerű és olcsó jelzőt idezőlő illetné meg, hiszen a népgazdaság szempontjából csakis az lenne az egyszerűbb és olcsóbb, ha kevesebb bürokráciával, nagyobb rugalmassággal tudnának alkalmazkodni a gyártó vállalatok a felhasználók igényeihez. Különösen, ha ezek az igények a lakos számára is nyilvánvaló hiányosságok megszüntetését sürgetik.

Persze, tévedés lenne azt hinni, hogy a fentiekhez hasonló hibák csak a viszonylag bonyolultabb gépeknél, berendezéseknél fordulnak elő. Sajnos, az a tapasztalat, hogy például egy egyszerű fémsüvegét sem tud bányagép-íparunk úgy elkészíteni, hogy az a legelemibb technológiai és biztonsági előírásoknak megfeleljen. Ismeretes, hogy a fémsüvegekre, a támokkal való stabil csatlakozás végett, fogazott acélműveket hegesztenek. Az is nyilvánvaló, hogy egy-egy süveget rendszerint két támmal — a két végén — támasztanak alá. A magyar süvegeken viszont a fogazott lemez éppen közé-
pült helyezkedik el, ahol semmi szükség nincs rá,

Miután szakemberek sikertelenül kérték a módosítást, itt sem maradt más megoldás a „házi” javításnál; tehát a lemezt az eredeti helyéről levágták és a süveg két végére hegesztik.

Nem mentőgép az eddigiekre, csupán a tanulság okéért megemlítjük, hogy a külföldről beszerzett gépek némelyikénél is előfordulnak problémák.

A Skoda diesel-mozdonyoknak például nem megfelelő a lángrúrk (amely a süjtőlég-robbanás elleni védelmet biztosítja), vagy a lengyel Slansk kaparószalagokhoz újabbakon olyan pótalkatrészeket szállítanak, amelyek csak átalakítás után lehet csatlakoztatni a régebbi konstrukciókhoz. Ugy látszik azonban, határainkon kívül könnyebb „terv módosítást” elérnünk, mint a hazai vállalatoknál, mert az említett két esetben máris ígéretet tettek az exportörök a hiányosságok kiküszöbölésére.

Nem lehetne a példájukat követni?

B. J.

Öregek napja — a Puskinban és Vasason

Immár hagyományá lett, hogy június első napjaiban, szerke az országban megemlékeznek a munkában elfáradt öregekről. Köszöntik őket, ajándékokkal kedveskednek nekik. Ilyen kedves ünnepség színhelye lesz június 9-én a Puskin Művelődési Ház nagyterme is, ahol Tátrai József üzemvezető köszönti a meszei és a szabolcsi területhez tartozó veteránokat.

Ugyancsak öregek napi ünnepségre kerül sor 9-én Vasason is, ahol Varga János, István-akna szakszervezeti bizottságának titkára köszönti az öregeket.

Kiemelkedő elővájási és gépészeti teljesítmények Zobák-aknán

Zobák-akna májusban sem tudta teljesíteni havi termelési tervét, bár jobban megközelítette azt, mint az előző hónapokban. Sőt, volt néhány nap, amikor el is érte időarányos előirányzatát. Mindez azonban mégsem tükrözi eléggé azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az üzem kollektívája a „hullám-völgyből” való kitérés érdekében hozott.

Ismeretes, hogy az eddig lemaradás elsődleges oka a termelő munkahelyek hiánya volt. Májusra érték meg annak a feltételei, hogy az éveleji bányatúr miatt lezárult terület újrainyassák, megteremtve a terjeljesítéshez szükséges területi kapacitást. Korábban hírt adtunk arról, hogy az új — napi 70—80 vagon teljesítőképességű — fejtés-támadogurítójának mielőbbi kihajtását két csapatra: Fuchs János és Szekeres Gyula brigádjára bízták. Fuchsék alulról gurítóval haladtak felfelé, míg Szekeresék velük szemben ereszkét hajtottak. Az eredmény — bár előzőleg is átlagon felülnek ígérkezett — meghaladta a várakozást. Szekeres Gyula szocialista címért — most versenyre kelő — brigádjá 15 munkanap alatt 97,5 méter ereszkét, Fuchs János csapata pedig 11 nap alatt 83,1 méter gurítót hajtott ki — s még csak nem is a legkedvezőbb körülmények között. A telepnek mintegy 10 méteres szakasza erősen meddő volt, amely eléggé hátráltatta a munkát.

E egyszerű teljesítmények eredményeképpen az új fejtés május utolsó napjaiban megkezdte a termelést. A zavartalan munkához azonban a gépészeti körlet dolgozóinak is hozzá kellett járulniuk. A körülmények váratlan alakulása folytán a múlt hétfőn (május 31-én) Rétfalvi János kaparószalagszerelő csoportja a reggeli órákban utatást kapott, hogy délután 2 órára szállítson a bányába és szereljen fel a fejtésben egy rövid kaparószalagot. Délután nyilvánvalóvá vált, hogy még egy szalagra van szükség. A nyolctagú kollektíva — két hegesztővel és egy segédmunkással „megerősítve” — példátlan lelkesedéssel dolgozott, s bár az utastítás szerint a második berendezésnek este 6-ra kellett volna elkészülnie — 4 óra 30 percor végeztek a munkával. Ezért feltétlenül dicséret illeti őket.

A fenti két eset jó értelemben vett kötelességteljesítés volt. A zobáki dolgozók azonban éppen ebben az időszakban — május 30-án, — vasárnap — egyéb módon is tanúsították termiakarásukat, az üzem ügyel iránti lelkesedésüknek: az anyagmentés és a bánya lomtalanítása céljával szervezett társadalmi munkán nem kevesebb, mint 200 ember vett részt. A termelő körlet több mint száz, az előkészítő csaknem nyolcvan a szállító körlet pedig húsznál több dolgozóval képviseltette magát. (A gépészeti körlet dolgozóit az előző héten — munkaidő után — végeztek jelentős értékű társadalmi munkát.)

Említésre méltó, hogy többen, így például Kollár Dénes és Földes György fejtési brigádjainak tagjai az éjszakai műszak után maradtak még az üzemben önként vállalt kötelességük teljesítésére.

Ezek után természetesen az eredményesség sem maradt el: a lelkes társadalmi munkások több mint 300 csille használható és részben használhatatlan anyagot gyűjtöttek össze a föld alatt és készítettek elő a kiszállításra. (Csaknem száz csille anyagot ki is adták.)

Ezen az akción — közlekedési lehetőség hiányában — vidékiek alig vehettek részt. Viszont többen szavá tették, amennyiben az üzem autóbussz-járatot tudna biztosítani valamely vasárnap, szívesen bejárnának ö is társadalmi munkára.

A HÉT kérdései

Kevés példány? Sok példány?

Május 25-i számunk: A hét kérdései című rovatában az éves berszbályzattal kapcsolatban tettünk fel kérdést. Erre, telefonon az alábbi választ kaptuk: Keller elvtárs-tól, a trüsztagozáság pénzügyi osztályától:

Tavaly, amikor a hűségjuttatásról szólórendelet módosult, a módosító rendelkezést 200 példányban adtuk ki. Ez a mennyiség elegendő volt volna ahhoz, hogy minden értekeit tudomást szerezzén róla, sőt abból egy példányt minden üzembn el kellett függeszteni. Ellenben ez is megállapították, hogy minden üzembn ki volt függesztve. Tehát: minden üzemből egy példányt kapott, sőt ki is függesztették. Jelenleg is készül egy módosító rendelkezés, amely július 1-én lép életbe és 1966. december 1-ig lesz érvényben.

Ezt is 200 vagy 250 példányban adják majd ki. Ebből is ki kell majd függeszteni minden üzembn egy-egy példányt.

Ha ez így van, akkor elismerjük, hogy nem volt indokolt felténni a kérdést: miért nem készült ennyi példányban a módosítás, ahány példányban az eredeti rendelkezést kiadták?

De akkor felmerül egy másik probléma ezzel kapcsolatban!

Mégpedig az, hogy meg lehet-e elégedni azzal, hogy a módosítást kifüggesztik? Váha nem olvasna el mindenki, akit érint!

Nem kellene ellenőrizni azt is, hogy a kiadott 200 vagy 250 példány, nem maradt-e véletlenül valakinek a fiókjában?

OMBKE klubest

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület mecseki csoportja június 3-án a Mecseki Szénbányászati Trüsz Dérnyé utcai kultúrteremében klubestet rendezett. Ennek keretében dr. Pápai György geológus mérnök tartott előadást „A komló szénmedence művelhető telepének karotázis-görbékkel való kimutatása” címmel. Az előadás anyagára lapunk következő számában visszatérünk.

Szürkálásért 4 évi szabadságvesztés

A Mecseki Állami Erdőgazdaság dolgozója Schweiczgút József pécsszabolcsi lakos, már több esetben állt verkedésért, szürkálásért hivatalos fórumok előtt. Két éve hat hónapi javító nevelő munkára ítélték. Az ítéletből azonban nem tanult. Bizonyítja ezt, hogy március 21-én egy italboltban szórakozott, majd este 7 órakor hazafele ment. Otthon feleségével szó-váltásra került sor, majd Schweiczgút az asztalról hirtelen felkapta a konyhakést és aza felesége vállába szúrt. 8 centiméter mélységű sebet ejtett az asszonyon. Éva nevű kislányuk, amikor látta, hogy édesanyja vérzik, a szomszédokhoz szaladt, akik a mentőknek telefonáltak. A szürkáló férj ezután ismét az italboltba ment.

A megyei bíróság az elmúlt napokban hirdetett ítéletet az ügyben és Schweiczgút Józsefet emberölés bűntettének kísérlete miatt 4 évi szabadságvesztésre ítélte.

... kétszer kezdtem az életemet, annyi becsületelem sincs, mind egy kutyanak. Most már nem bírom tovább. Véget vetek az életemnek. Most meg minden nagyon fáj, minden, de mire meg telek kapni a leveletem már semmi sem fog fájni. Maradok tisztelttel... V. I.-né — megdöbben olvasom a gyerekes zsinór-írással tereltő panaszlevelet, s csak másodpercenként múlja fogom fel értelmét. Egy óra múltán a gyárnegyed utcáiban keresem a levélíró.

Düledező, magasságszintes, falusi ház. Rozsant ajtó, szétdobált vas és fadarabok az udvaron. Hátul iszálló növények borjával, tehennel, lovakkal, elől a házban lakik a két család. Az egykor jól kereső fuvaros és felesége — az öregek. Aztán az alig harminc esztendőjét toposó fiú, aki bányász. Az ő felesége az, aki gondjait csak az öngyilkossággal látja megoldhatónak.

A ház gazdája nincsenek otthon. Csak a pincesoron hallok motoszkálást. „Kit keres?” — kérdezi asszonyi hang az ajtóresen át. Amikor megmondom, betessékel. Fogadom huszonhat év körüli fiatal nő, s ha gondok nem felhőznék homlokát, minden bizonnyal csinosnak mondanám. Négy gyermek világra hozatala meg sem látszik arányos természetén. A konyha piciny, mint minden bűrtörzsa, és sötét. A tűzhelyen fortyogó krumpli és pénsz szaga tölti be a levegőt. Négy év körül áll a ke apróság bámul rám kék szemével. „A kisebb az alszik, kettő iskolában” — hallom az anyai számvetést. Últunkban feloldódik az asszony s többórás beszél-

szeretettel kikerekedik egy gúzsakötött családi élet minden buja, keserve... Az intézetben minden órámu pontossággal történt. Mariska szeretett itt élni. Jobban érezte magát, mint otthon, részegeskedő apjánál, vele nem törődő anyjánál. Sorsa változását egy máján megkötendő házasságtól várta. Nem is késett sokáig a kérő. Alig töltötte be a tizennyolcadik esztendőt, Pista, a feketehajú bányászfiú feleségnek vitte. Ment boldogan, nagy örömmel.

Aztán felöltözött és elment. Egy óra múlva rendőrök kopogattak a konyhaajtón. Vizsgálati fogás, tárgyalás. Két esztendő lopott holmik árusításáért. Közben szíve alatt Pista gyermeke kapálózott. Allopota miatt felfüggesztették büntetésé kitérítését. A kis bányász haluban már tudtak „ügyéről.” Magyarázkodni hiábavalónak tartotta. Pedig ő valóban nem tudta, hogy Olgi lopott holmikot adatott el vele. — Csak nem élsz egy börtön-tölteléssel... — uszította anyósa a fiát. Egy napra kimondták a válsát. Megszülte gyermekét és bevonult az egyik női fogházba. De néhány hét múlva kiengedték, mert Olgit a főbünyést elkapták. Mindent bevallott. Mariska ártatlanságát is.

betakargatnia. Pista sehtre jart. — Rendes, pontos ember. Hazaadja a pénzt. De két tűz között örlődik... — mondja könnyezve az asszony. Mert az anyósa csak egy-re duruzsol a fiának: — Csak nem élsz együtt egy börtöntölteléssel! Pedig Pista már mindent elfelejtett. Védi ha szóba kerül „túl fiatal volt és buta, ő nem tehetett semmiről.” De hiába, tegnap azzal fogadta az anyja: — Mikor munkára mentél, ez a nőszemély halóingben kiállt a kapuba... Hitte Pista, meg nem is, amit az anyja mondott. De azért estére nekítámadt a feleségének: — Csak az ajtó nyitottam ki, hogy éjjel be tudjál jönni. En ezt nem bírom tovább! Inkább végezz a te életenednek. Engem a te családod úgysem fog befogadni... S ekkor körömlöte le a levelet. Két napja forgatja fejében az öngyilkosság külfölnfele formáit. Hallgatagon ülünk a konyhaasztal körül. Elfojgyott a panasz, s közben beszötédett. Az utcáról beszűrődő fény a falra veti Mariska árnyékát. Remény csillan a fásult szemében. Ugy érzem, már nem hajtja végre, amit tervezett. „Ebben az országban ha mag-bocsiának egy embertől, azt nem hánytorgatják fel többé. Higgyen benne...” Egészen a kapujá kisár. Még órák múltán sem tudok szabadulni a beszélgetés felszabott nyomasztó érzés-től: az emberi butaság, a maradi gondolkodás árnyékától, amely még napjainkban is kísért. Csóka Magda

ÁRNYÉK A FALON

(Egy asszony kálváriája)

... mel. Kedvét kereste férje anyjának, hiszelkedett a családnak, hogy befogadják az egykor módos emberek. Pirkadatkor kelet, késő este pihent. Ettete az állatokat, fözött a családra, mosott, vassalt. Szabadidejében meg seestkát vágott, Nemcsak ő, a férj is műszak után. Csak a hitvesi ágyban futott idő magukra, s akkor ábrándoztak. „Gyerekekről... Ön-állók otthonunk lesz... Te esténként ott vársz rám a kapuban.” — mondogatták egymásnak, de a kemény öklöcsapások, amelyek a falon túlról érkeztek, lezárták ajkukat. — Elhallgatatok, hát már éjjel sem lehet töltek nyugodni... — dörmögte a másik szobából az após. Amikor Pistát behívták katonának, Mariskának kifele állt a szekere rúdja. A

honnan van Olginak ennyi holmija. De kérdezősködni nem mert. Olgit hamar meg-regbegurult, akkor pedig hol fog aludni. — Mit törödsz vele honnan van? Az a hülye férjed nem törődik veled, azért zabálnod csak kell valamit. Ité ez az agymemü, vidd be a bízományba. De süss, mert kell a pénz... Na, eredj már! Idegesen toporgott a fel-verő ablak előtt. Már betette a finom damaszt ágyneműt a pultra, amikor fel-tűnt a becsús vizsla tekintete. Elbűrösdött. Valami azt sügta, itt baj lesz. — Kérem a személyi igazolványát... — szólt ére-lyesen egy hang. Odaadta. A becsús belelapozott, aztán őt is jól megnézte... Rohant haza a pénzzel. Olgit egy üveg pálinkával

... uszította anyósa a fiát. Egy napra kimondták a válsát. Megszülte gyermekét és bevonult az egyik női fogházba. De néhány hét múlva kiengedték, mert Olgit a főbünyést elkapták. Mindent bevallott. Mariska ártatlanságát is. Kis bapuyával érkezett anyósa házához, a megszült, de otthon hagyott gyerme-két akarta látni. Az ismerő-sök elfordították a fejüket, mások sajnálkozában takint-tették rá. Csak Pista, a férje ölelte örömmel keblére. Kézenfogta és egyenesen az anyakönyvvizetöig vitte, másodsor is. Boldogok volt-ak és azt hitték, semmi sem zavarhatja meg boldog-ságukat. Születtek sorban a gyerekek. Esténként már egy-egy gyermekfejet kellett

**Érdekségek
furcsaságok**

**ÍGY REPÜL EGY IRÁNI
HERCEGNŐ...**

A Párizs—Teherán légiút-vonalon három négyezer frank utiköltségért hét kutya és egy macska foglalt helyet két elsőosztályú repülőgépen. A állatok az iráni sah nővéreinek. Ashrafa hercegnőnek a kedvencé. aki ragaszkodott hozzá, hogy vele együtt tegyék meg a légi utat a francia fővárosból Teheránba. A hercegnőt a kutyákon és macskákon kívül héttagú kísérete és közel négy mázsa súlyú poggyásza kísérte.

**A SZÍVE IS TEXASBA
HÚZZA...**

Johnson amerikai elnököt, aki nemrég a 190 ezer lakosú texasi Austin városban 9 emeletes palotát építtetett, hogy évente több héten át legközelebbi munkatársaival ott-tartózkodjék.

RINGÓ VONAT JAPANBAN

Az új papán Hikari-expressz vonatai nem zakatolnak, mint a vonatok általában, hanem óceánjáróhoz hasonló kellemes ringató mozgást végeznek. Az új Japán expressz a világ legmodernebb vasúti közlekedési eszköze és egyben a leggyorsabb is. Öt hónapja közlekedik Tokió és Osaka között egy 530 kilométeres távra. Eddigi sebessége „mindössze” 200 kilométeres volt, de ezzel még nem merült ki a kapacitása és miután kiderült, hogy a vágányok stabilitása megengedi, a szerelvények óránkénti sebességét most már 220 kilométerre emelik.

**KÜDBŐL HAVAT
CSINÁLTAK**

A milánói és párizsi légikötőkben olyan berendezéssel folytatnak kísérleteket, amely a ködöt hóvá változtatja. Így próbálják megjavítani a látási viszonyokat, minthogy a hó semmiképpen nem olyan sűrű, hogy zavarná a repülőgépeket.

**Növekvő termelés
István-aknán**

Ha valaki azt gondolná, hogy a munka ütemének gyorsítása az abban rejlő balesetek számát is növelni fogja, az a példa után ítéelve téved. Ezt bizonyítják legalábbis az István-akna eredmények. 1965. márciusában az üzemben 1328 nap esett ki a termelésből balesett miatt (93) és a termelési eredmények sem a legjobbak voltak. Áprilisban az üzemek közötti termelési sorrendben előrelépett István-akna és az előző 93 balesettel szemben a 69 baleset is javuló tendenciát mutatott. A legnagyobb mérvű ugrás májusban következett be, amikor a termelési jelentés szerint István-akna tört az éltre és 54 baleset 1080 nap kieséssel is nagymértékű javulást bizonyított.

A balesetek számának további csökkentésére a leggyakrabban előforduló sérülések okát a biztonsági csoport és az üzemenél működő bányarendész is vizsgálja. Ezek szerint a leggyakrabban az anyagmozgatásnál, és az utóbbi időben a kéziszerszámok használata közben fordulnak elő balesetek. Ezek okát Szijártó József bányarendész a lerakásnál elmaradó vezényszavakban látja, míg a fejszekapá stb. használata közben szerzett sérülések oka elsősorban a rosszul kiválasztott munkahely, a helytelen öltözködési mód, és a szerelvények nem megfelelő állapota. Az ismétlődő esetekből leszűrve a tanulságot a baleseti oktatáson nem szablon-

szerűen, hanem példákkal alátámasztott védekezési módokat ismertetnek, és a felügyeleti személyek a balesetek megelőzése miatti fokozott el-

lenőrzés gyakorlásával próbálják elérni, hogy az eddigieket is kevesebb sérülés legyen és ezzel is csökkenjen a termelésből kieső napok száma.

37 új segédvájár Szabolcson

A szakmunkásképzés a bányászati terén is igen jelentős. Az üzemekben egyre másra folynak a segédvájár, vajúri és gépkezelői tanfolyamok, amelyek sikeres elvégzése nemcsak szakmai szempontból jelent fejlődést a sikeres vizsgázók számára, hanem anyagilag is megmutatkozik. 1965. június 4-én 37 csillás adott számot a 80 órás elméleti oktatás anyagából, amelyet műszak után sajátítottak el, gyakorlatban pedig a munkahelyen, a csapatvájárok segítségével alkalmazták is.

A vizsgán négy kérdéses csoport (gázok, bányaművelés, robbantás, elsősegélynyújtás) szerepelt, és a vizsgabiztos Jólsvai Alfonz a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség főmérnöke volt. A vizsgázók felkészültsége általában közepes színvonalon mozgott, ki kell azonban emelni Friesz János

4. és Farkas József 35. munkatársakat, akik kiváló eredménnyel vizsgáztak. A segédvájári vizsga után már ebben a beosztásban fognak dolgozni a volt csillások, és egy év múlva jelentkezhetnek a vajúrtanfolyamra, amelyen azonban már megszigorítás az, hogy csak az végezheti el, aki a 8 általános iskolát is sikerrel befejezte.

BALLAGNAK A VÁJÁRISKOLÁSOK. A MÜM. 58-os Pécsi Iparitanulói Intézet (vájáriskola) végzős növendékei június 12-én délután 4 órakor tartják ballagási ünnepségüket. A Czigei út 35. szám alatt sorra kerülő ünnepségen 28 fiatal veszi búcsút az intézettől.

Halálos baleset

A tröszt Béta bányáüzemében a III. szinten levő 1-es frontfejlesztésben június 4-én, 4,30 perckor omlás következett be. Balla Imre segédvájár halálos balesetet szenvedett. Az omlás alól Jakab Frigyes vajúrt őt óral mentés után sikerült napszintre hozni, aklt jelenleg a Komlói Városi Kórház sebészetén ápolnak.

Balla Imre 1937. december 7-én Budapesten született. Két kiskorú gyermeke és más hozzátartozói gyászolják.

A baleset kivizsgálására bizottság alakult.

Lassú séta

*Kényelmes lépteim
fürdtem a lenyugvó napban,
bizsergető májusi
alkonyatban.*

*Friss fények villannak
zsibongó üzletek homlokán,
árnyékok kergetőznek
űde falán.*

*Egy kicsi autón
sok mellé új illatot hoznak,
szekfűk s orgonák vázát
sóhajtoznak.*

*Amott egy lány kezét
a fiú két kezébe vette,
hosszám lopódzik csókuk
sziluettje...*

*A város kövein
ritmusokban nyüzsög az élet,
föltűt kezekkel takarják be
esti fények.*

Klmpf László

Egy bányász-művész emlékezete

Egy 75 éves korában elhunyt bányamunkást kísértünk ki májusa 18-án a pécsbányatelepi temetőbe. A régholt bányászok közt nyugvó Környei Jánost élete utolsó éveiben ismertem meg. Élettörténetének ismertetése során sokat mesélt, hogy ez a vadvirágos, csendes sűrű volt gyermekkorának egyik legkedvesebb játszóhelye. A jószemű, szemlélődő bányászfúcska itt tanult meg öntudatlanul is természettudományosan gondolkodni. Az élet nem egy fontos kérdésére, az elmúlás mibenlétének megértéséhez az itt elcseszt pillanatok, emberi történetek adtak számára életre szóló érvényű feleletet.

Már kisgyermek korában kigyónyolva a bányásznap között akkor még uralkodó, különféle babonákat, akár egyházi ritusban, akár népi hagyomány képében jelentkezők. Ismeretségük rövid volta és egy jó magnetofon hiánya miatt számos, csak a folklórészterek jellegetű töredékeket tudtam megmenteni abból, a pajzánkodó iróniával előadott, sok-sok színes történetből, amelyeknek inkább a szépirodalom látta volna hasznát. A benne élő művészlélek — alkotó módon — egy másféle kifejezési formában nyilatkozott meg. Erre azonban még visszatérünk.

Életútját kerának rideg társadalmi törvényei és a családi hagyományok határozták meg. Az volt akkor az egyedül természetesnek látszó és lehetséges életcél egy szegény bányászfiú számára, hogy a bányászalódk nyomdokába lépve, ő is a bányában keresse meg a kenyerét. Az átlagnál értelmesebb és a gépek iránt különös fogékonyságot mutató bányászfiút a bányaurak szívesen képeztették ki a különféle bányagépek kezelésére, s e téren valóban elismert szakértelművé nőtte ki magát. Munkáját lelkiismeretesen és nagy felelősséggel áthatva végezte, sohasem feledkezve meg arról, hogy az ő pontos és alapos munkájától a bánya mélyén dolgozó, sok száz munkástársának a biztonsága függ.

Munkája betöltötte életét, kielégítette ambícióit. Nem akart több lenni, mint ami volt, de ezen, az önmaga által meghúzott körön belül a lehető legmagasabb tudásra, szakértelme törekedett. Ez jelentette számára az élet értelmét. Tudatában a mindennapos tevékenység, a serény szorgalom törvényeinek szigorú rendjébe szervesen beilleszkedve munkálkodott az egyéniséget meghatározó, egyfajta, az élet és a munka szépségét harmonikus egységben szemlélni tudó művészi látásmód. A fárasztó napi robot után otthona csendjében vésővel és kalapáccsal a kezében igyekezett anyagba öltöztetni mindazt a szépséget, aminek a kifejezésére sem

szó, sem írás, sem a festő ecsetje számára nem volt sem alkalmas, sem használható. Ahogyan a kemény fából a maradandó azépet kiszabadította, ez a tevékenység eszközeiben és mozzanataiban valójában ugyanaz volt, mint a tártnak mélyén dolgozó, aranyérc, vagy a „fekete gyémánt” után kutató bányász feltáró munkája. Azzal a különbséggel, hogy az ő faragó munkájának eszközeit nem annyira a nyers fizikai erő, mint inkább az ihlető gondolat finomabb rezdülései mozgatták.

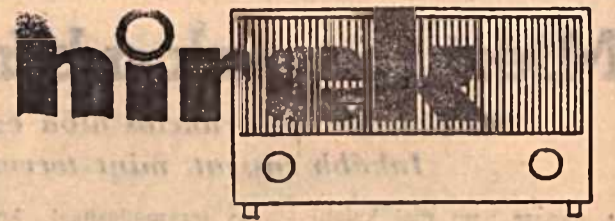
Művész volt-e valójában Környei János? Fába és fémbe vésott, faragott alkotásai mértékadó művészek ítélete szerint is több volt, annál, mint amit általában népművészetnek szoktak nevezni. Műveinek határozott. A korhoz szóló mondanivalói vannak. Fába vésott „képei” kifejező erejük, kompozíció szempontjából is arányosak, kiegyensúlyozottak. Alkotásainak ezek az érényei feljogosítanak arra, hogy bátran kimondjuk: ha ez az egykori bányászfiú nemcsak a technika világában, hanem a művészet terén is kapott volna megfelelő kiképzést, talán országos nevű művészként tisztelhetnénk emlékeit!

Bámulatos akaraterő dolgozott ebben a mozgékony, mindig tevékenykedő, öreg emberben. Szellemi képességeire jellemző az a tény is, hogy idős korában megtanulta az angol nyelvet (a németet és a szláv nyelveket fiatal kora óta beszélte!) s irt, fordított és beszélt is ezen a nyelven.

Amikor a pécsi Janus Pannonius Múzeum helytörténeti osztálya megkezdte a munkásmozgalom emlékeinek gyűjtését, ő is hamarosan beállott azoknak a lelkes bányász-veteránoknak a sorába, akiknek az élén Pörmetz Tamás, Spruzsina Ferenc, Király József, Stokuczka Izsák, Csonka László, Gross János, id. Heidl Simon, Marics József, Michelutti Ferenc, Várszegi Henrik és még sokan mások állottak, és a maga alkotta, munkásmozgalmi szempontból is jelentős értéket képviselő művein kívül mennyiségben is tiszteletre méltó anyaggal gyarapította a múzeum legújabbkori történeti gyűjteményét. Mindezekben kívül felbecsülhetetlen szolgálatot tett azzal a munkájával, amellyel a bányász-néprajz emlékeinek kutatásában a múzeumnak oly nagy buzdósággal segédkezett.

A munka szeretében, a művészet és a tudomány tisztelésében ellett, egyszerű és mégis gazdag életének példája követésre serkent, emlékezete pedig halála és tiszteletre kötelez bennünket!

Szabó Gyula

**Kibővített népfrentbizottsági ülések,
tanácstagi beszámolók**

Új rendszerben tartják meg Komlón az I. félévi — tanácstagi beszámolókat. A Hazafias Népfrent területi bizottsággal közösen rendeznek találkozót a választópolgárokkal. A város különböző negyedében, összesen 13 helyen, a tanak kibővített népfrentbizottsági ülést és tanácstagi beszámolót. A rendezvények alkalmával két napirendi pont szerepel a programban. Először a békemozgalom időszéről kérdésekről beszélgetnek, majd az év első hat hónapjában végzett tanácstagi munkáról számol be egy-egy tanácstag. Az első találkozó Mecsekjánosiban (a kultúrházban) lesz június 10-én este 7 órakor. A héten még két helyen, Kisbattyánban (ugyancsak a kultúrházban) és Zobák-pusztán (az erdőszháiban) rendeznek bizottsági ülést, illetve tanácstagi beszámolót. Kisbattyánban június 13-án, vasárnap délután 3 órakor, Zobák-pusztán pedig ugyancsak vasárnap reggel 9 órakor rendezik a találkozót. A Belvárosban 23-án. Kökönyös nyugaton, és Dávidföldön 18-án, Gesztenyesben és Kökönyös keleten 24-én, Kenderföldön 25-én, Mecseklalun 27-én, Béta és III-as aknán 29-én, Kossuth-aknán és Mánfán június 30-án hívják össze a választókerület lakosságát, és a népfrent aktiváit.

**TÖBB SZÁZAN ADTAK
SZÁMOT** és még vizsgáznak ezekben a napokban is az esti iskolákban Komlón. A tanév befejeztével máris megkezdődik az 1965—66-os esztendő elbetskolázás. A továbbtanulók az üzemi szakszervezeti bizottságoknál jelentkezhetnek.

**DALOSTALÁLKOZÓRA
KÉSZÜLNEK.** A pécsbányatelepi „Szocialista kultúráért!” ér. demeremmel kitüntetett férfikórus 45 tagja június 12-én és 15-e között részt vesz a IX. egri országos dalostalálkozón.

**Az AKÖV igazgató-
jának válasza**

Olvassók, Szántó József panaszára válaszolva Szakonyi Lajos, a 12-es Autóközlekedési Vállalat igazgatója a következőket írta:

— 1965. május 26-án a Komló—Hosszúhetény—Pécs között közlekedő autóbusszjáratunk kalauza a 68. sor. 271 280. számú menetjegyet Komlóról 6,30 órakor induló járaton adta ki. A menetjegyen a viszonylat helyesen volt feltüntetve, azonban a menetdíj nem megfelelően volt lyukasztva. A kalauz először 5,90-et lyukasztott, majd amikor megállapította, hogy a viszonylatnak megfelelően 7,70-et kellett volna kezelnie, pótlólag — az elszámolás alkalmával — elszámolását 7,70-re helyesbítette és ebben az értékben is számolt el a vállalatnál.

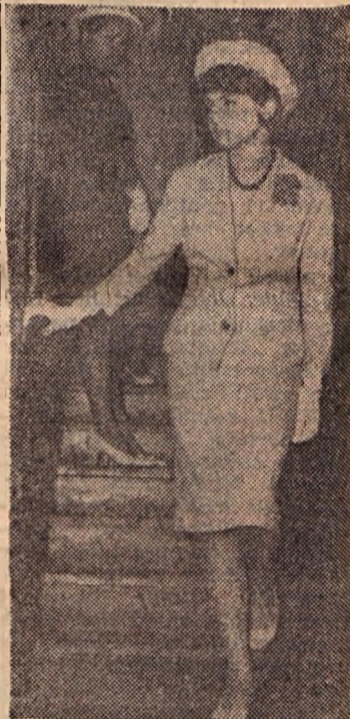
Bár a jegykezelő jegycsalást nem követett el, azonban az utasnál levő jegyet is helyesbítene kellett volna, ezért őt figyelmeztetésben részesítettük.

Komlói párbeszéd

Lopják a virágot!

— Az elvtárs nem babonás?
— Nem.
— Akkor jó. Mert én most a temetőből jöttem...
— Csak nem hazajáró lélek tetszik lenni?!— Ó, nem. Csak egy szegény panaszkodó lélek vagyok... amint látja, testestül. Arra kérem az elvtársat az égiek, a földiek, de leginkább a föld alattiak nevében, írja meg az újságba, hogy ne lopkodják a virágokat a temetőből.
— Lopkodják a virágokat? A temetőből?! Ki hallott már ilyet?
— Először én se akartam elhinni, kérem... A múltkor kivítem szegény feleségem sírjára egy csokor tulipánt. Másnap már nem volt ott. Először azt hittem, a szél vitte el, vagy mit tudom én, mi történt... Dehogyan feltételeztem volna, hogy ellopták...
— És most? Elkapta a tolvajt?
— Nem, sajnos nem sikerült.
— Akkor hogyan jött rá, hogy mégis lopnak?
— Súlyos lelki megrázkódtatás árán, kérem. Tetszik tudni, szegény feleségem sírmelegén kétoldalt kis vitrinek vannak, a virágok számára. A napokban Pestről hozattam nagyon szép művirág csokrokat és azokat kis porcelánvázában betettem a vitrinekbe. És tessék elképzelni, mára nemcsak a virágok tűntek el a vázástul, hanem a vitrinajtók is.
— Nahát, ez már több a soknál! Ez kegyeletsértés!
— Ugy van. Hígyge el nekem az elvtárs, nem azt a százötven-kétszáz forintot sajnálom, Mert hiszen nem is engem loptak meg, hanem... hanem a halottakat.
— Jelentette ezt már valahol?
— Igen, voltam a városi tanácson. Azt mondták, nem rájuk tartozik az ügy, hanem a Pécsi Temetkezési Vállalatra. Most készülök oda...
— Akkor nekem nincs más teendőm, minthogy a sírtolvajok figyelmébe ajánljam: ők is lesznek egyszer halottak!
— Bizony, az is előfordulhat, hogy előbb, mint számítanak.
— Bernos —

**Nők figyelmébe
ajánljuk!**

Tavaszi kiskosztüm nylon szalmakalappal, virágdísszel.

Tavaszi gondok Szászváron

A jó házigazda tavasszal azzal kezd, hogy portáját rendberakja s a házat, házatát csinosítja, virágosítja. Gondozza. Erről szeretnék néhány mondatban beszélni, s talán nem éppen egy-két emberhez, talán nem is egészen s éppen csak a mi községünkhöz. Szászvár község nem éppen a legkisebb községek közé tartozik.

A község szépen terebélyesedik a Mecsek hegység keleti lejtőjén. S ahogyan fejlődik, nő, úgy nőnek a gondok is. Talán a tavaszi gondokról szólnak most, mely gondok aztán egész évben nem múlnak el.

A község benevezett nem egy ízben a Tiszta udvar, rendezés mozgalomba, de részt veszünk a Baranya megye „legtisztább, legkultúraltabb községe” elnyeréséért című vetélkedőben is. Még nem lettünk első, de vetélkedünk. Próbálgatunk s hogy miért nem lehetünk első, vagy az első között, azt éppen most írom le. Még akadnak olyan udvarok, kertek, de házak is, melyek el vannak hanyagolva. (A ház, ha nincs kívülről bevakolva, vagy festve, mert új, csúfosan áll a többi csinos ház között.) Sokan mondják, hogy nincs rá fedezet. De a helyi takarékpénztár ebben segítséget tud nyújtani, kölcsönt nyújt a házukat tatarozni kívánóknak, csak hozzájuk kell fordulni. De a kert, az udvar rendjéhez viszont már nem kell a takarékpénztárban kölcsönt kérni, csupán egy kis jó ízlésre, egy kis akarásra, egy kis lelkiismeretre lenne szükség.

Nem kell még példáért sem a szomszéd községbe menni, mert községünk legtöbb lakójától lehet példát venni, bármit. Ma már szinte minden lakója a községnek arra törekszik, hogy a portája minél jobban ki legyen használva: legyen virágoskert, legyen konyhakert és legyen egy kis gyümölcsös. Arra is ügyelnek sokan, hogy legyen egy kis baromfiudvar.

De vannak még néhányan, akik e törekvésekig már nem tudtak eljutni. Nem vették észre, hogy milyen szép a szomszédok portája, nem veszik észre, hogy nem lehet a szemetet a közterületre, utcára, terekre, a vízfolyókba, a községen keresztül vezető árokba önteni, hanem összegyűjtve az udvar egy sarkában, esetenként azt el kell hordani. Ha ezt átgondolnánk egyesek, egész biztos, hogy községünk már a pontozásokat illetően, a mozgalmakban már jóval előrébb lehetne. És itt, ezúton kérjük fel a lakosságot arra, hogy a jövőben is még jobban és még szebben gondozzák portájukat.

Külön köszönetet kell mondani azoknak, akik önzetlenül, lelkesen, évről évre gondozzák a házak előtt a kocsiút és a járda közötti szegélyt: virágosítják, fűvesítik, öntözik. Milyen szép látvány is. Sokkal szebb, mint az, amikor a járművek (traktor és egyéb nehéz gép) keresztül megy az újonnan épített járdán a még nem köves, de a lakók által karbantartott utat keresztül taposások és szíjjelnyomják, hasznavehetetlenné teszik. Szörnyű. El lehet képzelni, milyen az az út, melyen leeresztett tárcsával egy-egy nehéz gép keresztül megy, de lelkiismeretfurdalás nélkül, és nélkül.

És a rendtenszervezők hiába szólnak, hiába a felszólítás. Akik e kérdésben illétek, már szinte könyörgéssel is fordultak a jóemberekhez: tartásuk rendbe a házuk táját, portájukat, kímélik az utakat, utcákat, járdákat, a virágosított kis parkokat. Hasztalan. Hiába a kérés, a szemetet ne hordják közterületre, árkokba: hasztalan. És kell, hogy a könyörgés az agitáción túljusson. Most a törvény szigorával találják magukat szemben, akik a jó szót nem értik, akik a józólást sem akarják megvalósítani, akik a szepet és a jóit nem kímélik, nem becsülik.

M. Técsy Károly

A munkásvédelemben válják rendszerezésé a társadalmi aktivitás

Intézkedési terv kidolgozását sürgette az IB 1100 munkavédelmi ör tevékenykedik a trösztnél – Amiről a statisztika beszél

A szakszervezeti Trösztbizottság az elmúlt hét csütörtökön Intéző Bizottsági ülést tartott, amelyen egyik napirendi pontként a munkásvédelemmel kapcsolatos tennivalókat vitatták meg. Megállapította a bizottság, hogy

a munkavédelmi tevékenység az utóbbi években egyre nagyobb szerepet kap a szakszervezeti munkában. A SZOT X. plénumának határozata és az azóta eltelt időben megjelent új munkavédelmi törvények és rendelkezések különösen nagy súlyt adnak a munkavédelmi tevékenységnek. Növelték a szakszervezeti bizottságok felelősségét és a munka iránt és rendszerezésé vált a munkavéde-

lemben a társadalmi aktivitás.

A Munkavédelmi Bizottság jelentése beszámolt arról, hogy a Szakszervezeti Trösztbizottság a Kerületi Bányászati Felügyelőséggel közös intézkedési tervet kidolgozott a feladatokról. Ebben nemcsak a műszaki kérdések megoldására terjedtek ki, hanem az oktatási és nevelési feladatokra is. Ezt a tervet územenként is elkészítették és határozatokban rögzítették a tennivalókat. Megállapították, hogy

a munkavédelmi és egészségügyi felvilágosító tevékenység javult az üzemekben, mert valamennyi helyen a megfelelő plakátok, üzemi híradók foglalkoznak a munkásvédelemmel. Nagy-

sikerűek voltak a munkásvédelmi vetélkedők, amelyen a dolgozók szép számban vettek részt és érdeklődéssel hallgatták.

Ezenkívül az üzemekben lezártak előtt rendszeresen, havonta egy alkalommal munkavédelmi filmvetítéseket tartanak. Áprilisban Komlón a Május 1. Művelődési Házban munkavédelmi kiállítást tartottak. Mindezen eredmények mellett azonban megállapították a jelentés, hogy

a dolgozók munkavédelmi szemléletének fejlődése lassú.

Nem sikerült megfelelő mértékben felkelteni a felelősségérzetet mindenkié saját és munkatársainak egészségéért, testi épségéért. Ez sok túrelmet és felvilágosító munkát kíván a jövőben is. E tekintetben elsősorban

szélesíteni kell a vezetők és munkások munkavédelmi ismeretét, s felszámolni azt a formalizmust, amely a munkavédelmi oktatásban megnyilvánul. Necsak azt lássák az előadók, hogy az oktatást meg kell tartani, az előírást, hanem érezzék is annak szükségességét.

Ezután a munkavédelmi felügyelők tevékenységéről számoltak be. Az elmúlt évben tizennyven vettek részt továbbképző tanfolyamon Leányfalun, tizennyven pedig Pécsen. A munkavédelmi felügyelők minden esetben részt vesznek biztonsági bejárásokon és észrevételeiket megteszik az üzem vezetők felé. Ebben az évben kísérletként bevezették, hogy pécsi területen a munkavédelmi felügyelők nem saját üzemükben végzik a bejárásokat, hanem más üzemhez osztották be őket. A tapasztalat szerint ez jó módszer és Komlón is bevezetik a jövőben.

Hányosságnak említették, hogy a munkavédelmi felügyelők a kilrásokat nem szeretik alkalmazni, és több esetben foglalnak határozott állást egyes kérdésekben.

A munkavédelmi örök száma a tröszt területén 1100 fő. Tevékenységükben örvendtes javulásról számoltak be.

Ma már egyre bátrabban teszik meg észrevételeiket, figyelmeztetik dolgozó társaik, ha szabálytalanul végzik munkájukat.

A körzeti felügyelők gyakorlatban a munkavédelmi örököt is megkérdézik, ez növeli tekintélyüket. Az ellenőrzések során a műszaki vezetők is kikérlik a munkavédelmi örök véleményét, ami növeli a felelősségérzetüket. Ahhoz, hogy a tröszt területén a balesetek megelőzése valóban közügyé válljon, az szükséges, hogy az üzemek vezetői a szakszervezeti bizottságokkal közösen tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy érvényt szerezzenek a munkavédelmi örök javaslatainak, észrevételeinek erkölcsileg és lehetőség szerint anyagilag is becsülik meg a munkájukat.

Megállapították, hogy javultak az üzemek biztonságtechnikai és üzemegészségügyi körülményei.

Ellátják a dolgozókat menekülésre alkalmas CO-készülékekkel évente 11 millió Ft-ot fordít a tröszt munkaruhára. Napjainkban sokféle védőfelszerelést biztosítanak a dolgozóknak és sikerült több munkahelyet, amely egészségre ártalmas volt olyanná tenni, hogy egészségében a dolgozó ne károsodjon.

A Munkavédelmi Bizottság megállapította, hogy az injektálások, vízesfúrák alkalmazása a lehetőség szerint megtörténik, kivétel Zobák-akna, ahol víz probléma áll fenn és amelynek megoldása égető feladat.

Azonban még mai napig sem sikerült megoldást találni egy

több éves problémára, dolgozók védőkészítéssel való ellátására. A baleseti statisztika vizsgálatánál pedig kiténik, hogy az elmúlt évben 1100 dolgozót ért kézsérülés, 400 dolgozó elkerülhetett volna a balesetet ha megfelelő védőkészítéssel lett volna ellátva. Ezek a kézsérülések balesetek 10 ezer műszakra tehetőek.

A Munkavédelmi Bizottság ez évben figyelemmel kíséri a balesetek alakulását és kidolgozta a tennivalókat.

Három fő baleseti területet találtak: a közethullásból, az anyagmozgásból és a szállításhoz érdeket.

A tröszt baleseti számainak alakulása rossz hatással jelentkezett az elmúlt évben. Így Zobák-akna a természetbe állás a sok dolgozó munkakörülményeiből kiközönkeltette és ez sok balesetnek volt okozója. Kossuth-bányán a többszöri üzem belüli átszervezés is igen sok dolgozó mozgatóját Kossuth-bánya és III-as akna között. Ezek a pszichológiai okok nem voltak kedvező hatással a balesetek alakulásánál.

A korszerűen biztosított felteknél volt tröszt szinten a legnagyobb romlás a baleseti gyakoriságban.

Elsősorban Zobák-akna volt az, amely igen magas baleseti gyakorisággal számolt dolgozó. Ennél az üzemnél több dolgozó kerül fémtámmal biztosított felteknébe kellő gyakorlat nélkül. Zobák-akna az összes balesetek számának 50 százaléka a korszerűen biztosított felteknékben volt.

A balesetek csökkentése érdekében

A Munkavédelmi Bizottság intézkedést tett az üzemek vezetői felé, így például Pécsbánya Üzemnél azt a feladatot adták, hogy vizsgálják meg az üzem meddő elővájásait, mert igen magas gyakorisággal számolt dolgoznak és tegyenek konkrét intézkedéseket a balesetek megszüntetésére. Szabolcs-bányán a külszíni szállítás, Kossuth-bányán a meddő elővájási munkahelyek fokozott vizsgálatára adtak felhívást. Béta-bányán a hagyományosan biztosított feltekné vizsgálatára.

Értékelte továbbá a Munkavédelmi Bizottság az üzemek öltözőinek és fürdőinek állapotát. Megállapították, hogy azok megfelelőek, a rosszak helyett újak épültek, mint Szászváron, István-akna, Béta-bányán.

Beszámoltak az Intéző bizottsági ülésnek az április 15–május 15-ig tartó tisztsági hónap szervezéséről, amelyről úgy a külszínen, mint a föld alatti biztonságos közlekedés, az anyagok szakszerű tárolása, a zsúfoltság megszüntetése volt a fő cél.

A munkavédelmi helyzet vizsgálatánál széleskörű vita alakult ki a résztvevők részéről, s jelentésben kívül számos meglévő hiányosságra hívták fel az Intéző bizottság figyelmét. Határozati javaslatban arra kötelezték a Munkavédelmi Bizottságot, hogy a megnövekedett követelmények miatt sürgősen dolgozzon ki intézkedési tervet, amelyben főszempontként az egészségesebb és biztonságosabb munkakörülmények megteremtését tűzse célul üzemük vezetői, szakszervezeti bizottságok elé, és azt, hogy bátrabban, határozottabban lépjenek fel a fellelhető hiányosságok megszüntetése érdekében.

(A Szakszervezeti Trösztbizottság május 27-i ülésének anyagából.)

A tröszttel folytatott megbeszéléseket a Központi Földtani Hivatal elnöke

Június 3-án geológusmérnök-közből álló csoport látogatta meg a Mecseki Szénbányászati Trösztöt és a Mecseki Ércbányászati Vállalatot. A küldöttséget dr. Kertai György, a Központi Földtani Hivatal elnöke, akadémikus vezette. A vendégek megbeszéléseket folytattak a tröszt vezetőivel, meglátogatták a geológiai osztályt, ahol Fejér Leontin osztályvezető adott tájékoztatást a jelenlegi munkáról.

A látogatással kapcsolatban dr. Kertai György akadémikus az alábbi nyilatkozatot adta lapunk munkatársának.

— A Központi Földtani Hivatal vezetői azért látogatták meg a Mecseki Szénbányászati Trösztöt, hogy közvetlenül is megismerkedjenek azokkal a problémákkal, amelyek a földtani kutatószolgálatok kapcsolatosak. A mi feladatunk, hogy felkutassuk és felmérjük az ország szén, érc, földgáz és olajvagyonát. A mecseki szénmedence ilyen szempontból igen kedvező számunkra, hiszen az ország legjobb minőségű és legnagyobb széntelepe itt helyezkedik el. Ezért is reális a Nehézipari Miniszté-

riumnak az a törekvése és célja, hogy az 1970–75-ös évek között fokozott ütemben fejlesszen a mecseki szénbányászati vállalatot. A tervben szereplő szeménnyiség egy részét már felmérték, másik részének a felmérése most van folyamatban. Jelenlegi megbeszéléseink is ezzel voltak kapcsolatban. Megtárgyaltuk továbbá a tröszt vezetőivel, hogyan lehetne a jövőben javítani a közszén minőségét.

Arra a kérdésre, hogy a Központi Földtani Hivatal elnöke hogyan látja a szénnek, mint energiahordozónak a szerepét a jövőben, dr. Kertai György így válaszolt:

— Nem kell tartani attól, hogy csökken a szén iránti kereslet. Magyarországon még hosszú ideig a szén marad a legfőbb energiahordozó. Gazdasági alapot minden ország a természeti kincsére méretezi. Mi nem rendelkezünk megfelelő mennyiségű földgázzal, kőolajjal, az atomenergia hasznosításában is csak a kísérleti lépéseket tettük meg. A mi energiabázisunk a szén, s az is marad még nagyon sokáig.

Császár Zoltán

Ami a pécsbányaiak újítási naplójából kiderül...

A Pécsbánya Üzem újítójának népes tábora az elmúlt gazdasági évben szép sikereket ért el. Több olyan újítás került elfogadásra, illetve megvalósításra, amelyekkel nagyobbbarányú megtakarítást lehetett elérni. A siker láttán az újítók ebben az évben fokozták tevékenységüket.

Az év első újítását Mérai József villamosmérnök és Nőgrádi István technikus nyújtották be közösen a Széchenyi-akna VIII. szinti szivattyúkamra teljes automatizálásával kapcsolatban. Újításuk napi három ember munkáját teszi feleslegessé, ami nemcsak munkabér-megtakarítást jelent, hanem az e munkahelyen felslegessé vált három dolgozót más munkahelyen lehet foglalkoztatni. Az újítókkal feléves kísérleti szerződés lett kötve.

A következő újítást Stallenberger József művezető, Méhész Péter Kovács, Fekete Béla Kovács és Bartalovics János lakatos nyújtották be együttesen. Az újításuk lényege az, hogy a szencsillékre favilát szerelnének és a fakocsik helyett a szencsilléken szállíthatnák le a bányafát és ezzel a bányafát szállító kocsi az úgynevezett ponvádlék feleslegessé válnának és ki lehetne vonni őket a forgalomból, és ezzel meggyorsulna a szállítás folyamata is. Az újítók

kalakkal féléves kísérleti szerződést kötöttek.

Lóvei Ernő hegesztő csillékampó láncszemhajlítóberendezést készített. Ugyanis a hagyományos eljárás szerint a csillévonó láncszemeket meleggővással állítják elő. A készített nehéz és hosszadalmas fizikai munkával. Veles is féléves kísérleti szerződést kötöttek. Ha a kísérlet sikerül, akkor sor kerül a megvalósító szerződés megkötésére.

Az FL 400-as káparófejű csapágyainak kenése zsírozással történik. A kenésel kapcsolatos meghibásodások kiküszöbölésére nyújtotta be újítási javaslatát Igyártó Gyula géplakatos. Az újító szerint a káparófejűket C. 30-as olajkenésre kell átalakítani és megszüntet a kenéssel kapcsolatos meghibásodások. Az üzem újítási egységnyi elbírálója az újítási javaslatot jónak találta, ezért az újítóval egyéves kísérleti szerződést kötöttek.

Kevés üzem, vállalat dicsekedhet női újítóval. A Pécsbánya Üzemben ilyen is akad Bán Tiborné személyében, aki fűrőlyuk szabályozás tárgyában nyújtott be újítást. Ugyanis a bányabeli kutató-fúrásoknál a közetvizonyoktól függően a fűrőlyukak gyakran eltérnek a megkívánt iránytól. Az újító olyan szerződést dolgozott ki, amelynek

segítségével a fűrőlyuk elferdülése megakadályozható. Az üzem újítási egységnyi elbírálója a szakértői vélemények alapján az újítást elfogadta, amelyért az újító 600 forint eszmei díjat kapott. Ha figyelembe vesszük, hogy az újító gépiró az üzem könyvelési osztályán, újítása igen dícséretre és követésre méltó cselekmény.

Pintér János technikus, Szepesi János lakatos és Váradai János vajúr az injektálásnál a magasnyomású tömlők vascsövekkel való helyettesítése tárgyában nyújtottak be újítást. Ugyanis a magasnyomású tömlők pótlása nehézségekbe ütközött és ezért akarják az újítókat vascsövekkel pótolni. A javaslat jónak mutatkozik, ezért az üzem féléves kísérleti szerződést kötött az újítókkal.

Külszíni láncpályák alsó láncvezetőinek módosítása tárgyában nyújtott be újítást Köhler János lakatos. Ugyanis a láncpályáknál a láncvezetők rögzítve voltak a láncsatorna aljában és emiatt gyakoriak voltak a meghibásodások. A meghibásodások kiküszöbölését célozza az újító módosítása, amelyet az egységnyi elbíráló elfogadott. Mivel az újításról gazdasági számítás nem készíthető, az újító 600 forint eszmei újítási díjat kapott.

Dr. G. J.

Herendi győzelem tekében

A várakozásnak megfelelően az NB II listavezetője, a Herendi Építők csapata diadalmaskodott a Pécsi Bányász elleni, Herenden megrendezett találkozón. Az erősen csúszós talaj kifutón, versenyzőink közül hárman kisebb sérülést szenvedtek, a hazaiak pedig jól alkalmazkodtak az ismerős pályához.

Az eredmény 6:2, de a saarány mutatja, hogy a küzdelem ennek ellenére szoros volt. (2394:2363).
Eredmények (elől a herendiek): Rlet (413)—Csizsár (425), Kaufmann (428)—Sabacz (431), Németh (437)—Hodóli (441), Etvinger (422)—Buzsácz (460), Gasler (446)—Gylmessi (433), Staub (419)—Dózsa (406).

Vasárnap reggel 8 órakor Pécsben, nyár kerül sor a tavaszi forduló utolsó összecsapására a Pécsi Bányász—Bp. KGM találkozóra.

Hétközben a Pécsi Bányász tartalék gárdája a megyebajnokságban 3:3 arányban nyert a Pécsi Honvéd ellen.
A komlói tekézők váltakozó sikerrel szerepelnek a megyebajnokságban. A Pécsi Klinizsótól 3:3 (2473:2431 arányú) vereség után a Pécsi Szikra csapatát 6:3:1,5 (2382:2345)-re győzték le. A találkozón Tóth (418), Takács (403), Kovács I. (400) fát ütött. A városi bajnokságban a Komló II. 7:1-re győzött a Pécsi Előre II. ellen, míg a nőknél a Pécsi Bőrgyár tartalék együttesét ugyancsak 7:1 arányban verte meg a komlói gárda.

Nem sikerült pontot hozni Páparól

Az elmúlt heti hazai vereség után NB II-es labdarúgóink idegenben próbálkoztak pontot szerezni. Az 1500 néző előtt a Páparon lejátszott bajnoki mérkőzésen Lukács — Barány, Farkas, Lombosi — Kohlmann, Kása — Selymes, Balázs, Opora, Koch, Mérei összeállítású csapat képviselte színeiket. A találkozó végig közepes iramot hozott, és a csapatraink határozatlansága miatt 3:1 arányú hazai győzelemmel ért véget. A félidő 2:1 volt a pápaiak javára. A mérkőzés befejezése után a gyengén bíráskodó játékvezető Ópova megsértette mire köztölték, hogy kiállították veszik. Így az elkövetkezendő fordulóban az eddigi leggyőzelemből játszó csapat sem szerepelhet, amely további hátrányt jelent az amúgy sem remeklő csapat számára. A 14 lejátszott mérkőzés után az elmúlt évben még bajnokságra küzdő együttesünk mindössze tíz pontot szerzett és a 15. helyen áll. A rendkívül gyenge szereplés igen elgondolkasztó.

Az NB II. állása:

	K.	H.	Sz.	P.	Gy.	D.	P.
1. K. Honvéd	14	9	2	3	24:11	20	
2. Várpalota	14	8	3	3	28:11	19	
3. Sziv. MAV	14	7	4	3	17:13	18	
4. Pápa	14	6	5	4	17:12	17	
5. D. Spartacus	14	5	6	3	18:12	16	
6. ZTE	14	4	4	2	20:18	16	
7. Autóbusz	14	3	5	2	23:19	15	
8. Esztérgóm	14	2	8	2	14:15	15	
9. PVSK	14	3	5	2	20:20	15	
10. Z. Dózsa	14	6	2	6	21:19	14	
11. K. Klinizs	14	6	2	6	25:24	14	
12. Ikarus	14	5	4	5	21:21	14	
13. MTE	14	6	2	6	23:24	14	
14. Veszprém	14	3	4	7	16:19	10	
15. Pécsi B.	14	3	4	7	12:22	10	
16. Gy. Dózsa	14	2	5	7	14:24	9	
17. Láng	14	2	5	7	10:22	9	
18. PBTC	14	1	5	8	8:26	7	

Komló — Várpalota 16:13

Hazai pályára szállította a sorsolás vasárnap a Komlói Bányász férfi kézilabda-együttesét. Ezúttal a Várpalota volt az ellenfél. A találkozó csapatunk 16:13 arányú (11:5) győzelmet hozta. Az újabb két pont megszerzéssel a Bányász megerősítette helyét az első között.

Az esős, sáros pályán a rutinosabb vendéglátó együttes elsősorban a védekezés tekintetében nyújtott jobb teljesítményt. A várpalotaiak az első félidőben kissé elfogódottan játszottak s csak szünet után lett nyílabb a küzdelem.

A komlóiakat a következő játékosok képviselték: Lukács, Appelchoffer, Schwarcz, Balázs, Kispál, Zachmer, Koszta, Szalai, Jeszenszák.

A következő fordulóban is otthonában játszik a komlói gárda. Vasárnap a tavaly még NB I-es Győri Vasas ETO mutatkozik be.

A Komló—Szigetvár megyei bajnoki női viadal a vendégek 5:4 (3:2) győzelmet hozta. A tartalékosan kiálló hazaiak kis szerencséjével az egyik pontot megszerezhették volna.

SPORT

Nyerhetett volna a Komló a rangadón...

Nemesi Árpád felvétele a Dózsa kapuját örökölte meg. Középen Szigeti kapura felelt, de a lécről kivágódott a labda.

KOMLÓI BANYÁSZ—PECSI DÓZSA 1:1 (0:0)

Komló, 4000 néző. Vezette: Petri. Komló: Kis — Komlói, Józsa, Jerabek — Sós, Csordás — Garai, Rónai, Lutz, Bartulov, Szigeti. — Pécs: Rapp — Hernádi, Móricz, Csopak — Vajda, Halasi — Goór, Györkő, Dunai dr., Csicsman, Kincses.

Mondjuk ki kerekent: nagy lehetőséget szalasztott el a komlói együttes.

Az előzetes beharangozás és a

kitűnő eredmény sorozat után jobb csapatot vártunk a pécsiek részéről. Igaz, a rangadó ideges légköre mindig háromesélyessé teszi a mérkőzést. Most is így történt...

A Bányász nyújtott többet (átlagához mérten) s ha játékosaink hisznek a győzelemben, a másik pontot is Komlón tarthaták volna.

A mérkőzésnek csak a második felideje hozott igaz küzdelemet. Szigeti kapufája és szép fejesgólja felpaprikáz-

ta a hangulatot mind a pályán, mind a nézőtérben. A Dózsa legénysége ekkor látta, hogy fele sem tréfa! Rákapsolt és szintén egy kapufával és egy formás jobboldali támadásból elért góllal (Kincses) válaszolt. Az 1:1 után csak a 88. percben adódott százzá-zalékos gólhelyzet: Szigeti elfutott a balösszekötő helyén, Rapp azonban nagyszerű érzékkel hátrított.

A játék alapján a döntetlen igazságos.

Egyik csapat sem nagyon örvendeztette meg szurkolóit. Ebben persze része van annak is, hogy a síkos talaj miatt mindkét együttes a védekezésre fordított több gondot. A mieinknél Csordás biztosított, és Bartulov is jobbára a hátsó alakzatnak segített.

Csapatunknak még egy lehetősége van a pontszerzésre június 20-án, az utolsó találkozón Győr fogadja együttesünket.

Az előmérkőzés is döntetlent (0:0) hozott. A Buus — Szalai, Szöcs, Ruppert — Fickó, Lovics — Kománovics, Bordács, Perényi, Lazaridis, Takács (Fuchs) összetételű tartalék-gárdánk a mezőnyben elfogadhatóan játszott, viszont csatáraink a kapu előtt nem boldogultak a jól záró Dózsa védelmével. Együttesünköl Szöcs, Lovics, Bordács és Perényi játszott kiemelkedően.

Az NB I. állása:

	FTC	H.	Sz.	P.	Gy.	D.	P.
1. FTC	10	6	3	1	21:10	15	
2. Honvéd	12	6	3	3	22:11	15	
3. Pécsi Dózsa	13	6	3	4	16:11	15	
4. U. Dózsa	11	7	—	4	23:14	14	
5. Vasas	11	5	4	2	19:11	14	
6. Csepel	12	5	3	4	20:14	13	
7. MTK	12	4	5	3	15:13	13	
8. Győr	11	5	2	4	10:10	12	
9. Tatabánya	12	3	6	3	10:12	12	
10. Ord	12	4	2	6	13:25	10	
11. Dorog	12	3	3	6	10:19	9	
12. Salgótarján	12	1	6	5	8:18	8	
13. Komló	12	3	1	8	10:21	7	
14. Szeged	12	2	3	7	7:17	7	

Négy mérkőzésből nyolc pont a kézilabda NB I-ben

Jó és eredményes mérkőzés sorozatot bonyolítottak le a sűrített bajnokj program keretében a kézilabdások. Hetközben férfi és női csapatunk a Testnevelési Főiskola együttesét fogadta, és a szokatlan időpontban megrendezett mérkőzéseken (délután 2 és 3 óra) kettős győzelmet aratott. A lányok játéka volt a meggőzött, így a hétvégi találkozók elé nagyobb eséllyel néztek, mint a fiúk, akik ráadásul nem élvezték a hazai pálya előnyét, hanem Budapesten szerepeltek a kitűnő FTC ellen. A győzelem így bizonyos fokok meglepetés, de megérdemelt.

A hétközi mérkőzésen a lányok 5:3-as félidő után 15:6 arányban nyertek, a három válogatottnal fölálló TF ellen.

A férfi mérkőzésen izzó volt a hangulat, mert a hazai csapat elhúzott ugyan, de a rendkívül gyenge napot kifogó játékvezető (Schreiber) sorozatos tévedéseivel újra egyenlítőre tudott a fővárosi gárda. A Testnevelési Főiskola kitűnő mezőnyjátékával szemben a Bányász nagyobb erejű átlövőj révén kerekedett felül és említésre méltó, kapusának Bujákinak kitűnő védeke- se is. A mérkőzésen Sudár 7. Baranyai, Árvai 5—5, Weber 3, Wágner, Hortobágyi, Szabó, Nagy 1—1 gólt szerzett, így alakult ki a 24:22-es végeredmény.

PECSI BANYÁSZ—VÖRÖS METEOR KÖZERT 8:5 (6:2).

Női mérkőzés. Pécsújhegy. Pécsi Bányász: Bubrej — Halasi, Schmidtne, Müller, Anzlné, Czakóné, Szamos, Eszlbaumgartner, Nögrádiné, Szalai.

kai, Kismé. Végig esőben, csúszós pályán játszottak a találkozó, amelyen a hazaiak kezdtek jobban. A vizes pálya és labda, lehetetlenné tette a kombinatív játékokat, így lányaink elsősorban gyors indításokra rendezkedtek be. A második félidőben a cserejátékosok is szóhoz jutottak, a cserék megzavarták a Bányász lányok támadójátékának gördülékenységét, nem tudták tovább növelni előnyüket, de így is biztos győzelmet arattak az ötödik helyen álló fővárosi együttesrel szemben, s ezzel a tabella harmadik helyére kerültek. A gólokat: Czakóné 3, Schmidtne, Halasi 2—2, Müller 1 szerezte. Szerdán a tavaszi forduló utolsó mérkőzésére Tatabányán kerül sor, (az FTC elleni találkozót ősrre halasztották).

PECSI BANYÁSZ—FTC 14:13 (6:8)

Budapest. A gyengén kezdő Bányász ellen 5:0-ás vezetésre tett szert az FTC. — Ezután javult a védekezés, keményebbé vált a játék, amely megmutatkozott Weber kiállításában is. Sudár őrzése miatt változtatni kellett a ta-

Váltakozó siker a megyebajnokságban

Az elmúlt hetekben kitűnően szereplő megyebajnoki csapataink a Máza-Szászvári labdarúgók kivételével ezúttal gyengélkedtek. Mindhárom csapat idegenben mérkőzött, és csak a Máza-Szászvárnak sikerült győzelmet aratni.

Máza-Szászvár—Szezsárdi Honvéd 1:0 (0:0).

Művelődjünk, Szórakozzunk?

Moziműsor

Petőfi (Pécs): június 8—9-ig: A fehér karaván. Szovjet film. 10—15-ig: Hajrá, franciák! Francia film. Matiné június 13-án: Kandúr és a sásák.

Park (Pécs): június 8—9-ig: Nyári intermezzo. Csehszlovák film. 10—15-ig: A Tenkes kapitánya. I., II. Magyar film. Matiné június 13-án: Napfény és árnyék.

Kossuth (Pécs): Átalakítás miatt szünetel.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): június 8-án: Anna Frank naplója. Amerikai film. 10—11-ig: Minden megtörténhet. Angol film. 12—13-ig: Csillagok alatt. Spanyol film. 14—15-ig: Dél-től hajnalig. Magyar film. Matiné június 13-án: Csodálatos malom.

Meszes (Pécs): június 8—9-ig: Vízkérészt, vagy amit akartok. Szovjet film. 11, 13-án: Ha egyszer 20 év múlva. Magyar film. 15-én: Morál, 1963. Nyugatnémet film. 18 évtől.

Zalka Máté (Pécsbányatelep): június 9-én: Volt egy ilyen leány. Szovjet film. 11-én: Matróz a rakétában. Angol film.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): június 8-án: Ki volt dr. Sorge? Francia film. 12—13-ig: Harc a banditákkal. Szovjet film. 14—15-ig: Másfél millió. Magyar film. Matiné június 13-án: Bakfis.

Május 1 (Komló): június 8—9-ig: Muhtár, hozzám. Szovjet film. 10—15-ig: Többgyerekes agglégény. Olasz film. 14. évtől.

Zrínyi (Komló): június 10—11, 13-án: Egy ember ára. An-

gol film. 15-én: Pásztor király. Bolgár film. Matiné június 13-án: Fehér vár.

Május 1 (Vasas II.): június 8-án: Így jöttem. Magyar film. 10—11-ig: Különös hajóőröltek. Angol film. 12—13-ig: Néma barikád. Csehszlovák film. 14—15-ig: Cherbourg-i esernyők. Francia film.

Szászvár: június 9-én: A levegő kalózái. NDK-film. 12—13-ig: Váratlan találkozás. Szovjet film. 15—16-ig: A parduc I., II. Olasz film.

Hidas: június 9-én: Tüzek között szív. Francia film. 11. évtől. 11, 13-án: Morál, 1963. Nyugatnémet film. 18 évtől. 15-én: A tengeri macska. Román film.

Hosszúhetény: június 9-én: A kém nyomában. Lengyel film. 12—13-ig: Egy olasz városban. Lengyel film. 15-én: A „Preludió” akció. NDK-film.

Mecsekudvasd: június 9—10-ig: Vadul, vagy engedékenyen. Angol film. 12—13-ig: A Tenkes kapitánya. II. Magyar film. Matiné június 13-án: Dunai kirándulás.

Gesztyénys (Komló): június 10-én: Kolombusz hajója. Szovjet film. 13-án: Hűs óra. Magyar film.

Mánfa: június 9-én: Akik leigázták az eget. Szovjet film. 12—13-ig: Talpalatnyi föld. Magyar film.

Mecsekfalva: június 13-án: Kezek a város felett. Olasz film.

Puskín (Vasas I.): június 13-án: A hosszútávúfutó magányossága. Angol film.

A televízió műsora

Június 8., kedd: 17.35: Iskola-tv postája. 17.50: Hírek. 17.55: Fiatal képzőművészek. 18.20: Tüdni illik, hogy mi illik... 18.55: Esti mese. 19.05: Osztrovszkij: Utolsó áldozat. Komédia három felvonásban. Közvetítés a József Attila Színházról. Kb. 22.25: Tv-híradó 2. kiadás.

Június 9., szerda: 17.38: Hírek. 17.45: A Magyar Hírdető műsora. 17.05: Tessék kérdezni—a nyelvész válaszol. Lőrincze Lajos műsora. 18.20: Kisdobosok műsora. 18.45: Bélyegsarak. 19.00: Miből telik? 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Lányok, asszonyok. 20.15: Tökéletes titkárnyó. Magyarul beszélő amerikai film. 21.35: Kultúránk kölvetei. Bemutatjuk a 10 éves fennállását ünneplő Corvin Könyvkiadót. 21.55: Tv-híradó 2. kiadás.

Június 10., csütörtök: 9.45: Tökéletes titkárnyó (ism.). 11.05: Miből telik? 11.35: Sorok, találkozások. 18.35: Élő tenger. 19.00: Ki mit tud? Döntő (irodalmi színpadok, kamaramuzsika). 20.45: Kisfilmek. 21.10: Prágai Tavasz.

Június 11., péntek: 9.30: Kisfilmek és alkotók. 10.30: Elő tenger. 10.55: Vállalt a fele-

lősséget. 11.20: A jövő hét műsora. 17.28: Hírek. 17.35: Autósok, motorosok. 18.05: A jövő hét műsora. 18.15: Nevezzünk! Szép kis cirkusz. Stan és Pan kisfilm. 18.45: Hobby. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Parabola. 20.15: Ítélet után. Magyarul beszélő francia film. 21.40: A tv galériája. 22.10: Tv-híradó 2. kiadás.

Június 12., szombat: 16.53: Hírek. 17.00: Főzzünk okosan! 17.25: Falusi könyvespolc. 17.30: Túrelmetlenek. 17.50: Hétről hétre... 18.00: Ki mit tud. Döntő. Kb. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Esti mese. 20.00: Ki mit tud? (a döntő folytatása). 21.30: Kisfilmek. 21.55: I. Nemzetközi Interjúds táncdal és szonon-fesztivál záró hangversenyének közvetítése Prágából. 23.30: Tv-híradó 2. kiadás.

Június 13., vasárnap: 9.30: Hétmérföldes kamera. 9.55: Siklósi Várifestivál. 10.40: Ut az arénába. 16.00: A Magyar Hírdető műsora. 16.10: Nyári mezőgazdasági szakfilm-műsor. 16.50: Labdarúgó VB. Ausztria—Magyarország selejtező mérkőzés közvetítése Bécsből. 18.50: Nagy pillanatok... 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Telesport. 20.10: Századunk. Az 1905-ös forradalom. 21.05: Magazin. A tv-híradó melléklete. 21.25: Csak a tükrör görbe? 22.25: Tv-híradó 2. kiadás.

MECSEKI BANYÁSZ

A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbánya)
Kórház tér 7. II. emelet
Telefon: 65-28, 65-31, 18-38, 36-62 (11-83 mellék)
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
Telefon: 15-32, 15-33, 50-00

PECSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Felelős vezető: Melles Rezső
Terjesztő a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél és az üzemi sajtófelosztásoknál
Előfizetési díj félévre 10.20 Ft.
évesre 20.40 Ft.
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 25 917

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNBAJNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM

ÁRA: 40 FILLER

KEDD, 1965. JÚNIUS 15.

Életszerű akadályokat küzdöttek le a KRESZ-verseny résztvevői

A komlói Balesetelhárítási Tanács gyakorlati vezetéssel összekötött KRESZ-versenyt tartott a közelmúlt napokban. A 30 kilométeres útszakaszon 24 gépjárművezető mérte össze tudását.

Négy nyilvános és hat titkos ellenőrző állomáson kellett áthaladni a gépkocsivevőknek. Az „akadályok” meglehetősen nagy erőpróbának tették ki a versenyzőket. Az ügyességi gyakorlatok azt célozták, hogy a közlekedés szabályait felelevenítsék. Nehezebb volt a vizsgátelevek az a körülmény, hogy a versenyt zuhogó esőben bonyolították le.

Néhány versenyzőt megzavart a meglehetősen nehéz feladat megoldása. Egy-két példa: az ellenőrzést szolgáló megállójelzőt a buszmegállónál helyezték el. Aki nem vette figyelembe, hogy a jelzőtábla közvetlen közelében (10–15 méter) nem lehet megállni, hibapontot kapott. Mánfán két motort összerakítottak. Aki a baleset-utánzásnál nem állt meg (elsősegélynyújtásra), szintén rontott az eredményén. Budafán a gyalogátkelőhelyen rendszeresen közlekedtek gyalogosok. A rejtett figyelem hibapontot adott annak a járművezetőnek, aki nem adott elsőbbséget a gyalogosnak. (Ilyen titkos figyelemző lenne, ha a valóságban is megállnának a szabályokat figyelmen kívül hagyó gépjárművezetők.)

A 24 versenyzőből 15-en kéréselték trösztünket Közlők Galambos Géza ért a legjobb eredményt, a második helyen végzett egy hibaponttal. A győztes: **Jakab Viktor** (Spitók) hibapont nélkül vette meg a távot, sajánálul egy táskaradiót kapott. A további helyezettek: Nagy

Lajos (városi tanács), egy hibapont (jutalma egy asztali lámpa); **Bubenko Alajos** (tröszt), egy hibapont; **Szabó Ferdinánd** (tröszt), egy hibapont; **Makó Ferenc** (Sikondai Éjjeli Szanatórium), egy hibapont (jutalma egy kávéfőző). A tröszt versenyzőit a tröszt jutalmazta.

Az 1–6. helyezett igen szoros küzdelmet vívott. Az 1. hibapontot sorrendjét villámkérdésekkel döntötte el a zsűri. A legjobb hat versenyző jogot nyert a megyei döntőben való szereplésre, amelyet júliusban rendez a me-

gyei Balesetelhárítási Tanács Harkányban.

Komlón először rendeztek gyakorlati KRESZ-versenyt. Az eddigiek során csak elméleti kérdések szerepeltek a versenyben. A mostani rendezvény mindenképpen hasznos volt, hiszen a zsűri sok-sok olyan versenyteltet iktatott „programba”, amely élet-szerű volt. Ha minden résztvevő nem is kapott jutalom tárgyat, mégis juttat az, hogy egy igen jól összeválogatott kérdéscsoportra vagy gyakorlati tételre keresett és talált választ.

Továbbra is Szabolcsbánya az élen

Az üzemek közötti termelési versenyben továbbra is Szabolcsbánya tartja a vezető helyet. A szabolcsiak a legutóbbi héten is nagyszerű eredményeket értek el, s így az időarányos tervüket 6,3 százalékkal túlszárnyalták. Több mint 1700 tonna szenet adtak terv felül. Sokat javult az Északi Üzemek és Pécsbánya mutatója is. A máza-szászváriak több mint 3 százalékos javítottak és most 100,7 százalékkal állnak a táblázat második helyén. A korábbi hónapokban kimagaslóan dolgozó Pécsbánya szépen jött fel: a

1. Szabolcsbánya	106,3
2. Északi Üzemek	100,7
3. Pécsbánya	93,5
4. Vasasbánya	90,6
5. Zobák-akna	90,0
6. Béta-akna	86,0
7. Kossuth-bánya	91,7

A Pécsi Tanbánya 89,1, a komlói pedig 63,8 százalékos

június 5-i 87 százalékosról 93,5 százalékosra. Számottevően javult Kossuth-bánya helyzete is, hiszen a 82,5 százalékosról 91,7 százalékosra emelte.

A tröszt összesen 94,4 százaléknál tart, majdnem két és fél százalékos a javulás a múlt héthez képest. Az adósságunk még mindig nagy: 8781 tonna. A minőségi mutató 94, a szemesmeddő eredménye pedig 98,1 százalék.

Június 12-ig a minőségi szénttermelés alapján az üzemek közötti verseny így alakult:

0,0	1729 tonna többlet
0,0	43 tonna többlet
0,0	1122 tonna adósság
0,0	1333 tonna adósság
0,0	1521 tonna adósság
0,0	2460 tonna adósság
0,0	3448 tonna adósság

mondhat magáénak. A hátrányuk 72, illetve 279 tonna.

Tanácskoztak lapunk tudósítói

A Mecseki Bányász tudósítói június 10-én megtárgyalták lapunk eddigi munkáját — s abban a sajtótudósítók szerepét.

A szerkesztő által előterjesztett tájékoztató alapján a tudósítók jogköréről, munkamódszeréről és jövőbeni feladatairól volt szó a tudósítói értekezleten, amelyet a tröszt pártbizottságának végrehajtó bizottsága hívott össze ezúttal.

Szóba került a tudósítók értekezletén, hogy a gazdasági vezetők — üzemvezetők, főmérnökök — mind jobban sejtik a tudósítók abban, hogy feladataikat jól elláthassák. **Rajnai Rudolf** elvtárs javasolta, hogy egy-egy üzemnél a jövőben ne csak tudósítói értekezletet, hanem olvasó-ankétákat is tartson a szerkesztőség, hogy közelebbről is megismerje az olvasók véleményét. Az értekes és jó ötletet elfogadtuk, hamarosan megrendezzük olvasó-ankétáinkat Vasason. **Muhel József** a Béta-aknai olvasókkal és vezetőkkel való kapcsolattartásról szólt és elmondta, hogy a műszaki embereket nem elégíti ki lapunk máz teljese; nem kapnak szakmai, műszaki-vezetési, technikai, technológiai kérdésekben annyi olvasnivalót benne, mint amennyit szeretnének. Így kezdeni fogunk a jövőben ennek az igénynek is eleget tenni.

A szénélőkészítő üzem, a pécsújhegyi üzem, Zobák-ak-

na és Vasasbánya tudósítói örömeiket fejezték ki, hogy a pártbizottság tröszt mérceketben hívta össze a tudósítókat erre a közös tanácskozássra. **Dér Mihály** egyúttal azt is hangsúlyozta, hogy a tudósítók a jövőben még több információt, anyagot, adatot adjanak a szerkesztőségnek, hogy még elevebb, frissebb, érdekesebb legyen az újság.

Ditrói István elvtárs arról szólt, hogy milyen hasznos ha a tudósítók együttműködnek a pártszervezetekkel — de rámutatott arra is, hogy helyenként nem helyesen értelmezik a tudósítók pártellenességét és támogatását.

Ezzel kapcsolatban **Schwarz József** elvtárs, a pártbizottság propagandá és művelődésügyi osztályvezetője elmondta, hogy mindkét oldalról törekedni kell a gvümölcsöző kapcsolatok kialakítására. Rámutatott, hogy a tudósítók-nak joguk van szabadon mozogni az üzem területén, mindenfajta információt közveitenni a szerkesztőséghez, amely közérdekű és más üzemek számára is újat mondó, használható. A szerkesztő ugyanakkor hangsúlyozta az értekezleten, hogy a tudósítónak joga van tudósítását, cikkét eljuttatni a laphoz akkor is, ha a párt alapszervezetét vezetője, az ottani szakszervezet, vagy az üzemvezető azaz nem ért egyet. Ebben az esetben azonban jelölje meg, hogy kik, mivel nem értettek egyet a tudósításban.

A tanácskozáson tisztázták, hogy a sajtóval való levelezés és tudósítás minden dolgozónak joga, abban öket senki sem akadályozhatja meg. A sajtószabadság helyes értelmezéséhez hozzátartozik azonban az is, hogy csakis a szocialista építőmunkát segítő cikkeket és tudósításokat jelenhessenek meg a lapban. Ezt viszont a felelős szerkesztő, a lap szerkesztő bizottsága minden esetben helyesen el tudja dönteni.

A tudósítói ankét második felében műfajleméleti, újságírói kérdésekről, a hírek és tudósítások megírásának gyakorlati kérdéseiről vitáztak a Mecseki Bányász tudósítói.

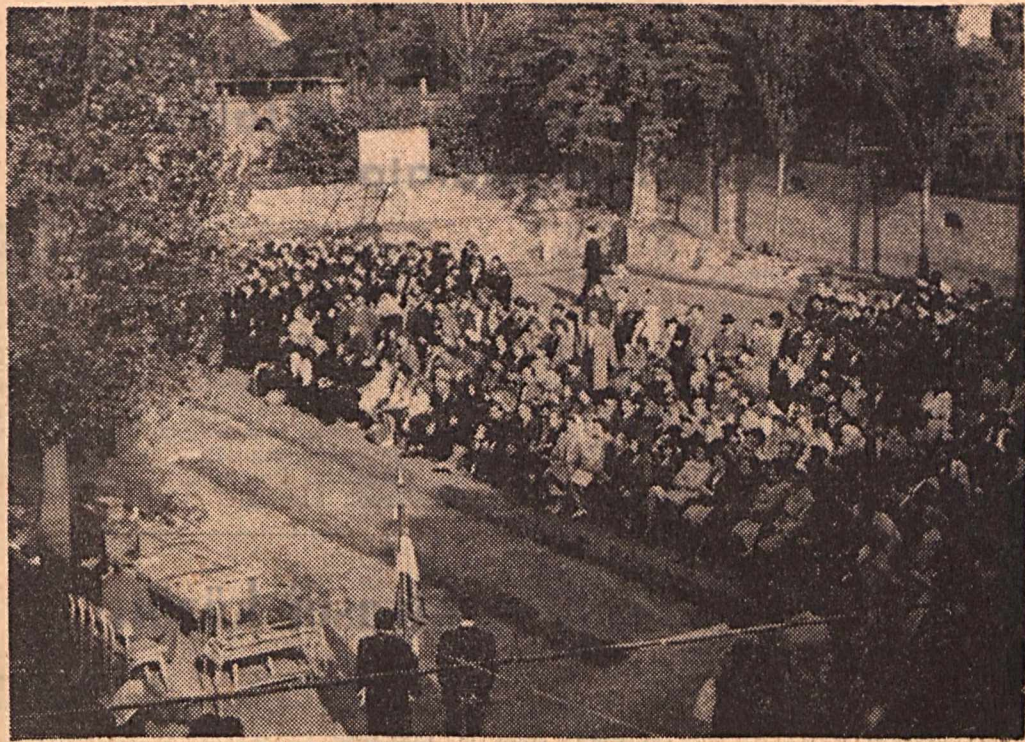
Lengyel vendégek Alsó-Bélatelepen

A napokban lengyel bányászok egy csoportja érkezett a Mecseki Szénbányászati Tröszt alsó-bélatelepi üdülőjébe, hogy két hetet töltsön a magyar tenger partján. A csereüdvös keretében a tröszt dolgozói június végén, július elején indulnak Lengyelországba.

Balaton kirándulás

A Mecseki Szénbányászati Tröszt karbantartó üzemének KISZ-szervezete kétnapos balatoni kirándulást tervez. Valószínűleg Alsó-Bélatelepen vagy Balatonfenyvesen útik fel sátrukat a fiatalok. A kirándulásra még ebben a hónapban sor kerül,

Ballagtak a vájáriskolások

Felvételünk a pécsi 508-as Iparitanuló Intézetben készült a harmadéves vájár-tanulók ballagásán.

(Foto: Császár Zoltán)

Kedves ünnepség keretében búcsúztak szombat délután öreg iskolájuktól a MÜM. 508-as Iparitanuló Intézet végzős növendékei. Az ünnepségre az iskola udvarán került sor. Bár a ballagás hivatalosan csak délután 4 órakor kezdődött, már egy fél órával előtte több száz szülő, hozzátartozó és barát foglalta el helyét a széke-

ken, hogy szemtanúja legyen a harmadéves tanulók búcsúztatásának.

Az intézet tanárai elismerően nyilatkoztak a diákok eddigi munkájáról. Beszéltek az elért eredményekről, de nem feledkeztek meg a hibákról sem. Mint mondták, sok fiatal a mennyiségi terv teljesítését tartotta fontosnak, de

nem fordított kellő gondot a biztonságos munkavégzésre. Emiatt több baleset is volt, ami intő jel a jövőre nézve. Mindezek ellenére a gyakorlati munka során beváltották a hozzájuk fűzött reményeket, s ez biztosította arra, hogy a bányászok szakképzett vájárakkal gazdagodnak majd.

Eredményes tanévzáró a komlói iparitanuló-intézetben

Csaknem ezer tanuló, szülők, nevelők, tanárok, szakoktatók részvételével tartották szombaton délelőtt a tanévzáró ünnepséget a MÜM. 501-es számú komlói Iparitanuló Intézetben. Ezúttal is bebizonyosodott, hogy az egykori „vájáriskola” kinőtte önmagát; az ünneplők még zsúfoltan sem fértek el a kicsinek éppen nem mondható kultúrteremben. A létszámbeli növekedés azonban — mint ez Fuchs János igazgató ünnepi beszédéből kitűnt — nem rontotta az oktatás színvonalát, ellenkezőleg: az elmúlt tanévben több vonatkozásban produkáltak országosan is figyelemre méltó eredményeket az intézet növendékei.

A beszéd, amely egyben az évi munka értékelése is volt, megtudhattuk, hogy a tanulmányi eredmény átlaga — 3,14 — az országos színvonalat tekintve jónak mondható. Különösen elismerésre méltó pedig akkor, ha figyelembe vesszük, miként érték el ezt. Féltévkor még jóval a harmas alatt mozgott az átlag. Az ekkor összehívott iskolagyűlésen a tanulók megígérték: az év végéig két tizedet javítanak. Ezt követően fellendült a tanulmányi verseny — a harmadévesek már a szocialista

brigádmozgásban is résztvettek — s amint látható, az ígért valóra vált, az eredmény nem maradt el.

Ezzel a lelkesedéssel magyarázható az is, hogy az intézet jól szerepelt az országos tanulmányi versenyen. A döntőbe 9 szakma 11 tanulója jutott. Teljesítményükért valamennyien idő előtt kapták meg szakmunkás-bizonyítványukat, ezen felül két ötdik és három hatodik helyezéssel tértek vissza. Rajtuk kívül az idén még több mint 300 tanuló készült a szakmunkás-vizsgára.

Fuchs elvtárs elégedetten beszélt a tanulók magatartásáról is. Mint mondták, néhány figyelemsértéstől eltekintve a szakmunkás-jelöltek — különösen a lányok — példásan viselkedtek. Ugyancsak kedvezően alakult a helyzet a balesetek csökkentésében.

Részletesen beszélt az intézet igazgatója a kulturális és sporttevékenységről is. Különösen elismerően szólt a népi-tánc-csoportról, amely az idei Keszthelyi Helikon Ünnepségen aranyérmert nyert. Emellett eredményesen szerepelt a különböző bemutatókon és vetélkedőkön az intézet tánctá-

nekara, színjátszó csoportja és szellemi öttusa csapata.

A különböző sportágak közül különösen az atlétika, a kézilabda, a futball és a sakk örvend népszerűségnek, s hoz eredményeket az intézetben. Fuchs elvtárs név szerin is megemlítette Horváth Ernőt, aki atlétikában páratlan sikeresorozatot ért el; győzött az alsóbb szintű versenyeken, megnyerte az iparitanulók országos futóversenyét, s végül a Komlói Bányász színeiben elhozta az országos mezei futóbajnokság serdülő korcsoportjának első helyezését.

Fuchs János ezt követően beszélt meg arról, hogy a tanulók évről évre takarékosabbak, s ennek nyomán jól öltözöttek, elegánsabbak lesznek. Erről — akár a fiúk, akár a lányok esetében — a helyszínen meggyőződhetünk.

Végül több ezer forint értékű tárgyjutalmat — órákat, töltőtollakat, könyveket, dísz-tárgyakat, sportfelszereléseket — osztottak szét a legjobb KISZ-alapszervezetek, osztályok, csoportok és a legkiválóbb tanulók között.

A harmadéves tanulók ballagására a délutáni órákban került sor, este pedig nagyszabású táncmulatságot rendeztek.

Szászvár és környéke véradó-vasárnapja

Szászváron vasárnap 237 véradó 75 liter 84 deci vért adott a pécsi véradó alközpont által szervezett kiszállásos véradónapon.

Volt ennek a júniusi napfényes vasárnapnak egy nagyon kedves és értékes vonása: megjelent és vért adott a környező községek bányász és paraszti lakosságán kívül Szászvár egész vezető gárdája.

Ott volt, még pedig az elsők között **Gyorsok István** elvtárs, a bányászok vezetője, **Polyondi János** elvtárs, a községi tanács vb-elnöke, **Téczy Károly**, a tanács vb-titkára, **idős Teczely Károly** elvtárs, a tanács egészségügyi állandó bizottságának elnöke, bányász brigádfővezetők brigádjuk tagjaival együtt, házastársak, rokonok, jó ismerősök, csapatosan.

Az emberi szolidaritás és humanum csodálatos megnyilatkozása volt ez a felvonulás! Nyugdíjas bányászok,

házasszonyok, fiatalok és öregek vonultak fel, hogy önként és térítés nélkül adjanak vért veszélybe jutott, súlyos beteg embertársaik megsegítésére.

Dr. Bajtai Gábor főorvos, a pécsi véradó alközpont vezetője, amikor a jól sikerült véradónap végén, délután öt-kor számot vet, közli: eredmény 237 véradótól 75 liter 84 deci vér.

Érthető ez. Aki maga is keményen küzd a föld alatt, hogy felszínre hozza a fekete kincset, a szemet, annak nem kell különösebb érvelés ahhoz, hogy vért adjon, önként, térítés nélkül. Biztonságosabb a bányamunka, mint régen volt, mégse lehet tudni, mikor lesz éppen neki is szüksége az élet mentő vérc.

Erthető ez. Aki maga is könnyen megérti, mennyire életbe vágó dolog, hogy ele-

re mindig, amikor emberi élet-ről van szó.

Es ha a vezetők is mindenütt úgy képzelnek el a személyes példamutatást, mint ahogy vasárnap Szászváron láttuk, könnyű dolga volna a Vöröskeresztnek meg a véradó szolgálatnak!

Hadd mondjuk meg ezért, hogy tisztességtelen cselekedet is előfordult ugyanitt. Voltak ugyanis néhányan, akik félrevezették a vöröskereszt szervezőit, amikor aláírásukat adták ahhoz, hogy vasárnap önként, térítés nélkül vért adnak — de nem jelentek meg.

A szőszegés, az önként vállalt kötelességek elfelejtése, a jóhiszemű emberek félrevezetése nem méltó a munkásemberhez.

Kétszerez tisztelet és elismerés mindazoknak, akik teljesítették hazafias kötelességüket, akik adott szavuknak eleget tettek!

A propaganda és művelődési osztály értékelte a most zárult oktatási év tapasztalatait

A pártoktatási év befejezése alkalmából szombaton, június 12-én a propaganda és művelődési osztály értékelte az oktatási év eredményeit.

Az osztály munkaértékelésén Stier József elvtárs, a tröszt pártbizottságának titkára a VB köszönétét tolmácsolta a pártoktatásban és a pártpropaganda más területein működő társaságoknak, majd tárgyalatokat tartott ki. A tanácsok átadásakor rámutatott, hogy a pártoktatás számára mindig nehéz megadni a marxizmus-leninizmus eszméinek terjesztése a lőkés rendszerben. Beszél-

arról, hogy ma könnyebb ez a munka, mert nem az osztályellenség van hatalmon. Mégis vannak a propaganda munkának nehézségei, hiszen az emberek gondolkodásmódjában, magatartásában még megtalálhatók a letűnt uralkodó osztályok nézetelének, káros eszméinek maradványai. Ez ellen kerülhetetlenül küzdeni kell a pártpropaganda eszközeivel. A propaganda és művelődési osztály tagjai ezután részletes elemzés alá vették munkájukat, egyúttal vitatták meg a tanulságokat és a következő oktatási év jó előkészítésének módszerbeli kérdéseit.

Berkesi András olvasói között

Június 9-én, szerdán este 10 óráig megtelt a komlói Zrínyi Művelődési Ház ifjú-sport klubterme. Berkési András találkozott olvasóival. Fűző Jánosné könyvtáros üdvözlő szavai után az íródalmi színpad fiataljai dramatizált hangulatúkat adtak elő legutóbb megjelent könyveiből: a Sellő a pécsetgyűrűn és a Hűzések-ből.

— *Beszélgjen életútjáról, hiszen a lexikális adatok olyan keveset mondanak önről — kérte rajongói.*

— Mit is mondjak? Nem voltam csodagyerek. Amikor a grúdon együtt fociztam a hozzám hasonló korú srácokkal, álmódni sem mertem arról, hogy ma százak és ezrek olvassák könyveimet. Apámnak — annak ellenére, hogy egyszerű munkás volt, — nagyon sok könyve volt. Rengeteget olvastam. Még elemista koromban Zólától kezdve Roger Martin du Gard-on át Tolstojig a világirodalom klasszikusainak csodálatosabbnál csodálatosabb regényeit a szó szoros értelmében átéltem. Azonosultam a hősekkel, együtt örültem, szenvedtem, küzdöttem velük.

— *Tehát ez az egy művészi pályát kísérte végig gyermekkorától kezdve? — hangzott az újabb kérdés.*

— Nem. Festőművész akartam lenni. Bár tehetségesnek tartották — de mégsem annyira, hogy az áz is fejlődjek.

— *Melyek voltak életének az úgynevezett „nagy eseményei”? —*

— Tizenhét éves voltam, amikor életem első fordulópontjához érkeztem. Szerelmes lettem. Először, és úgy hiszem utoljára is. Szép, székehajú, kékszemű kislány volt

a nagy Ó. Ifjonti hévvel azonnal feleségül kértem. Bele is egyezett azzal a kikötéssel, hogy először érettségizem le. Kérésén két évig töprengtem, majd igazat adtam neki, beiratkoztam a gimnáziumba. 23 éves koromban megszereltem az érettségi bizonyítványomat, és ezzel elnyertem a kislány kezét. Azóta is a feleségem — mesélte közvetlen, meleg hangon, kedves önrönlával, majd így folytatta: — Amikor jött a háború, engem is elvittek katonának. 44-ben az egyik szabadságról „elfelejtettem” visszamenni, és átszöktem a szovjet csapatokhoz. Részt vettem Budapest felszabadításában. Már korábban tagja voltam a munkásmozgalomnak, és 1945-ben belepem a Kommunista Pártba. Hamarosan pártfőtitkárr lettem egyik budapesti gyárban.

— *De mégis, mikor kezdett írni?*

— Pályám kezdete börtön-élményeimre függ össze. A személyi kultusz éveiben koholt vadak alapján letartóztattak, és 8 évre elítéltek. Képzelték magukat az én helyembe: a kiszabott időből két és fél évet töltöttem, le (utána rehabilitáltak) és ebből 8 hónapig teljesen egyedül, négy fal és egy vaságó társaságában éltem. Az íródalomban kerestem támaszt. Eleinte az iskolában tanult verseket mondtam el hangosan, hogy ne felejtsek el beszélni, és emberi hangot halljak, ha már a sajátom is az. Hatalmas jelentősége van ilyenkor az időnek. Szinte minden perc megtízszereződik. Hamarosan meguntam a versmondást. A hajdanában olvasott regényekhez menekültem, és hoztam elő valahonnan a tudat alattiból a felszínre. Végül-

gondoltam sorra őket, és egy-egy hlányzó részt saját fantáziám alapján szóttem be.

— *Később verseket kezdtem „írni”, minden segédeszköz, tehát papír és ceruza nélkül, csak úgy fejben.*

— *Több regényében ír az ellenforradalom idejéről. Aktív résztvevő volt a népi hatalom védelmének?*

— Igen, fegyverrel a kezemben harcoltam rendszerünk ellenségei ellen. Milliő benyomást, rengeteg tapasztalatot szereztem. Amikor szinte minden ember igazánjében mutatkozott meg, döbbenetes, hogy milyen arcközt ismertem meg. Ekkor született első regényem, az Októberi vihar. Nagy sikere meglepett, megmondom őszintén, amikor hozzákezdtem, nem gondoltam, hogy trilógia lesz belőle. Ugyanis a közvélemény nyomására a folytatását is meg kellett írnom, a Vihar után-t, és már készűl a harmadik része, a Májusi fény. Tervezem önéletrajszzerű Vallomás című regényemet is.

Színházakat is írok, melyeket játszóztak, illetve ma is játszanak a fővárosi színházak. A Sellő a pécsetgyűrűn c. könyvemből TV-film készűl.

— *Rengeteget utazom, Amerika és Ausztrália kivételével minden kontinenst beutaztam. Távol-Kelet, Stockholm, Egyiptom. Sok-sok ember, megannyi sors, küzdelmes, szomorú, könnyed, vidám élet. Nekem ezek jelentik az élményeket utazásaim során.*

Igen, Berkési Andrásnak az írónak, és annak a Berkésinek, akit most megismerünk, minden szavából érezni a célt: szeretni és tanítani az embereket.

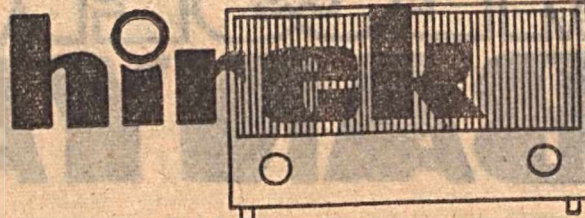
— N. E. —

A másik sérült is meghalt

A június 8-1 számunkban hírt adtunk róla, hogy a tröszt Béta bányüzemében június 4-én történt omlás következtében Balla Imre segédvájár halálos balesetet szenvedett. Társát, Jakob Frigyeset (1933, Komló, Vörösmarty u. 29.) öt órai mentés után sikerűlt ugyan a napszintre hozni, de június 10-én a pécsi Urológiai Klinikán meghalt. Jakob Frigyes is két gyermek apja volt, csakúgy mint a helyszínen meghalt Balla Imre.

A tröszt Kossuth bányüzemében (VII. sz. szint 12-es telepcseh-halás fejtésben) Buzsáki András vájár június 10-én anyagszállításkor balesetet szenvedett. Faadás közben bal keze egy álló és egy megcsűszott fa közé szorult és azt úgy megzúzta, hogy a 2-es és a 3-as ujjainak a perceit, levágta.

— *A BANYÁSZ szakszervezet nyugdíjas alapszervezete június 19-én délután 4 órákor taggyűlést tart Meszesen a bányász szálló kis tanács-termében. A szakszervezet vezetősége kéri a nyugdíjasokat, hogy a napirend fontosságára való tekintettel valamennyien jelenjenek meg.*

— **IDEOLOGIAI VITA.** A múlt héten a komlói tanács v. b. termében értelmiségiek gyűltek össze, hogy véleményt nyilvánítsanak a párt Központi Bizottsága részéről kiadott időszerű ideológiai kérdésekről. Rácz Sándor iskolaigazgató, a városi pártbizottság v. b.-tagja tartott vitaindítót. A résztvevők a késő esti órákig együtt maradtak, s eleven vitát folytattak.

— **BEKEGYÜLES KISBATTYÁNBAN.** Vasárnap ünnepséget tartottak Kisbattyánban. A kultúrteremben rendezett ünnepségen kiosztották a tanuló biznyítványait, majd előadás hangzott el az időszerű külpolitikai kérdésekről. A program befejezéséknél filmet vetítettek.

— **NAGYSIKERŰ ISKOLAI KIALLÍTÁS.** Az általános iskolások legjobb rajzolásait anyagát gyűjtötték össze a Május 1 Művelődési Házban hogy a nyilvánosság előtt mutassák be a kiemelkedő munkákat. A bemutatón nagy érdeklődés kísérte.

— **120 TÁRSADALMI MUNKAÓRÁT** végzett ebben az évben az István-akna dieseljavító brigád. Többek között játszótér építésénél is dolgoztak, vasárnap pedig Tóth József 34. brigádtagjuk családjának alapozási munkálatainál segítettek.

— **29 EZER FORINTOS betétjét kamatostól kapta vissza Orsós Imréné Kossuth-bányacigánytelepi lakos, akinek otthonában az elműlt héten tűz ütött ki. Szerencsére pénztakarékban tartotta, így betétkönyvének maradványával jelentkeztet az Országos Takarékpénztárnál.**

— **NIK-BELI FIATALOKAT** lát vendégül a héten a KISZ városi bizottsága. A huszonnyolc fős csoport ma délután István-aknára is ellátogat. Fogadásuk a Bartók Béla kultúrotthonban délután 15 órákor lesz, majd utána a vendégek megtekinthetik István-akna külszíni üzemrészait.

Élénkűl az MHS-munka István-aknán

Kispuska lövészeten mérték össze felkészűltységüket Szabolcs-bánya üzem MHS szervezetének tagjai. A KISZ-szel közösen megrendezett vetélkedések mintegy 25 bevonulás előtt álló fiatal ismerkedett a honvédelmi munka ezen ágával.

(Foto: Deli István)

I.

A katolikus körtagságtól a forradalomig

Meg az első világháború kitörése előtti időszakban, amikor a burzsoá politika nagyfarkában már fortyogott a nagy világgéget megelnyező politikai családvének szennyes folyadék, az Első Duaszabolcsjáró Társaság (DGT) úrmélnél élnék megmozdulások követték egymást, az emberiség és a jobb sorsra vágyó bányamunkások között. A tókések, a DGT urai ezeket a megmozdulásokat főművelten szigorúválgatást fojtották el és büntették. Nem igen válogatták az eszközöket a büntetések kiszabásában — végrehajtásában.

Kés krónikám, ditéjában a hosszuhetényi bányászok harcait kitérő bemutatni a tókések, a burzsoázia ellen, egy család élet-iránytínen keresztül, az elműlt 50 év tavlatában.

1914-ben pár hónappal az első világháború kitörése előtt egy szép májusi délelőttön egy csüggedt arcú bányász bandukolt a vasas Thomenakna hosszuhetényi útvonalán hazafelé, vállán a jellegzetes bányász szerszámával, a csákánnyal, fejszéval.

Reggel még mit sem sejtve vette vállára a szerszámát, amikor elindult munkára. Odaérkezésekor közölték vele, hogy számára nincs tovább munka. Ugyanezt mondták Csöke György vasasi és Bernáth József hírdő társának.

Hogy mi volt a bűnök? Tolmácsolni merték munkatársaik óhaját, kívánságát, jobb életkörülmények biztosítására. Felbűnök bélyegezték őket. Azonnal elbocsátás volt a büntetésük. Mátvász Marcellnak ez volt az első komolyabb összűltűzőzése a rendszer urai-

val. Harmincöt éves, néhány évvel ezelőtt még a hosszuhetényi katolikus kör tagja, klerikális befolyás alatt állt. Az ott látott és hallott papi és egyéb „hazafias” maszlagok kezdték lassan foszladozni róla, de még hatásuk alatt állt. Mikor hazazért, azon az emlékezetes napon, felesége megkérdezte: — És most? ... hogyan tovább?

— Ne essél kétségbe, majd csak leszünk valahogy — mondta. Két hónap múlva 1914. július 28-án kitört a háború Szerbiával. Perse oda már nagyon is megfélelt a munkáiból kiközösített bányász gyerek, mert az elsők között volt, akit bevonultattak. A burzsoázia által irányított sajtó és a végtelenség felítűzelt nacionalista túlbuzgóság hatása alatt, majdnem örömmámorban úszott az ország fiatalja öregje, hogy életét áldozhassa uraiért, akiknek kilikjét a Haza fogalmával azonosította. Mikor a behívt megkapta, volt egy kis lelkiismeretfurdalása szerett családijával szemben, mert eszébe jutott, hogy elbocsátása után is milyen nehéz helyzetbe kerültek. Erősen kellett mindkettőjüknek — feleségével együtt — a kapa és kasza nyelét fogni, hogy a nagy család léte biztosítva legyen.

Mi lesz veled Csizmadia Anna? A négy gyerekkel, akik

közűl három még tíz éves síncs, a szűlőkkel, a három 60 éven felűlű öreggel? Lesz-e erőd a várható megpróbáltatásokhoz? Vállalod-e férjed helyét is a nagy család gondjait?

Vállalnia kellett bizony, ha akarta, ha nem. Éjt nappallá téve dolgozott, élte a bányászfeleségei szomorú sorsát, kiknek csak az adatott meg, hogy dolgozzanak, — verejtékezzenek, gyerekeket neveljenek, — aggódjanak, sirjanak és reménykedjenek, másokat vigasztaljanak, mikor jómaguk is vigasztalásra szorultak volna.

Ha mérleget tennék, ki vállalt nagyobb áldozatot, az a férfie, aki fegyverrel a kezében, minden percen kivéte magát az ellenség golyójának, állt a poszton, vagy az itthon maradt feleség, aki a reáskadti nagy felelősségtől azt sem tudta mihez fogjon, hogy a kereső nélkül maradt család éhen ne pusztuljon, én az aszszonyoknak nyújtanám a pálmát.

Mátvász Marcelnek a szerbiai lövészárca, nyiladozott az osztályöntudata. Ráébredt az igazságra. Rájött, hogy nincs neki semmi baja ezekkel a szerb nemzetiségű embeerekkel, akiket ugyanúgy behajszoltak ebbe a véres öldöklésbe, akárcsak őt. Ezeknek is családjuk van, akik éppen úgy

várvák haza a kenyérkeresőt, akárcsak őt a zengőalj kis faluban.

Kereste magában az okot, hogy miért? Rájött, hogy ez a háború nem az ő háborúja, nem a szegényemberek, hanem az urak, a gazdagok háborúja, akiknek a vagyonszerzés, a harácsolás a legfőbb céljuk és ennek érdekében semmitől sem riadnak vissza. Ezeket küldenek a vágóhídra míg maguk biztos fedezékből élvezik a véres színjátékot.

Még ennek az évnek őszén a szerb frontról áthelyezték az orosz frontra, ahol úgy érezte, megszabadult egy nyomasztó érzéstől. Már látta milyen úton kell haladnia, ha lelkiismeretét meg akarja nyugtatni. Ahg ért ki a frontra, Galiciában orosz fogságba került, ahonnan csak a háború végén, 1918-ban tért haza.

Katonáink megűntak a számukra értelmetlen háborút. Biztatást adott ehhez az Orosz országban végbement 1917-es októberi szocialista forradalom győzelemé is. Mind több és több csapattestnél tagadták meg az engedelmességét és fordultak szembe feljebbvalóikkal. Recsegett, ropogott a csendőrszuronyok által föntartott Habsburg-rendszer minden eresztéke, míg végűl is 1918. október—novemberében teljesen összeomlott, A

felfegyverzett munkás- és katonatómegek győzelemre vitték a polgári demokratikus forradalmat.

A frontról és hadifogságából hazatérő katonák forradalmi szellemet hoztak magukkal. Megjött négy esztendő fogságából Mátvász Marcell is, kinék ez idő alatt volt ideje elmélkedni a világ sorsáról. Nagyon elméjébe véste, hogy fogságba esése után, az az orosz paraszt, akiezt őt kihelyezték munkára, (akit neki a fronton a papok által megadott fegyverrel, a tízparancsolat ötödik pontja ellenére is meg kellett volna ölni) ez a paraszt úgy bánt vele, úgy tartotta őt, mintha családtagja lett volna.

Sokat nélkülöző családjának helyzete megkívánta, hogy sür gösen munkába álljon. Gondolta, hogy a hosszú frontszolgálat fejében a haza meg bocsátotta neki azt a bűnnek nem nevezhető ballépését, amiért annakidején elbocsátották. Elment a régi munkahelyére a vasasi aknára munkát kérni. Nem vették fel. Nem nézték nehéz családi helyzetét, sem a hazáért vállalt négy évi távollétét, sem elismert szakmai tudását, sőt, mint Oroszországból hazatért hadifogoly különleges elbánságban részesűlt. A főszolgabíró hivatalokban székélok kor-

mányhű hivatalnokok, idejében felhívták a kormány, a hatóságok és vállalatok figyelmét a hazatért hadifogolyokra. Mint a kommunizmus eszmével fertőzött egyéneket kezelték őket, akiket lehetőleg ne alkalmazzanak a nagyobb létszámú vállalatok, hogy ne tudjanak bomlasztó tevékenységet kifejteni.

Bátyjának, (édesapámnak,) nagy erőfeszítésbe került, míg helyt adtak kérésének és enyhűltek a sokat szenvedett család megélhetési gondjai. Néhány hónapja volt csak itthon, amikor 1919. március 21-én kikialították a Magyar Tanácsköztársaságot. Mi akkor már szerb megszállás alatt voltunk. A Mecsek vonulata volt a demarkációs vonal. És amikor a magyarországi Munkás és Katonatanács mozgósító felhívása elhangzott a Tanácsköztársaság védelmére, az önként jelentkezett 900 000 munkás és paraszt között már ott találjuk fegyverrel a kézben Mátvász Marcelt jelentékeny számú hosszuhetényi és vasasi bányásztársával együtt. De ott találjuk Mátvász Pétert, a bátyját is. A kivívt munkashatalom, a proletárdiktatúra féltsé kovácsoles a egybe a munkásokat és a munkásokból lett tisztviselőket, hogy megvédjék a Tanácsköztársaságot. Nem rajtuk múlott, hogy ez nem sikerűlt.

Mátvász Mihály

(Folytatása következik)

Irány: Algír!

Bányászifjú a VIT-küldöttek között

Igy igaz. Hiszen a III-as aknai KISZ-szervezet alig néhány hónapja nyerte el a KISZ Központi Bizottságának elismerő oklevelét és 1300 forintot kiváló munkájáért. — Most a VIT-alapra is derekasan gyűjtöttek. Mintegy 1300 VIT-sorsjegyet adtak el. Nem véletlen hát Vítal Mihály küldetése, aki a vándoriskolai oklevéllel került Komlóra, most nyolc év múltán pedig a komlóiak bizalmából indul Algírba.

Izgalmas napok ezek, bücsűzkodás a gyerekektől, az asszonytól, a barátoktól, az ifjúsági vezetőktől — a várostól. Ismerkedik a megye életével, statisztikai számaival, hogy távoli világreszékfiainak tudjon számot adni életükről. Egyszerre még csak otthon tervezget, bár már járt Budapesten az egyenruha ügyében.

— Szép sötétszürke szövet, világosabb szürke csíkozással és fehér panamakalap. Ez lesz a VIT-egyenruhánk. A méretvételnél találkoztam a többi baranyai küldöttel is. Közülük van mérnök, segédmunkás és gyári munkás. Ifjúsági vezető és bányász. Találkoztam Bodrogi Gyulával a kulturális delegációval utazik. Már orvosi vizsgálaton keresztül estem. hiszen algériai klíma más. mint miénk.

Elszakánként térképeket folyóiratokat böngészhet megismerkedjen Algériával az algériai szabadságharcosok életével, lakóinak arcúlatával. Egyszerre a Fenyő utcai kávéházban él, de néhány héttel múlva, július 28-án repülőgépre száll és a végcél: Algír. Augusztus elején viszont látjuk őt, beszámolókat tart családj körben, KISZ-szervezetekben és elsősorban III-as aknáknál szeretné élményeiről beszámolni új társainak.

— Szép sötétszürke szövet, világosabb szürke csíkozással (Csóka)

A HÉT

kérdései

E rovatunk népszerűsége jellemző, hogy ezen a héten egy kérdést tettek fel az olvasók.

1. A diákok munkába való elhelyezése.
2. A Szilvásványi nyári zöldséggyümölcs bolt nyitlása.
3. A munkaruhák mosatása.
4. A Trösztli buszmegálló viszályozása.

Mielőtt a kérdéseket részletesen válaszolnánk, a június 25-én megjelent „Még egyszer a lakóingatásról” című Keszthelyi József-féle levélhez adunk kiegészítést. A levélíró jogos kifogásokat tett az Építőipari Vállalat. A lakások átadása ugyanis fél évet késett, ugyanakkor a kivitelezési munka sok kívánnivalót hagyott maga mögött. A pénzügyhárog sora viszályok alakultak: a vállalat a hibákat belezárolta és az épületet végre átadta a lakóknak szüretre várva. A hibák többsége a múlt héten kezdődött. Ezekben a hibákban a lakók a következő elvárható módon járhatnak: a lakók elvárható módon járhatnak: a lakók elvárható módon járhatnak.

1.

Komlón 350—400 dolgozóval ma munkát a nyári kánikulától. Ezzel kapcsolatban a tanács munkaerő-gazdálkodási csoportján ismertették, hogy 14 éves korhatártól a mecsekjánosok tiszta utatári munkára venne fel tanulókat június 1 és 20-a között. Nem kifejezetten kasszálásokra van szó, hanem könnyebb munkára. Mintegy 40 főt alkalmaznának. A Bikali Állami Gazdaság 35 fiatalot vett fel és további jelentkezésekre számoltak. Az Építőipari Vállalat (17 éves kortól) korlátlan létszámban vennék fel fiatalokat. A bányászoknál is alkalmaznak ezekben a hónapokban kiegészítő munkaerőt, a felvételre azonban csak a bányai munkások családtagjai számíthatnak. Valamennyi munkahelyre a tanács közvetíti ki a jelentkezőket.

2.

Anukor a kora tavasszal a komlói Szilvásványi megnévték az élelmiszer bolt, várható volt a zöldség-gyümölcs szállítás megnyitására igénye is. Nos, a lakosság jogos kérésére a tanács kereskedelmi állandó bizottsága továbbította az illetékesekhez. A MEK helyi és megyei vezetői helyszíni szemlét tartottak, az Alkotmány utca 8-as számú házban találta ideiglenes helyiséget. Kurucz István kirendeltetve ő helyettes úgy tájékoztatót bennünket, hogy az üzlet valószínűleg a héten megnyílik.

3.

Néhány Kossuth-bányai dolgozó kifogással élt, hogy az üzem vezetősége egy év óta intézkedett a munkaruhák mosatása ügyében. Egyesek nem tartanak igényt az üzemi ilyenirányú támogatására természetesen az ötförintos behatározást díj levonására nem, kérik tehát a szakszervezet közbejárását. Beszélünk Tárnai János üb.úttkarral aki elmondta, hogy a kért a június 15-én üzem tanács elé terjeszti, mégpedig azzal az alapvető gondolattal, hogy senkit sem köteleznek az üzemi ruhahamosatásra. Aki a havonta szükséges tisztítást otthon végzi el, kérheti az ötförintos levonás mentesítést.

1.

Komlón a trösztiroda előtt korábban buszmegállót rendeztesítettek. Az útéptés miatt ezt megszüntették. Sokan utalnak érdeklődnek, hogy lehetséges-e a megálló visszahelyezése. A tanács építési és közlekedési osztályán és a helyi rendőrkapitányság közlekedési csoportján közölték, hogy a következő hetekben tovább folytatják az útéptési munkálatokat, a vasúti híd szelvéstését, ezért az átadásig a megálló visszahelyezésére nincs lehetőség.

Tizenkilenc embert vontak felelősségre a szenesvagonok jogtalan kitakarításáért

433 mázsa szenet loptak el

Nem mindennapos ügyet tárgyalt a napokban a Komlói Városi Bíróság. Az ügy nemcsak azért figyelemre méltó, mert a vádlottak padján 19 ember ült, hanem azért is, mert a sorozatos lopás miatt más személyeket is felelősség terhel. Természetesen a büntetést elkövetői az első számú felelősök.

Mi is történt tulajdonképpen? A bíróság ítélet indoklása részletesen kitér erre. A Mecseki Szénbányászati Tröszt a Dunaujvárosi Kokszművelő kötött szerződése alapján a komlói Szénelőkészítő Üzemtől évek óta állandó jelleggel folyamatosan szállít kokszolható szenet a kokszműhöz. A szén szállítása vasúton, az e célra rendszeresített vagonokban történik. A kocskiban visszamaradt szenet kézi erővel takarítják ki. Az eddigiek során gyakran előfordult, hogy a vagonokat nem ürítették ki megfelelően. Így azokban a visszakerékesztés kisebb-nagyobb mennyiségű szén maradt. Az üres vagonok egy részét a Mecsekjánosiban lévő telephelyre állították.

Az elsőrendű vádlott, Torma István (Mecsekjános, közüzemvölgyi lakos) 1964. augusztus hónapjáig az Anyagellátó üzemenél, majd az építőknél dolgozott, mint vagonkirakó. Munkavégzése során észlelte, hogy a vagonokban szén van. Ekkor gondolt arra, hogy azt összegyűjti és hasznosítja. Feleségével és egyik

szomszédasszonyával látott munkához. A későbbiek során ebből rendszert csináltak, és amikor az összegyűjtött szén a házi szükségletet meghaladta, a felesleget értékesítették. Ezt a pénzszerzési forrást mások is látták, így hasonlóan tettek. Végül 19 ember keveredett az ügybe. Összesen mintegy 433 mázsa szenet értékesítettek. Minthogy a kokszolható szén mázsánkénti értéke meghaladja a 70 forintot, így több, mint 27 ezer forint kárt okoztak.

A társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett lopás büntetése miatt Torma Istvánt jogerősen 6 hónapi szabadságvesztésre ítélték, s egyúttal a korábbi felfüggesztett 8 hónapi börtönbüntetést is le kell töltenie. Torma Istvánnak hat hónapos büntetést kapott, melyet azonban az enyhítő körülmények miatt 3 évi próbaidőre felfüggesztettek. A további vádlottak szintén felfüggesztett (6—8 hónap) szabadságvesztéssel, négy-nyolcszáz forint pénzbüntetéssel, vagy javító-nevelő munkával (10 százalékos bércsökkenéssel) sújtották.

Családi események ünneplése

Napjainkban — az utóbbi évek gyakorlata nyomán — mind nagyobb mértékben jelentkezik az az igény, hogy az emberek legbelsőbb családi ünnepeit a névadást, a házasságkötést nem egyházi, hanem társadalmi ünnepséggel rendezzük meg. Ezekben a bensőséges családi ünnepeken a munkahelyi, a lakóterületi párt, tanács és egyéb tömegszervezetek közreműködése útján a társadalom együttrésze jut kifejezésre. Arra azonban vigyázni kell, hogy családi ünnepet és nem társadalmi ünnepet rendezzünk, amely ünnepségek anyagi kihatását elsősorban a család és nem a rendező szerv fedezi.

Helyes gyakorlat szerint általában a rendező szervek olyan segítséget nyújtottak, melyet a család nem tudott volna biztosítani. Itt elsősorban zenekarok, énekkarok és uttorok szerepeltetésére gondolunk. Ezen a vonalon a kezdeti egyes helyeken tapasztalt túlzásokon túljutva, ma már általában egységes a gyakorlat. Nem az a cél, hogy látványos lakomát rendezzünk, hanem az, hogy a társadalom kifejezze örömét, együttérzését egy dolgozó társak családi ünnepén.

A családi események bensőséges jellegének, az új szocialista tartalomnak megfelelő ünnepi formák kialakulása még nem fejeződött be. Az ország minden részében, helyi kezdeményezések alapján a legkülönbözőbb szervek, intézmények a legváltozatosabb módon, de lényegében azonos szocialista tartalommal teltve igyekeznek a családi élet nagy eseményeinek, a házasságkötésnek, a névadásnak új, szocialista formát kialakítani.

Ez jellemző városunk, illetve kerületünk helyzetére is. Az első kerület ezen a területen is uttor tevékenységet fejtett ki. Az új intézmény csirái az első kerületben bontakoztak ki elsőként még 1957. évben. Azóta számos párt-, KISZ- és tömegszervezetek közreműködésével rendezett házasságkötés és névadó ünnepségek a kerületünk különböző kultúrotthonaiban. A mozgásban a bányászok, a dörögés és a honvédség dolgozói jártak az élen.

Az első névadó ünnepségek lebonyolítására a pécszabolcsi Puskin Művelődési Házban, a szabolcstelepi, a szabolcsfalui és a meszestelepi pártszervezetek székházában került sor. Ezekben az ünnepségek rendszerint négy-öt család közösen tartotta gyermekeinek névadó ünnepségét.

A kezdeti nehézségeken túljutva ma már mindinkább kibontakoznak a gyermeknévadó ünnepségek formái. A megfelelő színvonal, az ünneplésesség a biztosítéka a névadó ünnepségek fokozatos számsze-

rű emelkedésének. Ma már mind gyakrabban jelentik be a szülők, a munkahelyükön, vagy a lakóhelyükön működő párt-, vagy egyéb tömegszervezeteknek azon kérelmüket, hogy egyházi ceremónia nélkül, társadalmi ünnepség útján kívánnak nevet adni gyermeküknek.

A névadó rendezvények ünneplésességéről általában az uttorok gondoskodnak, akik zenekarral, szavalattal és énekszámokkal teszik színvonalossá az ünnepséget. Ezen a téren külön ki kell emelni a gyárvárosi általános iskola uttor csoportját, azon belül is a Rajnai Henrik tanár által vezetett országos hírűvé vált uttor zene- és énekkarát, akik évek óta számos névadó ünnepségen vettek részt. Az ő közreműködésük bensőséges és rendkívüli magas színvonalú műsoruk nagyban elősegíti az intézmény népszerűsítését. De dicséretet érdemel ezen a téren a fehérhegyi általános iskola uttor csoportja is.

A rendező szervek közül elsősorban a meszestelepi, a szabolcsbányatelepi, a porcelángyári pártalapszervezeteket és a pécsbányatelepi KISZ-szervezeteket illeti dicséret a névadó ünnepségek és házasságkötések díszes megrendezéséért.

A házasságkötések ünneplésesebb tételében a tanács szerveknek van fontos feladatuk. Meg kell mondani, hogy ezen a téren a tanács lehetőségei igen minimálisak. A legnagyobb problémát a nagyobb számú érdeklődés befogadására is alkalmas házasságkötő helyiség hiánya okozza. De megfelelő kellekkel sem rendelkezik az első kerületi tanács házasságkötő terme. Ezzel kapcsolatban nem egyszer hangzanak el kellemetlen megjegyzések a házasságkötések alkalmával. Ez nem valami jó propaganda az egyházi ceremóniával szemben. Ezért az első kerületi tanács végrehajtó bizottságának sürgősen megfelelő megoldást kell keresni egy minden igényt kielégítő házasságkötő terem létrehozására.

Ezt szükségessé teszi nemcsak a jóízű, hanem az egyházzal vívott ideológiai harc is.

Dr. Gróf József

— NEPFRONTBIZOTTSÁGI ÜLÉS ÉS TANÁCS TAGI BESZÁMOLÓ. Komlón a Hazafias Népfront városi bizottsága és a városi tanács közös rendezvényét tart június végéig. A békemozgalmat időszerű feladatairól és a tanács testület első félévi munkájáról tartanak tájékoztatót. Június 18-án délután 6 órakor a pártszervezet helyiségében a Kökönyös nyugatiak és Dávidföld választópártjának gyűlése lesz.

(Cs. M.)

A jó munka jutalmául

A „Szocialista Kultúraért” címmel kitüntetett pécsbányatelepi férfikórus tagjai a közeljövőben Lillafüredre látogatnak. A kirándulás jutalom jellegű lesz, a kórustagok egész évben végzett jó munkája viszonzásként.

Fénykép a katonakönyvből

Balla Imre 28 éves várjár, a Béta-bányai omlás egyik áldozata

szűk annak, mert arra éppen az elmúlt napokban költött négyszáz forintot. Nagytűgőpet vásárolt. Külföldi utat tervezett asszonyával és talán mást nem is lehet róla mondani. Nem vitt véghez nagy tetteket, de azt a feladatát, amit a csapatban kapott, becsülettel ellátta. Egyszerű, melegszívű ember volt. Igazi bányász. Volt? Igen, a sors ugyanis nem akarta, hogy örüljön a tízes találatnak. „Sohasem gondolt arra, hogy meghalhat” — ezt asszonyától tudom, mert Balla Imre az elmúlt héten befejezte földi pályafutását. Maga alá temette a Béta-bányai omlás. Magával vitte végéig, álmaikat és itthagyták családját.

A szerkesztőségi szobában Balla Imréné kopogtatott, hogy közétegye köszönetét az egész család nevében, megköszönve a szép végtisztességet az üzemvezetőségnek, a KISZ-szervezetnek, a barátoknak, az utcabeliknek. Keményen áll, miközben az esetet meséli, talán csak meg-megrebbenő pillája árulkodik belső túsájáról. Még a vizsgálat

szóra sem biccent, csak áll kemény tekintettel, vállát kihúzza. S ő, ez a fiatal, huszonhét éves asszony tanított meg ezen a délutánon valamire. Arra, hogy a bányászasszonyok szíve keményebb, edzettebb mint a többi asszonyé! Hogy megérdemlik a dicséző szavakat, a frigidert, az összkomfortot. Mert ők nem csak a tiszta ágynak, a gondos nevelést, a schicht utáni bőséges reggeli adják — szívüket, fél életüket is nap mint nap, amikor emberüket a kapuba kísérik. Imre is szokás szerint indult szerdán az éjjelesbe, csók repült asszonyára, plicnyei, hogy aztán hajnal öt órakor inas teste fölfogja a hétmázsás omladékat. Nem egyszerre végzett vele, még pihegett valamicskét, mikor felhozták... Azon a reggelen az üzemvezető rosszul ébred, valami belső hang rosszat sejtett vele. S valóban, a telefon hozta hírt: az egyes csapatnál omlás volt. Egy embernek álltak talpra hajnalban Balla Imréért. Bányamentők, emberek, akik Imre testét mindenképpen fogni akarták.

Asszonya reggelivel várta, késését a totózással magyarázta. Fél tízenegykör kopogtatott a Vizer Gyurka: „Mrika, mit tud Imréről...” Abban a pillanatban mindent tudott. Embere már soha többé nem jön, kihűlt testét már nem ölheti, s érezte, a csapás kiplihenéséhez egy egész élet sem elég. Nem gondolt soha arra, hogy bekövetkezhet a baj. Ereje megmaradtját a temetésre, a hivatalos formásokra fordította. S most itt áll a szerkesztőségben, gyászra festett ballonkabátban, kisorsít, riadt szemekkel — de egyenesen, magabiztosan. Mint egy bizonyítással: ha Balla Imre meg is halt, asszonya helytáll az élet viharában. Mert a bányászasszonyok helytállnak, ha a család főt eltemeti a föld mélyébe. Jakab Frigyesnek — a másik áldozatnak — felgyógyulását várja, aki majd mesél hogyan s mint történt az eset. Jakab Frigyesről sem tudja meg a történetek, mert szombatra őt is elragadta a halál. Így a két emberből csak emlék maradt. Balla Imréről a kékkötésű katonakönyv is, amelyet mindig a szíve fölött viselt...

Lombosi Jenő életképei

Mielőtt Szekszárd felől Tamásiba érünk, Rác-völgye esik útnkba. A miklósvári dombok lábánál terül el. Nagyjából cigányok lakják. Az itt lévő iskolában a testvérénél, s annak fiánál lakik Nénike, immár hét éve. Innen bandukol fel minden hétfőn, hetvenöt év fíradalmával, a miklósvári szőlőbe, és csak péntek este vándorol haza. Találkozásunkkor kedves, barátságos hangon így mutatkozott be:

— En vagyok Nénike, a szőlőmunkás.

Nénikén nem látszik meg a harminnegyed évszázad. Fizikailag és szellemileg meglehetősen friss. Középtermetű, hófehérhajú öregasszony, vidám, beszédes szemekkel. Kendőjét nem húzza előre, mint általában a falusi asszonyok. Hagyta hátraesni, s így fehér haja csak meztét von, napbarnított arca és a fekete kendő közepén. Nagyon örült, amikor megtudta, hogy segítünk szőlőt kötni. Nem azért, hogy neki kevesebbet kell, hanem mert hamarabb kész. Lehet gyermeket, aztán jöhet a permosz — ahogy ő mondja. Mellette mentem a sorokon. Csömege, otello, rizling maradtak el. Nénike mindig előttem járt és ha befejezte az ő sorát, az enyémben segített.

Az erős napsütés után, mely a hátamat pecsényére pirította, beborult az ég és szemerkélni kezdett az eső. Szaladni kezdünk a prészáz felé, Nénike azonban csak mosolygott és kötözött tovább. Zavarba jöttünk és visszafordultunk a tókékhöz. A vizes levelek csipkét égett testünket. Kezdtél elviselhetlené válni az előbb még szórakoztató munka. Mióta megkötött a fia, a legkisebb és egyetlen maradt, a szőlőt neveli.

Ujjai nyomán a bokrok lehajló szőlőtőkék felállnak és a karóhoz simulva hirtelen, egyenes sorokban paráználhatnak. Az öregasszony a borsóhajtásokat is letépi. — Muszáj kacsozni, mert elveszik az életet a többi levél elől — oktat bennünket. Dél körül, mikor már jól fentjártunk a szőlő tetején, Nénike abbahagyta a kötözést és a pincébe ment. Fáradt volt szégyen. Kicsit kipiheni magát — gondoltuk. Fél óra sem múlt el, mikor halljuk Nénike hívó szavát.

— Gyertek, összekotyvasztom egy kis harapnivalót. A prészáz előtt terített asztal fogadott bennünket. Tojásrántotta, zsírban sült burgonya. Rávetettük magunkat. Ebéd után zsíros torkunkat hideg borral öblítettük le, amit Nénike sem mulasztott el, miután a lábosból megette a maradékot. Aztán vissza a szőlőbe! Innen a dombtetőről messze lehet látni. Távolságon a jól megművelt földek egyhangúságát, az Irgalmasok Kísérleti Gazdaság vizsugarakat lövellő öntöző áruvált teszik változatosabbá. A látóhatár szélén sötét fellegekkel olvad össze a somogyi határ. Nénike szeme is arra téved.

— A Balatonon vihar van.

— Nénike ábrándozni is szokott. Csak úgy munkaközben, amikor egyedül van. Sok minden megfordul a fejében napkeltétől napnyugtáig, mert ő a tűzszékkel kél és véle nyugszik.

— Keveset tud már egy ilyen vén néne aludni, azért még olvasni is szoktam lefekvés után. Jókait. De szépeket írt! — dicséri az író. Tánok, balok, fiatalság!

Nénike

Egyszer Pesten is volt. Az apjuk konflizon vitte a ligetbe. Azóta meghaltak. Először a két nagyobb gyerek, aztán követte őket az „ember” és az öszön két éve, hogy a Jóska is. Az asztma vitte el őket. Még mindig erős, dolgoz kezeivel kitörli szeméből a könny-

cseppet, melyet az emlékezés csalogatott ki. Azóta neveli, ápolja és dolgozza a szőlőt.

Nincs pedig rászorulva. Ülhetne hétszámra otthon, rózsafüzért morzsolgathatna, sirathatná a múltat. De ő inkább dolgozik és őszel izgatottan lesi, vajon fizet-e a szőlő. Jó

nagyot iszik majd a már kicsit csipős mustból, mert azt nagyon szereti.

Este derekunkat tapogatva (melyet bizony megviselt a sok hajlógatás) jöttünk le a hegyről. Búcsúzásnál Nénike együttérzően sajnálkozott rajtunk, mert bizony előfordul, hogy még az ő dereka is megfájdul.

Sanyi mint Ali Pang

Kálvária, Kiserdő... Két szó és mennyi mindent magába foglal!

A gyermekfantázia megtalálja a sziklás hegység meredek félelmetes kapaszkodóit, barlangjait, erdősegeit. A pampák, prérők végtelen rétségeit. A futball-pálya zöld gyepét. Titokzatos, félelmetes kerteket, melyből szorongó ér-

lonmama nagynénje volt az egyedüli, akitől félt. Soha nem felejttem el, az iskolában óra alatt lehúzta izzadt zokniját, és a padra kiterítve szárította. Fekete tanár úr, a megtestesült komolyság és méltóság felhúzta az orrát és mikor észrevette, hogy a furcsa szag honnan ered, ki-

gát benne. Este hozta el a kislányt a Kálváriára. Csinos kis fruska volt. Menetközben Sanyi zsebkendőjével letörölte azt a pár szem port, ami cipőjére szállt. Egyenes, ruganyos léptekkel járt. Mellette a kislány. Hirtelen felordított, felkapta a lábát, melyből egy üvegcsetű állt ki. A cipőnek csak felsőrése volt.

Irodalom

művészet

zessel, de a veszélyekkel dacolva szoktunk gyermekkorunkban gyümölcsöt lopni. Sanyi is ezen a környéken élt. Itt játszottunk és ponyvaregényektől megfertőzött fantáziája itt követtette el vele szomorú tetteit. Rengeteget olvasott. Filléreg ponyvát, pengős detektívregényt, esetleg May Károlyt. A könyvek alakjai életrekeltek benne. Előbb csak játékban, később komoly formában. Sanyi volt már minden. „Z, a fekete lovas”, „Tarzan a rettenetes”, végül mivel fekete hajához és bőréhez legjobban illett: „Ali Pang, a fekete Szultán.”

Kalandjainak se szeri, se száma. Hadd mondjak el közülük egy párat.

A negyvenes évek végén szüleink nem tudtak annyi gyümölcsöt venni, mint amennyit feneketlen gyomrunkban el tudtunk temetni. Szereztünk magunknak. Egy alkalommal egy gyümölcsfán ültünk (természetesen nem a sajátunkén) vígan lakmározunk. Egyszer csak jön a gazda.

— Bűdös kölykök. Jöttök le a fáról! — és botjával fenyegetően hadonászott.

— Bácsi ne haragudjon, én pesti gyerek vagyok és nem tudtam, mi itt a szokás... Sanyi utolsó szavai nagy nevetésünkbe fulladtak.

Egyszer meg elzavartam a húgát, aki mindig köztünk laballankodott. Erre Sanyi:

— Uram, ön megsértette leánytestvéremet Iluskát, ezért elégtételt kérek — és a kezembe nyomott egy törött vívókardot, melyből legalább kettő madzaggal felkötve mindig az oldalán lógott. Vadul hadonászni kezdett, miközben makacsul ismételte: „Ali Pang, a fekete szultán bosszút áll”. Majd hirtelen „jaj jön az Ilonmama!” — felkiáltással elszaladt.

küldte az osztályból a méltatlankodó Sanyit. Mäskor természetrajzból felelt. Sügtünk neki. Ő így válaszolt a kérdésre:

— A kukorica legnagyobb ellensége a svábogár, melyeket amerikai gengszterek csempészték Magyarországra. Hetekig a bosszún törté a fejét. Múltak az évek. Sanyi udvarolni kezdett. Az élekkor már mellékvágányra szaladt. Nem dolgozott, csak hóstettekről álmodozott. A kislánynak azt hazudta, hogy ügyvédbojtár. Nálunk pár évvel idősebb volt, sötét haja és bőre még öregítette úgy, hogy állítását korban nem hazudtolta meg. Soha nem felejttem el. Randevúra készült. Már délelőtt elkezdte egyetlen ruháját rendbehozni. Vizes kefével, vasalóval, kölnivel. Cipőjét két órán át tisztogatta. Olyan fényes lett, hogy az ember meglátta ma-

Elmúltak a gyermekévek. A Kálvária és a kiserdő számunkra összezsugorodott. Eltelik két-három év is amíg egyszer-egyszer feljutunk oda, hogy képzeletünk szabadon dűskáljon az emlékezés tárházában.

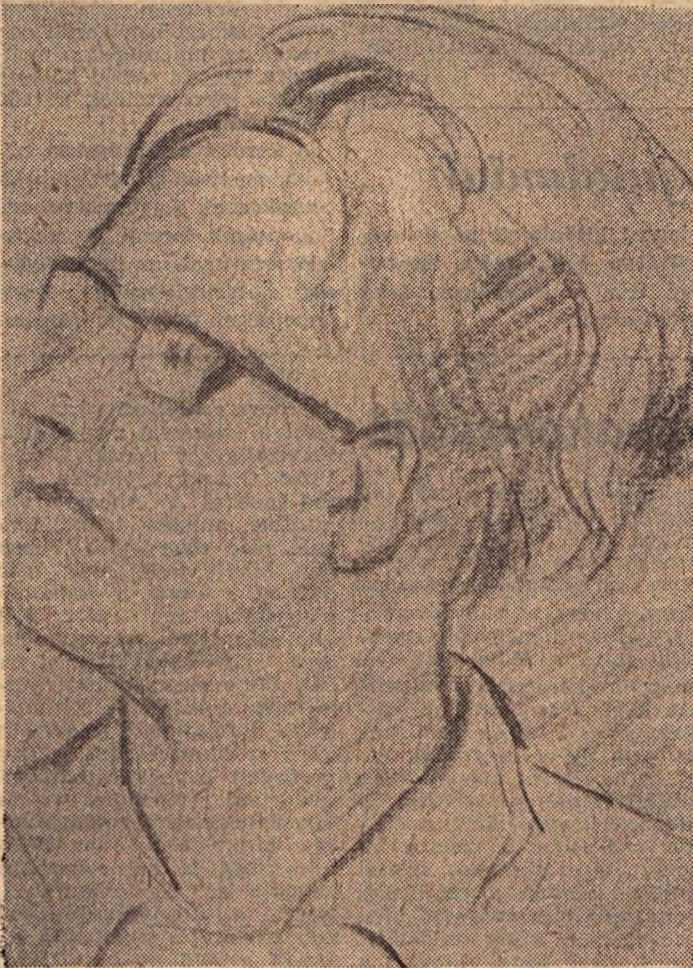
A napokban furcsa dolgok játszódtak le. Imádkozó nőket, dolgozni siető asszonyokat állított le egy sötétbőrű előtűnő fekete álarcos alak.

— Asszonyom megkívántam önt! — vagy:

— Kérem a pénzét, mert az életével játszok! — felkiáltással.

A rendőrség gyorsan elfogta az útonállót.

Sanyi, Ali Pang, a fekete szultán, te szerencsétlen Don Qihote, remélem, ha kiszabadulsz, megtalálsz a társadalomhoz visszavezető utat!

LEÁNYFEJ (Gradwohl János graffitrajza)

— 34 NYUGDÍJAS részvételével tartották meg az „Öreggek napját” az István-aknai Bartók Béla kultúrotthonban. A bensőséges ünnepségen Kovács Károly, a kultúrotthon

igazgatója köszöntötte az ünnepeket, s a telepi úttörő virágcsokrokkal kedveskedtek. Mozan János pedig Tóth Árpád verseiből szavalt. Az ünnepségen megjelent Tátrai József üzemvezető elvtárs is.

A képzőművész csoport vitaulése

A Mecsek Bányász irodalmi és művészeti Kör képzőművész csoportja június 9-én tartotta első vitaulését a szerkesztőségben.

Az ülés napirendjén szerepelt az 1965. április 7-től 5-ig az április 7-től 10-ig és az április 30-tól május 5-ig Pécsen megrendezett kiállítások értékelése.

A kiállítások tanulságainak megvitatása közben a résztvevők dolgoztak is. A helyszínen megrajzolták egymás portréját, majd az elkészült művek alapján a képzőművészeti stílusirányzatról, egymás alkotó m. dszeréről, művészi felfogásáról vitakoztak. A vitában Erdő György festő és grafikus, a képzőművész csoport titkára több évtizedes festő- és afikus munkásságának epizódjait is elmondott. A Kör képzőművész csoportjának fiatalabbjai nagy érdeklődéssel halgatták meg Erdő elményeit, amelyekből kibor-

mény). — komlói részleteket tusrajzban, piros színekkel akétkodó akvarelljeit és kék tusrajzait.

A három kiállítás látogatási naplóiból Gyevi Károly, a Kör elnöke olvasott fel az értekezleten.

A személyes tapasztalatokból, a bejegyzésekből, a látogatások véleményéből és kritikáiból kialakult végül az a megállapítás, hogy a Mecsek Bányász irodalmi és Művészeti Kör képzőművész csoportja megtalálta a helyét a bányászok körében.

Megtalálták a legjobb emléket a festők, a grafikusok a szobrászok a falfaragók ováránt. A Mecsek lábánál élő bányászok élet- munkáinak fejlődése minden nap a napsütésre kíváncsi és kíváncsi szobrász visgője alá vehető, hogy ennél kedvezőbb helyzetet szilte el se lehet képzelni — mondogatták a vitaulésen megjelent képzőművészek.

A megbeszélés egyik fő pontja volt az augusztus 20-án Komlón, a Május 1 Művelődési Házban rendezendő kiállítás előkészítése. A Kör tagjai már megkezdtek az előzetes, egyéni válogatást, amelyek közül majd szakértő bíráló bizottság fogja kiválogatni azokat a műveket, amelyek kiállításra kerülhetnek. Erdő György bejelentette, hogy a Képzőművészeti A. p. bíráló bizottsága a közelmúltban szűrtelte legjobbakat és azokról 30—35 darabot önálló kiállításra javasolt. Ennek alapján már megkezdte önálló kamarakiállításának előkészítését. Az időpont és a kiállítás helye még nincs meghatározva.

A Mecsek Bányász Irodalmi és Művészeti Kör teljes ülését június 21-én, hétfőn délután fél háromkor tartja Pécsen, a Mecsek Bányász szerkesztőségében.

Petrodvoreci kirándulás

Elszakadt a parttól a hajó,
mint a tápláló anyatejtől
a magzat s útra indul velem...

A szárnyas gyomrában a helyem.

Tompa földi ízekkel vegyül
a tenger hűsítő párája,
mint fénykenyér a víz sójával,
s hullámok hátán a hajóval.

Partot kísér gyenge szemem,
összesimul a víz, föld és ég...
Egy-egy gyár távoli kéménye,
mint máglya áldozati füstje

jelez — búcsúkarikákat fújva,
egymásba fonva, mint békeujjak...

S a tülso partra megérkezem.
(Petrodvorec, 1964 május 28.)

Szamosi Mátyás

Tavaszi

Tegnap még hidegtől dermedt szívem,
ma fényben fürdetem, melegengetem magam.

Ólmos szürke köd ült — s hallgatás nyelvemen,
ma látom azt is, mit nem láthatott szemem.

Pattanjatok rügyek, új ezavak, új rímek!
Gondolat-kaptárból zsongjatok fel méhek!

Új zenét tanul a cinke, edzi torkát
dalunk a gyárkapun szökökvenve ugrik át,

pezzgó illatok, jó ízek lengnek körül,
mert üzent a tavasz a zord hegyek mögül,

találkoztam vele, — köszönt a hóvirág.
Olyan ez a világ, mint egy vidám diák!

Fekete Istvánné

Szitok, átok, gúnyolódás

Esik. Eshetnék jobban is. Vigye a víz az életünk!
Eszért imádkoztatok? Hát sikerült, itt van, úgy kell nekünk!

Uzadtok? Perzselte bőrtöknek szinte, búzlik a zsirzaga.
Flátokoztatok az esőket? Úgy kell! Menjétek hát haza!

24 percig zuhog, árad, úszik velünk az egész üdülő.
Tíz percig eget a nap fénye, mint a villám ugrik elő.
Ki ismeri magát ki itten?
Nem ember az ha van, de isten!

Gyevi Károly

Szabolcsbányán 1960 óta a termelés és üzemi teljesítmény egyenletes fejlődést mutat

Milyen hatással volt a népgazdasági követelmény megváltozása az üzemre? – Eredmények és hiányosságok a kollektív munkában

Szabolcsbányán pénteken a délelőtti órákban tartották meg azt a műszaki tanácskozást, amelyen az üzem elmúlt felévi tapasztalatairól és a következő hónapok feladatairól tárgyaltak. Részt vett a tanácskozáson az MSZMP trösztbizottsága részéről Kis-küti Ádám ipari osztályvezető, Győző Jenő, az üzemi pártbizottság titkára, és Varga János, a szakszervezeti bizottság titkára. Szabolcsbánya üzem műszaki gazdasági tevékenységéről Szokola Ferenc főmérnök adott tájékoztatást. Beszédében hangsúlyozta, hogy az üzem vezetősége szükségesnek látta olyan műszaki ismertetőt megartatást, amelyből Szabolcsbánya minden gazdasági és társadalmi vezetője átfogóan láthatja az 1963 óta végbement változásokat. A műszaki tanácskozáson elhangzottak minden bizonnyal segítséget nyújtanak a feladatok meghatározásához. Szabolcsbánya üzemben az 1963-as évtől vizsgálta olyan termelési változások állottak be, amelyek negy-öt évre megpróbálták a tennivalókat.

Az üzem vezetősége a fentebb említett témákról, műszaki tanácskozáson, továbbképzésen már beszélt, valamint a pártbizottság is sok esetben vitte az egyes témákat pártbizottsági ülés elé, ahol beszámoltatta az üzem illetékes műszaki vezetőit egy-egy témáról. De ilyen összefüggő, ilyen átfogó tanácskozás még a kerületben nem volt.

Nem hagyhatom ki a gazdasági követelményekben beállott országos, vagy nemzetközi változást, sem pedig a

műszaki fejlesztés adta lehetőségeket (TH alkalmazása, koncentrációk kialakítása), ami a változást ugyancsak erősen ránt kényszerítette – mondotta. Így például az ország szénigénye a gyengébb kalóriájú szén felé terelődött. Oka, hogy ha a népgazdaságunk a gyengébb minőségű széneket nem bányászná ki, úgy igen komoly szénvágyon-vesztése lenne. Ez adott módot nekünk is arra, hogy a külszínhez közel lévő, gyengébb minőségű széneket is ki-termeljük. A már megkezdett és némileg előkészített mélybányászatunkat a gazdasági követelmények áthelyezték a felsőbb szintű szénvagyon lefejtésére. Így történt a változás üzemünkben is, amikor a mélybányászatot lecsökkent-tük és kiterjesztettük a közelszínre. Egy távlatibb terv ugyancsak erre épül a pécsi területen – amellyel ezen ismertetés nem foglalkozik, csak a program jóváhagyása után (Szabolcs és Pécsbánya összevonására gondolva), gyakorlatilag a közelszínhez eső és elhagyott szének kibányászását tűzte ki programul, mintegy öt-hét évre. Ez természetesen összehasonlíthatatlanul gazdaságosabb és nagyobb termelékenységűt biztosít mint a mélyművelés. Szokola elvtárs ezután azon értékesítéséről beszélt, amelyet a mélyművelés abbahagyása, illetve üzemeltetése elő-idézett.

„A felsőbb szintek leművelése alatt kell biztosítani olyan feltételeket a mélyszínteken, amelyek módot adnak a műszaki

fejlettebb, biztonságosabb, gazdaságosabb művelésre.

A másik, a műszaki fejlesztésből adódó előny kihasználása a TH bevezetése, a bányavágatok rekonstruálása óta beállott változás, mely a horizontális bánya kiterjesztésre adott módot. Régebbi időben a vágatok biztosítása olyan körülmények elé állította az üzemeket, hogy a fával való biztosítás nem engedte a szárnyakon való művelést. Most a TH erre módot ad és azon bányarészeket (volt Rückerknai rész) ahol azelőtt a nagy nyomás és víz következtében a művelést beszüntették, ma ezen a területen már aktív bányászatot folytathatunk.

Eszámlolóla a következő részben grafikonokkal mutatták be az üzem főbb gazdasági műszaki mutatóinak fejlődését. Hangsúlyozta, hogy a termelési és üzemi teljesítmény 1960-tól egyenletes fejlődést mutat. Megemlítette, hogy 1963 évtől kezdődően a szénmeddő értékesítése következtében kisebb mértékű konstrukciós változás következett be. A nyitott vágathossz aránya 1962-ig növekedő tendenciát mutat, 1962-től

pedig – különösen az 1963–64-es években – annak ellenére, hogy a felső szintű bányamezők területén nagyarányú feltárási munkákat végeztek, a koncentrációk fokozódásának ellenhatásként. Igen jelentős mértékben csökkent. A vágatok korszerű biztosítása, amely az 1958-as rekonstrukcióval indult meg, tovább fokozódott, amelynek következtében a korszerűen biztosított vágatarány ugrásszerűen megnőtt. Szabolcsbányán a koncentrációs törekvések hatásaként igen nagymértékben (42%-ra) csökkent a fejtesek darabszáma, míg a redukált front-homlokhossz 47,5 százalékra. Ezzel együtt természetesen leggye fejtes átlagos napi termelése 4,7 szerelésre, azaz 80 tonnáról 379 tonnára emelkedett.

A jelenleg kivétel nélkül minden fejtes termelékenység folyamatos szállítóberendezéssel szállítják, tehát a gépés-tés 100 százalékos. A fejtesi teljesítmények alakulása különös ugrást mutat 1963. és 1964. évben.

Fejtesi előrehaladási sebességünk kétszerese a négy év előttinek.

Különösen nagy a változás 1963–64 évben, 1964 és 1965 között stagnálást mutat, itt azonban meg kell említeni, hogy erősen belejátszik a fejtesi front-homlok-hosszak növekedése, azaz a kétszint közötti művelés.

Szabolcsbányán a feltárások előrehaladási sebessége 0,8 méterről 3 méterre emelkedett, közel a négyszeresére. A teljesítmény ugyancsak fokozott emelkedést mutat, különösen 1963-ban. Ezzel szemben a munkahelyek darabszáma fokozatosan csökken 13,7-ről 2,5-re, ami hatódrésze a megkezdett 1965. évinek. Komoly eredményt ért el Szabolcsbánya fejlődési sebességben, amely előrehaladási sebesség fontos tényezője és velejárója, az 1,31 méterről há-

romszorosára emelkedtek, a megkezdett bázisidőszaknak. Ezután Szokola elvtárs az önköltség alakulásáról szőtt. Hangsúlyozta, hogy 1960–1965-ig 100 forintos a csökkenés és a tényleges árbevétel 273 millió-ról 314 millióra emelkedett. Elmondotta, hogy az eredmények, a gazdasági mutatók javulása a céltudatos gazdasági és műszaki vezetés eredménye. Ezután az 1963-tól történő üzemi tervek átdolgozásának részleteiről beszélt. „Az eredeti elképzelés szerint István II. akna szállítási és mélyszinti művelést és István I. akna kapcsolódna bele a felsőbb szintek leművelésébe, azaz R. és B. mezőnek a kiszállítására, vagyis a két akna együtt bonyolítaná le a 300 vagonos üzem kiszolgálását. Az újtervek kialakulása megköveteli

ezen elképzelés felülvizsgálát, mivel a 700 vagonos terv napi kapacitásváltást igényel a bányáztatás kialakításához a lehetőségeket biztosítani kellett, azaz szabaddá kellett tenni az átalakítás idejére a szabolcsi bányáztatás eredeti kapacitásának megtartása mellett István I. akná. István II. akna a termelésbe 1965. január 1-vel lépett be és 4 hónapi próbáztatás után érte el normális üzemmenetét, a mai nappal 4. szinten közel betervezett kapacitását. Ezután részletesen taglalta a koncentráció, a felszámolás adta tennivalókat.

Szokola elvtárs ezután így folytatta: „Az 1963–64. évet 100 százalékos tervteljesítés, a gazdasági mutatók jelentős javítása mellett a nagyobb feladatok végrehajtásával együtt eredményesen zártuk le. Új aknákat alakítottunk ki a hozzá tartozó új bányamezővel, az új akna megfelelő bejárata 4 hónap alatt megtörtént és ma már teljesen üzemel. Ez nem kis feladatot hárított egyetlen műszaki és gazda-

A május hónapot 107,4 százalékkal zártuk.

Minden mutatónkban jó eredményt értünk el.” „Ez évben rossz indulás volt a baleseti gyakorisági

sági, valamint társadalmi szerv vezetőire sem. Hogy az első négy hónapot nem a megfelelő eredménnyel zártuk, ebben részben a másodlagos műveletekből adódó problémák, részben az új berendezések bejáratásával jelentkező problémák, és nem minden esetben kielégítő minőségű szállítóberendezések gyakori meghibásodása együttesen játszottak közre. Igen komoly zavart okozott ezen időszakban a szén minőségének romlása, ami nem a másodlagos művelés rovására írható, hanem ezt éppen a mélyművelés idézte elő. Ekkor kísérleteztünk új technológiával, a Cseh-hálóval, ami sajnos e területen nem vált be. A fentebb le- ből fakadtak az első négy hónap nehézségei, de ugyanakkor nem beszélünk azon eredményekről, amiket éppen ezen időszakra produkáltunk. Ezt viszont hiányosságunknak vetem fel, mert egy hosszabb időszak eredményes és távlatibb munkáinak sikeres befejezése után egy rövid időszak sikertelensége semmi szín alatt nem idézhet elő egy bizonyos fokú letargiát a vezetőknel. Jelenlegi helyzetünk már lényegesen megváltozott.

velevek alapján, külfejtés művelése és többezer méter bányabeli kutatófurás felhasználásával történt. Ezen szén-

tartalékkoncentrációk kialakítása is számításba jöhet. Ennek biztosítása érdekében valamit a másodlagos művelés jellegéből következő nagyobb fajlagos elővájási mértéget biztosítása a közeljövőben feltétlenül nagyobb elővájási vágatvevény séget igényel.

A beszámoló ezután számos szervezési és vezetési kérdésről foglalkozott. Sikeresnek könyvelte el, azokat a szervezési változásokat, amelyeket az üzemben végrehajtották pl. az elővájási és feltárási körlet összevonását, Béke-akna felköltséztését, ezzel két fejtesi körlet kialakítását a pépezet külön csoportokra való átszervezését (kötélpálya részleg. TMK, külön csoportokra való átszervezését technológia csoport). Június 1-től önállóították a bányagépészetet műhelyrészezzel és külön létszámmal. Ugyanezeken az alapvágati berendezések kiszolgáló létszámát, valamint a beépítésekre szükséges munkásokat állandó létszámmal szervezték a bányagépészet-hez kapcsolták. „Itt még további teendőink vannak, mert ez a szervezési forma csak átmeneti megoldás lehet. A végleges megoldás a bányagépészet teljes lekapcsolása a külszíni műhelytől és olyan saját karbantartó műhely létszám és művezetői gárda kialakítása, amely felújítási munkákat nem végez. Ezt a külszíni műhelynek kell biztosítani. Saj-

gásként elmondotta, hogy hiányzik az egyszemélyi vezető a csoportnál.

A csoport keveset foglalkozik gazdasági vonatkozású öntevékeny elemző munkával

és kevés javaslatlall él az üzem vezetősége felé. Ezzel ezt a tevékenységet az üzemi vezetési elvárja.

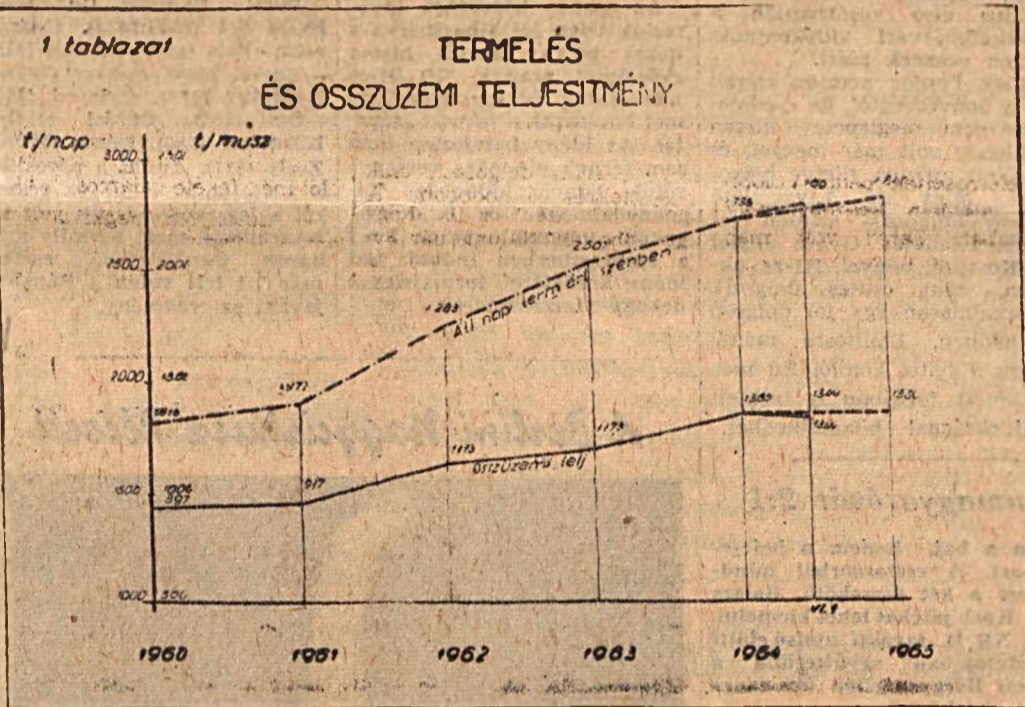
Hiányosságnak mondotta el, hogy a főbányamester bármilyen tervezése be van vonva. Beosztottjainak megfelelő tájékoztatást nem nyújt a megbeszélések eredményeiről. Feltétlenül többet várunk az egyes részleg kooperációjának megszervezésében a beosztástól és rugalmasabb intézkedést az esetleges termelés érdekében szükséges átteljesítések, átcsoportosítások terén. A fentebb elmondott tevékenység megváltoztatása úgy a műszaki csoportnál, mint a főbányamester beosztásában, feltétlenül nagyobb lehet vesz le az üzem vezetőségéről, akik ellenőrvé többet tudnak foglalkozni távlati tervezési, ésszerűsítési munkákkal. Számításba kell ugyanis venni azt, hogy az István I. aknai rekonstrukció beruházási munkálatok a program jóváhagyásától függen előreláthatóan az év negyedik negyedében beindulnak és az üzem műszaki vezetésére az a tény a beruházások tervezése, szervezése, és megvalósítása terén az eddigieknél nagyobb feladatot fog róni. Kb. 4–5 éven keresztül.

A termelési részek bányamesterrel feltétlenül elvárják a megfelelő berpolitika alkalmazását, mert tapasztalataink szerint ez sablonossá vált és így a beérés határára nem használjuk ki. Fel kell számolnunk a legrövidebb időn belül minden területen az egymást fedő beosztásokat, mert így elmosódik a felelősség és a felelősségrevonás eszközöze az egymást fedő beosztások. Annak ellenére, hogy a baleseti gyakorisági mutatók az utolsó másfél hónapban szépen javultak, igen gyakran súlyos technológiai fellétséssel, de ugyanakkor kevésbé érvényesül a felelősségrevonás. Befelejtésül hangsúlyozta: „Legsürgősebben fel kell számolni minden területen az elnező magatartást és a hibák elkövetőivel szemben bátor fellépést kell tanúsítani. A felelősségrevonásnál nem kell mindig a legsúlyosabb fegyelmező eszközöket alkalmazni, azonban tudomásul kell venni minden vezetőnek, hogy egyetlen hiba mellett is nem lehetünk. Minden hibát és hiányosságot ki kell vizsgálni és a megfelelő intézkedést a hiányosság felszámolására meg kell tenni még akkor is, ha személyi felelősség nem találunk a hiba bekövetkezéséért. Ezen műszaki ismertetésben szerettem volna minden résztvevőnek összefoglaló képet adni üzemünk műszaki gazdasági tevékenységéről, amely hivatalosan gazdasági mutatóink további fejlődését elősegíteni. Központi vezetőségünk december 10-i határozata, amely röviden

a műszaki vezetés hatékonyságának fokozását

jelöli meg egyik fontos feladatként iránymutatónk az 1965. évi munkánkban. Úgy érezzük, eddigi tevékenységünkkel a kijelölt úton járunk. Munkánk al azonban közel sem lehetünk megelégedettek. Többi valónk van bőven, hisz 1965. év további nagy feladatok végrehajtását kívánja tőlünk és ezen feladatok az elmondottak alapján 1966. évben csak tovább fokozódnak.

A műszaki tanácskozás napirendjéhez mérnökök, bányamester, geológusok szólnak hozzá, és számos hasznos javaslatot tettek Szabolcsbánya 1965. második félévi tervének sikeres teljesítése érdekében.

A táblázat a termelési és üzemi teljesítmény alakulását mutatja 1960. évtől. A fejlődés egyenletes, azonban meg kell említeni, hogy 1963-tól kezdődően a szénmeddő értékesítése következtében kisebbmértékű konstrukciós változás következett be.

mutatóval is, mely az utóbbi két hónapban igen szépen javul. Röviden ismertetni szeretném, hogy a hónapban nem kis feladatot előtt áll újabb üzemünk, amely még július hónapban is fennáll, hiszen erősen a költségek időszaka fog következni.”

Szokola főmérnök ezután részletesen ismertette a fejtesre kerülő szentelepek tennivalóit. Hangsúlyozta, hogy „meghatározott szénvagyon lefejtése után István I. akna kilép a termelésből és egészen októberig e területen költségek következnek. István II. akna e hónapban fejezi be 4. szt. 1. nyu-tól ny-ra a mezőben menő 11-es tp-1 fejtest, de már vele párhuzamosan készítik el a hazafelé jövő pillért, amely 2. és 4. szint között fog elhelyezkedni, ez már a szilópillérnek a területe. Elképzelések szerint 2. és 3. szt. között újabb Cseh-hálós módszert kívánok kialakítani, amelynek előkészületei megindultak. Július 1-vel fokozatos felszámolással a 2-es fejtest beszüntetik és ezzel a Békeaknai szállítás is felszámolódik.”

A felső szintek szénvagyonnának meghatározása napszinttől 6. szintig feltárási vágatokkal, előkészítéssel, térképi becsléssel I/A szintű mű-

vagon természetesen nem fedheti a területen ténylegesen termelésbe vonható pillérek szénvagyont. Ezen szénvagyon értéke tekintettel a terület másodlagos művelésére pozitív és negatív irányban eltérő mutatókat, ezért e terület feltárásiának megtervezésekor és annak végrehajtásakor, megvalósításakor tekintettel kell lenni a nagyobb megkutatási lehetőség biztosítására.

„Az elmúlt időszakot számszerűen bizonyítja, hogy kisebb időintervallumokban a becsült és ténylegesen fejtendő szénvagyon között negatív irányú eltérések jelentkezhetnek, amelyek termelési zavart okozhatnak. Hosszabb időszakot figyelembe véve azonban egyes terület becsült szénvagyona és letermelt szénvagyona pozitív irányú eltolódást mutat, még másodlagos művelési területen is. Erre nagyon jó példa Békeakna legutóbbi 15 éves működése, de közelebbi időszakban az I/A szintű terület lefejtése is.”

Ezután részletesen ismertette a szénvagyonszintekénti megoszlását, és lefejtési ütemtervét. Az egyes koncentrációk kialakításának gépesítése a már alkalmazott elvek szerint történik, azonban koncentrációkon belül is ütközépes tartalékfejtések kialakítása szükséges, esetleg

nos két év óta üzemünk iparos létszámhiánnyal küzd, és azt is őszintén el kell mondanunk, hogy a bányagépek ismeretenek jártasságában a műhely megfelelő művezetőikkel csak kis mértékben rendelkeznek.”

Szállítási részlegünkkel is ugyancsak érződik a gépészeti ismeretekkel rendelkező szállítási felügyelői kar hiánya. Fokozatosan gépészmunkásokat kíván az üzem beállítani a szállítás növekvő gépesítése miatt, a szállítás irányítására. Ezt átmenetileg úgy oldották meg, hogy a műszaki csoport egyes műszaki embe-reit osztozták be a gépek bejáratainak idejére. Illetőleg amíg a fentebb említett szállítási felügyelőket nem tudjuk beállítani.

Szervezési hiányosságnak megemlítette, hogy mivel a tervezések különböző csoport munkájából tevődnek össze sok esetben egyes részlegek nem ismerik összefüggően távlati elképzeléseinket. Ezen hiányosságok megszüntetése érdekében minden héten szombatban a műszaki vezetőkkel megbeszélést tartanak, amely megbeszélés biztosítja, hogy úgy a saját mint a másik részleg munkáját összefüggésben megismerhessék és az átfogóan saját területükön az érdekelt vezetőkkel és dolgozókkal ismertessék.

A műszaki csoport hiányos-

SPORT

HO! művelődjünk, szórakozzunk!

Moziműsor

Petőfi (Pécs): június 13-16-ig: Hajrá, franciák. Francia film. 17-20-ig: Egy amerikai Párizsban. Amerikai film. 21-22-ig: Lánckok. Bolgár film. Matiné június 20-án: Bakfis.

Park (Pécs): június 13-16-ig: A Tenkes kapitánya. I., II. Magyar film. 17-20-ig: Egy amerikai Párizsban. Amerikai film. 21-22-ig: Kellemetlenkedők. Francia film. Matiné június 20-án: Kulcs a szerelmhez.

Kossuth (Pécs): Átalakítás miatt szünetel.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): június 17-18-ig: Feltékenység. Jugoszláv film. 14 évtől. 19-20-ig: Kellemetlenkedők. Francia film. 21-22-ig: Hűsz óra. Magyar film. Matiné június 20-án: Eloptak egy bombát.

Meszes (Pécs): június 15-16-ig: Morál, 1963. Nyugátnemet film. Altona foglyai. Olasz film. 14 évtől. 22-én: Limonádé Joe. Csehszlovák film.

Zalka Máté (Pécsbányatelep): június 16-án: Tíz aranyérem. Magyar film. 18-án: Ejszéli kaland. Bolgár film.

Fekete Gyémánt (Gyárváros): június 15-én: Mástél millió. Magyar film. 19-20-ig: Kezek a város felett. Olasz film. 21-22-ig: Egy nő a hajón. Lengyel film. 10 évtől. Matiné június 20-án: Az aranyfog.

Május 1 (Komló): június 16-án: Többnyeres ágyú. Magyar film. 14 évtől. 17-20-ig: Nem. Magyar film. 21-én: Jog és ökö. Lengyel film. 14 évtől.

Zrínyi (Komló): június 17-18, 20-án: Özvegy menyasszonyok. Magyar film. 22-én: Nyole és fél. Olasz film. Matiné június 20-án: A bariang titka.

Május 1 (Vasas II): június 15-én: Cherbourg-i esernyők. Francia film. 17-18-ig: Lánckok. Bolgár film. 19-20-ig: Feltékenység. Jugoszláv film. 14 évtől. 21-22-ig: Nem. Magyar film.

Szászvár: június 13-16-ig: A párdúc. I., II. Olasz film. 18-20-án: 3+2. Szovjet film. 22-én: Ne hagyj magad, Pitkin. Angol film.

Hidas: június 15-16-ig: A tengeri macska. Román film. 18-20-án: 3+2. Szovjet film. 22-én: Don Carlos Ostrák film.

Szószünet: június 15-16-ig: „Prelüdo” akció. NDK-film. 22-én: Kallódó emberek. Amerikai film.

Mecseknádasd: június 16-17-ig: Ejszélikor. Magyar film. 14 évtől. 19-20-án: Nyári intermezzo. Csehszlovák film.

Gesztyenyés (Komló): június 17-én: Pillantás a hídról. Francia film. 10 évtől. 20-án: Tárgyalás. Angol film.

Mánfa: június 16-án: Meghalt a Madridban. Francia film. 19-20-ig: Bírósági ügy. Szovjet film.

Mecsekfalu: június 20-án: A szerelem kora. Román film. 10 évtől.

Vasas I: június 17-én: Itt a helyem. Lengyel film. 20-án: Felelem. Csehszlovák film.

Szerdán edzőmérkőzés Komión

A sikeres válogatott mérkőzések után vasárnap ismét NB I-es találkozóra kerül sor. Labdarúgó-csapatunk Győrbe látogat. Együttesünk a felkészülés jegyében szerdán délután 3 órakor a kökönyös pályán a Pécsi Bányász II-vel tart kétkapus játékot. Előtte, fél 2 órakor a Komló II. és a Pécsi Bányász I. mérli össze tudását.

Bár a győri 11 nagyszerű játékosot képvisel, mégis egy kicsit bizakodhatunk. Játékosaink nagy becsvágyal készülnek: tisztes eredménnyel szeretnének hazatérni. Ami azt illeti, néhány labdarúgónk a szombaton lejátszott Komló-Ferencváros 2:1 arányban végződött NB I-es tartalék-mérkőzésen igen jól mozogott. A KISS — Ficzko, Szócs, Ruppert — Perényi, Lelovics — Kománovics, Rónai, Lutz, Lazaridisz, Szigeti összetételű együttesünk nagy akarással küzdött, s a jóiramu összecsapáson (a Fradi is több élvonalbeli játékost szerepeltetett) megérdemelten győzött. Góllövők: Lazaridisz és Perényi. Kilitint Kiss, Perényi és Lazaridisz.

Egy győzelem (nők) és egy súlyos vereség (férfi) a kézilabda NB I-ben

Az NB I-es bajnokság utolsó előtti fordulóját benyújtották le az elmúlt héten. A lányok hétközben játszottak Tatabányán a helyi Bányász együttesével és 3:2-es félidő után 10:5 arányban bizonyultak jobbnak. A találkozó együttesünk: Bubre — Schmidtne (4), Halasi, Mü-

ler — Anziline (1), Czakone (3), Nógrádiné (2), cs. Baumgartner, Kisné, Szalkai — összeállításban szerepelt. Az első félidőben a hazaiak tömör védekező játéka ellen nem találtuk meg a megfelelő játékmodort, igen sok pontatlan labadellövés jellemezte a találkozónak ezt a szakaszát.

A második félidőben ölelet kombinatív játékkal akcióból lött gólokkal elhúzott a vendégcsapat és biztosította a tavaszi idényben elért harmadik helyezését. (A lányok több mérkőzést a tavaszi idényben nem játszottak, az FTC elleni mérkőzés későbbi időpontra lett halasztva.)

A hét végén a férfiak Budapesten az Újpest ellen szerepeltek az elmúlt heti FTC elleni siker után győzlni esélyekkel. A győzelem helyett azonban súlyos 25:8 (8:6) arányú vereséggel tértek haza. A mérkőzés nem úgy indult, hogy a Bányász vereséget szenved, hiszen csakhamar 5:1-es vezetésre tett szert.

Az Újpest hamar kiegyenlített, sőt a félidőben már a vezetést is megszerezte. A második félidő első öt percében három erősüls adódott a Bányász csapatánál, előbb Sudár, majd Árvai és Baranyai vált harcképtelenné.

Az átlóvókat helyettesítő játékosok az egyenlítést erőlten sorozatosan ellőtték a labdákat, — sikertelenül. Ezzel szemben a hazaiak jól kihasználva a védekezősi hibákat: rendre gólt értek el, a teljesen visszaeső és közelmélet feladó csapatunkkal szemben. Góljainkat Sudár 3, Szabó 2, Wágner, Árvai és Balogh 1—1 szerezte.

A tavaszi idény utolsó fordulójában vasárnap délelőtti hazai pályán mérkőzik férfi együttesünk a Budapesti Vasas ellen.

Megyei bajnokságban szereplő P. Bányász II. az elmúlt fordulóban ismét nagy gólarányú győzelmet aratott a Vasas II. csapata ellen, akit 31:9 arányban győzött le.

GYÖR—KOMLÓ 17:16

A kézilabda NB II vasárnapi fordulójában a Győri Vasas ETO együttese látogatott a Komló Bányászhoz. A mérkőzés a vendégek 17:16 (6:7) arányú győzelmet hozta.

A komlói színekben Lukács, Balázs (5), Szalai (1), Jeszencsák (2), Kispál (1), Schwarcz (2), Lóránt (2), Appelzhofter (3) szerepeltek. A mérkőzés nagyobb részében változott vezetés volt. A második félidő közepén a hazaiak háromgólós vezetés ellenére idegeskedtek, s a győriek gyorsan kiegyenlítették, majd elhúztak. Együttesünk csak a hajrában jött fel ismét, ekkor azonban újabb kimaradt egy büntető, s ez megpecsételte a két pont sorsát.

Vasárnap délelőtti 11 órakor a Pécsi Erecbányász fogadja csapatunkat.

Csik és Győre területi bajnok

A múlt héten rendezték meg az 1965. évi felnőtt területi szabadfogású egyéni birkózó bajnokságot. Hat egyesület 28 versenyzője lépett szőnyegre. A Pécsi Kinizsi, a PVSK, a Szigetvár, a Szekszárd, a Dombóvár és a Pécsi Bányász képviseltette magát. Csik Béla edző három fiatalit vonultatott fel, s mindhárom versenyzőnk kitűnően megállta a helyét.

Könnyűsúlyban Ódor Lajos lett, míg a váltósúlyú Csik Ferenc és a félnehézsúlyú Győre József bajnokságot nyert. Ezzel a nagyszerű teljesítménnyel a hat egyesület versenyében, a második helyen végeztünk. Versenyzőink július első vasárnapján a székesfehérvári vidékbajnokságon vesznek részt.

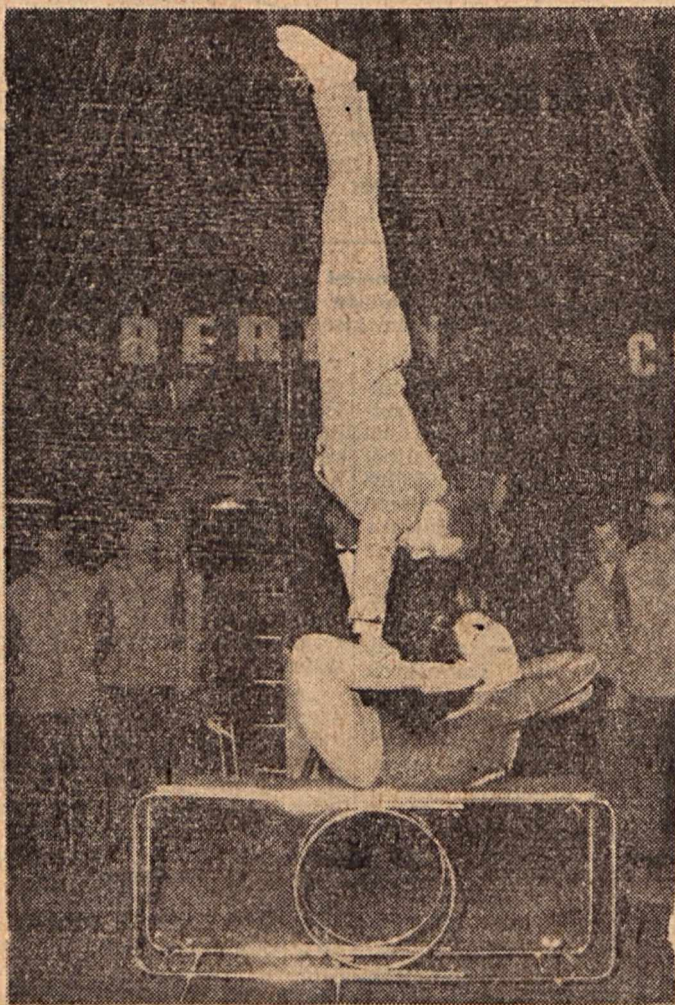
Csik Ferenc nemrég szerelt le a honvédségtől, de eredménye nem meglepetés, hiszen többször volt már megyei, és területi győztes, illetve helyezett. Mint az Anyagellátó Üzem dolgozója szintén jói végzi feladatát. Győre József a Kossuth bányai III-as aknán, mint csillész dolgozik szorgalmasan egy jól dolgozó brigádban. Említésre méltó, hogy a fiatal komlói fiú már a kötött fogásban is területi bajnoksággal büszkélkedhet.

Teközönk sikeresen fejezték be az idényt

Az azonos képességű fővárosiak ellen jól kihasználva a hazai pálya előnyét biztos győzelmet arattak NB II-es játékosaink és így győzelemmel búcsúztak a tavaszi idénytől. Az idény befejezése után sem térnek plhenőre versenyzőink, hanem különböző kupaküzdelmeken és bajnokságokon vesznek részt, hogy a szeptemberben induló őszi idény kezdetére formájukban nehegy visszaessenek.

Pécsi Bányász—Budapesti KGM 6:2 (2504:2424). Csizsár (424)—Falt (4192), Hodoll (416)—Enzsöl (406), Sabacz (397)—Kapitány (429), Gyimesi (454)—Deli (380), Buzási (413)—Körmöczl (386), Dózsa (400)—Zsely (411). Amint a párosítás is mutatja, a vendégek részéről a legszerecsésőbb volt az összeállítás, mert bármily más párok összecsapása esetén már 7:1 lett volna a Bányász javára az eredmény.

A Berliini Nagycirkusz Pécssett

A pécsi bányász lakosság körében is nagy sikert aratott a Berliini Nagycirkusz. Eredetileg egy hétre tervezte vendégszerzését, de három nappal meghosszabbította. Tehát még ma este fél nyolckor és holnap (szerdán) délután négykor is ad műsort a Balokány melletti téren.

A cirkusz Pécsről Bátorfőre megy, ahol csütörtökön,

17-én este már bemutatkozik a közönségnek. Onnan Szekszárdra vonul és ott 19-én és 20-án mutatja be rendkívül érdekes, izgalmas műsorát.

Képünk a Berliini Nagycirkusz rugalmas, erősi, bájos akrobatapárosát mutatja: Marlein és Heroldo szalonakrobatákat egyik szép műtárgnyuk közben.

Pécsi Bányász—Mosonmagyaróvár 2:1

Pécsüjhegyen 800 néző előtt tartalékos összeállításban játszott együttesünk. (Opova eltiltása, Farkas pedig sérülése miatt hiányzott.) A helyenként túl keményen játszó vendégek ellen együttesünk többet támadott, azonban helyzeteit nem tudta értékesíteni, emiatt a küzdelem végéig nyílt volt. Az ellenfélnek is akadtak gólhelyzetek, amelyek ritkábban fordultak elő ugyan, de veszélyesek voltak. A Bányász védelme jól állt a lábán, hiszen az egyetlen gólt is 11-esből szerzték a vendégek. A fedezetek ezúttal csak a védekezésben tünnek ki, a támadásban csak sok labdát pontatlanul továbbítottak. A csapat gyengéje még mindig a csatározás, itt sem a játékkal

van a baj, hanem a befejezéssel. A csatársorból mindössze a két összekötő, Balázs és Koch játékát lehet kiemelni. Az NB II. tavaszi utolsó előtti fordulójában együttesünk a Pécsi Bőrgyár ellen viv rangadó mérkőzést.

AZ NB II. NYUGATI CSOPORTJANAK ALLÁSA			
1. Várpalota	15	8	4 3:30:13 20
2. Kap. Honv.	13	9	2 4 24:12 20
3. Szf. MAV	15	7	5 3 18:14 19
4. Budai Sp.	13	5	7 3 16:12 17
5. Eaztergom	13	4	9 2 17:14 17
6. ZTE	15	6	5 4 21:19 17
7. Pápa	15	6	5 4 18:17 17
8. Autóbusz	15	6	4 5 24:20 16
9. Pécsi VSK	15	6	4 5 21:21 16
10. Z. Dózsa	13	6	3 6 21:19 15
11. K. Kinizsi	15	6	3 6 27:26 13
12. Ikarus	15	5	5 22:22 15
13. Mosonm.	15	6	2 7 24:26 14
14. P. Bányász	15	4	7 14:23 12
15. Veszprém	15	3	5 7 17:20 11
16. Győri D.	15	3	5 7 19:25 11
17. Láng	15	2	6 7 11:23 10
18. PBTC	13	1	6 8 9:27 8

Döntetlen a megyebajnoki rangadón

Megeybajnokságban szereplő csapataink közül ezúttal a Pécsszabolcsi Bányász otthozhúzta a testvércsapatot, a Vasas I. Bányászt. A Pécsszabolcsban megrendezett mérkőzésen végig nagy küzdelem jellemezte a találkozót, amely végül is döntetlen, 0:0 arányban ért véget.

A végig kemény, de sportos mérkőzésen a Szabolcsban ki enyhe mezőnyterület ellenére, amely 16. perctől Gera súlyos sérülése miatt (kórházba szállították) csak 10 emberrel játszott, több gólhelyzetet teremtett ellenfelek kapuja előtt, de ezek kihasználhatlanul maradtak. Helyzeteit tekintve a Szabolcs

bolcs négy, a Vasas I-nek két olyan gólhelyzete volt, amely eldönthette volna a mérkőzés sorsát. A hazai csapatból a Rózsa fivérek és Gráf, míg a Vasas I. Bányászból Szalai játéka emelkedett ki.

Az ugyancsak megyebajnokságban szereplő Máza-Szászvár fölényes 9:1 (4:1) arányú győzelmet aratott a Paks csapatával szemben.

A hazaiak igen jól és eredményesen játszottak és ha a második félidő közepétől az iramon nem csökkentenek, még nagyobb arányú győzelmet arattak volna. A gólokat Rózsa 4, Jónás 2, Szegedi, Gyorsok és Véber szerezte.

A következő fordulóban Tamásiban lép pályára a bányászcsapat.

Érdekeségek furesaságok

ROZSASZÍNÚ NERCBUNDA

„Általános szinttanulmányok” azt mutatják, hogy idén tavasszal a rózsaszín elárasztotta a világot: Rózsaszínben készítenek mindent, a műszempillától a fogkefén keresztül a háztartási készülékekig. A közeljövőben rózsaszín nercbundákat hoz forgalomba egy amerikai társaság, amely rózsaszínű nerc-állatok tenyésztésére szánta rá magát. Értékes állatait „darabonként 20 ezer dollárért árusítja!”

JÓ KÖNYÖKÜ OLASZ NŐK

Adam West amerikai filmszínészt a napokban Rómában csaknem agyonnyomták a rajongói. West utóbb azt mondta az újságíróknak: „Az olasz lányok nem olyan sápadtak, mint az amerikaiak, viszont a könyökük jóval izmosabb.”

A BEATLESEK MINT ÚJONCOK

Egy új filmben, amelynek egyelőre még nincs címe a Beatlesekek, mint újoncok szerepelnek. Az angol hadsereg a Sallsbury-ben megindult forgatáshoz reguláris csapatokkal szolgál.

LÁTNI AKARTA A SAJÁT TEMETÉSET

Az Chio-i Portsmouthban ezer ember nézte végig Gerald Mc Kinnely pompás temetését, amelynek 6 magf volt az élő főszereplője.

A különös ízlésű amerikai elhatározta, hogy még életében „végigélvezze” ezt a jelentős cseményt és maga szervezte meg a nagyszabású zenés, virágos, gyászkaréncos felvonulást. Hogy teljes legyen az illúzió, még feleségét és anyját is rávette, hogy mély gyászban jelenjenek meg a komédián.

MECSEKI Bányász

A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja
 Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
 Szerkesztőség:
 Pécs VI. (Pécsbánya)
 Kórház tér 7. II. emelet
 Telefon: 65-28, 65-31, 18-58, 36-62
 (11-85 mellék)
 Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
 Felelős kiadó: Braun Károly
 Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
 Telefon: 15-32, 15-33, 50-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
 Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
 Felelős vezető: Melles Rezső
 Terjeszt a Magyar Posta
 Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél és az üzemi sajtófelosztóknál
 Előfizetési díj félévre 10,20 Ft, egész évre 20,40 Ft.
 Megjelenik minden kedden
 Indexszám: 25 917

A beruházásokról és a munkásvédelemről tárgyalt a Kossuth-bányai párt-vg

Emelkedik a balesetek száma. — Hatékonyabbá kell tenni az oktatást — Nagyobb felelősséget a műszaki középkaderektől

Csütörtökön délután ülést tartott a Kossuth-bányai párt v. b. A megbeszélésen — amelynek két fő feladata a beruházások és felújítások, illetve a munkásvédelem helyzetének megvitatása volt, — részt vett Kiskuti Adám, a tröszt pártbizottságának termelési osztályvezetője.

Az első napirendi ponthoz előterjesztett írásos jelentésből kitértek, hogy az üzem a múlt évi eredményesség után az idén is

sikerrel valósítja meg építőipari beruházásait.

A keretösszeg jelentős részét — mintegy hat és fél millió forintot — a III-as aknai tulajdonságú vállalat megrendelésére készült építési tárgyak pótlására, áttelepítésére fordították. Ebből a költségből telepítik át a turbókompresszort Somostetőre.

A saját kivitelezésű mélyépítési munkák közül kettőt emel ki a jelentés.

A III-as aknai keleti gürültőrendszer a múlt évben kezdtek, s erre az esztendőre még mintegy négy-öt millió munka maradt. A jelenlegi állapotok szerint valószínű, hogy ebben a hónapban teljesen befejezik.

A másik a VIII. szinti keleti 1-es antiklinális keresztvárat és bunker, amely ugyancsak befejeződik az idén, kerekén tízmillió forintos költséggel.

Az üzem a tervezettnél gyorsabban halad beruházásai nak kivitelezésével. Az egész esztendőre betervezett összeg 73,2 százalékát június 1-ig felhasználták, s 3 százalékkal túl teljesítették az első félévre esedékes előirányzatot.

Ugyancsak jó ütemben haladnak az Aknamélyítő Tröszt által végzett beruházási munkák, többek között a III-as aknai légereszke, amely az egész üzem szellőztetését hivatott jobbá tenni. Erre — a két nagy teljesítményű ventilátorral együtt — 3 millió 111 ezer forintot használnak fel. Nem egészen kétfelház forintot költöttek a pernyeiszapolás külszíni létesítményeire, amelyek máris üzemszerű állapotban vannak.

Ipari beruházások céljára a Bányagép Üzem mintegy 9 millió forintot használ fel. Ennek egyharmadát gépek gyártására, kétharmadát gépek, berendezések szerelésére. Az építőipari felújítások összege az előző évekhez képest jelentősen csökkent, nem ér el a 11 millió forintot (ebből 4 milliót az Aknamélyítő Tröszt használt fel). Az ipari felújítási keretből

a Bányagép Üzem nyolcmillió, a mozdonyüzem kétmillió 330 ezer forint értékű munkát végez.

A napirendi vitája során kitértek, hogy Kossuth-bányán a beruházási-felújítási tevékenység összhangban van a termelőmunkával, s helyesen szolgálja az utóbbinak az érdekeit. Emellett Trapp József beruházási előadó, Kaposvölgyi József főmérnök és a vb-tagok közül is többen szót tettek, hogy a felújítási keret semmiképpen sem elégtől ki az üzem igényeit, s a szükséges munkák jelentős részét kénytelenek az önköltségre

terhére elvégezni. Kaposvölgyi elvtárs ezzel és egyébekkel kapcsolatban bírálta a beruházási kódex merev, sok tekintetben elavult előírásait. (Egy jellemző eset: az Anna-aknai területen egy jelentős beruházást azért nem tudnak hivatalosan befejezté nyilvánítani, mert nem készítették el az öt évtől elölte tervezett, de azóta szükségletté vált segélyhelyet).

A munkásvédelmi helyzetéről ugyan második napirendi pont ugyanacsak nagy vitát váltott ki.

A szakszervezeti bizottság által készített jelentés részletesen foglalkozik a munkásvédelmi órhálózáttal, megállapítva, hogy ez egyre inkább megfelel feladatának. Jövireni kell még a tevékenységét a tömegtermelő munkahelyeken és rövid időn belül jobbá kell tenni a kapcsolatot a munkásvédelmi felügyelők és örök, illetve a műszaki dolgozók között.

A jelentés a továbbiakban megállapítja, hogy a NIM és a KISZ KB által kezdeményezett

balesetelhárítási órjárat, s általában az ifjúsági szervezet ilyen természetű tevékenysége igen eredményes. A KISZ több tagja megbizonyosítottként kapta a munkásvédelmi ór feladatát.

Az eddigiek ellenére a közölt statisztikai számok a baleseti helyzetet határozott romlásnak mutatják. Májusban lényegesen több baleset fordult elő az üzem szinte minden területén, mint az előző hónapokban. Így az összesített gyakorlati mutatószám az áprilisi 83,2-ről 106,1-re emelkedett, s csaknem háromszázalakkal gyarapodott a betegmunkások száma.

A súlyossági mutató némileg javult.

A balesetforrások közül a közetomlás áll az első helyen, ezt az anyagszállítás és a különböző tárgyak leesése követi. Erdemes felügyelni arra is, hogy a korszerűen biztosított fejtésekben a gyakorisági mutató magasban a hagyományos fejtések átlaga feltehetően áll. Májusban ez az arány 231,3:123,1 volt.

A jelentés megállapítja, hogy a balesetek jelentős hányadánál erősen közrejátszik a dolgozók vigyázatlansága, önmagukkal és társaikkal szembeni felelőtlensége. Olyan is előfordul, hogy némely műszaki középkaderek megtürik az ilyen, biztos balesethez vezető magatartást. Az SZB kifogásolja azt a módszert is, amellyel az aknások egy része a baleseti jegyzőkönyvet felveszik;

nem vizsgálják meg tüzetesen a sérülés körülményeit, sőt nem is a helyszínen, hanem többnyire az irodákban készítik a jegyzőkönyveket, teljesen a dolgozók elmondása alapján.

Ez az eljárás — különösen, hogy a kártérítési rendelet megjelenése óta anyagi érdekekkel is kapcsolatos — semmiképpen sem helyeselhető.

Tárnai János szb-titkárra kérdésekre válaszolva megerősítette azt a véleményét, hogy a munkásvédelmi örök munkája — a statisztika romlása ellenére —, javulóban van, s

tovább javulhatna, ha a műszaki középkaderek jobban igényelnék tevékenységüket, segítségüket. Elmondotta továbbá, hogy lényegesen csökkenhetne a balesetek száma, ha az üzemszervezők — sok évi vajadás után — végre módjában állna olyan elemi védőeszközök beszerzése, mint a tenyervédő, vagy a kesztyű. Az oktatásokról szólna megállapította, hogy a négyesűres műszakszervezés nem biztosít elegendő időt, s e probléma csak a munkaidőben történő oktatások bevezetésével oldódik meg. Hiányosság e tekintetben az is, hogy az előadók igen gyakran felkészületlenül mennek az oktatásra, s képtelenek érdekessé és érthetővé tenni az anyagot.

A vitában Pavlicsek József kifejtette, hogy a biztonságtechnikai csoport túl sok adminisztrációval foglalkozik, holott

a tényleges feladata nem a helyzet regisztrálása, hanem a gyakorlatban nyújtott segítség lenne.

Javasolta, a jövőben elemezzék és ismeresítsék a munkásvédelmi örökkel a súlyosabb baleseteket. Bálint Ernő, a KISZ-bizottság titkára a balesetelhárítási oktatások érdekesebbé, szívesebbé tételére tett javaslatot.

A szocialista brigádmozgalm keretében

mód lenne kialakítani egy állandó jellegű balesetelhárítási versenyt, s a szabályok frissen tartására, ismétlésére szellemi vetélkedőket rendezhetnének.

A továbbiakban elhangzottak olyan vélemények is, hogy módosítani kell a paszport-ismertetést és a tizenöt perces oktatást. A jelenlegi rendszer csak arra jó, hogy írásos felmentést adjon a balesetekkel járó felelősségrevonás alól. Holott a cél a balesetek megelőzése lenne.

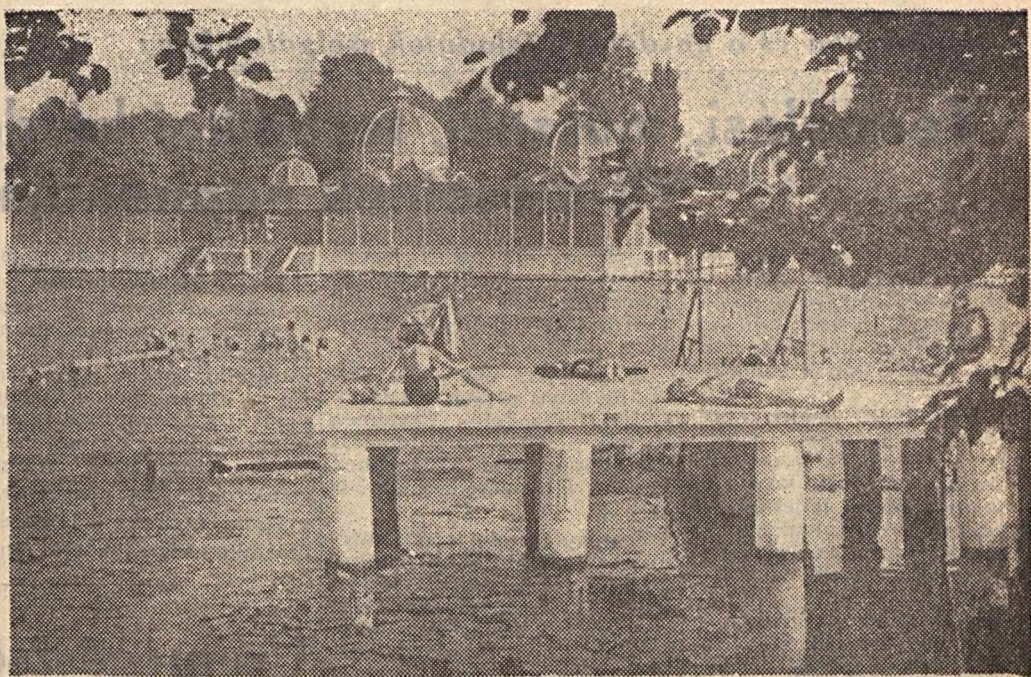
Kiskuti elvtárs ezt követően kifejtette, hogy a vita tartalmassága és szíveskedésére tükrözi a párt- és műszaki vezetők növekvő felelősségérzetét a dolgozók testi épiségi és életének védelmében. És ha a soron következő feladatokat is ilyen szíveskedéssel fogadják meg, illy módon törekednek a megfellelhető hiányosságok megszüntetésére, a munka feltétlenül eredményes lesz.

A vb-ülés Koós László pbtitkár és Tárnai János öszzefoglalója után mindkét jelentést elfogadta és határozatot hozott a munka további javítására.

A KISZ VB-ülése

A KISZ trösztbizottsága június 23-án, szerdán délelőtti végrehajtó bizottsági ülésen vitatta meg a második félév üléstervének témáját. 24-én a KISZ-titkárokat tájékoztatta keretében külön autóbusszal Harkány megtekintésére viszik. 25-én, pénteken bizottsági ülésen ugyancsak a második félévi üléstervet terjesztik első napirendként.

Hévízi hangulat

A bányások körében rendkívül népszerű a hévízi strand. Sokan üdülnek a balatoni bányászüdülőknben, de a hét végén otthonról is szívesen lerándulnak Hévízre gépkocsival vagy motorkerékpárral.

A tröszt termelési eredménye 96,5 százalék

A minőségi szentermelést figyelembe véve az üzemek közötti sorrend így alakult június 19-ig:

1. Szabolcsbánya	105,3	%	2258 tonna többlet
2. Északi Üzemek	102,0	%	197 tonna többlet
3. Pécsbánya	97,9	%	583 tonna adósság
4. Vasabánya	94,6	%	1174 tonna adósság
5. Zobák-akna	93,0	%	1655 tonna adósság
6. Béta-akna	92,0	%	2167 tonna adósság
7. Kossuth-bánya	94,4	%	3624 tonna adósság

A pécsi tanbánya 92,0 (80 tonna adósság), a komlói pedig 66,6 százaléknál tart (398 tonna adósság).

Június 19-ig a tröszt 96,5 százalékot mondhat magának. Az adósság tovább nőtt: 8473 tonna. A minőségi mutató 96,7 (a lemaradás 7226 tonna), a szenesmeddő mutatója pedig 95,1 százalék (1217 tonna hátrány).

Az üzemek közötti termelési versenyben ezúttal is Szabolcsbánya vezet. Immár másfél hónapon keresztül a legjobb eredménnyel dicsekedhet, több mint 2200 tonna többlettel zárta időarányos tervét. Az Északi Üzemek tovább javították az eddigi mérleget, s 197 tonna többlet-

Az árvízkarosultak megsegítésére

Ujhegy üzem gépészeti részlegében a főműhely és az öntödö dolgozói — mintegy százan — a szocialista brigádok kezdeményezésére szombaton a kora reggeli órákban röpgyűlést tartottak, amelyen az árvízkarosultak megsegítéséről tárgyaltak. Egységiesen felajánlották, hogy július hónapban egy műszaknak megfelelő berület — közel kétezer egység forintot — ajánlanak az árvízkarosultak megsegítésére.

E részlegen belül Németh László szocialista brigádjának felajánlást tett ez alkalommal, hogy a tiztagú brigád az árvíz elvonulása után három műszak társadalmi munkát végez a helyszínen az árvíz-sújtotta lakosság támogatására.

VIT-hónap kezdődött III-as aknán

Kossuth-bánya III-as üzeménél dolgozik Buncsek János 60 fős frontfejtési csapata. A kollektíva elhatározta, hogy a IX. Világifjúsági Találkozó tiszteletére június 15-től július 15-ig VIT-hónapot tart. Vállalták, hogy ez idő alatt mennyiségi tervüket 110 százalékra teljesítik, egyúttal versenyre hívták Kalcus József frontfejtési csapatát.

A Kalcus-csapat a kihívást elfogadta. Ennél a 200 fős csapatnál igen jó a kollektív szellem és kiváló munkát végeznek. Az első negyedében például Kossuth-bányai szinten megszerezték az első helyet. Most hasonló eredményt szeretnének elérni. Kalcus József csapata egyébként a VIT tiszteletére versenyre hívta ki a tröszt összes frontfejtési csapatát.

Félreállított szenesvagonok

(Tudósítónktól):

A pécsújhgyi új ciklonmosó a próbaüzemelés befejezéséhez közeledik, ezen a héten megkezdődnek a garanciális kísérletek. Ez a beruházás 120 millió forintba került és népgazdasági szempontból igen jelentős, mert az eddig 18,5 százalékos hamutartalmú koksizható szén helyett az új berendezéssel 12 százalékos alatti hamutartalmú szén tudunk előkészíteni és így Dunaujvárosba küldeni. Ez azt jelenti, hogy míg eddig két lépcsőben értük el a 12 százalékos alatti hamutartalmat, ezután már az újhegyi szénmosóból közvetlenül tudunk 12 százalékos alatti hamutartalmú kokszzszenet Dunaujvárosba küldeni.

Népgazdasági szempontból néve így az eddigi jelentős mennyiségű meddő fuvar-költsége, a felszabaduló kocsi-park, az ott jelentkező osztályozási költség, stb., mint megtakarítás jelentkezik. Ha üzemi szemszögből nézzük a Mecseki Szenttröszt egy korszerűen felszerelt, tiszta és munkásvédelmi, valamint üzemviteli szempontból is biztonságosabb, nem utolsó sorban szemre is tetszősebb üzemrészszagadagot.

Ebben az új üzemrészben dolgozóink szívesen tanulják az új technológiát, szeretik és hamar megszerzték az új munkahelyet és a jövőre néve is úgy érezzük, hogy ezen a téren nem lesz baj. Az új berendezés nemcsak minőségi javulást eredményez, de mennyiségileg is több nyersszénre képes feldolgozni, mint a régi berendezés. A probléma azonban nem itt jelenkezik, hanem a bányakerületekből talból érkező szén ültetésével van a legnagyobb probléma.

A Pécsbánya és Vasas kerületekből érkező szénket 100x100 milliméteres rácson kell átüríteni a széntároló bunkerekbe. Az eddigi állapotok azt mutatják, hogy az említett kerületek nem a kellő gondtal törnek és válogatják a leküldésre kerülő nyersszénre, melyből kifolyólag hátráltatják az ömlesztés munkáját és igen sok munkakiésést okoznak.

Tudomásunk szerint Pécsbányán válogató- és törőberendezés van, mellyel azonban nem sokat törődnek. Rendszeresen karbantartása

következtében nagymennyiségű durvameddő és követ küldenek le az újhegyi szénomlész-tőbe. Az itt dolgozóknak „őskori módszerekkel” kell a 100x100 mm-es rácson átkalálnia a szénre, hogy a szén kiválóatni. Ez kénytelenül a szénmosó folyamatot ellátását és nagymértékben nehezíti az ott dolgozók amúgy is fárasztós munkáját.

Pedig a pécsbányai gazdasági vezető elvtársak ismerik ezt a problémát, hiszen nem egyszer személyesen győződtek meg erről. Úgy érezzük, hogy a személyes tapasztalatok sem győzték meg őket arról, hogy az úgy érdekelben az eddiginél többet kell tenni.

Nem tudjuk elképzelni, hogy a többszörösen élüzem címet nyert pécsbányai üzem ne lenne arra képes, hogy a válogató- és törőberendezést rendszeresen karbantartsa és üzemeltesse.

Nem sokkal jobb a helyzet a vasasi szén-nel sem. Szintén sok probléma van a szén nagyságával, a leküldött kövekkel, de még nagyobb baj van a leküldött szén minőségével. Előfordult olyan eset, hogy négy talból szénnek nevezett „valamit” félre kellett tenni és trösztj utasításra a tervükből levonni. Persze eddig is sokkal több szenesvagont lehetett volna ezen a címen félreállítani. Itt még az is nehezíti az ürítési munkákat, hogy egy-egy kiadós záporos után valóságos sarat küldenek az újhegyi szénmosóba.

Reméljük, és bízunk benne, hogy pártunk december 10-i határozatát, mely a minőség javítását főfeladatként jelölte meg az 1965-ös évben, az említett két kerületben a vezető elvtársak is elolvasták. Bizunk abban, hogy ha az első félévben nem is, de legalább a második félévben a parthatározat szellemében igyekeznek tevékenykedni.

Ismerjük a kerületekben jelentkező nehézségeket, mégis az a véleményünk, hogy sokat tudnának segíteni az Ujhegyen jelentkező ömlesztési problémákon, ha a december 10-i parthatározatot és a trösztj utasításokat is betartanák.

A pártmunka és a gazdasági feladatok szolgálatában:

Termelési, műszaki, technikai kérdések a párt VB-üléseinek napirendjén

A múlt héten két nagyfontosságú tanácskozási allitottak a pártbizottságok és a gazdasági vezetők a szentermelés-összefüggő gazdasági kérdések megoldásának szolgálá-

Június 15-én, kedden rendkívüli v. b. ülésen vitatta meg a tröszt pártvégrehajtó bizottsága az éves terv időerőny részenek teljesítésével kapcsolatos tennivalókat s azon résztvettek az üzemvezetők és az üzemek párttitkárai is.

Június 18-án, pénteken a tröszt pártbizottságának végrehajtó bizottsága és a szakszervezeti intézőbizottság együttes ülést tartott ugyanabban az ügyben, a pártmunkák és a szakszervezeti aktivitások oldaláról világítva meg a tennivalókat.

A keddi VB-ülésen megjelent és felszólalt Jambrik Károly elvtárs, a nehézipari minisztérium pártbizottságának képviselője. Ott volt Papp János elvtárs, a Baranya megyei pártbizottság titkára is, aki ugyancsak részt vett a vitában.

Különösen a műszaki középkerékek fontos szerepét domborította ki ez a VB-ülés, amelyen a hozzászólók, miközben a technikai és műszaki kérdésekről szóltak, az emberek magatartásának, segítő készségének igénybevétele is felhívták a figyelmet.

Piegl János, Gyorsok István, Vándor Ferenc, Rocskár Balint, Győző Jenő elvtársak egyaránt rámutattak, hogy a műszaki középkerékek tájékoztatására, szakmai továbbképzésükre és napi munkájukra is nagyobb energiát kell fordítani a pártszervezeteknek a jövőben. Ez fontos ahhoz, hogy a termelői munka eredménye megjavuljon és hogy a nagy lemaradásunkat pótolni tudjunk.

Tátrai elvtárs, István-akna üzemvezetője a tartalék képzés fontosságára mutatott rá, de azt is kiemelte, hogy annak az előfeltételeit is meg kell előbb teremteni. Fontosnak tartja, hogy a feltárási, előváltási munka nagyobb ütemű legyen. Ugyanakkor a kárpótlással való ellátást is sürgette és hangsúlyozta, hogy

a 140 és 160 méter hosszú frontokon olyan szállító berendezésre van szükség, ami könnyen áttelepíthető és könnyen javítható.

A geológiai éberségre Kirsching János pécsbányai üzemvezető hívta fel a figyelmet, tekintve, hogy a külső időjárás kedvezőtlen volta a bányabeli metán felszaporodásának is kedvez.

Pozsgay Károly trösztfőmérnök az igazgatóság által elhatározott intézkedéseket ismertette és a munkaszervezési kérdésekkel kapcsolatos kéréseit mondta el. Felsorolta, melyik bányauzemben milyen geológiai, termelési, gépészeti és gépköszörmű problémák vannak, illetve voltak a közeljövőben. Jambrik Károly elvtárs a december 10-i párt-határozattal kapcsolatban mondotta el a gazdaságosság, a létszámgazdálkodás gondjait és a lemaradás pótlásának sürgősségét hangsúlyozta. Patáki Mihály elvtárs arról szövelt, hogy sokkal jobb, ha az üzemvezetők és a termelésben közvetlenül résztvevő dolgozók optimisták, mint ha csak a trösztigazgató volna az — ezért most inkább pesszimista lesz egy kicsit. Kérte az üzemvezetőket, szervezzék meg úgy a munkát, hogy bebizonyosodjék: nem volt oka az igazgatónak a pesszimizmusra. A fejtonyárral kapcsolatos vitában közölte:

Lehetőséget ad arra minden üzemnek, hogy saját keretelben gyártsa le a szükséges fejtonyársakat, mert a központi anyagbeszerző szervezet irányú tevékenysége teljesen eredménytelen volt eddig.

Márpedig fejtonyársra mindenképpen szükség van a munkához.

A június 18-án tartott VB-ülésen Pozsgay Károly trösztfőmérnök adott tájékoztató jelentést az 1965-ös év termelési tapasztalatairól és a további feladatokról. A vitában felszólalt Bogár József, a megyei pártbizottság tagja, az SZMT vezető titkára.

A VB-ülés végül kimondta: minden VB-tagnak kötelessége a maga területén pártmegbízatást a termelői munka eredményeinek fokozására felhasználni és segíteni abban, hogy

a lemaradást gyorsan pótolni tudják a bányauzemek.

Bogár elvtárs arról beszélt, hogy még a geológiai és más természeti viszonyokat is befolyásolni tudjuk, káros hatását az időjárásnak, a földmozgásnak, a bányatüzeknek enyhíteni tudjuk, ha az emberekkel megértetjük nehézségeink okát. Ha nem csak a műszaki és technikai intézkedéseinket készítjük elő alapo-

san, hanem az embereket is akik azokat végrehajtják, gyorsabban érünk el nagyobb eredményeket, bármilyen nagyok is legyenek a veszteségek — mondotta felszólalásában.

Pozsgay Károly trösztfőmérnök végül a pártszervezetek, a szakszervezeti bizottságok és a KISZ-szervezetek segítségét kérte ahhoz, hogy az éves terv első felére kitűzött feladatokat teljesíteni tudjuk.

Üzemegészségügyi bizottságot alakítottak

Szakszervezeti gyűlés volt a III-as üzemenél

Kossuth-bánya III-as üzemenél 18-án szakszervezeti taggyűlést tartottak. Németh Ferenc szb-titkár a legutóbbi vezetőségválasztó taggyűlésen felvetett problémák elintézéséről tájékoztatta a tagságot. Elmondotta, hogy többek kérésére üzemegészségügyi bizottságot hoztak létre, amely már meg is kezdte a munkáját. Az ellenőrzések során észlelteket jegyzőkönyvbe vették, a hibák kijavításáról gondoskodtak.

A legutóbbi gyűlésen többen felvetették, hogy nem kielégítő a munkásszállítás. Ezzel kapcsolatban a szakszervezeti bizottság — az üzemvezetőséggel közösen — felvette a kapcsolatot az AKÖV-vel és a tröszt szállítási osztályának vezetőjével. Néhány területen már történt változás, azonban véglegesen még nem oldódott meg a probléma.

Németh elvtárs szövelt arról is, hogy ne III-as üzem le-

gyen az, amelyik a legtöbb sérülést „adja”. Kérte, hogy a dolgozók lelkiismeretesebben végezzék munkájukat. Felhívta a figyelmet a baleset-ellenőrzés rendszeres megtartásának szükségességére s kifejtette, hogy az előadásokon konkrét, az üzemből vett példákat kell elmondani okulásul. Meg kell oldani a munkásvédelmi örök oktatását is.

Szakmai továbbképzés a Villamos Üzemenél

Fejlődő országunk minden iparágára jólképzett szakmunkásokat igényel. Így van ez a bányaiparban is. E szükség-szerűség jegyében zajlott le a Villamos Üzem szászvári részlegénél az önálló villanyszerelői tanfolyam.

A hallgatók a felkészültségükön túl a napokban tettek bizonyosságot a bányahatóság képviselői előtt. Az elért eredmény kiemelkedően magas, hiszen az osztályilag 3,8 volt.

A tanfolyam anyaga a következő volt: az elektrotechnika alapfogalmai, erős és gyengeáramú szerelés a külszínen és a bányában, valamint az OBF utasítások.

A tanfolyam résztvevői közül dicsőrele érdemel Dicső

Lacika hiába vár...

A fiatalasszony szomorú. Néha a sírás fojtogatja. Szeme beesett, arca pergamenszerű. Azért jött, hogy egy köszönetnyilvánítást tétessen közzé. Elmondom, hogy mi történt — sajnos — nem foglalkozhatunk. Végighallgat, aztán megkönnyebbülésképpen beszélni kezd. Először akadózva, nehezen jönnek a szavak.

— Az én férjem volt Jakab Frigyes, aki Béta-aknán... Balla Imrével együtt... Igen, sajnos itthagyt bennünket a két gyerekkel. Pedig hogy reménykedtünk! Egy héttig... Az orvosok is azt mondták a kórházban, hogy életben ma-

rad. Nagyon jó, nagyon rendez ember volt, megérdemelte volna.

Zsebkezőt vesz elő, megőrlülgeti a szemét.

— Ot óra hosszat volt az omlás alatt és átélte. Amikor meglátogattam a kórházban, eszméletlen volt. Nem mutatta, hogy fájdalmai vannak, szépen elbeszélgettünk. Mondta, hogy tyúkhiús-levest enne és az orvosok megengedték, hogy minden nap ebédet vihessen neki. Úgy látszott, javul az állapota. Szerdán már vacsorát is kért. Es... még aznap délután beszállították Pécsre, csütörtök reggel... szívemből-lében meghalt.

Nehéz sóhaj.

— Sajnos, a halál nem válogat. Harminckét éves volt és nagyon, nagyon rendez ember... Kilenc éve jöttünk Komlóra. Akkor házasodtunk össze. Két év múlva született a kislányunk, Marika. A kislány most két éves... Amíg élt, mindent előteremtett nekünk: lakást, bútort, mindent. Most terveztük, hogy autót veszünk... és nem sikerült.

Kérdelem, mit szándékozik tenni ezután?

— Ittmaradok Komlón és nevelem a gyerekeimet. Nem, ezt a várost semmiképpen sem tudnám itthagyni. Ide köt a kilenc év minden emléke és a sok kedves ember együttléte, barátsága. Az üzemvezetésnek is köszönettel és hálaival tartozom, mert igazán emberségesen és gyorsan elintézték mindent nekem... A temetésen ott volt az egész utca, a lépcsőházelk még koszorút is vettek...

És a gyerekek?

— Marika azt mondja: „Tudom, mi történt apuval, de nem mondom, mert akkor te mindig sírsz, anyukám”...

Megtörli a szemét.

— Lacika még nagyon kicsi ahhoz, hogy megértse a helyzetet. Állandóan várja haza az apját, naponta többször is elindul elé...

Özvegy Jakab Frigyesné törekeny, de erős asszony. Tudja, ami történt, merő véletlen volt. S bizva az emberekben, a társadalom segítségével, bátran vállalja sorsát.

Téczy Vilmos

B. J.

II.

A katolikus körtagságtól a forradalomig

A pécsvidéki bányászok, akik a vörös hadseregben szolgáltak, az összeomláskor teljes fegyverzetrel jöttek át a demarkációs vonalon és átadták fegyvereiket a megszálló hatóságoknak, nehogy Horthy hadserege felhasználhassa ellenük. A szerbek teljes sérthetlenséget ígérték, ha felveszik rögön a munkát. Keltett a szén nagyon. A megszálló hatalom imperializmusa is a dolgozók vérértékéből táplálkozott. Egyelőre nem számít, hogy kik termelik a szenet, csak járjon már. A hosszútávú és a többi bányászatek mégis föllelépethetnek egy kicsit. Lovették a terhet a vállukról a hazatért férfiak.

A megszállás időszakát, mely 1921 augusztus 21-én ért véget, nézetem szerint a bányászok részére biztosított szabaddal mozgás jellemezte. Persze voltak itt is kritikus pillanatok, ha nem ment jól a termelés. Emlékszem, amikor a vasas aknaház és iroda közötti téren felsorakoztattak kb. 20 bányász-bizalmi, azzal a fenyegetéssel, hogy megütik őket, ha nem hagyják abba az amerikaiást. Szerencse, hogy ez csak fenyegetés maradt. Ugyanakkor későbbi időpontban elnézték a bányászok tömeges felvonulását, véleményem nyilvánítását.

Ebben az időben többször is megjelentek a bányászok Pécs utcáin, hogy tüntessenek Horthy bándáinak garázdálkodása ellen. Ezeken a felvonulásokon én is résztvettem. Nagy lelkesedéssel álltam mi is ifjúmunkások a sorba és gyalogoltunk Vasasról — a többi

bányatelep dolgozóhoz csatlakozva — Pécsre a Majláth, vagy a Széchenyi térre, ahol rendszerint nagygyűléssel zárta találkozásunkat a város dolgozóival és ahol szabadon nyilvánítottuk véleményünket a cselédnyúzók nagyságáról, papokról, urakról és egyéb munkásnyúzókrol.

Különösen nagy tömegeket mozgatókat meg mindenkori a május 1-i ünnepi felvonulás. 15—20 ezres tömeg szorongott ilyenkor a Széchenyi, vagy Majláth téren. Még most is érzem azt a felemelő érzést, amikor végignéztünk rendezett sorainkon, élen a bányász zene-karral, „A proletár áldozata vér, rúgják hogyha enni kér” kezdetű induló ütemére. A városiak tiszteltteljes félelemmel néztek a bányászokra, akiknek harcokészége köztismerket volt mindenkori. Ezt az érzést azóta csak a felszabadulás utáni időszakban éreztem a bányásznapra, vagy május 1-i felvonulások alkalmával új munkahelyemen, Komlón.

Ilyen és ehhez hasonló körülmények között érkezett el 1921 augusztus 21-e. A nagy-antant jóvoltából Horthy véreskezű hóhérai megkapták az engedélyt, hogy a szerbek által megszállva tartott délbaranyai terület nagy részét visszacsatolják Magyarországra területéhez. Hiába volt a pécsvidéki ipari munkásság tiltakozása Horthy munkásnyúzói rendszerének kiterjesztése ellen, hiába kiáltotta ki az egy héttel előbb lezajlott izzó hangulatú gyűlés 25 ezer résztvevője a Baranya—Bajai Szerb

—Magyar Köztársaságot, Horthy hadserege bevonult a „bűnös” város falai közé, hogy folytatssa ezen az aránylag békés szigeten is a Mecsek tölso oldalán megkezdett munkásnyúzók rémuralmát.

Több mint 2000 család választotta bevonulásuk előtt az emigráció keserves bizonytalanságát. A pécsi bányászok pedig csak fokozatosan lendülhettek neki a harcnak, mely ezt a rendszert egyszer bizonyára elsőpri és meghozza az igazi szabadságot. Ennek a harcnak voltak buktatói és áldozatai is, melyek néha visszavetették a harc lendületét, csökkentették az iramot, de meg nem tudták állítani. Voltak, akik gyengék voltak, ezek kiálltak a sorból, aztán voltak közöttük árulók is, akik a legtöbb bajt okozták, mert ezek által sokan kerültek még nagyobb bajba. Ezt is kihever-ték, hogy utána még szívósab-ban küzdenek a nagy célért, a szocializmus megteremtéséért.

1923 májusában, alig két évvel Horthyék bevonulása után már sztrájkolni mertek a megfélemlített bányászok. Körülbelül ebben a tájban volt — meséli Lovass János Ormándi u. 78. sz. alatt lakó 72 éves nyugdíjas bányász — hogy akkoriban sűrűn előfordult, hogy a csendőrök ott várták a fürdő előtt a bányából kiszállt dolgozókat és vitték őket ismeretlen helyre anélkül, hogy közölték volna, miért, hova, mennyi időre viszik el őket?

Ó is belesett egyszer-kétszer ebbe a helyzetbe. Egy ízben társaival Mátyás Marcell, Radó Boldizsár, Schiffler Antal vajúrral és Ellinsfeld Ferenc asztalossal, már kb. egy héttig voltak a megyeházán bezárva. A családjuk kétségbe volt esve, mert hiába keresték őket mindenfelé, senki nem tudta, vagy nem mondta meg nekik, hova vitték őket. Annak idején mindannyian vöröskatonák voltak, joggal aggodták értük. Na, de megmenekültek innen is. Megvolt ezeknek az elhurcolásoknak a tragikum, de akadt néha derős perc is. Minden volt közöttük olyanok, akik némi humorérzékkel megáldva, pillanatokra feledezték velük keserű helyzetüket. Ebben az esetben is már egy hete szünetelt ebben a latin-naszagú veremben. Egyikük (nem akarom névről megnevezni), ki éppen az ajtó mögött elhelyezett latinán trónolt, odaszólt nekik, hogy „Éj, gyerekek, ha most éppen beszolna a börtönör az ajtón, hogy mehetünk haza, még a nadrágot sem gombolnám föl, úgy iszolnék!” Erre ki-tört a nevetés. Hallgassunk csak... zörög a kulcs az ajtóban, megjelenik az őrdög, akit emlegetnek: a börtönör nagy hangerővel beszél, hogy „na, cslibész társaság, mehet-hetek haza! Remélem, nem egy-hamar találkoznunk! Az őrnem tudta mire vélni a szavai után kibőre még hangosabb nevetést.

Ferenc, Bóvári Ferenc és Teimel Antal, hiszen mind-három kiváló eredménnyel vizsgázott.

Meg kell emlékezni Fledrich Béla elvtársról is, aki a tanfolyam vezetője volt, s aki minden igyekezetével azon fáradozott, hogy a hallgatók lényegesen gyarapítsák szakmai tudásukat. A tanfolyam elvégzése egyébként anyagilag is érdekelté tette a dolgozókat, hiszen a tanulmányi eredménytől függően a vizsgázók béremelést kapnak. Most már csak rajtuk múlik, hogy a tanultakat hogyan hasznosítják a gyakorlati munkában.

szik. Ezek: Bíró Mihály, Havas (Hamberger) János, Arnold Fülöp, Majoros, (Müller) József és Héhn Móric.

A propaganda-anyagot Komlón keresztül Taksonyi nevű kőbányász juttatta el Bóza István kezéhez, akinek a pincéjénél jöttek össze Időnként a sejt tagjal. Mikor lekapcsolták és ott mindjárt kezelesbe is vették a szadista hóhérok, mindegyikük megkapta a kiszabott adagot, a 25 botütést. Mikor bevitték egyenként a vallató szobába, ahol nem volt más, csak egy pircs és egy hosszú néglvábú pad, először is levetették velük a bakancsot és leültették a padra mind. Ekkor mellélt az egyik pircs és mézes-máz-zas hangon megkérdezte, hogy na, mi is történt ott a Zengő oldalon? A válasz persze az volt, hogy nem tud semmiről. Erre aztán megkérte, hogy helyezze magát kényelembe úgy mint ő, lovaglólócska. Mikor aztán a megvallott ember fölemelte a lábát, kapott egy hatalmas mellbevágást, amelytől hátravágódva keze-lába a levegőbe repült. A lábát a szemből kapta el és villámgyorsan leszállta a padhoz, a kezét pedig hátul-ról két markos legény szorí-totta le a pad alá. Összekötöz-ték és kezdődhetett a tortúra. Előkerült a gumbot és nemsokára dagadtra verték áldo-zatuk talpát.

(Folytatása következik.)

Mátyás Mihály

ÖREGEK NAPJA

A szakszervezeti aktívák továbbképzéséről

A Társadalombiztosítási Tanács üdülési albizottságának feladatai

Komlón több városnegyedben tartották megemlékezőt az öregek napja alkalmából. Tegnap a városi tanács nagytermében a belvárosi nőtanács és a Hazafias Népfőrdő belvárosi szervezete hívta össze a nagymamákat és a nagypapákat. Ezt megelőzően a Vöröskereszt kökönyösi és dávidföldi szervezete látta vendégül az idős embereket. A kökönyös keleti részen tartott ünnepségről özv. **Reinstein Ignác** névelben számolt be, míg a dávidföldi ünnepség eseményeit egyik munkatársunk tudósította.

„Az idős emberek nevében ezúton köszönöm meg azt a kedves fogadtatást, amelyben részesítettek bennünket a Vöröskereszt képviselői — írja levelében Reinstein Ignác. — Terített asztal fogadott bennünket, a kedves szavakkal köszönték meg munkásságunkat, s népi táncal, szavalattal, zenével tették ünnepélyesebbé a napot. Mindannyian örömmel vettük a megemlékezést. Mégis úgy érezzük, hogy hiányzik valami. Azt szeretnénk, ha évente nemcsak egyszer jöhessenek össze. Miért ne lehetne nekünk is egy klubunk, ahol gyakrabban találkozhatnánk? Nekünk már nincs jövőnk, nekünk csak múltunk van. Kérem, gondoljanak az öregekre is. Ha valaki számunkra szervezne egy-egy kirándulást Harkányba, Hertelendre, vagy más rendezvényeket tartanának, örömmel vennénk.”

Kökönyös-nyugat lakói és Dávidföldi idős emberei a dávidföldi iskolában adtak egymásnak találkozózt — a Vöröskereszt meghívására. Nem kevesebb, mint százötvenen ülték körül a terített asztalt. A régi kökönyösi könyvtári helyiség már kicsinek bizonyult. Rangot szerzett az eddigi öregek napja, s a mostani rendezvényen már a dávidföldi iskola nagy előcsarnoka is megtelt. Az intézet mindenesetre kitétt magáért: nemcsak, hogy jó házigazda módjára helyet adott, de szép kis kerek műsorról emelte a nap jelentőségét.

Göncz Jánosné tanár üdvözölte a résztvevőket.

— Ünnepejükhöz azokat, akiknek már kiesett kezükből a munka — mondotta bevezetőül, majd így folytatta: — Ünnepejükhöz azokat az édesapákat, akik az új nemzedéknek átadták a szerszámot, s köszöntjük azokat a fehérhajú edesanyákat, akik életet adtak nekünk. Ha az élet sodrában néha a megbántás jut osztályrészül, ne vegyék ezt rossznéven, hiszen mégis a szeretetből jut több. A mi kis ünnepségünk is ezt célozza: érezzék magukat jól.

A krónikás csak azt jegyezte fel, hogy a nagyszülők igazán jól érezték magukat. Az iskola tanulói adták a műsort Göncz Jánosné vezetésével, az Ambach-zenekar pedig a hangulat fokozásáról gondoskodott. Az ünnepek sokáig együtt maradtak, s jó hangulatban egy-egy tánc mellett eleventtették fel a régi emlékeket. Özv. Bezzeg Péterné, mint a résztvevők legidősebb tagja (88 éves) külön virágcsokrot kapott. Külön köszöntötték a 40 évig Istvánaknál dolgozó Kovács János nyugdíjas bányászt is, aki Boztor Ferencnével együtt fejezte ki köszönetét a megemlékezésért.

A szakszervezetek feladatainak ellátásáról mind nagyobb mértékben gondoskodnak a különböző munkaterületekre megválasztott társadalmi aktívák. Eppen ezért fontos, hogy feladataikat, a munkájukra vonatkozó előírásokat, rendeleteket jól ismerjék. Szükséges, hogy a szakszervezeti bizottságok válasszák tagjait és aktivistáit tanfolyamokon készítik fel tenni valóikait. Addig is, amíg ez megtörténik, közöljük — a Szakszervezetek Országos Tanácsa által kiadott füzetek alapján — az egyes albizottság feladatainak rövid összefoglalását.

A szakszervezeti kedvezményes üdültetés célja elsősorban az, hogy a vállalatok és intézmények dolgozói évi fizetett szabadságuk alatt kényelmes, kulturált üdülőkben pihenjenek ki magukat és új erőt gyűjtve vegyék ki részüket hazánk építéséből.

A szakszervezeti kedvezményes üdülésben részt vehet az a dolgozó, aki munkáját kiemelkedően végzi el, aki megtartja a szocialista munkaerő-kölcse szabályait, magatartása példamutató, aki a szakszervezetnek legalább egy éve tagja és tagdíjhátraléka nincs, aki a tagsági díjat az alapszabályzatban meghatározott elvek alapján fizeti, aki folyamatosan munkaviszonyban rendelkezik, aki ellen bünyvdi eljárás nincs folyamatban, aki orvosi szempontból egészséges, fertőző, vagy másokra kellenetlen hatást gyakorló betegségben nem szenved, nincs táp pénzes állományban; továbbá az, aki önmagát el tudja látni

és külön gondozót vagy kísérőt nem igényel, az a nyugdíjas, aki szakszervezeti tagságát fenntartja.

Szanatóriumi beutalásban nem részesülhetnek azok a dolgozók, akik a szakszervezet által szervezett egyéb üdültetésre sem jogosultak. Üdülőszanatóriumba nyugdíjasok, munkaviszonyban nem álló házastársak ugyancsak nem utalhatók be. Az üdülőszanatóriumi beutalás az évi fizetett szabadság terhére történik, a beutaláshoz szükséges szabadsághoz minimálisan 12 nap. Amennyiben a dolgozó évi szabadságideje kevesebb, mint 12 nap, üdülőszanatóriumi beutalásban nem részesülhet.

Üdülőszanatóriumi gyógykezelésre a szakszervezeti bizottság és az üzemorvos együtt teszen javaslatot a dolgozóra. Azokon a helyeken, ahol nincs üzemorvos, az orvosi javaslat kiállítására a területileg illetékes rendelőintézet jogosult. Ez azonban kizárólag a szakszervezeti bizottság kérésére történhet.

Családos üdültetés

Ide csak azok a szülők utalhatók be — kizárólag saját gyermekeikkel —, akik mindkét munkaviszonyban állnak és szakszervezeti tagok. Családos üdültetésben 3—14 éves korú gyermekek vehetnek részt.

Gyermeküdültetés

A kedvezményes nyári üdültetés célja, hogy az egészséges gyermekek üdülésük alatt kipihenjék a tanév fátadalmait és felfrissülve, élményekkel gazdagodva térjenek haza. Beutalásban részesülhetnek a I—VIII. általános iskolás gyermekek, akik még nem töltötték be a 15. életévüket és akiknek legalább egyik szülőjük szakszervezeti kedvezményes üdültetésre jogosult. A beutalás a szakszervezeti bizottság útján történik.

Házaspárok együttes beutalása

Amennyiben mindkét házaspár jogosult kedvezményes üdülésre és a házastársak egyike más vállalatnál dolgozik, a vállalatától kapott cse-rejegy ellenében adható ki számára beutaló-jegy. Házaspárok részére kétágyas elhelyezést csak akkor biztosíthatnak az üdülőkben, ha mindkét munkaviszonyos dolgozó kapnak olyan beutaló-jegyet, amely kétágyas szobára érvényes.

Munkaviszonyban nem álló házastárs beutalása

Munkaviszonyban nem álló házastárs kizárólag csak igényjogosult hozzátartozójával — férjével, illetve feleségével — együtt veheti igénybe a szakszervezeti vagy vállalati kedvezményes üdültetést. A munkaviszonyban nem álló házastárs beutalásához a beutalójegyen kívül 188, illetve 84 forintos családtagi kiegészítő szelvény szükséges, enélkül beutalásuk szabálytalan.

Mit kell tudnia az üdülési albizottságnak a vállalati üdülésről?

A vállalati, hivatali sajátkezelésű üdültetés a SZOT-szervezet üdültetésén túlmenően jelentős és túlnyomórészt családös jellegű. Ezekbe az üdülőkbe ugyancsak a szakszervezeti bizottságokon keresztül történik a beutalás, s ugyanazokat a szabályokat és irányelveket kell alkalmazni, amelyeket a SZOT Elnöksége a SZOT-üdültetésre előír.

A vállalati üdülők üzemeltetését a dolgozók térítési díjából, igazgatói alaplóból, nyereségreszesedésből, valamint az üdülő saját bevételeiből kell fedezni. Vállalati üdülőkben a dolgozók részéről fizetendő térítési díjakat az igazgató a szakszervezeti bizottsággal egyetértésben állapítja meg.

A beutalásoknál az alapszervezet részéről elkövetett szabálytalanságok sok bosszúságot és felesleges többletmunkát okoznak az üdülők dolgozóinak és főként a szabálytalanul beutalt dolgozóknak, akik rendszerint a legkevésbé tehetnek az elkövetett szabálytalanságokról. E gyáran előforduló szabálytalanságok megszüntetése az üdülési albizottságok elsődleges feladatainak egyike.

Német fiatalok látogatása a trösztnél

A hazánkban tartózkodó NDK-beli fiatalok az elmúlt héten megynébe látogattak. A fiatal turisták két csoportja a Mecseki Szénbányászati Trösztnél tett látogatást. Az egyik csoportot az elmúlt hét keddjén István-aknán látták vendégül, majd a külszíni üzemrészt tekintették meg. Pénteken a KISZ trösztbizottsága és a mezési Munkás-szálló Önkormányzati Bizottsága rendezésében a délutáni órákban találkoztak a bányász ifjak a német vendégekkel. Az FDJ turista csoportjának tagjai nagy elismeréssel nyilatkoztak a korszerű munkásszállóról, majd szívélyes beszélgetésben tájékoztatták egymást életükről. A vendégek tisztelték este a szálló öntevékeny művészeti csoportjait adtak műsort.

A HÉT kérdései

MI LEGYEN

A GYEREKEKKEL?

Evente visszatérő probléma Komlón — s bizonyára nemcsak ott — hogy a nyári hónapokban — hosszabb-rövidebb ideig — bezárnak a bölcsődék, óvodák tatarozás miatt. Ez a munka átlagosan két hetet vesz igénybe, nem ritka azonban a három hét négyheti szünet sem. Több olvasónk most azzal a kérdéssel fordult hozzánk:

mi történne, ha ilyen esetben a másik bölcsőde vagy óvoda venné át a gyerekeket?

A kérdés valóban jogos, s szerintünk ennek nem is lenne akadály, ha jobban megszerveznék a munkát. Azt meg értjük, hogy az említett intézmények takarítására, rendezésére szükség van, de azt is meg kell érteni, hogy ilyen hosszú időre senki sem tudja elhelyezni a gyermekeit. Megoldásként mutatkozna, ha a szülők erre az időre szabadságot vennének ki, azonban mindenütt ez sem lehetséges: vagy mert nincs már szabadságuk, (vagy nincs anyé), vagy pedig az üzem érdeke ezt nem teszi lehetővé. A leg-egészségesebb az lenne, ha a tatarozásokat folyamatosan végeznék, s valamelyik másik óvodában, bölcsődemben helyettesítik el a gyermekeket. Ugy véljük, a nyári hónapokban, amikor a kicsinyek az idő legnagyobb részét ugyanis a szabadban töltik, ennek nem lehet elháríthatatlan akadály.

SZAVATOSSÁGI IDŐ

A múlt héten jelent meg az élelmezésügyi miniszter rendelete a szavatossági idők feltüntetéséről. Ennek értelmében július 1-től a csomagolt élelmiszerek és italok burkolatán fel kell tüntetni a szavatossági időt. Eddig lényegében szokásokon alapuló gyakorlat volt ez; a rendelet most kötelezővé teszi a szavatossági idő feltüntetését, s rendezi a sok panaszra okot adó problémát.

A rendellel kapcsolatban tájékoztatást kértünk a Baranya megyei Élelmiszerkereskedelmi Vállalattól. Az értékesítési osztály helyettes vezetője elmondta, hogy több intézkedést foganatosítanak. Az egyik az, hogy már a közeli napokban ellenőrzik a szavatosság lejártát, s július 1-től a szavatosságon túli árucikkeket kironják a forgalomból. A pörköltkávéra vonatkozóan szélesítik azt a gyakorlatot, mely szerint a boltok közvetlenül Budapestről — posta útján — kapják az árut. Az egyéb árucikre vonatkozóan tárgyalásokat folytatnak a gyártó, illetve nagykereskedelmi vállalatokkal, hogy a szállítást gyorsabb és zavarlatlanabb legyen.

Egy évi szabadságvesztésre ítélték a zsebrádiótolvajt

Többszörösen elítelt vádlott állt a napokban a Komló városi bíróság előtt. Az 1933. évi születésű László Ferenc (Polány, Táncsics M. u. 97. szám alatti lakos) visszaesőként házközösségekben élő személy sérelmére (hamis kulccsal való felnyitás útján) elkövetett lopásban mondták ki bűnösnek. Ezért a városi bíróság — jogerősen — egy évi szabadságvesztésre, mint főbüntetésre ítélte és egy évre a közügyek gyakorlásától eltiltotta.

A vádlott 1961. nyarán szabadult a börtönből. — két büntetését kiöltve. Különböző vállalatokhoz szerződött, majd 1964. novemberében a tröszt zobáki üzemében csillésként alkalmazták — lehetőséget adva, hogy ellundjon a becsültes úton. Még az Ujszállóra is felvettek. Egy darabig jól dolgozott, ezt mutatja a 2100 forintos keresete is. Ez év árciusában azonban leszűrte, s melittől a szállóról eltávolított volna, saját kulcsa-

val kinyitotta lakótársa szerényét és onnan ellopta az 500 forint értékű Tünde típusú zsebrádiót. Még aznap eladta Pécsen 100 forintért. A rendőrség hamarosan keze-rekerítette, s a rádió vissza-került gazdájaához. László Ferenc a cselekmény elkövetését beismerte. Védkezésül előadta, hogy nem volt pénze, s ezért tulajdonította el a rádiót. A bíróság nem fogadta el ezt az érvelést s minthogy visszaesőként követte el bűncselekményét, a szabadságvesztés büntetés függesztését nem alkalmazták. A bíróság enyhítőként értékelte a vádlott megbánást tanúsító magatartását, s a büntetés kiszabásánál figyelembe vette az alacsony kárértékét, mely a vádlott felfedő jellegű vallomása alapján megterült. A feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből az elzárták ki, mert korábban több ízben elítéltek, s a büntetés kiállításától tíz év még nem távolított el.

RÖVIDEN

JAVUL A KÖZVILÁGÍTÁS

Június végéig fejezik be Kökönyösben a négy trafó építését a DEDÁSZ szakemberei. A kétmillió forintos munka eredményeként jelentős javulás várható a városnegyed lakás- és közvilágításában.

A REKLAMÁCIÓ EREDMÉNYE

A 23-as játéknapon egy komló fogadó 3-as találatot reklamált. Szelvény száma azonban a hivatalos összesítésben nem szerepelt. Pécsre küldték a kérdéses lottószelvényt. Kiderült, hogy a tulajdonos a saját szelvényre nem azonos számokat írt, mint amit beküldött: a fogadó és az ellenőrző szelvények egytalálata volt. A múlt héten az OTP komló fiókjában fizették ki a szerencsés „reklamáló” nyerceményét, 43 ezer forintot.

LAKÁSSZÖVETKEZET ALAKUL

A hét végére ígérte az Építőipari Vállalat az újabb 48 lakásos épület átadását a komló Petőfi utcában. A műszaki átadásra valószínűleg még ebben a hónapban sor kerül. Az épületben egyébként szövetkezet alakítanak, melynek tagjai máris megkezdték a 19—20 ezer forintos befizetését. Ha minden tulajdonos megkötö a szerződést, illetve az OTP-nél befizeti az előleget, nyolc nappal később tartják az alakuló közgyűlést.

TÁRSASUTAZÁSOK

Az IBUSZ idei programja szerint baráti országokba 61 különféle utazást szervez. Leg-

nagyobb a választék a cseh-szlovákiai utaknál: 26 féle út közül választhatnak a turisták. Az NDK-ba 13, Lengyelországba 10, a Szovjetunióba 10, Romániába 5, Jugoszláviába 3 és Bulgáriába ugyancsak 3 utazást szerveznek. Az érdeklődők az IBUSZ helyi irodájában kapnak bővebb felvilágosítást.

LESZ

BÖVEN ÚJBURGONYA

Naponta 60—70 mázsa újburgonya érkezik a héten a MEK komló zöldség-gyümölcs boltjaiba. Ez a mal igények szerint azt jelenti, hogy végre az újburgonyából is lesz bő választék. A szakemberek (elsősorban a felvásárlók) jelzése szerint az idén nagyon kevés minőségi cseresznye lesz, nem bővelkedhetünk egyéb gyümölcsfélésegekből sem.

MEGINT

EGY SZERENCSES EMBER!

A TOTÓ—LOTTÓ komló irodájában pénteken újabb szerencsés nyertes jelentkezett. A 24. játéknapon ért el 4-es találatot. A nevét titokban tartó fogadó több mint 86 ezer 700 forintot mondhat magának. Érdekes, hogy a kisebb nyercemények is nagyobb számban — kétszer annyi, mint az utóbbi hetekben — fordultak elő a bányavárosban. A szerencse a tárgynyercemény-sorsoláson is több komló fogadónak kedvezett. Televízió, porszívó és fényképezőgépek jutott a szerencsés nyerteseknek.

Dr. Simek Árpád tanácsnagi beszámolója

Ezekben a napokban tovább folytatódik a Hazafias Népfőrdő és a tanács közös rendezvény-sorozata. Komlón a múlt héten már több helyen tartottak tanácsnagi beszámolókat, illetve békemozgalmi előadást. A két szerv közös rendezvénye jónak bizonyult. A résztvevők amellett, hogy az év első hat hónapjáról szóló tanácsnagi beszámolókat meghallgatják, az időszerű nemzetközi kérdésekről is tájékozódhatnak.

A héten a következő városnegyedekben tartanak beszámolókat: a gesztenyés munkás-

klubban kedden, vagyis ma este 6 órakor; a belvárosban (a városi tanács nagytermében) szerdán délután 6 órakor; Kökönyös-keleten (a párt szervezett helyiségében) csütörtökön délután 6 órakor; Kenderföldön (ugyancsak a párt szervezett helyiségében) pénteken 6 órakor.

A városi tanács nagytermében esedékes rendezvényen a város vezetői nevében dr. Simek Árpád vb-elnök tart tanácsnagi beszámolókat és Peti Sándor örmagy a békemozgalmi időszerű kérdéseit ismereti.

Érdekességek fürcsaságok

VILÁGI DOLGOK

A La Vie Francaise című lap, a francia üzleti körök organuma felfedezte azt az államot, ahol a pénzügyek megtervezése példaképnek tekinthető. Ez az állam a Vatikán. A Le Vie Francaise április 30-i számában megjelent jegyzet címe: „Egy állam, amely tud bánni a vagyonával”.

Már pedig a Vatikánban van mivel bánni. S noha a pápai kincsek pontosan felmérni elég nehéz lenne, mivel az erre vonatkozó adatokat mely titoktartás fedi, a francia lap mégis kiszámította, hogy csupán a Vatikán tulajdonában lévő értékpapírok összege (az ingatlanok nélkül) körülbelül 5 milliárd 600 millió dollár. Az összehasonlítást kedvőért megemlítjük, hogy Nagy-Britannia arany- és valutakészlete dollárban számítva csak felét teszik ki ennek az összegnek.

A vatikáni kincsek forrását nemcsak a hívek adományai jelentik. A Vatikánban a legnagyobb jövedelmet a vállalkozói tevékenység, az ügyes tőkebefektetés hozza. A Vatikán pénzügyeit irányító speciális pápai hivatal az egyházi pénzeket a legkülönbözőbb üzletekbe fekteti, kezdve a San Remo-i kaszinótól egészen a száz céget egyesítő IRI nagy c. aszországi monopóliumig, amelynek üzemeiben és gyáraiban körülbelül 300 000 ember dolgozik. A Vatikán nagy osztrákot kap számos nemzeti és nemzetközi monopólium és tröszt, közlekedési, turista, biztosítási társaság részvényei után is.

Amint látjuk, a vatikáni avak egyáltalán nem égi mannából élnek, hanem annál többre tartják a teljesen reális földi értékeket.

(A Novoje Vremja 22. számából).

NEGYVEN ÉVE ÉG

Negyven év óta ég a tűz egy Moszvár-környéki bányában. A tűz 1925-ben keletkezett az elhagyott tárnában és a lángok még ma sem foltolták el a föld alól vastag oszlopokban száll fel a füst.

ANEKDOTÁK

Trók egymás között. A sovány Bernard Shaw tréfálkozott a kövér Chestertonnal:

— Ha olyan kövér lennék, mint maga — mondta Shaw, — felükrésztem magamat.

Chesterton megelégedetten szemlélte saját tekintélyes pocakját:

— Ha valamikor eszembe jutna, hogy felkissm magamat, magát használnam kötélnék.

Lon Chaney filmszínész híres volt róla, hogy felismerhetetlenül el tudta magát változtatni. Nem ok nélkül nevezték az „ezerarcú embernek”.

Egy napon Harold Lloyd és Buster Keaton Hollywoodban sétáltak amikor egy nagy bogarat láttak. Buster Keaton el akarta taposni.

— Vigyázz — fogta le Harold Lloyd — hatta Lon Chaney!

PAPÍRÁGY

Egy svéd cég megkezdte a papírágyának tömeges méretű gyártását. A paplanhuzatokat többszörösen préselt cellulózból, a lepedőket és párnahuzatokat krepp-papírból készítik. A cég papírágyának az egyik gyermekkorházban próbálták ki. A főorvos igen kedvezően értékelte az újdonat. Kiemelte, hogy a csökken a fertőzés veszélyét. A jövőben a szállodákban, a halokocskában stb., ilyen ágy-neműt fognak használni. Bár a papírágy-neműt rövid használatra ajánlják, tartóssága elérheti a három hónapot is.

— A DOLGOZÓK ÁLTALANOS és középiskoláiba már megkezdődtek a jelentkezések az 1966-os oktatási évre. A felvételeket két ütemben bonyolítják le: az első szakasz június végéig tart, a második augusztus 25-től szeptember 5-ig. A felvételekkel kapcsolatban felmentő tájékoztatást jelentettek meg.

Az egészségügyi és a filozófiai előadások voltak a legnépszerűbbek

Növekedett az idegennyelv-tanfolyam hallgatóinak száma is

Az egyesítés munkáértékelésére és a jövő évi feladatok megjelölésére került sor azon a közgyűlésen, amelyet pénteken délután tartottak a TIT komlói szervezeténél. A városi pártbizottság vb-termében nemcsak a társulat tagjai adtak egymásnak találkozókat, hanem voltak társadalmi és politikai szervek vezetői, képviselői is. Kovács József, a tröszt területi főmérnöke, a TIT városi elnöke a megjelentek között üdvözölte Szilvási József pártbizottsági osztályvezetőt és Benkő Lászlót, a TIT megyei titkárát is.

A közgyűlésre frásos jelentést készített a társulat elnöksége. Az összefoglalóból megtudhattuk, hogy tartalmi gazdagodás és színvonal-emelkedés mutatkozik az előadói közösség munkájában. A korábbi években alkalmazott helyes módszereket és eszközöket (film, tárlati bemutatók, rajz és egyéb technikai felszerelés) most is rendszeresen hasznosították. Népszerűségük bizonyult az úgynevezett komplex-előadás, melynek során azonos program keretében két előadó vázolta ismereteit, illetve világította meg egy-egy témakör lényegét. Sikert arattak az olyan foglalkozások is, ahol az elméleti előadást szakmai bemutató követte.

Az 1964–65-ös népművelési évben 123 előadást tartottak. Az átlagos hallgatólétszám: 54 fő volt. Legnépszerűbbnek bizonyult az egészségügyi és a filozófiai előadás-sorozat, ahol gyakran 120–160 hallgató is megjelent. Összesen 6642 fő vett részt a TIT különböző előadásain. (Ez csak a fizetett előadói foglalkozásokra vonatkozik. A társadalmi munkában tartott előadásokon további 5–8 ezer résztvevőt számláltak.)

Túl a számszerűsége, a társulat legnagyobb eredménye az, hogy az előadás-sorozattal hozzájárult az olyan légkör kialakításához, ahol egyre inkább előtérbe kerültek mai életünk problémái. Hozzászólásában erről beszélt Szilvási elvtárs is, aki kiemelte, hogy a tudatformálás elősegítette a gazdasági munka eredményességét is. Hangsúlyozta azt is, hogy egyetlen évben sem voltak olyan aktívak az emberek, mint éppen most, a 20. évforduló idején.

Komló felnőtt lakosságának mintegy 80 százaléka tanult különböző ágon. Még eredményesebb lett volna a TIT tevékenysége, ha a különböző társadalmi és tömegszervezetekkel, üzemekkel szorosabb kapcsolatot tart. Benkő László elvtárs elismerését fejezte ki a városi szervezet eredményes munkájáért. A jövőre nézve vázolta, hogy fokozni kell a műszaki ismeretterjesztést, előtérbe kell helyezni a szocialista erkölcs (főleg a munkaerkölcs) propagandáját, s erőteljesebben kell harcolni a kispolgári nézetek (nacionalizmus, anyagiasság, pacifizmus stb.) ellen.

A vita során a szervezet 11 tagja mondta el véleményét. A hozzászólásokból kiemelték, hogy szívesen dolgoztak és vállalkoztak a további feladatokat is. Hasznos módszereket és általános érdeklő-

désre számot tartó előadás-tervezetet ismertettek. Kiemelték, hogy a TIT-rendezvények során nagy segítséget kaptak a Hazafias Népfremlő, a Városi Nőtanácsból, a Városi Tanácstól, a Művelődési házak igazgatóságától és a tröszt vezetőitől.

A közgyűlés alkalmával elismerően szóltak az idegen nyelvoktatásról is. A TIT Munkácsy Mihály Szabadegyetemén nyolc csoport is megkezdte a német és az angol nyelvet. Nem kevesebb mint 125 hallgató kapott bizonyítványt június első hetében. A résztvevők igyekezete mellett a tanárok (főleg dr. Antal Elemérné és dr. Tóth Kálmán) érdeme a megvívott is kimagaslónak mondható nyelvoktatási eredmény.

A brigád gyermekei

Felvételiútkon Papp Lajos Béta-aknai szocialista brigádjának „fogadott” gyermekei — a Zobák-aknai süjtőlégrobbanásnál meghalt Békési András árva — láthatók nagyanyjuk társaságában.

Az éjjeliőr

Az éjjeliőr a lebotásra ítült utcát őrizte. Öreg volt már. A rossz alvó idők mestersége ez. Pedig túl a nyugdíjkorhatáron már egyáltalán nem könnyű a bon-tások között másként, és megvédelmezni a szépen ösz-szerakott tetőcserepeket, a használható padlódeszkákat, meg az egymás mellé állított ablakokat.

Az új házakban lakó gyer-kek fantáziájában a haladók útca bevehetetlen várként élt. Amíg laktak bennük, egyáltalán nem érdekelték őket a lapos, hosszú házak. De mi-helyt lekerült a házról a cserép, és ablakaikat kibontották, egyszerűen felfigyeltek rájuk a kamaszfiúk. Rájöttek, hogy megfelelő óvatossággal és az öreg éjjeliőr teljesen értelmetlen. Így hát kockázat-mentesen el lehet foglalni a házakat, végig lehet cserkésze-ni az üres szobákat, a pincét, a padlást, sőt onnét még le is lehet kiáltani mindenféle ingerlő szavakat az éjjeliőr-nek. Irtó jó buli, amikor az öreg a botjával fenyegetőzve csetlik-botlik a törmelék kö-zött. Persze utolérni nem tud-ja őket, csak rettenetes fenye-getésekkel próbálja ijesztetni a menekülőket. Kegyetlen játék. De az éjjeliőr problémájával az új házakban lakó embe-

rek keveset törődnek. Úgy tak, hogy időben jelezzék az éjjeliőr érkezését. Az egyik tető nélküli épületet szemel-ték ki. Először célba dobtak az ablaknyílásokba. A kövek tompa puffanással hullottak a születte padlóra. De egyszer-re hangos csörömpölés jelezte, hogy a házban vannak a nap-közben kibontott ablakok. Telitalálat! — üvöltöttek fel a vezérek és dühösen hajo-gáltak a köveket. Megmámo-rosodtak az újabb találatok lehetőségétől. Csak úgy zu-hogtak a kövek a házba. Diadalordítás követte a csörömpöléseket.

Az éjjeliőr hallotta a zajt. Óvatosan megkerülte a lapos házakat, surranva, minden erejét összeszedve sietett a csörömpölés irányába. A düh-ös elszántság fokozatosan hatalmába kerítette. Nem is érezte, hogy nehezére esik a sietés, hogy kapkodva vesz a levegőt. Megfizettem ve-lük! Megfizettem velük! — zaka-tolta a fejében az elha-tározás.

Csak ugrania kellett volna egyet, és elkaphatta volna az egyik tetőst, amikor felvisi-tott egy rékony gyerekhang: itt az ő!

Egy pillanatnyi dermedtség után a kamaszok már futot-tak. Az öreg pedig felkapott egy cserépdarabot és utánuk vágta. Azután csend lett.

A csend csak percekig tar-tott. Egy ember jött elő az egyik új házból. Egyenesen az öreghez sietett.

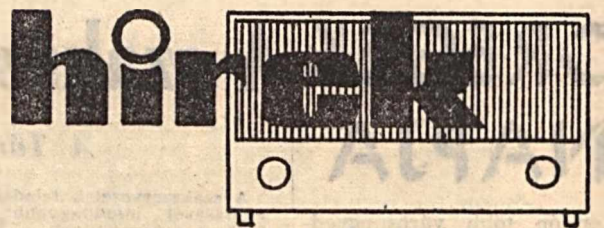
— Maga dobálja a gyerekeket? — jórmedt rá. — Mit gondolt maga? Hol élünk? Mi lett volna, ha eltalálja vala-melyiket? Ha betörte volna egyiknek a fejét? Tudja, mit jelent ez?

Az öregember meghökent. Próbált valami védekezés-félt mondani, de belezavarodott. Otthagya hát az emb-ert és elballagott az ablak-talan házak közé. Az ember még utána kiáltott, hogy majd beszél holnap a munkavezetővel, és megmutatja, hogy egy ilyen elvetemült ember nem lehet itt éjjeliőr...

Az öregember arra tudott csak gondolni, hogy most már nem érdemes kutyát sze-rezni. Holnap majd leszámol inkább, és keres egy nyugod-tabb helyet magának.

Amikor görnyedt alakja el-tűnt a falak között, újra elő-jöttek a kamaszok, és még sok telitalálatot értek el. Az öreg nem zavarta meg őket. Hasagatott a dereka, és pokoli-an fájtak a lábai...

Kurucz Pál

Forró siker Egerben

Mint ismeretes, a pécsbányatelepi Zalka Máté férfikórus Egerben vendégszerepelt, ahol a IX. országos dalostalálkozó vett részt. A férfikórus nagy sikert aratott. Vastapssal éltették a bányászokat és serleget nyújtották át nekik. A hely vezetői és a jelenlévő Bárdos Lajos zeneszerző elismerően nyilatkozott az együttes és Ivasivka Mátýás karnagy munká-járól. A kórus bányászlapát adott át emlékül a helyi vezető-nek a Bányászszhmuusz élénklése közben. A dalostalálkozó után városnézésre, majd illafüredi kirándulásra mentek. A kó-rusnak e szereplésre a Széntröszt Trösztbizottsága adott lehe-tőséget. További eredményes és sikeres munkát kívánunk a kórus minden egyes tagjának.

— JÚNIUS 1-től minden III-as üzemi dolgozó az ot-tani szakszervezeti bizottság-hoz tartozik. Eddig ugyanis csak a két legnagyobb körlet dolgozó tartoztak a III-as üzemi szervezethez, a töb-biek Kossuth-bányán tartot-ták nyilván.

— SEGÍTSÉG A MEG-HALT BANYÁSZ ÖZVEGYÉ-NEK. A III-as üzemnél nem-rég történt halás szerencsét-lenség után özvegyen maradt Oláh Károlyné és családja ré-szére a Kalcsu József csapat tagjai elhatározták, hogy sze-mélyenként 10—10 forintot adnak össze. Ez az összeg meghaladja a kétezer forin-tot.

— BEFEJEZÉSHEZ KÖZE-LEDIK a Karbantartó Üzem által végzett öt és fél millió lakásfelújítási munka Kom-lón, a Sallat utcában. Ebből az összegből kilenc lépcsőház teljes felújítását végzik el, je-lenleg az utolsó háromban dolgoznak, s előre láthatóan a jövő hónapban végeznek. A jövő évi felújítási munkákat — a most befejezettek foly-tatásaként — decemberben már elkezdik.

— ESTI ÁLTALÁNOS IS-KOLÁT SZERVEZNEK — kellő jelentkező esetén — a komlói Újszállón a jövő tan-évben. Az iskolában az első, második, harmadik és negye-dik osztályt (évenként), to-vábbá az ötödik és hatodik osztályt egy év alatt össze-vontan, a hetedik és nyolca-dik osztályt ugyanilyen mó-don végezhetik el a jelent-kezők. A foglalkozásokat (he-tenként kétszer négy órát) délelőtt és délután is meg-tartják, hogy a különböző mű-szakbeosztás ne jelentsen aka-dályt.

FELHÍVÁS

A megyei Tanács Végre-hajtó Bizottsága elrendelte a burgonyabogár elleni kötelező védekezést és azt egész me-gyére kiterjedően június hó 18—25-ig terjedő időben álla-pította meg.

Felhívom a termelőket, hogy az irtást a bogarok ösz-szeszedésével és kiirtásával

Hungária DL 5-ös porozóval (10—15 kg/kh), Hungária DL 44-gyel, más DDT tartalmú sze-rekkel, vagy a Városi Tanács Mezőgazdasági Osztálya em-gedélyével 0,16—0,20 kg/kh Dieltrinnel a védekezést fel-tétlenül hajtják végre, mert ahol az ellenőrzés során mur-lasztást tapasztalunk, közér-dekű védekezést rendelünk el és egyúttal a mulasztók ellen a feljelentést megteszük. HCH-t a védekezés során fel-használni nem szabad, mert a burgonya ettől kellemetle-lyt kap.

Dr. Raák Endre
mg. oszt. vez.

Hibaigazítás

Június 15-i számunk első oldalán Szászvár és környék véradó-vasárnapja című tudósításunkba sajnálatos számhibá-csúszott a szerző pontatlan-ságából. Az első bekezdésben az első mondat helyesen így szólt: „Szászváron vasárnap 237 véradó 75 liter 84 centiliter vért adott...” A tudósítás ötödik bekezdésében a helyes: „...eredmény 237 véradótól 75 liter 84 centiliter vért”.

A nyereségrészesedési rendszer új vonásai

Egy- és kéteves folyamatos munkaviszony szükséges
Figyelembe veszik az elosztásnál a tőzsgárda tagjait?

A nyereségrészesedés hatékonyságát akadályozó okokról, azok megszüntetésének módjáról az elmúlt években sokoldalú és termékeny viták voltak. A vitákban gazdasági vezetők és szakszervezeti tisztviselők mondták el véleményüket, javaslatukat. E javaslatok alapján az elmúlt évben számos olyan intézkedésre került sor, amelyek hatékonysága a most kifizetett nyereségrészesedés alakulásában is érzékelhetővé vált.

A Munka Törvénykönyve módosításával összhangban a SZOT elnöksége új irányelveket fogadott el a nyereségrészesedési felosztásának módszerére.

Az irányelvek alapján a nyereségrészesedés felhasználása és elosztása továbbra is az üzemi tanácsok hatáskörébe tartozik, de a szabályzatokban foglaltak nem tartalmazhatnak olyan előírásokat, amelyek felbontják a jogszabályok alapelvivel, előírásaival, ellentéteivel.

A leglényegesebb változás, hogy a dolgozó a teljes nyereségrészesedésre egy, illetve kéteves folyamatos munkaviszony alapján jogosult — a korábbi 3–6 hónappal szemben. Az egy- és kéteves folyamatos munkaviszonyt naptári év alapján kell számítani, mert a nyereségrészesedést is úgy kapja a vállalat.

Egyéves folyamatos munkaviszony szükséges azoknál a dolgozóknál, akik első ízben léptek munkába, akiknek előző munkaviszonya a folyamatos munkaviszony megszakító módon felmondással szűnt meg, akiknek folyamatos munkaviszonya azért szakadt meg, mert a jogszabályokban megengedett 30 napos határidő eltelte után létesítettek új munkaviszonyt. Kéteves folyamatos munkaviszony szükséges a nyereségrészesedésre való jogosultsághoz azoknál, akik: gyakori munkahely-változtatások, fegyelmi elbocsátással vagy bírói ítélet alapján kerültek el korábbi vállalatuktól, felmondás nélkül szűnttek meg munkaviszonyukat, vagy felmondták, de az előírt felmondási időt nem dolgozták le.

A követelmények növekedése fejeződik ki abban is, hogy az előzőekben ismertetett jogosultság

csak akkor jelent tényleges jogosultságot a nyereségrészesedésre, ha a dolgozó az adott évben nem követett el fegyelmeztlenséget.

Az évi felosztás szabályzatok készítésénél több vállalatnál vita folyt arról, hogy egyes esetekben indokolatlan előnyöket jelent azoknál, akiknél a korábbi áthelyezés népgazdasági érdekből történt, de a valóságban a dolgozó kérte áthelyezését. Ezzel kapcsolatban több vállalatnál a hűségjutalom mértékének megállapításánál különbséget tettek az egy vállalatnál eltöltött évek és az áthelyezéssel számított évekre fizetendő hűségjutalom mértékénél. Például a tőzsgárda tagjai évenként két százalékos, az áthelyezéssel átkerült dolgozók évenként egy százalékos mértékű többletgyarapodásra tarthatnak igényt az alaprészesedésen felül.

Megváltozott a nyereségrészesedéssel kapcsolatos jogorvoslati szabályozás is.

A nyereségrészesedés csökkentéséből vagy megvonásából adódó vitát az új rendelkezések szerint munkaiügyi vitaként kell elbírálni.

A nyereségrészesedési elosztásnál alkalmazandó új szabályok a munkafegyelmeg megőrzését célozzák, ezért fokozottabb követelményeket támasztanak a dolgozókkal szemben. Rendkívül fontos tehát, hogy a felosztási szabályzatokat az év elején az üzemek elkészítsék és a dolgozókkal ismertessék. Felhívjuk a szakszervezeti bizottságok figyelmét, hogy a szakszervezeti mozgalom lapjában a „MUNKA” június (6-os) számában Drajkó János tollából részletesen is megismertetők a nyereségrészesedési rendszer új vonásaival.

Véletlen volt-e a két kiemelkedő teljesítmény?

(Tudósítónktól)

A vastag borítékot a két csapat tagjai már 15-én felvették és azóta bizonyára kiküti a maga módján, ilyen vagy olyan formában szükségletei kielégítésére fordította, azonban egy területen még csak az előleget kapták meg. Lapunk két héttel ezelőtti számában röviden közölte, hogy Zórák-aknán Szekeres Gyula és Fuchs János csapata kiemelkedő eredményt ért el egy fejtés előkészítése során.

Többek szerint az elért eredményekről és annak körülményeiről, az előleg után, sort kell keríteni az elszámolásra is, hiszen ma az erkölcsi elismerést éppúgy igénylik a trösztünk dolgozói, mint az anyagi megbecsülést.

Vegyük elő a teljesítménynaplót és másoljuk ki belőle a száraz adatokat. Fuchs János csapata május hónapban 83,1 fm gurított hajtott ki, 4,8 négyzetméteres szelvényben, 11 munkanap alatt. Egy egyszerű számtani művelet segítségével megállapíthatjuk, hogy mivel egy napra 7,55 fm jut, akkor egy teljes hónap 26 munkanapja alatt ilyen ütemben 196,3 fm teljesítményt értek volna el. Közel 200 méter!

Mielőtt még az eredményt boncolgatnánk, nézzük meg, mit csináltak Szekeres Gyulának. Szintén május hónapban 94,5 fm ereszkét hajtottak ki 5,2 m-es szelvényben, 17 munkanap alatt. Itt is véggezzük el a számtást. Egy napra 5,55 fm jut, tehát egy teljes hónap alatt, 144,3 fm ereszkét hajthatnak volna ki. Cm. munkák teljesítményük: 24, ami szintén nem mindennapi eredmény.

Rögtön felvetődik a kérdés a két kiemelkedő teljesítmény nyel kapcsolatban. Véletlen volt-e? Soroljuk fel a tényeket.

Az előkészítő körlet még egy évvel ezelőtt nem létezett. Megszervezését az tette szükségessé, hogy a feltárás útjában messze elmaradt a követelményektől. Még fiatalabb a körlet pártalapszervezete, amelynek munkája a körlet eredményeiben realizálódik. A körlet vezetői és az alapszervezet vezetősége közös intézkedési tervet dolgozott ki, amely messzemenően figyelembe vette a körlet előtt álló hatalmas feladatokat és konkrétan annak szükségességét, hogy a fejtések minél gyorsabb be-

indulása érdekében olyan csapatokra és olyan technológiára van szükség, amelyek adott esetben, messze túlhaladva a hagyományos teljesítményeket, elősegítik az üzem tervteljesítését.

Az eredmények igazolják a gondos tervezést. Ez a terv valóságos vált, de — tegyük hozzá — nem magától és nem könnyen. Szükség volt Rakk Kálmán és Farkas László elvtársak szakmai tudására, vezetési készségére, szervezői készségére, a pártvezetőség irányítására, a sokrétű politikai munkára, a kialakított kollektív szellemre, a vezetők és beosztottak közötti jó kapcsolatokra, a kölcsönös bizalomra stb.

Ha számbavesszük az előkészítő körlet egészének május havi összteljesítményét, akkor láthatjuk, hogy a Szekeres- és Fuchs-csapat rekord teljesítménye összhangban van vele. Az üzem vágathajtási terve május hónapra 605 fm volt és ezzel szemben a ki-hajtott vágatok hossza 1021 fm, aminek zömét az előké-

szítő körlet végezte. Százalékban kifejezve 168 százalék. (A tröszt bármely üzeme elfogadná az ilyesfajta teljesítményeket.)

Ezek után kimondhatjuk a következtetést: a Szekeres- és Fuchs-csapat teljesítménye nem véletlen volt. Szükség-szerűen adódott a körülményekből, amiket egy jó kollektíva teremtett meg fáradtságos munkával.

Mindezek azonban semmivel sem csökkentik a két csapat érdemeit. Arról még nem esett szó, hogy milyen módszerrel dolgozott a Szekeres-csapat az ereszkében. (Most csak róluk beszélünk, nem mintha a társaság nem érdemelné meg, hanem csak azért, mert az ereszkéhajtásban kidolgozott jó módszer máshol is segíthet egy-egy fejtés gyorsabb előkészítésében.)

Tulajdonképpen nincs ebben semmi különlegesség. Rakk elvtárs tömören így fejezte ki: „Kiszolgáltuk őket”. Mindent megkapott a csapat, ami elősegíthette a munkát. Erről

pedig úgy szereztek tudomást a körlet vezetői, hogy kiszállítás után a csapatvezető mindig bejött az rodaba és elmondta a problémákat. Fejtéslen ki kell emelni ezt a közvetlen kapcsolatot.

A négy negyed közül három előre dolgozott, a negyedikben folyt a kaparóhosszabbítás és az anyag bekészítése.

Nem utolsó sorban látszott közre a nagy teljesítményben a négynegyedes termelekből adódó előny.

Nem áll rendelkezésünkre mércéül semmiféle statisztikai kimutatás, sem pedig rekordlista, így nem tudunk összehasonlítás tenni a teljesítmények és más hasonló között. De úgy érezzük, hogy a Szekeres- és Fuchs-csapat és az előkészítő körlet végelszámolásáért megérdemli, hogy meg-egyszer elismerjük és megdícsérjük őket, a szocialista munkaerkölcsöt megtestesítő, és szocialista emberhez méltó, egyszerű teljesítményükért.

Rot József

A Kossuth Könyvkiadó tervében szerepel:

— a „Pártmunkások Kézikönyve”, klasszikusok az iroda'omról,
— történelmiregény-sorozat és időszerű közgazdasági művek

lista erkölcsről szóló mű megírására. A szociológia mint új témakör két művel is szerepel az 1966-os tervben. A filozófia, a közgazdaságtan és társadalmi életünk legjelentősebb vitáiról ugyancsak gyűjtéményeket ad ki a Kossuth Könyvkiadó.

A nagy érdeklődésre való tekintettel növelték az időszerű közgazdasági és gazdaságpolitikai művek számát, s két új népszerű sorozatot indítanak be. Megjelentetik a régivárt „Pártmunkások Kézikönyv”-t és más pártéleti segítő anyagokat. A fejlődő országok legfontosabbjairól is sorozatot adnak ki, mint Vietnam, India, Brazília, az Arab Világ stb. Mind a jövő évi, mind a távlati tervben bővítik a nemzetközi munkásokmozgalomról és a szocialista országokról szóló műveket.

A korábbi anketokon az olvasók szorgalmazták több nép-

szertű mű kiadását. Ezért a jövő évi tervben szereplő könyveknek felét a szélesebb olvasótábor igényelnek megfelelően állították össze. Gazdagodik a történelmi témakörben megírt művek száma, ehhez kapcsolódik az idén meginduló történelmi-regény-sorozat. Ugyancsak népszerű a természettudományi sorozat — az Univerzum Könyvtár, a jövőre kiadásra kerülő Miniatűr sorozat — amelyek az egyszerű munkások, fiatalok számára jelentenek meg. Elmondották, hogy a távlati tervben szereplő mű már előbb, tehát 1966-ban kiadásra kerül.

Az anketon számos hozzászólás hangzott el. A pártbizottságok agit. prop. felelősei, felsőoktatási intézmények képviselői, nagyüzemek terjesztői mondták el észrevételüket a Kossuth Könyvkiadó múlt heti ankétján.

Másodrangú építője-e a szocializmusnak az értelmiség?

— Mi, értelmiségiek, miért vagyunk másodrangú építői a szocializmusnak?

— Mi a biztosíték arra, hogy nem tér vissza a személyi kultusz időszáka?

— Miért kell hangsúlyozni a munkások osztály vezető szerepét?

E kérdések köré csoportosult az a vita, amelyet a Hazafront Népfőnöki városi Bizottsága rendezett a napokban az értelmiségiek részvételével. Az időszerű ideológiai feladatokról szóló központi bizottsági irányelveket Rácz Sándor iskolaigazgató vezette. Előadása alaposan felkeltette a megjelentek érdeklődését, úgy, hogy több mint négy óra hosszáig tartott az eleven, részletekbe menő vita. Kár, hogy a mérnökök csak egy emberrel képviseltették magukat, s a gimnáziumból pedig egyetlen (!) tanár nem tartotta érdemesnek a részvételt.

A középiskola tanárok és a mérnökök távolmaradása arra mutatna, hogy a korábbi években kialakult egy-két helytelen gyakorlat miatt még mindig nem érzik megfelelően helyüket a mai életben? Még a beszélgetés alkalmával is kicsendült az értelmiség valamely „politikai alsóbbrendűségé” érzése.

Ezzel kapcsolatban nem árt hangsúlyozni, hogy pártunk már régen leszámolt azokkal a hibás nézetekkel, amelyek szerint a mérnök, pedagógus, az orvos, a tudós, a művész, az író a szocializmus másodrangú építője lenne. Mint Le-

nin hangsúlyozta: „Még a polgári társadalomban is, amikor a munkások osztály oldalára állt az értelmiségről volt szó, teljesen ostoba dolog volt szembeállítani ezt az értelmiséget a proletáriátussal.”

Politikailag még károsabb volna szembeállítani a szocialista társadalom népi értelmiségét a munkások osztállyal és a parasztsággal, s bizalmatlanságot keltelni vele szemben. Egyébként is a 20 év alatt megváltozott a társadalom valamennyi osztálya, rétege. Az értelmiség átfarmadódott, s zömében a munkás- és paraszt osztályból származik. Végül is minden valakinek a párthoz való viszonyát nem az határozza meg, hogy az illető értelmiségi-e, vagy sem, hanem az, hogy a szocialista társadalom dolgozójaként és állampolgáráként milyen tulajdonságokkal rendelkezik.

A nemrég nyilvánosságra hozott központi bizottsági irányelvek hangsúlyozzák: „Hibás és félrevezető nézet a munkások osztály vezető szerepének érvényesülését mechanikusan azzal mérni, hogy az irányító posztokon dolgozók hány százaléka volt korábban munkás, vagy munkásszülőnek gyermeke. Elmondhatjuk: mindenképpen a munkások osztály vezető szerepének érvényesítését segíti, aki a munkások osztály marxista-leninista pártjának politikáját elfogadja és meg-

valósításáért küzd, függetlenül attól, hogy milyen származású, mely dolgozó osztály vagy réteg tagja.”

— Jó, jó, az alapelv már sokat mond, de a fizetésén ez mégsem érezhető — jegyezte meg az egyik tanár.

Kétségkívül, a pedagógusok fizetése még nem érte el a kívánt szintet. Az értelmiség azonban nemcsak pedagógusokból áll... Az orvosok és mérnökök fizetése például jóval meghaladja az átlagos háromszázat. Azt is tisztázni kell, hogy a 2900—3000 forintos átlag várakérés nem hasonlítható az egyéb szakmunkások lényegesen szerényebb országos keresetéhez. Ilyen mércén keresztül nézve a pedagógusok 1600—1700 forintja lényegesen közelebb áll az összmunkások keresetéhez.

A bevezetőben említett értelmiségi gyűlés egyik jelentős témája a személyi kultuszszal kapcsolatos volt. Ismertes, hogy a személyi kultusz tőlünk idegen, nem a szocialista rendszer szükségszerű terméke. Azt, hogy ez nem ismétlődhet meg, biztosítja az egyre jobban kibontakozó nyílt véleménycsere, a sok-sok eleven politikai-ideológiai vita. A szobanforgó összejevetelen is bátran mondták ki nézeteiket — mindannyian. Olyan tanárok is megszólaltak (még hozzá milyen szenvedélyes hangon!), akik eddig

csak egymás között nyilvánították véleményüket.

Szirmai Istvánnak, a párt Központi Bizottsága titkárnak március 11-1 beszéde válaszl ad a személyi kultuszszal kapcsolatos aggályokra. „Megnyugtató garanciát kell, hogy nyújtsunk mindenki számára maga az a tény is, hogy a személyi kultusz, annak káros gyakorlati és elméleti következményeit a kommunizmus leplezte le, mint a szocializmustól idegen, a szocializmust kompromittáló gyakorlatot. Garancia a visszavertetés a lenini politikához, a kollektív vezetés, a néppel való állandó tanácskozás, és egyetértés, a szélesebb demokratizmus és a folyamatos kétféle frontos harc. Következésképpen védjük a szocialista törvényességet, de mindezeket túl garanciája a szocialista demokratia stabilitásának mind az, amit a nép a Magyar Szocialista Munkáspárt vezetésével az elmúlt nyolc év alatt megvalósított. Garancia — nem utolsósorban — a politikailag felnőtt, érett magyar nép ébersége.”

A vitát harmadik kérdés-csoportjával kapcsolatosan rögzítünk, hogy a munkások osztály vezető szerepe egyre erőteljesebben érvényesül. Elsősorban azért, mert ez az osztály a szocializmus teljes felépítésének fő társadalmi ereje. A munkások osztály nem-

csak számszerűen növekszik (az utóbbi két évbenben meg kétszereződött), hanem összetétele is javul: eszmei, politikai érettsége és általános műveltsége gyarapszik.

A szocialista nemzeti egység kialakulásával hogyan érvényesült a munkások osztály vezető szerepe? Erre vonatkozóan konkrét választ ad Kállai Gyula miniszterelnök-helyettes június 14-1 előadása, amelyet a Politikai Akadémián tartott. Kiemelt, hogy a nemzeti egység és a munkások osztály vezető szerepe elválaszthatatlanok. Azért törekszünk a nemzeti egység fejlesztésére, mert ily módon is a szocializmus felépítésének befejezéséért folyó munka közös frontján kívánjuk felsorakoztatni az egész ország népét. „Hazánk történetében először teremtődtek meg reális feltételei annak — hangsúlyozta Kállai elvtárs —, hogy a társadalom valamennyi osztályára és rétegére kiterjedő nemzeti egység jöjjön létre, méghozzá szocialista tartalommal. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a szocialista nemzeti egység automatikusan, tudatos politikai erőfeszítések, harc és viták nélkül „magától” létrejön, pusztán azért, mert megvannak az objektív alapjai, lehetőségét és feltételei... Feltételjeire állított logika lenne, ha valaki a munkások osztály vezető szerepét

láttná veszélyeztetve amiatt, mert a szocializmus alapjainak lerakásával és teljes felépítésével valamennyi dolgozó osztály és réteg objektíve szocialistává válik, tehát jellegetben közelebb kerül a már korábban is szocialista munkások osztályhoz, s mindennek eredményeként a dolgozó osztályok szövetsége magasabb szintre emelkedik... Nem a fejlődő nemzeti egység veszélyezteti tehát a munkások osztály társadalmi vezető szerepét, hanem éppen az, hogy a kétőt elválasztják és szembeállítják egymással, ami gyakorlatilag úgy jelentkezik, hogy vagy a munkások osztály politikájából igyekeznek kikitatni a nemzeti egység megteremtését, vagy pedig a nemzeti egységet óhajva, bizalmatlanságot táplálnak a munkások osztály és annak társadalmi vezető szerepe ellen.”

Helyesnek tartjuk a Hazafront kezdeményezését, hiszen az értelmiségiek körében, de más rétegnek is gyakran merül fel ideológiai-politikai probléma. Sokkal egészségesebb, ha a botladozók nem magukra hagyva, helytelen nézeteiket terjesztve, nem csupán egymás között vitatkoznak. A cikk elején említett értelmiségi gyűlés résztvevői — részben egymást meggyőzve, részben pedig a vitavezető ismerete alapján — úgyszólván csaknem az igazsághoz közel kerülve vetek egymástól búcsút.

Vizhányó Imre

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉN-BANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. JÚNIUS 29.

Munkaerkölcs, magatartás, kollektivitás

Egétő kérdése társadalmunk egészének, hogy sok esetben gazdasági sikereinket a szocializmus építésében lassabban követi a szocialista tudat és erkölcs fejlődése, mint ahogyan az elvárható volna. Vannak még olyan személyek, rétegek, akik teljesen közömbösek a közügyek iránt, semmi sem érdekli őket a maguk gondján-baján kívül. Önző magatartásuk, elzárkózásuk nem kis gondot okoz a többségnek, akik már úgy érzik, hogy saját boldogulásuk útja a közösség boldogulásán keresztül vezet.

E fontos kérdés megoldásában, sok egyéb tényező mellett, döntő szerepe van a szocialista brigádoknak. Nem egy példa bizonyítja, hogy egyes jól dolgozó, de amúgy fegyelmezetlen dolgozót a gazdasági vezető szigorja, a tömegszervezetek beavatása képtelen volt megjavítani, de a szocialista brigádok, kollektívák fegyelmező ereje magatartása gyökeres megváltoztatására készítette.

E miatt mindig esemény-szamba megy, ha összeül egy-egy szocialista brigád. Ha pedig olyan brigád ül össze tanácskozni, megvitadni a kérdéseket, mint amilyen Kollár Dénes 80 tagú fejtési brigádja, akkor felfigyel az egész üzem, mert ami ott elhangzik, abból tanulhatnak a kisebb, fiatalabb kollektívák, s rajtuk kívül az üzem minden egyes tagja.

Mi adja ezt a kétségtelenül nagy erőt a szocialista brigádoknak? Miért képesek többet elérni az emberek nevelésében, mint más ilyen céllal dolgozó intézmények, szervezeteik? A kérdésekre nem általánosságban, hanem a kétszerez szocialista brigád címmel kitüntetett Kollár Dénes kollektívájának példájával kívánunk választ adni.

A nagy családdá való összekovácsolásban legdöntőbb szerepe van a közösen végzett munkának. Kolláréknál úgy mennyiségileg, mint minőségileg kiemelkedő munkateljesítmények születnek nap mint nap. Alá kell húzni, hogy a technológiai fegyelmel teljes betartása mellett. Náluk nem érvényesül az a felfogás, hogy szabályosan képtelenség jó teljesítményt elérni.

A fejtésekben vannak igen nehéz fizikai munkát igénylő, kényes feladatok is. Egy ilyen nagy kollektívában akadnak fiatalabbak, idősebbek, tapasztaltabbak, Kollárék a munkát úgy osztják el, hogy mindenki a neki való, erejének és képességének megfelelő feladatot kapja. S ha valaki végzett a saját feladatával, gondolkodás nélkül siet társa segítségére. Az ilyen módon végzett munka formálja az emberek tudatát, köti össze láthatatlan szálakkal az egyes embereket erős, egységes kollektívává.

Ezek után szinte nem is lehet csodálkozni azon, hogy a szocialista erkölcs mindkét alapelve, úgy a kollektívizmus, mint a humanizmus, magas fokon található meg Kollár

lár Dénes brigádjában. Mind ezt szinte alátámasztja a június 20-án megtartott brigádgülésük.

A termelési kérdések megvitatása után rögtön embersegből vizsgáztak. Elbűcsúztatták a nyugdíjba vonuló Szalai Gyula elvtársat, aki a kollektívák egyik legrégebbi tagja, jó munkatársuk.

Szalai Gyula elvtárs 37 éve dolgozik a bányánál, az utóbbi években Kollár Dénes szocialista brigádjában. Az a brigád, amely tisztelettel vette körül a mindennapi munkában, most szeretettel kívánt neki jó pihenést, kellemes, boldog életet, a sok-sok évi föld alatti munkával kiérdemelt magas nyugdíjat.

Bűcsű volt ez, de csak félig. Szalai elvtárs, mint jó kommunista, nem kíván teljesen elszakadni a brigádtól. Továbbra is el kíván járni a brigádgülésekre, részt akar venni a közös kirándulásokon. Feltétlen ott akar lenni, amikor a brigád hagyományos társadalmi munkaóráit dolgozza le.

Az a szeretet, amivel átadták a pártszervezet, az üzem, a szakszervezet, a brigád saját-saját ajándékát Szalai Gyula elvtársnak, sokak szemébe könnyet csalt. Ezt a szeretetet áldozatos munkásetévével érdemelte ki a veterán bányász.

Nem véletlen, hogy ugyanakkor, amikor a brigád tagjai szeretetük minden jélével elhalmozták búcsúzó társukat, gondoltak azokra is, akiket a Duna szennyes árja elűzött otthonukból. Gondoltak azokra az apró gyerekekre, akik riadt szemmel kapaskodnak anyjuk szoknyájába, az összedől házakra, amelyeket újból fel kell építeni, hogy a szülők arcán kisimuljanak a ráncok, a gyerekek arcára kiüljön a mosoly virága.

Sorba vetődtek fel a lehetőségek, hogy milyen útmódon nyújthat segítséget a brigád a bajbajutottaknak. Volt aki azt javasolta, hogy menjenek ki a gátra. Mások műszakot kívántak felajánlani, vagy elmenni segíteni felépíteni a rombadőlt otthonokat. Továbbiak egyhavi fizetésük 2 százalékát, megint mások azt, hogy a brigád tagjai vállalják el egy-egy gyermek két heti gondozását.

Végül abban állapodtak meg, hogy valamennyien vállalják a 2 százalékos hozzájárulást az anyagi károk megtérítésére és a brigád tagjai közül 12-en vállalják egy-egy gyermek kététheti nyaralását.

A vállalás híre hamarosan eljutott a többi brigádroz és nap mint nap csatlakoznak hozzá.

Mindez dicséretére válik a Kollár-brigádnak, de rajtuk keresztül az egész mozgalomnak. Mindez bizonyítja, hogy ha vannak is még közömbösek, a mozgalomba tömörült dolgozók ezreinek tudata helyes irányba fejlődik és példájuk magával ragadja az elmaradottakat is.

Rott József

Javult a tröszt termelési eredménye

Június 26-ig bezárólag a tröszt 97,8 százalékot teljesített. Az elmúlt hetihez képest 1,3 százalékos emelkedés mutatkozik, az adósság pedig 7435 tonnára csökkent. A minőség mutatója ugyancsak 97,8 (lemaradás 6616 tonna), a szenesmeddő pedig 97,7 (819 tonna hátrány). Az üzemek közötti versenyben, ahogy az már megszokottá válik, ismét a szabolcsiak állnak az élen. Az István-aknaiak következetes munkával egyre csökkentették negyedéves lemaradásukat, és állnak magas teljesítményekkel időarányos terüket túlteljesítették. A második helyen az Északi Üzemek állnak, akik szintén javultak. A többi üzem teljesítménye ebben az időszakban csökkent. Különösen Kossuth-bánya áll rosszul 6956 tonna adóssággal. Béta-akna javult ugyan, de még mindig 1091 tonna hátránya van. A tanbányák közül a pécsi 81,3 százalékot teljesített (2258 tonna adósság), a komlói tanbánya pedig 65,4 százalékot (557 tonna adósság). A minőségi szentermelést figyelembe véve június 26-ig az üzemek közötti sorrend az alábbi:

1. Szabolcsbánya	111,5 %	4584 tonna többlet
2. Északi Üzemek	102,9 %	390 "
3. Béta-akna	97,— %	1091 tonna adósság
4. Pécsbánya	96,8 %	1145 "
5. Vasasbánya	94,7 %	1576 "
6. Zobák-akna	93,7 %	2007 "
7. Kossuth-bánya	92,— %	6956 "

Komlón javult a vízellátás, de továbbra is takarékoskodni kell

A tröszt 110 ezer forint büntető vízdíjat fizet

A Komlói városi Tanács Buzási Sándor elnökletével tartotta ülését pénteken. A vb-elnöki beszámolóval kezdődött tanácskozáson két fontosabb napirendi pont szerepelt. Az építési és közlekedési állandó bizottság kéteves munkájáról készített jelentést a tanácsstület egyhangúlag elfogadta. Ezt követően a város vízellátásáról tárgyaltak, végül a bejelentésekre került sor.

A lejárt határidejű feladatok végrehajtásáról és a vb-nek a két tanácsülés között (az előbbi április 30-án volt) végzett tevékenységéről dr. Simek Árpád tartott tájékoztatót. Ismertette, hogy a végrehajtó bizottság — jóváhagyás végett — a megyei tanácshoz terjesztette fel azt a rendelet-tervezetet, amely a lakóbizottságok létrehozásáról, választásáról, működéséről szól. A v. b. a június 9-i ülésén az anya- és csecsemő-védelem fokozása érdekében határozatot fogadott el. „Meg kell oldani a koraszülöttek és veszélyeztetettek utógondozásának fokozottabb biztosítását a bölcsődei férőhelyek igénybe vételével, a hetes bölcsőde csecsemőotthon jellegének kiépítésével. Határidő: 1966. A Baranya megyei Tanács V. B. egészségügyi Osztályának segítségével anyatej-gyűjtő állomást kell szervezni a komlói kórház területén, esetleg összefüggésben az újonnan létesítendő véradó állomással. Határidő: a 3. ötéves terv időszaka.

A v. b. döntött arról, hogy elfogadja az OTP komlói fiókjára által javasolt sikondai vándorútelket irányárát. E szerint a vásárlóknak 20—25 forintot kell fizetni négyzögölként — azzal a kikötéssel, hogy a közművesítés költségeit nekik kell viselniük.

A tanácsülés megállapította, hogy az építési és közlekedési állandó bizottság az 1963. március és az 1965. május közötti időszakban igen jó munkát végzett. A bizottság aktívái

— 10—12 fő — rendszeresen dolgoztak, Istvánfalvi Miklós elnök vezetésével. Az á. b. különösen a szakigazgatási szervnek nyújtott sok segítséget: részben a helykijelöléseknél, a tervek elbírálásánál, részben pedig a társadalmi tervezések megszervezésénél és elvégzésénél.

A város vízellátásának helyzetéről szóló beszámoló szintén jóváhagyta a tanácsstület, bár a vita során sok kérdés merült fel. A jelentésből kiténik, hogy naponta mintegy 7600 köbméter vizet termel a vállalat. Az utóbbi időben fűt és bekötött kutak vízhozamával javult a lakosság ellátása. A város területén 136 kilométer hosszú vízvezeték-hálózat épült. Több tárolómedence segíti a szükséglet biztosítását. Morber János, a Komlói Víz- és Csatornaművek igazgatója kérdésekre elmondta, hogy a nyári hónapokban csak akkor lesz elegendő víz, ha a fogyasztók takarékoskodnak. Éjszakai időszakra elzárják ugyan a vizet, de ha különösebb zavar nem lesz, akkor napközben korlátozást nem alkalmaznak. Kedvezően alakítja a helyzetet az a körülmény, hogy az 500 köbméteres somágtetői víztornyot a napokban adják át a rendeltetésének. Ezzel a tározótér kapacitása 5900 köbméterre emelkedik.

Félreértés ne essék: a mostani kutak hozama, a hálózat mennyisége és minősége, továbbá a tárók nagysága százalékosan nem biztosítja az állandóan növekvő igényeket. A javulást tehát ahhoz kell mérni, hogy a korábbi években csak szakaszos vízszolgáltatást alkalmazhatott a vállalat.

A tények kedvező alakulását elősegítette, hogy az ipari üzemek kevesebb vizet használnak fel, mint tavaly vagy az azt megelőző években. Az áprilisi statisztika szerint a lakosság 53,4 százalékát használja el a vízmű által megtermelt vízmennyiségnek. —

(Császár Zoltán felv.)

Háromezer forintig terjedhető bírság szabható ki az üzemi balesetek bejelentésének elmulasztásáért

A Minisztertanács június 24-i ülésén a SZOT és a legfelsőbb ügyész javaslatára rendeletet hozott az üzemi balesetek bejelentéséről. A rendelet az üzemi balesetek bejelentésével kapcsolatos kötelezettségének elmulasztását szabálysértésnek nyilvánítja.

Az üzemi balesetek bejelentésének kivizsgálásának tapasztalatai alapján a Minisztertanács elé terjesztett jelentés megállapította: sok esetben előfordult, hogy üzemi balesetet vagy egyáltalán nem jelentették be, vagy pedig otthoni balesetként tüntették fel. Lehetővé tette ezt, hogy a balesetbejelentési és adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztásához nem rúzódtak jogkövetkezmények.

A kormány most a SZOT és a legfőbb ügyész előterjesztése alapján rendeletet hozott, amelyben az üzemi balesetek bejelentésével összefüggő kötelezettségek elmulasztását szabálysértésnek nyilvánítja. Szabálysértést követ el és 3000 forintig terjedhető bírsággal sújtható az üzemnek, vállalatnak, szövetkezetnek és minden olyan más szervnek az a felelős dolgozója, aki az üzemi balesetet az arra illetékes szervnek (rendőrség, minisztérium, Statisztikai Hivatal, szakszervezet) nem jelenti be, a tudomására jutott baleset eredetét nem vizsgálja ki,

szemben szabálysértési eljárás indítanak.

A bejelentések, interpellációk alkalmával a résztvevők egyperces néma felállással adóztak a nemrég elhunyt nyugdíjas Unger János vb-elnökhelyettes emlékének. Munkásságát jegyzőkönyvi úton ismerték el. A NEB városi bizottságába két új aktívát (Bednár Rezső kirendeltség-vezetőt és Énekes Jenő trösztí (előadó) választottak a betegség kapcsán lemondott Banusz János és a más helyre költözött Szepeshegyi István távoztása miatt.

a balesetről nem vesz fel jegyzőkönyvet vagy a baleset nyilvántartásba vételéről nem gondoskodik. Ilyen cselekmények esetén — szabálysértési eljárás mellőzésével — a szak szervezeti munkavédelmi felügyelet ugyancsak 3000 forintig terjedhető bírságot szabhat ki.

A fenti rendelkezéssel kapcsolatban tájékoztatót kértünk Rickert Antal főmérnöktől, a tröszt biztonságtechnikai csoportvezetőjétől. Elmondta, hogy valamennyi üzemnél megvizsgálták a nem üzemi jellegű baleseteket. A képvisezőnek bizonyult: egyetlen helyen sem tapasztáltak olyan jelenséget, hogy az üzemi balesetet más jellegűnek tüntették volna fel. Ellenben zökzönként a szűrőorókák sem hoztak hamis jegyzőkönyvezt. A rendelkezés nyomán az üzemekben továbbra is folytatnak rendszeres vizsgálatot, hogy ezzel is előjuttassák a szabálysértésnek valószínűsítőket. Különben a trösztnél a nem üzemi balesetek arányszáma az országos szint (66 százalék) alatt van: 61 százalék.

Kiszisták és veteránok találkozója Mázán

Rövid párszavas meghívót kaptak a húsz éve párttag elvársak a minap, a mázál bányánál. A meghívó arról értesítette őket, hogy a KISZ-szervezet családi estet rendezésükre a kultúrházban.

Veteránok, húsz éve párttag elvársak, és húsz éves fiatalok találkozója volt ez. Azok, akik megszokták a kislátást, akik dolgoztak a párt-

ban, és 20 éves KISZ- fiataloké, akik csak akkor vagy később születtek. Ez volt a megkapó ebben a szombat este. A megrendezés szép gondolat volt és az a 18-20 „mozgalmi öreg” és feleségek meghatódva, nem egyik-kékkönyve vette át az úttörőktől a megbecsülést jelentő kis virágcsokrokat.

A figyelmes, szép estéért köszönet jár a mázál KISZ- fiataloknak.

Imró László

Összetett honvédelmi versenyre készülnek

Július 25-én tartják Komlón az összetett honvédelmi versenyt. A sportvölgyi lőte-

ren esedékes ifjúsági találkózón hét számban mérik össze tudásukat a résztvevők. Kézigránát dobás, gázlarcban való közlekedés, kőtélmázás, sebesszállítás, egyensúlyozás, úszás és lövészet szerepel a programban.

Borsody József, Tóth Sándor irányításával készülnek a nagy erőpróba a fiatalok. Mintegy 120 fiú és leány sorakozik majd fel. Az említett két szám versenyt 3 ezer méteres távon bonyolítják le. Itt döntik el a város legjobb raja címet. A győztes a megyei döntőn való indulásra szerez jogot.

Az MHS komlói szervezete már a korábbi években rendezett erőpróbaon is igen jó eredményt ért el. A rádiók például egy tengerentúli adóval is felvették a kapcsolatot. A Kossuth-bányaiak tavaly Nyíregyházán az országos összetett honvédelmi verseny II. helyét szerezték meg. Most is remény van arra, hogy megállják majd helyüket. Erre mutat az üzemi alapszervezetekben megrendezett házbajnokság, illetve a selejtező verseny.

Szolgáltatóház épül Vasason

Vasas-bányatelepen a közeljövőben befejeződik a szolgáltatóház építése. A szövetkezeti ezen új helyiségben kap helyet a Bm-1 Vilamosipari és Gépjávitó Ktsz., a Bm. Minőségir. Ruhá-tit Ktsz., a Bm. Fodrász Ktsz., a Pécsi Járásí Építő Ktsz. a Bm. Cipész Ktsz és a Bm. FENYSZÓV.

A szolgáltatóházban megtalálhatunk minden olyan szolgáltatást a vasasiak, amelyek mindennapi életük velejárója, így fodrászok, varró-észleg, fényképezők stb. végzik tevékenységüket. A kisipari szövetkezeti dolgozóknak az a legfőbb törekvése, hogy gyors és kifogástalan munkával szolgálják Vasason és környékén a lakók igényeit.

Üdülnek a brigád gyermekei

A Béta-aknai Papp Lajos szocialista brigádjának három fogadott gyermeke — a Zobák-aknán meghalt Békéti András három árva — a kollektíva előzetes terveinek megfelelően a napokban megkezdte üdülését. A két nagyobb gyerek, Pista és Marika június 23-a óta a tröszt bétatelepi gyermeküdülőjének lakója. A legkisebb, Terike viszont megkezdte „vándorútját” a brigádtagok családjai között. Az első napokra Marinka Gábor vájár lakóiban még több család kedvezkedik vendégszeretettel a kis árvának.

A brigád a gyermekek üdülésének megkezdése előtt mindhármukat tetőtől-talpig felöltöztette.

Nyári Szabadegyetem Pécsen

Július 18-án a Tanárképző Főiskola dísztermében nyitják meg a TIT Nyári Szabadegyetemét. A változatos, érdekes programra 160-an, azaz kétszer annyian jelentkeztek, mint tavaly. Az NDK-ból 80, Lengyelországból 30 hallgató lelece érkezését, de jugoszláv és cseh hallgatókat is várnak.

A két hét alatt a vendégek megismerkednek megyénk természeti szépségeivel, történelmével és kulturális életével. Dr. Angyán Lajos, az Orvostudományi Egyetem Ideglettani kutatósaíról ad számot, Tillai Ernő Pécs építészetét ismerteti. A vendégek előadást hallgatnak Ba-

ryana néprajzáról és Magyarország gazdasági és társadalmi helyzetéről. Kirándulásaik során meglátogatják Komlót, Sikondát, Harkányt, Abaliget, Bolyt és Mohácsot.

A TIT Nyári Szabadegyeteme nagy népszerűségnek örvend megyénk határain túl. Remélhetőleg idén is elnyeri a külföldi vendégek elismerését. Nemcsak a szakmai előadások, hanem megyénk nevezetességeinek, és külön kiemelve a Komló szocialista bányavárosának megtekintése felejthetetlen élmény volt az eddigi csoportoknak is.

Családi est

a Juhász Gyula klubban

A két hosszú asztalsoron sörös- és borosüvegek. Jókédvű emberek ülnek körben. Szól a zene és a terem végében táncoló párok keringenek. Fiatalok is, idősebbek is, vegyesen. Jó hangulatban nincs hiány.

Pfeiffer Alajos, a „házigazda”, vagyis a családi estet rendező Béta-aknai szocialista brigád vezetője elégedetten szemléli embereit, s azok hozzáértését.

— Ez az első ilyen összejevetelünk. Régóta terveztük már, hogy összehívjuk a családtagokat is, de mindig közbejött valami. Hát most együtt vagyunk — csak néhány vidéki munkatársunk hiányzik — és mindenki jól érzi magát.

Ennél nagyobb célja nem is lehetne egy családi estnek; a közös szórakozás, a jó hangulat, amely emberileg is közelebb hozza egymáshoz a munkában rég összeszokott embereket. De Pfeiffer Alajos elmondja a kissé kesve érkezett újságíróknak, hogy ez az összejövetel mégis többet „hozott”. A szórakozás előtt ugyanis értekezletet is tartottak. Gungl Ferenc üzemvezető — aki egyben a brigád műszaki patronálója — és a brigádvezető értékelték a kollektíva munkáját, hadd lásdák a feleségek, hozzátartozók is, mint dolgoznak férjeik munkahelyükön, hogyan tesznek eleget a brigádmozgalmak hármass jelzője. És hogy nem rossz ez a kollektíva, hogy valóban a szocialista brigádok nemes céljait követik és nem csupán saját, de a nagyobb közösség — végső soron az ország — ügyéért is felelősséget érez, azt mi sem bizonyítja jobban, minthogy éppen ezen az értekezleten javasolták néhányan: ajánljanak fel egy vasárnap műszakot az árvákárosultak javára. A javaslatot egyhangúan elfogadták.

Ez után nem véletlen, hogy a családi est is kitűnően sikerült.

ranya néprajzáról és Magyarország gazdasági és társadalmi helyzetéről. Kirándulásaik során meglátogatják Komlót, Sikondát, Harkányt, Abaliget, Bolyt és Mohácsot.

Stendhal világhírű regényéből készült, színes, magyarul beszélő francia filmet július 8-14-ig tűzi műsorára a pécsi Park és Petőfi mozi.

A film története 1830-ban játszódik le. Hőse Julien Sorel, a rendkívüli tehetséges és hártalanul becsvágyó fiatalember. Pályafutását mint a Verriéres-i polgármester fiainak nevelője kezdi meg. A polgármester szép, fiatal felesége szerelmre lobban a fiú iránt. Ugyancsak szerelmes Julien-be Elisa a szobalány, aki féltékenyen figyeli kialakuló kapcsolatukat, majd névtelen levélben bejelenti viszonyukat a férjnek. Juliennek határoznia kell. Először egy papi szemünáriumba, majd De la Mole márkí fényűző otthonába kerül, mint titkár. A márkí büszke, szép leánya Matild, szerelmes Julienbe és felesége akar lenni. De La Mole márkí információt kér a fiúról a Verriéres-i polgármesternétől, aki győntatója hatására lesújtó véleményt ad róla. Julien végül Verriéresre utazik és a templomban ráló az asszonyra. Julien halálra ítélik, s bár Renald életben maradt és Matilddal együtt mindent elkövetnek a fiú megmentésére, Julien dacos kevelységgel nem kér kegyelmet. Elete utolsó napjait megszépiíti Renald újabb fellobbanó, mindent megbocsátó szerelme.

A hét filmje

VÖRÖS ÉS FEKETE

A film főszerepeiben, amely most feljöttásra kerül, Danielle Darrieux-t és az elhunyt Gerard Philp-et látthatja a mozikedvelő közönség.

Mit olvassunk?

SZABADSÁG HAJNALÁN

(Kossuth, 396 oldal, kötve 35,— Ft.)

Husznál több rövidebb-hosszabb lélegzetű visszaemlékezést tartalmaz a könyv, a Horthy-rendszer végórától a felszabadulás pillanatáig, a párt újjászervezésétől az új élet megindításáig. Megszólal a Margit körüli fegyházban raboskodó kommunista, a párt hivatalos futára. Újságírók, jogászok, orvosok, munkások, parasztek beszélnek, akik tevékenyen részt vettek az új, demokratikus Magyarország megteremtésében.

Steinbeck:

ROSSZKEDVÜNK TELE

(Kossuth, kb. 372 oldal, kötve 31,— Ft.)

A regény főhőse, egy fűszeres alkalmazottja — puritán ösők elszegényedett utóda —

szinte valószínűtlenül becsületes ember, családját imádó férj. S egyszer csak megindul egy folyamat: a gyámoltalannak tetsző, félszeg ember félelmetes szörnyeteggé változik, aki kíméletlen törteésében átgázol mindenkin, aki útjába akad.

Halálos baleset Béta-aknán

Június 22-én, kedden 23 óra 30 perckor Béta-aknán a III. számú 2-cs keresztvágtatól keletre a 19/a telepi fejtés alsó részében omlás következett be. Az omlás következtében Mangold Lajos vájárt és Palkó Pál csillást a lezúduló széntőmeg maga alá temette. Mangold Lajos vájár mentési munkával sikerült élv kimenteni az omladék alól. Palkó Pál elvtársat azonban már nem lehetett megmenteni, az omlás olyan súlyos sérüléseket okozott rajta, hogy meghalt.

Palkó Pált harminchét éves korában ragadta el a halál felesége és két kisgyermeke, valamint munkatársai mellől.

III.

A katolikus körtagságtól a forradalomig

Ferenc János régi mozgalmi elvtárs, nyugdíjas bányász elmondja, hogy mikor elvonulva a 25 botulást és utólagos meg a fogal közt vágták a gumibotot, feloldották köteleiket és kényeztetették, hogy a kereszben elébe tartott nád porolót ugorja át. Előzőleg ezzel a nád porolót még a talpára verték néhányat. Persze hogy nem tudta átugrani, hisz alig állt a lábán. Ahogy ugrás közben a nád hátulról kétoldalt csatolt, a korbács a hátán és a vállán. Ugyanez történt a Zengő felé ugrásnál is. Bocz János (7) és Horváth János (9) ugyanígy adták elő a történetet. Bocz János (7) mondta, hogy köztük volt Prasznig Lén is, akit mint budapesti összekötőt vallattak a nyomozók, de nem mentek vele szembe, mert hősiestén álltak a kínzókat. Az ő csoportjuk a Zengő, a Bikarét melletti fenyvesben tartotta összejövetelét. Horváth János (9) a falu végén lakó Volár János házban jött össze társával. Aztán folyt a harc. Következett az 1934-es és 1937-es éhségstrájk.

Ferenc Jánost az 1934-es éhségstrájk után is meghurcolták a csendőrök. 1937-ben a második éhségstrájk után ugyancsak Horváth János (9), Göz Henrik, Hegedűs István és Ferenc József voltak a legfontosabb elrendezett. — egyedül őt fogták ott a csendőrök. Nem lehet kihagyni a

sorból azokat a névtelen bányászokat sem, akik hozzáállásukkal súlyt, tekintélyt adtak mindenkori a harcnak, a mozgalmaknak. Keller János Hársas-telepi bányász, akinek szíriemléke a hosszúhetényi temetőben emlékeztet a cseretű csendőrsortúzz gaztetterre, életét áldozta a jobb életért való küzdelemben. Az 1937-es éhségstrájk után elbocsátott 140 vasasi és hosszúhetényi bányász, melynek nyomán sok család választotta a kivándorlás nehéz útját. Az elbocsátottak között volt Somogyvári József is, aki a felszabadulás utáni időben szerzett meg maradandó érdemeit kimagasló munkájával. A legjobb elővájtási csapatvezető még most is ott díszleg asztalan, nem beszélve egyéb kitüntetéseiéről. Sokat tudna mesélni az elbocsátások utáni kalváriájáról, a komló Széll igazgató úr embertelenségeiről. Az elbocsátottak között volt Horváth János (9), Hegedűs István, Hamburger Ádám, Völlár János, Deixler Ádám, Csake József, Kis Katos János és még néhányan. De nincs meg vége. Vannak még állomásai a hosszúhetényi krónikának.

1944. április 4-e. Pontosan egy év múlva már ezen a napon nincs magyar földön náci megszállás. A felszabadító szovjet hadsereg kiűzte a megszállókat. De előtte egy évvel meg

kopogtak hat kiszemelt hosszúhetényi család ablakán. „Reggel hatkor jelentkezzen a községházán” — így szólt a parancs. Ez a parancs pedig szölt Mátyás Marcell, Ferenc János, Bence József, Kiss József, Radó István bányász és Kollin Lajos kereskedő részére.

Előtte két nappal már felosztatták a bányászszakszervezet hosszúhetényi csoportját. Mátyás Marcellnek el kellett számolnia a szakszervezet vagyonával, a meglévő készpénzt elkobozták. A német fasiszta rablók 1944. március 19-én megszállták Magyarországot. Ennek az akciónak biztosítására kellett a kommunisztágyanus elemeket eltváltani.

Radó István emlékezik rá, hogy ezen az éjszakan volt az első berepülés és légiriadó körzetükben. Délutános harmadban dolgozott és este 10-kor a riadó miatt nem engedték kiszállni; így csak reggel három óra felé ért haza. El is aludt reggel, amiért elkészt a parancsban jelzett időre, s meg is kapta érte a magáét. Három csendőr várta őket. átkísérték a főszolgabírói hivatalba Pécsváradra. Utközben köztölték velük, ne próbáljanak szökni, mert a harukat használják. Odaérve, hozzájuk csatoltak még egy embert, Müller János palotabozsokj lakost és egyen-

ként megkezdtek kihallgatásukat. Nem tudták mit akarnak tőlük, csak azt érezték, hogy mindenképpen rájuk akarnak valamit bizonyítani. Mikor a kihallgatásnak vége volt, párosával összebilincseltek őket. Kis Józsefnek pár nem jutott, összekötözték mindkét kezét és kikísérték az állomásra. Itt beültették a Pécs felé menő vonatba.

Itt jegyezze meg Kis József cinikusan: „Ma van a születésnapom, milyen szépen megüljük!”. Pécsen keresztül Budapestre szállították őket. Mikor a Nyugati-pályaudvaron kiszálltak, találkoztak egy Pémonostorról érkezett, 32 hasonló sorsú személyt kísérő csendőr-tiszthelyetessel, aki rászólt az őket kísérő csendőrökre: „Hát ti mit csináltok? Nem szégyellitek magatokat? Ezt a hat embert így vasraverve szállítottátok? Én második magammal 32 embert szállítottam, de egyet se kötöztem meg”. Ennek hatására aztán itt lekerült a bilincs róluk.

A Mosonyi út 9. szám alatti gyűjtőfogházba szállították a csoportot, ahol naponta rengeteg embert szállítottak be és ki egyaránt. Ott volt az osztályozó. Mikor odaértek, őket is azonnal osztályozták. Kollin Lajos azonnal más csoportba került, nem is találkoztak vele többé. Egy hétyig volt itt, nagyon rossz körül-

menyek között. Egy hosszú betonfolyosón, kabátjukat leterítve aludtak. Nappal kint lehetek az udvarban.

Egy nap aztán összeállítottak egy ötszáz fős csoportot, amelybe ők is bekerültek. Bevagonírozták őket és rájuk zárták az ajtót. Éjjel szállították ismeretlen helyre. Egy összebombázott kis állomáson kiszállították őket. Onnan egy kisvasút vezetett Ricsére (Zemplén megye). Ott kötöttek ki egy koncentrációs táborban. Itt helyzetükhöz mértén nem volt rossz dolguk. A táborparancsnok (egy őrnagy) nem kegyetlenkedett velük. Mindenki a maga szakmájában dolgozhatott. Mivel bányász volt a táborban, a bányászok az udvart tartották rendben, parkosították. Volt egy rendőrkertnek nevezett hely, azt is ők művelték. A legnagyobb gondjuk azonban a család volt. Mi van otthon? Irni tilos volt, be sem jöhetett levél. Valahogy azért kicsempészték egy-egy levelet, melyben tudatták, hol vannak, Ennek alapján aztán a hozzátartozók megkezdtek az akciók kimentésükre.

Megbízta dr. Balassa Miklos pécsi ügyvédet, járjon el ügyükben, Bence József fia, aki akkor katonai szolgálatot teljesített Szekszárdon, a százasparancsnokát kérte meg, hogy járjon közbe édesapja kiszabadítása érdekében. En-

nek eredményeképpen aztán két hónapi távollét után hazaengedték őket. Idehaza rendőri megfigyelés alatt állottak. Időközönként jelentkezniök kellett. Este tíz óra után nem mehetek az utcára, nyilvános szórakozóhelyet nem látogathattak. Nagyon vigyáztak a kommunisztágyanus „vényekre, féltették a bőruket, Na, de még nem ürtül ki a megpróbáltatások keserő pohára a hosszúhetényi bányászok részére. A szovjet tankok dübörgését már a Kárpátok hegvyonulataj verték vissza, amikor a német fasiszmust kiszolgáló nyilas vezetők újabb névsort bocsátottak a Gestapo rendelkezésére.

1944. október 18-án a magyar csendőrség és rendőrség Pécsen őrizetbe vett 94 embert. Közöttük Mátyás Marcellt, Bence Józsefet, Rákos Lajos vájárt (vasasi), Perneckert István kömüvest (somogyi), Szabó Istvánt (mecsek-szabolcsi), és Sudár Istvánt (pécsi). A bányánál dolgoztak mindnyájan. Ez a nap azért lesz emlékeztető a hosszúhetényi bányászok körében, mert innen már nem mindenki tért vissza szeretettel körébe. Nem tért vissza Bence József sem, elnyelte őt a fasiszta táboly. Nem tért vissza Rákos Lajos és Perneckert István elvtársunk sem. Szabó és Sudár elvtárs sorsát nem ismerem de valószínűleg akad még a 94 közül, akik hlába vártak vissza hozzátartozói és barátai.

(Folytatása következik)

Mátyás Mihály

Elkészült a toronyház

Tegnap volt a műszaki átadása a Komlói Lenin téren épült egyik toronyháznak

(Foto: Nemesi)

Nyolc zöldségbolt tart nyitva vasárnaponként

A pécsi városi pártbizottság a város kereskedelmi és vendéglátóipari helyzetével foglalkozva, hozzájárult azoknak a javaslatoknak a megvalósításához, amelyek a vásárlóközönség és a szórakozni vágyók kívánásainak megfelelően, egyes üzletek nyitvatartási idejének módosítására vonatkoztak.

Ilyen módon a nyári hónapokban, július 4-től kezdve nyolc zöldséggyűmölcs árusító pavilonban lesz felváltva vasárnaponként is árusítás. Július 4-én a Doktor Sándor utca 70. sz., a Hajnóci, Korvin és Bem utcai, valamint a Kossuth Lajos utca 20-ban lévő zöldségboltok lesznek nyitva 7—9 óra között. A következő vasárnap ezeket váltja a Petőfi utca 48. sz., a Bánki Donát utcai, a Szepetember 6 téri, a Kossuth Lajos utca 71., valamint a Sallai utca 39. sz. házakban lévő zöldségüzlet. A Felsőalmos utcai és a Bajcsy Zsilinszky úti piacon, valamint a Szabadság úton most megnyitott korszerűsített zöldségüzletek minden vasárnap, reggel 6—9 óra között árusítanak.

A szórakozóhelyek nyitvatartási ideje a következőképpen módosul: az Olimpia presszó hétköznapiként délelőtti 11 órától másnap hajnali 3 óráig, szombati napokon és ünnep előtt reggel 5 óráig, vasár- és ünnepnapokon a hétköznapi nyitvatartási rend szerint üzemel. A Mecsek cukrászda hétköznapiokon, vasár- és ünnepnapon reggel 2 óráig tart nyitva. Szombaton és ünnepnap előtt egy órával később lesz záróra. A Nádor étterem hétköznapiokon és vasárnap 24 órakor zár, szombaton és ünnep előtti napokon 1 órakor lesz a zárás ideje. Az új nyitvatartási idők július elsejétől lesznek érvényben.

A Pécsi Bányai Akadémia Technikum (Janus Pannónius u. 5.) felvételt hirdet a Bányai Akadémia Technikum dolgozói és levelező tagozatára, a Bányagépészeti és Bányavillamosságtechnikum levelező, valamint a Villamosenergiatárolás Technikum levelező tagozatára. Jelentkezhetnek olyan általános iskolai végzettséggel, megfelelő szakmunkás képzéssel és 2 éves szakmai gyakorlattal rendelkezők, akiknek felvételét munkahelyük vezetője javasolja. Jelentkezési határidő: június 30. Részletesebb felvilágosítást a technikum igazgatósága ad.

Olcsó és jó minőségű a pécsi brikett, de kevesen tudnak róla

1964. június óta üzemel Ujhegyen kísérleti brikettüzem. Az üzem ügyszólván a semmiből létesült. Az ország több helyéről szerezte be a tröszt a beinduláshoz szükséges gépeket és berendezéseket. A kísérleti üzem rendszeresen termel és teljesítőképessége napi 100 tonna brikett.

A brikett iszapszénből készül kötőanyag (szurok és bitumen) hozzáadásával. A gyártott brikett kitűnő szilárdságú és pormentes, tehát még húzamosabb ideig tartó tárolás esetén sem porlik szét. Fűtőértéke 5000—5200 kalória között változik. Ilyen magas fűtőértékű brikett I. osztályú brikettnek számít, amíg azonban a minisztérium

végleges határozatot a kísérleti üzemre vonatkozólag nem hoz, addig értékesítési ára 46.10 forint mázsánként, tehát II. osztályú áron kerül forgalomba.

A pécsi TÜZÉP-telep vezetőjének és számos szakembernek az a véleménye, hogy a pécsi brikett egyike a legjobboknak az országban, nemcsak fűtőérték, de szilárdsági szempontból is. Ennek ellenére trösztünk, de Pécs és Baranya más dolgozói közül is kevesen tudják, hogy (egyelőre kísérleti jelleggel) a pécsi üjhegyi üzemben brikett-termelés is folyik.

Trösztünk széniletményre jogosult dolgozó egy szén-

utalványra 10 mázsa jó minőségű brikettet kapnak. Pécs és Baranya dolgozóit 46.10 forintos igen kedvező árban vásárolhatják brikett a pécsi TÜZÉP-telepeken.

A megrendelést a Kossuth Lajos u. 74. és a Brassó utcai TÜZÉP-irodában kell bejelenteni. Az igényeket 1—2 napos határidőn belül tudják kielégíteni. A fuvarköltés 4 forint mázsánként.

Jól jár mindenki, aki időben szerzi be tüzelőjét és főleg azok járnak jól, akik jó minőségű pécsi brikettel tüzelnek, mert olcsón jutnak hozzá és a pormentes tüzelőanyag nem piszkolja be a lakást sem.

Markó N.

A HÉT kérdései

TMK-MŰHELYEK

A koncentrációk kialakításával egyidőben bizonyos vonalon szükségessé válnak decentralizációs intézkedések is. Ugy látszik, így vagyunk most a tmk-műhelyek dolgában. Hogy gépészeti vonalon rend le és zavartalan legyen a karbantartási munka, nem lehetne minden üzemnek önálló tmk-csoportja? És nem lehetne ezeket az adott üzem állományába sorolni? (Ugyanez kézi a helyzet ugyanis, hogy csak stabil állományjal lehetséges a bányagépeket szakszervein és hibátlanul karbantartani.)

DRÓTHÁLÓ-IGÉNY

Kossuth-bányának napi drótháló-igénye 2000. sőt 2200 négyzetméter, de nem kap. Botfüggőnyt meg nádrallót kell lerakniok, de e nem ér semmit. Dróthálóból a valóban szükséges mennyiségnek csak a felét akarják megadni a felesleges igazgatási szerenc. Miért? Nem hiszik el, hogy valóban kell, ami kell?

KIRAKODÁSI GONDOK

Mi az oka annak, hogy a komlói anyagellátónál a fatlepen még nem lehetett megoldani a zavartalan kirakodást? A MÁV a komlóit fát... még mindig a rotórúsan nemrakodó-vállalatok közt emlegeti. Kellene öt lakatos a segédaru kezeléséhez, de nincs. Miért nincsen? Nem akarják vállalni a lakatosok: ezt a munkát vagy nincs, aki oda ossza be őket?

KÉRDÉSEK

HIGIÉNIAI ÜGYBEN

A közelmúltban a dolgozók többszörös panaszára Ujhegyen az éttermet tatarozták. Az étterem belső falai tetsetősen néznek ki, a higiéniai követelmények betartása körül azonban már nincs minden rendben.

Ez főleg a délelőtti műszakból hazatérő dolgozókra érinti. Ha valaki 2 óra után megy étkezni, akkor a következőket tapasztalhatja:

Önkiszolgáló étkezde léven először az étkezéshez tálcat kell venni. A tálcákból a nem éppen tisztának nevezhető zsíros mosogatólé folyik. Az evőeszközök is kétes tisztaságúak. Az asztalok tisztasága is kifogásolható, rajta ételmaradék, víz stb. Ha az evőeszközöket le akarjuk törölni, akkor erre egy papírszalvéta nem elegendő, mert csupa víz lesz a nedves evőeszközöktől. A szalvéta tulajdonképpen azért van, hogy étkezés után a szánkat megtöröljük, erre azonban már nem alkalmas.

Kérdésünk: a konyhaszemélyzetből egy alkalmazott időközönként nem lőrőlhetné tisztára az asztalokat? Az étel higiéniai előkészítése is kifogásolható. A salátalevelek között csigákat, a főzésekben kavicodarabokat, a spenótban homokot lehet találni. Az étkezde egészségügyi ellenőrzése az üzemegészségügyi szolgálat feladata. Naponta történik az ételkóstolása és higiéniai ellenőrzése. Eppen ezért meg kellene, hogy az ellenőrzésnek lenné ilyen átlátszó állapotok uralkodnak.

A Mecsek-vidéki Üzemi Vendéglátó Vállalat és a tröszt illetékes a felsorolt hiányosságokat nem vizsgálhatná felül? Vagy több esz, ha az üzem dolgozóit, aki sokan úgy határoznak, hogy ilyen körülmények között nem hajlandók az üzem étkezdébe ebédelni?

Szabolcsbányán a dolgozók zöme nem használja az üzemnél kapott szappant

Orvosi vélemény szerint egészségtelen, a számítások alapján pedig gazdaságtalan

Nem jó a szappan minősége, amit az üzemben adnak a mosáshoz — ilyenirányú bejelentés nyomán vizsgálódtunk június 22-én.

A szabolcsbányai fűrdőben 320 ember fürdését néztük meg. Közülük 275-en babaszappant vagy más illatosított mosdószappant használtak. A 275 közül 184-en az otthoni mosáshoz sem használják fel ezt a bányánál kapott, rossz minőségű szappant. A megkérdezettek szinte egyöntetűen nyilatkoztak úgy: vagy más minőséget kérnek, vagy az üzem pénzben térítse meg az értékét.

Dr. Seres Viktor üzemorvos elmondta, hogy már három évvel korábban beadvánnyal fordultak a tröszt vezetőihez, hogy szüntessék meg a még most is gyakorlatban lévő szappan kiadását. Az egészségre ugyanis ez — lúgos tartalma miatt — ártalmas. Fertőző bőrgyulladást idéz elő, s

ezenkívül a külső hallójáratgyulladások többsége szintén innen indul el. Kísérleti eredménnyel bizonyították be, hogy a mosószappan a fürdéshez nem megfelelő.

Szokola Ferenc főmérnök úgy vélekedett, hogy amikor a szappan osztására a felsőbb szervek rendeletét hozták, beszerzési nehézségek voltak. Ma már ez túlhaladott dolog. Minthogy azonban ez megszerzett jog, az igények növekedése kapcsán rendeztebb szappant kellene adni, vagy pénzben kifizetni.

Pásztor László, az üzem anyaggazdálkodási vezetője gazdasági számításokkal bizonyította, hogy sokkal ésszerűbb lenne, ha pénzben fizetnék ki a szappant. Egy kilogramm szappan ára 18,40 forint, egy-egy föld alatti dolgozó háromnegyed kilogrammot kap havonta, ha megvan a megfelelő műszakszáma. A külszíniek általában fél kilo-

grammal rendelkezhetnek. — Szabolcsbánya havi szükséglete 1800 kilogramm. A szállításra két fuvar kell számitani, ugyanakkor négy dolgozó három napot tölt el a kiadásával. Ezenfelül a nyilvántartás és a leltározás további erőket és idöket köt le.

Nagy Károly, a tröszt anyagosztály-vezetője szintén tételesen vezette: gazdaságosabb lenne, ha a dolgozók pénzben kapnák meg a szappan értékét. A már említett egészségügyi és takarékos gondolatokon kívül, nem érdeketlen elmondani, hogy a most kiadott mosószappan jelentős része úgy is kárba vész, hogy a bányászok hazavivé otthon gyűjtik. Az üzemi fürdőkben a kérdéses szappan többletét szétdobálják, mert egyszerűt félnék az egészségügyi ártalmaktól, másrészt pedig a szappan kellemetlen szaga és nyúlós.

Drább Gyula, a tröszt munkásellátási előadója arról tájékoztatott bennünket, hogy a korábbi bejelentések nyomán már 1963 októberében kidolgoztak egy új rendszert. Ezt felterjesztették a Nehézipari Minisztérium tervfőosztályára. Elképzelték az volt, hogy a minisztérium — a bányászszakszervezettel közösen — hozzon egy olyan rendelkezést, miszerint 1964. január 1-től pénzben térítsék meg a szappant. Tényekkel bizonyították e természetbeni juttatás túlhaladottságát. Tröszt szinten mintegy 125 ezer kilogrammra van szó. Évente 5—6 ezer fuvarórát köt le a szállítás. A gépvezetők és a kísérők 900—1000 munkakórát töltenek ezzel. Az üzemi munkában a kiadásnál 18—20 ezer munkakóra veszik el. A nyilvántartás több mint ezer óraműszakot igényel. Jelentős gazdasági veszteség tehát a szappan természetbeni kiadása. A pénzbeni megtérítés viszont egyszerű adminisztráció kérdése, hiszen lévevényként kapják meg a dolgozók a szappanjárandóság összegét.

Az a föld alatti dolgozó, aki megfelelő műszakot teljesített, hat hónapra 82 forintot kap. Ha ez garanciális időben fordul elő, feltétlenül javításra szorul, egyébként is ajánlatos szervizbe vinni.

A szakemberek és a vásárlók jogosan kifogásolták, hogy a gyárak még most sem építik be a készülékekbe a II. normát. Egy időben a nyugati tv-adók eléggé negatív jelel-gű propaganda-anyagot közvetítettek, ezért van most forgalomban az egynormás rendszer.

Az ankét résztvevői elismeréssel nyilatkoztak a kereskedelemtől munkájárol. Kifejezésre juttatták, hogy a szaküzletek eladói bizalmat élveznek. Ennek az a magyarázata, hogy lelkiismereteseb-bek: rossz készülékeket nem adnak ki.

Vízványó Imre

Elektromos és híradástechnikai kiállítással egybekötött szaktanácsadás

A színes tv gyártása 1970 körül várható

Kiállítással párhuzamosan tartott tanácsadót rendeztek a múlt héten a komlói Május 1 Művelődési Házban. A Baranya megyei Vegyipari Kereskedelmi Vállalat meghívására a székesfehérvári tv-gyár és a fővárosi RAVILL mutatta be termékeit. A kitűnő bemutatón — a szokásostól eltérően — a jövő készülékeit is láthatták az érdeklődők. Láng Józsefné, a RAVILL áruforgalmi előadója elmondta, hogy a látogatók több száz kérdőívet töltöttek ki. Ez a piackutató kezdeményezés azt szolgálja, hogy a gyártó és a kereskedelmi vállalatok megfelelő tájékozottságot szerezzenek.

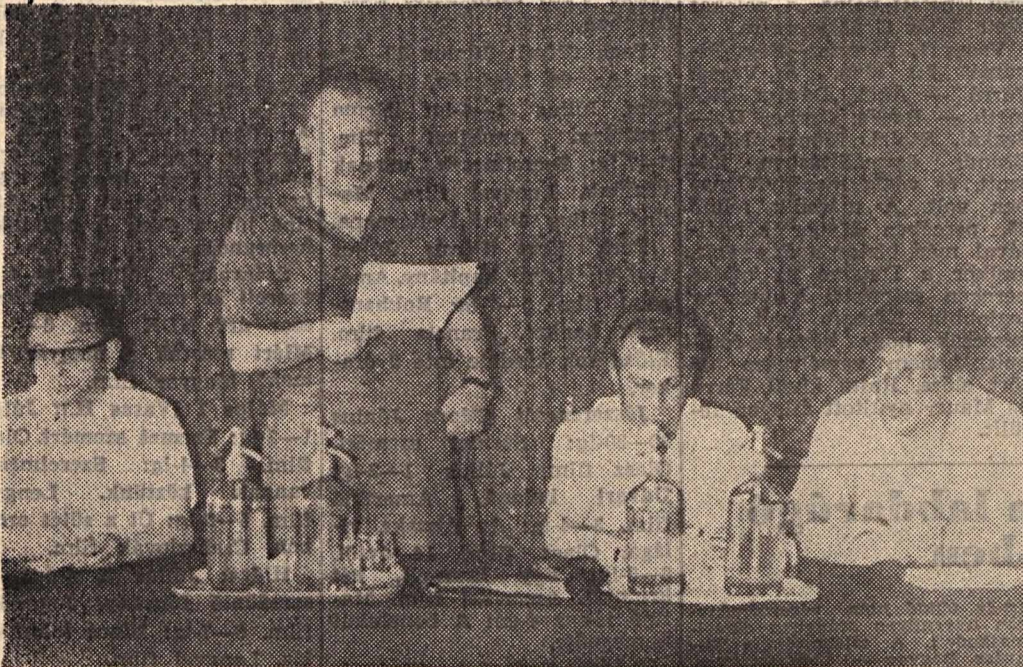
A műszaki klubban került sorra a vevők ankétja. Ferenczi József, a vegyipari-ciklik vállalat igazgatója üdvözölte a résztvevőket, első helyen Kovács Gyula mérnököt, a tv-gyár egyik szakemberét. Elismeréssel beszélt arról, hogy a nagykereskedelmi és a gyártó vállalatok mindinkább közelednek a vásárlókhoz. A piackutatással kapcsolatos kiállítás, a tanácsadás mellett bizonyítja az is, hogy a székesfehérvári gyár külön műszerészt alkalmaz az ország több városában. (Komlón például Rákos Ferenc segít a kereskedelmi dolgozóknak, illetve a meghibásodásnál tanácsot ad a tv-tulajdonosok részére.)

A szakemberek és a vásárló találkozója igen hasznos eszmecsere volt. A tv-gyár képviselője rengeteg kérdésre adott választ. Ismertette például, hogy a közeljövőben két reprezentatív televízió jelenik meg: a Sztár és a Horizont. A kb. 6800 forintos készülékek modernebb változataiak, mint az eddigiéik, különben is tetszetősebbek. A távolabbi adók vételére is alkalmasak. A TB 653-as Favorit szintén jobb változat a korábbiaknál. A rádiók esetében kifejezésre juttatta, hogy az olcsó rádiók éppúgy helyet kapnak, mint a drágább (pl. 4400 forintos) készülékek. A Bada-csony továbbfejlesztésékként jelenik meg a Dália elnevezésű hálózati rádió. Az autóláskarádiót Camping néven hozzák forgalomba mintegy 2 ezer forinttal. Ez a készülék URH-sáv vételére is alkalmas s az autóba is be lehet szerelni.

Kovács Gyula ismertette azt is, hogy a színes televízió nem a mostani évek programja. Előreláthatólag csak 1970-ben jelenik meg a boltokban. A megjelentek megtudhatták azt is, hogy az olcsóbb készülékeket (Carmen) nem gyártják, mert a vásárlók nem igénylik. Ha a kereskedelem ebből rendelne, szívesen előállítanák, mert lényegesen kisebb költségű számukra. Az 5—6 ezer forintos készülékeken mintegy ezer ember dolgozik. A világiacchoz képest az 5—6

„A jólét növelésével párhuzamosan a szocialista tudatformálásnak gyakorlati életünk szerves részévé kell válnia!”

Az MSZMP KB ideológiai irányelvei alapján a helyi feladatokról tanácskozott a széntröszt pártbizottsága

A június 22-1 kibővített pártbizottsági ülés elnöksége. A napirend előadója Stier József elvtárs, a trösztbizottság titkára. Az elnökségben helyet foglalt Rapai Gyula elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára is.

Az már szinte megszokott, hogy azok a taggyűlések, tanácskozások a legizgalmasabbak, amikor a párt valamely kiadott irányelvnek boncolgatása, értékelése, megvitatása, helyi viszonyokra való alkalmazása kerül napirendre. Így volt ez az elmúlt héten is, amikor a Mecseki Szénbányászati Tröszt pártbizottsága ülésének napirendjére tűzte azokat az eszméleti feladatokat, amelyek az MSZMP KB ideológiai irányelvei alapján a bányászokra hárulnak. Részt vett ezen a tanácskozáson Rapai Gyula elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára és valamennyi üzemi pártalapszervezet titkára. A hozzászólásokban ki-ki a maga területén meglévő hiányosságokra, eredményekre hívta fel a figyelmet szenvedélyes hangon, amilyen „bányászmodra”. Ez azért kell hangsúlyozni, mert Stier József elvtárs, az MSZMP trösztbizottságának titkára azt mondta beszámolója elején, hogy fokozódott a bányászok felelőssége a párt politikájára, a szocializmus építésének ügye iránt és mindezt az az aldozatkészséggel indokolta, amely mindenkor megvilvánul, ha a párt, a kormány rendkívüli feladatok megvalósítását kéri a bányászoktól, a trösztől. Bizonyította azzal az aktivitással, amely felelősségtudat az utóbbi időben megnyilvánul a közigazgatás iránt, amikor felhívják a figyelmet a meglévő fogyatékosságokra.

A szocializmus építésének eredményeként jelentős változás következett be a bányászok életkörülményeiben. Ezzel párhuzamosan, de azzal lépést nem tartva, változott ideológiát, kulturális és művelődési helyzete — mondotta Stier elvtárs, majd így folytatta: — Olvasottabb, tanultabb, műveltebb emberré vált a bányász. Megszűnt a dolgozók között a máncsak és gondolatok és gyakorlata. Az egyéni és családi tervek, elképzelések, szervesen illeszkednek be a népgazdaság egészébe. A bányászcsaládok többsége kultúrált életkörülmények között él. Több száz bányászcsalád rendelkezik személygépkocsival, több ezer családjában van televízió, egyre gyakoribbá válnak a helyi és külföldi utazások és nagyon sokan önálló kényelmi rendelkeznek. Ezek az elmúlt évben 500 ezer forintot fordítottak a tröszt dolgozói könyvvásárlásra...

Beszéde további részében Stier elvtárs hangsúlyozta, hogy a tröszt területén a dolgozók körében egyre nagyobb érdeklődés nyilvánul meg a mindennapi bel- és külpolitikai kérdések iránt. Keresik, kutatják a választ a problémákra; érdeklődéssel vesznek részt politikai jellegű oktatások és ismeretterjesztő előadások különböző formáiban. Nem érdektelen felidézni a számokat, az 1964—65-ös pártoktatási évben közel kétezer dolgozót oktattak, és a párt által szervezett előadásokat mintegy ötezeren hallgatták meg. Átlagosan minden családra jut egy újság, egy rádió és minden negyedik családra egy televízió. A Mecseki Bányász újságnak rendszeresen 9500 olvasója van.

A tröszt dolgozóinak döntő többsége a szocializmus építésében becsületesen teljesíti feladatát. Példaként a szocialista brigádmozgalmat említette, amelyben a résztvevők száma évről évre nő. 1965-ben 335 brigád 6491 fővel küzd a szocialista brigád cím elnyeréséért. Ezek a brigádok a fejlettebb és öntudatosabb embereket tömörítik, s ma már egyre többben nem csupán a pénzért, az élethez szükséges javak megszerzéséért dolgoznak, hanem

az öntudat alapján tesznek egyre többet a közösség, a társadalom javára.

A szocialista brigádokban, a szocialista módon dolgozni jelszó mellett egyre jobban érvényesül a szocialista módon tanulni és élni jelszó, amely a szocialista, illetőleg kommunista embertípus fontos jellemvonása. A brigádok — mondotta — az öntudat alapján tesznek egyre többet a közösség, a társadalom javára. A szocialista brigádoknak számtalan példájával találkozni tanúskodnak minderről a brigádnaplók. A közösségért végzett becsületes munka, a társadalmi összefogás, az önművelés és kulturálódás ezeket a brigádokat a velük együtt dolgozók fölé emeli, akarva és akaratlanul követendő példaképpé válnak.

A szocialista brigád-tagok felelőségét is egyre gyakrabban tanácskoznak, találkoznak egymással — mondotta — ahol megbeszélnek milyen módon segíthetik elő férjük munkáját, tevékenységét és ők maguk hogyan valósíthatják meg a szocialista brigádokra vonatkozó hármas jelszót. E téren hasznos kezdeményezéseket és tapasztalatokat szerezhetünk Kossuth- és Béta-bányán.

Stier elvtárs ezután részletesen elemezte azokat a statisztikai számokat, amelyek a trösztnél a szakmai és az általános műveltséget jellemzik. Jelenleg 204 mérnök, 1053 technikus végzi a műszaki feladatok irányítását és 5489 vájár, segédvájár foglalkozik közvetlenül a szén kitermelésével. Evente több ezer em-

ber tanul az állami oktatásban, de mindemellett — hangsúlyozta — még jelentős feladatokat kell megoldani a végzettség további emelése érdekében. Hiszen a dolgozók 57,88 százaléka nem végezte el az általános iskolát és ebből a negyven éven aluliak száma 35,3 százalék.

Stier elvtárs ezután azokról a módszerekről beszélt, amelyekkel eredményesebbé, hatékonyabbá lehet tenni az ideológiai tevékenységet.

— Az ideológiai nevelőmunka a nép eszének és szívének meghódításáért folyik. Az új ember nevelése nagy erőfeszítéseket igényel. Ez olyan dolog, amelyhez okosan kell hozzájárulni. Emberekkel van dolgunk, nem szabad szem elől téveszteni, hogy nem az ember ellen harcolunk, hanem annak káros és helytelen nézetei ellen!

Elmondotta a továbbiakban, hogy a népgazdaság fejlesztéséért vívott

harc középpontjában a második öt éves terv

határidőben és minden részletében való teljesítése áll. Ezért az 1965. évi tervfeladatok teljesítése komoly erőfeszítést igényel trösztünk valamennyi dolgozójától. A KB december 10-i határozata alapján a tröszt pártbizottsága is elkészítette intézkedési tervét. Ennek alapján az elkövetkezőekben nagy gondot kell fordítani a munka-termelékenység emelésére, a gazdaságosság fokozására, az önköltség csökkentésére, valamint a munkafegyelmegszilárdítására. Eredményesebbé kell tenni a termelést és gazdaságosságot segítő, szóbeli, írásbeli és szemléltető agitációt.

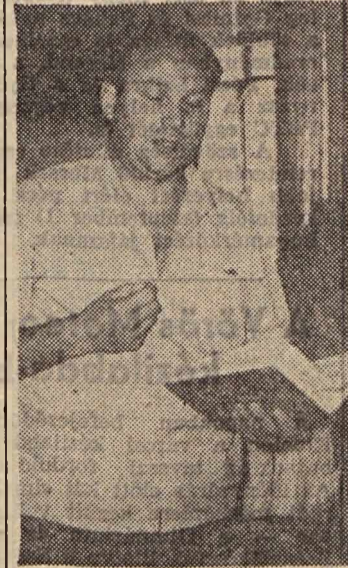
Dolgozóink örömmel fogadták a KB december 10-i határozatát és a pártszervezetek mozgósítanak is annak végrehajtására. Mindemellett azt is kimondhatjuk, hogy a határozat értelmezésében és a megjelölt feladatok végrehajtásában több hibás nézettel és gyakorlati találatokkal találkozunk — mondotta Stier elvtárs, majd így folytatta: — Mindez károsan érezteti hatását a határozat végrehajtásában. Uzeminkben tapasztalhatunk olyan jelenségeket, hogy egyesek lebecsülik az ideológiai és agitációs munkát — elszakítják a gazdasági és szervező tevékenységtől. Meg kell szüntetni azt a káros nézetet,

amelynek alapján egyes gazdasági vezetők a pártban kívánják képviselni a gazdasági vezetést. Az a véleményünk, hogy a gazdasági vezetésben kell képviselni a pártot, nem fordítva. Ez minőségileg mást jelent. Világosan kell látni, hogy a legreáltebbben kidolgozott utasítások sem sokat érnek, ha a végrehajtásban résztvevő dolgozók nem látják a rájuk bízott feladat jelentőségét.

A továbbiakban Stier elvtárs felhívta a figyelmet arra, hogy az eddigieknél jobban kell érvényesíteni a helyi lehetőségeket, a tartalékok kihasználását és feltárását. Ne várják a felsőbb szervek felhívását és utasítását, hanem öntevékenyen tegyenek intézkedéseket az üzemek, a műszaki és gazdasági feladatok jobb megoldása érdekében. Ezután a takarékoskodás kérdéseiről szólt. Hangsúlyozta, még nem sikerült felszámolni azt a szemléletet, amely szerint 1965-öt egyszerűen a takarékoskodás évének nevezik. Egyesek így tompítják a takarékoskodásnak, mint népgazdaságunk fontos alapelveinek, hosszú évekre szóló érvényességét. Ez alapja kell, hogy legyen egész gazdasági tevékenységünknek. Különbség van az ésszel való takarékoskodás és az ésszerű takarékoskodás között. Takarékoskodjunk anyaggal, pénzzel, idővel, de az eszünkkel ne.

— Tapasztalat bizonyítja, hogy egyesek nagyon is felbecsülik a nyugati országok technikai színvonalát, termelőberendezéseit, lebecsülik azt a fejlődést, amelyet ezen a téren a szocialista országok elérték. Olyan pesszimista nézetekkel is találkozunk — mondotta —, hogy technikai színvonal terén a szocialista országok képtelenek utolérni a kapitalista országokat. Ezzel a nézettel szembe kell szállni, legyünk büszkéek az eredményeinkre anélkül, hogy a megelégedettség jellemezze bennünket. Támaszkodjunk jobban az alkotni akaró műszakiakra és a dolgozók sorából kikérülő újított javaslatokra. Egyetértünk azzal, hogy minél több újítás segítsen elő a gazdasági és műszaki feladatok eredményes megoldását, de azzal már nem értünk egyet, hogy egyesek mindennapi munkájuk elhanyagolásával foglalkoznak a rendszeres újítási tevékenységgel.

Ezután a vezetés feladatairól beszélt. Káros nézetnek minősítette, amely szerint a gazdasági vezetőknek szinte kizárólag gazdasági, adminisztratív és fegyelmi feladatok vannak, ugyanakkor a pártszervezetekre vár a politikai mozgósítás, a magyarországi tevékenység, különösen akkor, amikor nehéz vagy nép-

— Pártszervezetünk sokat tett a családlátogatások megszervezésében — mondja a felszólaló Nagy Béla. Béta-bányai párttitkár.

szerten feladat megoldásáról van szó. Károsnak minősítette azt a szemléletet, hogy

egyes gazdasági vezetők nem tekintik megféle partnernek a velük együttműködő pártvezető testületet,

s ha helyben megoldható problémák vannak, többször egygyel magasabb szintű pártszervezetekhez fordulnak. A pártbizottság arra törekszik, hogy a pártszervezetek, a pártmunkások megfelelő felkészültséggel ismeretekkel rendelkezzenek, méltó partnerei legyenek a gazdasági vezetőknek.

A párt elítéli azokat a nézeteket, amelyek szerint a javuló életkörülmények automatikusan erősítik a szocialista tudatot. Ez nem felel meg a valóságnak. Tapasztalatok mutatják, hogy a rendszeresen javuló jólét esetenként elítélendő jellemvonásokat, haragsolást, kapzsiságot, önzést erősíthet. Elég gyakori az üzem terhére végzett, illetőleg végeztetett magánjellegű munka és sokszor van probléma a vezetői példamutatással. — Felhívta a figyelmet az anya-

— Minden párttitkárnak a maga területén agitatóra kell válnia, nemcsak a gazdasági hanem az ideológiai-eszmei feladatok vonatkozásában is — mondja Schwarcz József, az MSZMP trösztbizottsága propaganda és művelődésügyi osztályának vezetője.

gi és erkölcsi ösztönzés helytelenként fellelhető hibás értelmezésére. Ennek több példájával lehet találkozni. Egyeseket túlságosan sokat foglalkoztat az a gondolat, hogyan juthatna több kereset, sokszor indokolatlanul jelölnék meg célfeladatokat prémizálással egybekötve, ugyanakkor jobb munkaszervezéssel, fegyelmesebb technológiával, a helyi lehetőségek jobb kihasználásával is lehetne ezeket teljesíteni. Hangsúlyozta, hogy az eddigieknél jobban kell biztosítani a munkabérek és a prémium ösztönző hatását.

Tovább kell fokozni az erkölcsi ösztönzés színvonalát, nagyobb megbecsülést kell biztosítani az üzemi vezetői, vagy trösztigazgatói dicséretnek mivel a dolgozók sokszor nagyobb jelentőséget tulajdonítanak az erkölcsi elismerésnek, mint esetleg az egyszeri jutalmazásnak. Keresni kell a tröszt gazdasági és politikai vezetésének továbbra is azokat a lehetőségeket, amelyekkel tovább lehet fejleszteni trösztünk területén az anyagi, erkölcsi ösztönzés rendszerét. Ebbe a munkába be kell vonni a dolgozókat mind szélesebb réteget, figyelembe venni az elhangzott bírálatokat és javaslatokat. Az erről szóló anyagot a pártbizottság május 12-i ülésén megtárgyalta és kellő határozatokkal meghozta. Stier elvtárs ezután a ki-

adott utasítások végére nem hajtásával, igazolatlan műszakmúlásokról, a bányászokról szólt.

Sajnos, még mindig előfordulnak társadalmi tulajdon serelmére elkövetett cselekmények. 1965-ben 16 esetben 46 ezer forint értékű kárt okoztak, és ebből mindössze 604 forint térült meg!

Szünet után került sor a hozzászólásokra. Béta-bányáról Nagy Béla párttitkár a családlátogatások szerepéről szólt. Pártszervezetük egy olyan brigád látogatott meg, amely nyolc éve van együtt, ötdíszór nyerte el a szocialista brigád címet és 64 taggal dolgozik. Ezek átlagos életkora 28 év, közülük tizen autótval, tizen motorkerékpárral rendelkeznek, 25 ezer forintos bankbelvétel tartanak nyilván. A szocialista brigádmozgalomról beszélt, majd rátért a Népszabadság utóbbi időben megjelent cikkeire és bírálaton nyilatkozott a június 18-i újságban megjelent cikerről, amelyben a jutalmazási rendszer és egy párttitkár szerepe került nyilvánosság elé. Kérte a pártbizottságot, legyen segítségükre, hogy az üzemi általános iskolát beindíthassák; erre különösen a VII. és VIII. osztályokat végzetek szempontjából lenne mihamarab szükséges.

Banó József István-aknáról szintén a Népszabadság egyik cikkéről beszélt, majd az ateista nevelés kérdéseiről. Hangsúlyozta, hogy a hibák feltárásakor mindig csak a csillésekről beszélnek, ennel magasabb beosztású embereknél már elsiklik a felelősség kérdése. Az ifjúságról szólva a megváltozott fiatalokról beszélt, és olyan kiváló kőrümselőükről, mint Kiss Mihály és Baráth Sándor csapatai, akik példaként említhetők. Majd néhány belső üzemi problémát említett.

Schwarcz József, a tröszt pártbizottságának propaganda és művelődésügyi osztályvezetője az ideológiai és eszmei feladatokról beszélt. Hangsúlyozta: szükséges, hogy minden párttag a maga területén agitátorra váljon, nemcsak a gazdasági kérdésekben, hanem ideológiai-eszmei vonatkozásban is. Meg kell magyarázni az embereknek mit, hogyan és miért vár tőlük a párt. A tájékoztatásban öntevékenyebbek legyenek a pártszervezetek, majd arra hívta fel a figyelmet, hogy az 1965—66-os oktatási évben dolgozzák fel az irányelveket. Befejezésül hangsúlyozta, hogy az ideológiai-eszmei feladatok nem kampányként kell tekinteni, hanem azok végrehajtását a szocializmus építésének szerves részévé kell tenni.

Rapai Gyula elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára felszólalásában arról beszélt, hogy az anyagok ötet egyedül nem oldja meg a szocializmus építésének feladatát, ha nem tesszük meg minden maximális erőfeszítést. A jólét növelésével párhuzamosan a szocialista tudatformálásnak gyakorlati életünk szerves részévé kell válnia. Elmondotta, hogy a szénbányászati trösztnek sok pozitív eredményt tudnak felmutatni, amelyekkel él is a megyei pártbizottság. Felhívta a figyelmet a szocialista brigádmozgalom jellemvonására, a további népszerűsítésére, majd a pártmunka néhány gyakorlati problémájáról beszélt. Befejezésül szólt a kommunizmus feladatokról és a pártbizottság munkájáról.

A felszólalásokra Stier elvtárs adta meg a választ. A második napirendi pontban Kovács István elvtárs, a megyei pártbizottság párt- és tömegtömbvezető osztályának vezetője a második félévi munkaprogramot terjesztette a pártbizottsági ülés elé.

